

Dit tijdschrift wordt als objectieve documentatie uitgegeven.

De artikels geven de opvatting van de schrijvers weer, onafhankelijk van de mening der Bank.

INHOUD : Het fiscaal klimaat in enkele landen — Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal — Literatuur betreffende de monetaire en financiële toestand van België — Economische wetgeving — Statistieken.

HET FISCAAL KLIMAAT IN ENKELE LANDEN

Een vergelijking van de belastingdruk in de verschillende landen vereist steeds, welke ook de aangevende methode zij, een ernstig voorbehoud en een grote omzichtigheid bij de interpretatie. Het mangelt haar aan een gemene maatstaf wegens de voortdurend toenemende ingewikkeldheid van de fiscale techniek, het gebrek aan eenvormigheid van de last binnen de grenzen van één zelfde land, alsook het verschillend milieu in elk land, de ongelijke belastingontduiking en andere oorzaken meer.

De fiscale techniek wordt hoe langer hoe ingewikkelder. Ten tijde van het patentrecht, toen de belasting grotendeels indirect was en er in de regel geen rekening gehouden werd met de toestand der belastingplichtigen, was de vergelijking heel wat gemakkelijker. Naarmate de belastingen hun zakelijk karakter verloren en het persoonlijk karakter meer op de voorgrond trad, d.w.z. naarmate zij berekend werden naar de maatschappelijke stand van de belasting-schuldige, werd de vergelijking moeilijker. Zij werd het nog meer door twee uitputtende oorlogen die de belastingdruk aanzienlijk verzwaaarden en dan ook de persoonlijke belasting meer op de voorgrond brachten; dit vereiste een aangepaste techniek en wetgeving. De ingewikkeldheid, aldus merkt COART-FRÉSART (1) op, is de onvermijdelijke tol van een belas-

tingstelsel met hoog rendement in een economisch geëvolueerde Staat.

Als voorbeeld van dit complex karakter zij de vaststelling van het belastbaar inkomen vermeld. Vooreerst wordt het begrip « inkomen » in de verschillende wetgevingen niet op dezelfde wijze geïnterpreteerd. Hierover bestaat er een engere en een ruimere opvatting. De engere opvatting, de theorie van de belastingbronnen genaamd, wil alleen als inkomen beschouwen de opbrengst van een bestendige en voor vernieuwing vatbare belastingbron. Het Engelse belastingwezen houdt zich aan dit beginsel. Het inkomen in de ruimere betekenis rekent bij de inkomens zekere kapitaal-aanwassen tijdens de belastbare periode. Zowel Frankrijk en de Verenigde Staten als België, gaven de voorkeur aan die methode.

De moeilijkheden voortvloeiend uit dit theoretisch verschil kunnen desnoods worden verwaarloosd. Zulks is evenwel niet het geval voor diegene welke eigen zijn aan de vaststelling van het belastbaar inkomen. Dit laatste vertegenwoordigt het verschil tussen het bruto-inkomen en het totaal der toegelaten aftrekkingen hetzij wegens beroepslasten, hetzij uit anderen hoofde. Hieromtrent treden vrij grondig verschillende meningen aan het licht. Vermelden wij slechts de aftrek der in de loop van het jaar betaalde belastingen. Het ene land aanvaardt hem, het andere niet. De invloed van die belastingaftrek, gelet op de tarieven die thans worden bereikt, kan het uiteindelijke aanslagpercentage grondig wijzigen. Stel een

(1) COART-FRÉSART: *Rapport au Gouvernement sur la réforme de structure des impôts sur les revenus* (1949).

vennootschap met een bestendige winst gelijk aan 100 en onderworpen aan een belasting van 50 pCt. op haar winst. Zo de belasting gedurende het dienstjaar betaald (betrekking hebbend op het jaar tevoren), 25 bereikt, dan zal de belastbare winst gelijk zijn aan $100 - 25 = 75$ en de aanslagvoet

$$75 \times \frac{50}{100} = 37,5 \text{ pCt.}$$

Het volgende jaar zou de belasting

$$(100 - 37,5) \frac{50}{100} = 31,2 \text{ pCt.}$$

bereiken. Het jaar daarop zou de aanslag 34,2 pCt. bedragen. Insteede van 50 pCt., zoals men het op het eerste gezicht zou denken, is de definitieve belasting, ingeval de aftrek wordt toegelaten, aldus veel minder zwaar.

Voor de loon- en weddetrekkenden kan de moeilijkheid verbonden aan de niet-overeenstemming der netto-inkomens in zekere mate worden vermeden door de fiscale last uit te drukken in functie van het bruto-inkomen. Nochtans is het bruto-inkomen voor industriëlen en handelaars een omzeggens ongekend begrip.

In sommige landen aanvaardt de fiscus soms forfaitaire bedragen voor de aftrekbare lasten. Zo wordt in België een forfaitair bedrag gelijk aan één vierde van het bruto-loon voor de loontrekkenden toegelaten. Hoe kan men nagaan in hoever die bedragen met de werkelijkheid stroken?

In één zelfde land is de belastingdruk soms ongelijk. Oorzaak hiervan is de min of meer grote zelfstandigheid van de ondergeschikte besturen. In de Benelux-landen, Frankrijk en Engeland is de fiscale zelfstandigheid van de ondergeschikte besturen beperkt. Veeleer is het in landen met een federale grondwet dat de plaatselijke ongelijkheden af en toe zeer uitgesproken zijn. In de Verenigde Staten bijvoorbeeld heffen sommige Staten zeer zware omzetbelastingen, terwijl het hen, evenals de gemeenten, vrij staat (en vele doen zulks) belastingen te leggen op de inkomens en op het vermogen. Een onderzoek dat beperkt blijft tot de belastingen van de centrale overheid geeft dan ook vaak een zeer onvolledig beeld van de totale belastingdruk. Bovendien is het in ons land zowel als in het buitenland zeer moeilijk overzichtelijke statistieken te verkrijgen over de financiën en het belastingwezen der ondergeschikte besturen.

Het maatschappelijk milieu is in ieder land niet hetzelfde. Mag een inkomen van 50.000 frank in België met een zelfde nominaal inkomen in de Verenigde Staten worden vergeleken? Al wie enigszins met de levensvoorwaarden in de Verenigde Staten vertrouwd is, aarzelt niet hierop ontkennend te antwoorden. Hoe kunnen dan vergelijkbare maatstaven worden gevonden? Men hoede zich voor een afzonderlijke beschouwing van de nominale inkomens; de

kosten van levensonderhoud en het totale nationale inkomen zijn andere aanwijzingen die niet mogen verwaarloosd worden.

Sinds de wisselkoersen niet meer naar de regelen van de gouden standaard bewegen, weerspiegelen zij niet steeds de reële waarde van de valuta's. Die koersen zijn somwijlen overschat, zodat een vergelijking een gewrongen beeld van de werkelijkheid geeft. Een voorbeeld zal duidelijker doen uitschijnen hoezeer die factor een struikelblok is voor al wie de belastingdruk op het internationale plan wil meten. Stel dat een vreemd land zijn valuta devalueert. Laten wij aannemen, dat de verhouding van de desbetreffende munt tot de onze twee tot één bedroeg, derwijze dat een loon van 50.000 Belgische frank ongeveer overeenkomt met een loon van 100.000 vreemde geldeenheden. Onmiddellijk na de devaluatie wordt de verhouding 50.000 Belgische frank voor 130.000 vreemde geldeenheden. Veronderstellen wij dat in dit land op een inkomen van 100.000 geldeenheden een belasting van 3 pCt. en op een inkomen van 130.000 geldeenheden 4 pCt. wordt betaald. In één dag is de buitenlandse belastingdruk tegenover de onze, zo alleen met de cijfers wordt rekening gehouden, met één vierde pCt. toegenomen. Het hoeft geen betoog dat dit zuiver fictief is.

De belastingontduiking bereikt niet dezelfde graad in alle landen. Weliswaar heerst de ontduiking overal waar belastingen moeten betaald worden en haar omvang stijgt met de verhoging van de belastingdruk. Nochtans is het bedrog in sommige landen meer verspreid dan in andere. De geestesgesteldheid van de onderdanen, de dwangmaatregelen van de bestuurlijke overheid zijn oorzaak van dit verschil. Enkele tijd geleden beweerde een Franse correspondent van een Belgisch dagblad (1), in een commentaar over de belastingdruk in Frankrijk, dat het streng fiscaal klimaat in dit land getemperd wordt door de Gulfstream der belastingontduiking bij zover dat het voor de Fransen zeer draaglijk geworden is. Wij zullen ons niet over de gegrondheid dier uitlating uitspreken, ook al bevestigde heel onlangs de heer PINAY zelf, dat de jaarlijkse belastingontduiking zowel wat de directe als de indirecte belastingen betreft, gezamenlijk op zowat 600 milliard Franse frank kan geraamd worden; anderen maken zelfs gewag van 1.000 milliard. Het bedrag door de heer PINAY aangehaald, vertegenwoordigt, volgens Belgische maatstaven, een 17 milliard Belgische frank.

Het volstaat niet strenge belastingen te leggen; het komt er op aan ze werkelijk volgens de vastgestelde percentages te heffen. Subjectieve indrukken over de graad van belastingontduiking zijn stellig niet zonder waarde. Desondanks is men het eens om te besluiten dat de gevolgen van de ontduiking niet bij benadering kunnen gemeten worden.

(1) *Het Volk* van 16 Maart 1952.

Een andere struikelsteen is de maatschappelijke zekerheid. Sommige landen houden haar buiten hun begroting en dientengevolge ook buiten het eigenlijke belastingwezen. Vaak wordt de naam para-fiscaliteit gebruikt waarmee die extra-budgetaire heffingen worden bedoeld. Andere landen daarentegen (de Verenigde Staten bijvoorbeeld) dekken rechtstreeks het grootste deel van hun maatschappelijke uitgaven met heffingen die onder hun belastingontvangsten voorkomen.

Op het gebied van de directe belastingen kunnen, ondanks ernstige moeilijkheden, percentages worden vastgesteld die technisch vergelijkbaar en representatief zijn. In de sector van de indirecte belastingen is een dergelijk resultaat niet te bereiken. Zo kan een vergelijking van de omzetbelasting op grond van de toegepaste percentages gemakkelijk tot een vergissing leiden daar niet alleen de tarieven, doch veeleer hun min of meer algemene toepassing voor de belastingdruk doorslaggevend zijn. Soms zijn talrijke producten van belasting vrijgesteld, soms zijn die vrijstellingen minder ruim. Evenmin wordt het karakter van weeldegoederen overal volgens dezelfde maatstaven beoordeeld; een geriefelijk product dat in een land met een normaal percentage belast wordt, kan in een ander zwaarder worden getroffen omdat het er als weeldeproduct wordt beschouwd. Kortom, de percentages van de indirecte belastingen vormen slechts één enkel bestanddeel bij de beoordeling.

En zo kan de lijst der moeilijkheden nog verder worden verlengd. Een verder overzicht hiervan is evenwel slechts van beperkte betekenis. Bovenstaande beschouwingen tonen op afdoende wijze aan dat nauwkeurige vergelijkingen inzake belastingen zo niet onmogelijk dan toch zeer moeilijk vallen en ze steeds met het nodige voorbehoud dienen geïnterpreteerd.

Dit geldt voor de hierna volgende aanwijzingen. Het is niet zo zeer onze bedoeling een streng nauwkeurige vergelijking te maken over de belastingdruk

in België, Nederland, Frankrijk en de Verenigde Staten, doch alleen het fiscaal « klimaat » in die landen te beschrijven.

* * *

Twee methoden kunnen voor het meten van de fiscale last worden gebruikt. De ene is meer analytisch, de andere synthetisch.

De analytische methode vergelijkt de verschuldigde belasting in wel bepaalde gevallen. De synthetische methode berust op de opbrengst der belasting, die uitgedrukt wordt in functie van een bepaalde grootheid die de vergelijking mogelijk maakt, zoals het nationaal inkomen of ook per inwoner.

Beide methoden vullen elkaar aan.

I — DE ANALYTISCHE METHODE

In een kwart eeuw tijds werd de structuur der overheidsontvangsten door de eisen van de zich steeds uitbreidende overheidsfinanciën grondig gewijzigd.

Vóór de eerste wereldoorlog vonden België zowel als de meeste andere economisch geëvolueerde landen veruit hun voornaamste belastingbron in de accijnzen en de douanerechten.

De financiële moeilijkheden door de oorlog 1914-1918 veroorzaakt brachten een algemene uitbreiding van de belastingen op het inkomen en op de goederenomzet met zich en derhalve ook een ommekeer in de structuur der ontvangsten van de Schatkist.

Hier te lande werden de inkomstenbelastingen in 1919 ingevoerd en de overdrachtstaxe in 1921. Beide bronnen van ontvangsten wonnen voortdurend aan betekenis, bij zover dat ze heden ten dage veruit de opbrengst van de andere belastinggroepen overtreffen.

TABEL I Structuur van de Belgische belastingontvangsten (1)

Belastinggroep	Dienstjaar 1911		Dienstjaar 1938		Dienstjaar 1951	
	(Millioenen franken)					
	Absolute cijfers	pCt.	Absolute cijfers	pCt.	Absolute cijfers	pCt.
Belastingen geheven door het Bestuur der Directe Belastingen.....	74	24	3.281	34	34.571	49
Douanerechten en accijnzen	148	49	3.058	32	12.484	18
Belastingen geheven door het Bestuur der Registratie (voor de 8/10 overdrachtstaxe en hiermede gelijkgestelde belastingen)	81	27	3.229	34	23.355	33
	303	100	9.568	100	70.410	100

(1) Belastingontvangsten van de Staat, excl. de ontvangsten van de ondergeschikte besturen.

Daar de accijnzen, de douanerechten, de registratierechten en de successierechten van mindere betekenis zijn, worden zij in het analytisch gedeelte van

dit overzicht niet besproken, en gaat onze aandacht uitsluitend naar de inkomstenbelastingen en de algemene taxes op de goederenomzet.

Eerst zal de belasting der natuurlijke personen en daarna die der vennootschapswinsten worden behandeld.

1. De natuurlijke personen

a) *Het belastingrégime*

Er zijn slechts drie inkomengroepen : de opbrengsten van de roerende goederen, die van de onroerende goederen en de inkomens voortvloeiend uit de menselijke bedrijvigheid. Alle geëvolueerde fiscale wetgevingen komen neer op een belasting van dezelfde inkomens. Nochtans verschillen de methode en de techniek vaak in sterke mate.

De gefundeerde inkomens, d.w.z. diegene afgevoerd door roerende en onroerende goederen, worden over het algemeen geacht door een kleinere inspanning te zijn verworven dan diegene welke rechtstreeks door de menselijke bedrijvigheid worden verkregen. Om die reden wordt die inkomengroep in sommige landen sterker belast.

Sedert 1919 koos *België* het stelsel der cedulaire belastingen en bleef het getrouw. De inkomens uit onroerende goederen betalen de grondbelasting, die uit de roerende goederen de mobiliënbelasting en die uit de menselijke bedrijvigheid de bedrijfsbelasting. Het gezamenlijke bedrag der inkomens wordt tenslotte een tweede maal door de aanvullende personele belasting getaxeerd.

Vóór de hervorming van de gemeente- en provincie-financiën in 1948 waren de ondergeschikte besturen binnen zekere grenzen gerechtigd eveneens belastingen op de inkomens te heffen. Een belasting op de lonen werd rechtstreeks door de gemeenten geheven, terwijl de Staat er zich mee belastte de opcentimes op de bedrijfsbelasting te innen, die bovengenoemde besturen hadden gestemd ten laste van de belastingplichtigen andere dan de gesalarieerden. Door bovengenoemde hervorming werd de plaatselijke belasting van de inkomens, behalve de bijkomende grondbelasting, in de Staatsbelastingen opgenomen, zodat voor alle inkomens andere dan die uit de onroerende goederen de belastingdruk voor het gehele grondgebied werd één gemaakt. Als vergoeding wijst de Staat jaarlijks forfaitaire bedragen aan de ondergeschikte besturen toe.

Het belastingstelsel in het *Verenigd-Koninkrijk* verschilt grondig van het onze. De « income tax » bestaat er reeds sedert 1842, lang voordat de inkomstenbelasting algemeen werd toegepast. De huidige structuur van die belasting is in haar beginselen dezelfde als die van de « income tax » uit de vorige eeuw. In overeenstemming met de toen heersende opvattingen was de « income tax » in de XIXe eeuw een zakelijke belasting. Naderhand, toen de nieuwe

gedachtenstromingen veel meer nadruk legden op het persoonlijk karakter der belastingen, werd de « income tax » aan de nieuwe beginselen aangepast, doch de structuur van zakelijke belasting bleef gehandhaafd.

Het grondtarief, d.w.z. de normale aanslagvoet (« standard rate »), blijft een proportioneel percentage : 47,5 voor het jaar 1951. De progressie uit de nieuwe denkbeelden van deze eeuw ontstaan, werd ingevoerd met inachtneming van basisaftrekposten. Het onderscheid tussen gefundeerde en niet gefundeerde inkomens werd eveneens tot stand gebracht door de aftrekposten, welke groter zijn voor de inkomens uit de menselijke bedrijvigheid dan voor de kapitaalinkomens.

Om het karakter van personele belasting der « income tax » nog te versterken, werd tenslotte de normale aanslagvoet verlaagd voor de dragers van bescheiden inkomens en een « surtaxe » op de hoge inkomens toegepast. De inkomens gelegen tussen £ 185 en de vrijstelling aan de basis van £ 135 betalen slechts 12,5 pCt., terwijl die begrepen tussen £ 185 en £ 385 slechts voor 25 pCt. worden belast. De surtaxe met een progressieve aanslagvoet is toepasselijk van af een inkomen van £ 2.000. Op te merken valt dat die surtaxe slechts een modaliteit van de « income tax » is en dan ook niet als een afzonderlijke belasting dient beschouwd.

De gehele « income tax » met haar vijf belastbare inkomengroepen, waarvan er één nog onderverdeeld is in zes gevallen, is met de surtaxe een eenmalige belasting en de Engelse natuurlijke personen worden slechts eenmaal belast.

De ondergeschikte besturen in Engeland belasten niet rechtstreeks de inkomens. Zij beperken er zich toe de inkomens en het vermogen naar uiterlijke kentekenen te taxeren en enkele andere taxes te heffen. Zoals in *België*, ontvangen de plaatselijke besturen ruime toelagen van de Staat.

Ook *Nederland* gaf de voorkeur aan een belasting op het gehele inkomen, de zogenaamde « inkomstenbelasting ». In plaats van een gezamenlijk percentage, zoals voor de « income tax », bestaat er een schaal van progressieve percentages. Bovendien wordt de « inkomstenbelasting », in tegenstelling met het Engelse stelsel, aangevuld met twee andere belastingen, met name een jaarlijkse « vermogensbelasting » en een zogenaamde « personele belasting ».

Noch de « personele belasting » — een indicienbelasting die op uiterlijke kentekenen van welvaart berust —, noch de « vermogensbelasting » (6 à 7 p. m.) hebben een inkomen tot grondslag. Desondanks is het niet de bedoeling het kapitaal zelf, doch wel het kapitaalinkomen te treffen, om zodoende de gefundeerde inkomens zwaarder te belasten.

De definitieve invordering van de « inkomstenbelasting » wordt voorbereid door een voorlopige inhouding aan de bron op twee inkomengroepen en wel door de « loonbelasting » voor de loontrekkenden en de « dividendbelasting » voor de inkomens uit dividenden. « Loonbelasting » en « dividendbelasting » zijn dus eigenlijk geen zelfstandige belastingen, doch alleen bijzondere benamingen gegeven aan invorderingsmodaliteiten welke de berekening en de uiteindelijke invordering van de « inkomstenbelasting » voorafgaan.

De « personele belasting » wordt ten bate van de gemeenten geheven. Deze laatste kunnen bovendien opcenten op die belasting stemmen.

In de *Verenigde Staten* gelijkst de « Federal income tax » tot op zekere hoogte op de Engelse inkomstenbelasting. Zij is eveneens samengesteld uit een evenredige « normal-tax » en een progressieve surtaxe. Doch hier bereikt de « normal-tax » slechts 3 pCt. en is ze dan ook slechts bijkomstig, vermits de surtaxe, toegepast per schijven, tot een hoogtegrens van 89 pCt. stijgt.

De Amerikaanse belastingbetaler vereffent zijn belasting op het inkomen van het lopende jaar, in plaats van op het vorige jaar. Die eigenaardigheid wordt alleen in Amerika algemeen toegepast. De Amerikaanse fiscus eist dat de belastingplichtigen om de drie maanden een raming van hun inkomens aangeven en hun belasting dienovereenkomstig betalen. De laatste kwartaalaangifte dient uiterlijk op 15 Januari van het volgende jaar overgemaakt en betaald.

Sommige Staten en gemeenten belasten eveneens de inkomens. Nochtans blijft die belasting door de ondergeschikte besturen van zeer bijkomstige aard, vermits zij hun thesauriemiddelen hoofdzakelijk verkrijgen uit de belasting op de goederenverkoop (Staten) en uit de belasting van de roerende en onroerende eigendommen (plaatselijke besturen).

Frankrijk hervormde in 1948 zijn belastingstelsel op de inkomens. De cedulaire belastingen, die in velerlei opzicht met de onze te vergelijken zijn, werden vervangen door een stelsel dat de eenmalige belasting op het inkomen benadert. Sedert 1948 bestaat er naast de algemene inkomstenbelasting en in tegenstelling met de structuur in Engeland, Nederland en de Verenigde Staten, een gelijksoortige tweede belasting die progressief is, terwijl de eerste proportioneel is.

De gelijkenis met de Amerikaanse « normal-tax » en « surtaxe » is slechts schijn, daar in Amerika de twee percentages op dezelfde grondslag worden toegepast, terwijl dit niet het geval is met de twee belastingen in Frankrijk.

De proportionele belasting bedraagt 18 pCt. Nochtans wordt die vaste aanslagvoet voor de kleine inkomens verzacht door verlagingen en vrijgestelde minima. De landbouwers worden volgens een forfaitaire

winst belast (1). Dit is eveneens het geval voor handelaars en industriëlen wier omzet geen 10 miljoen Franse frank overtreft voor de verkooptransacties en 25 miljoen voor de andere gevallen. Voor de gesalarieerden is de aanslagvoet onveranderlijk 5 pCt. ten laste van de werkgevers. De loontrekkenden zijn aldus practisch niet aan de proportionele belasting onderworpen.

De progressieve belasting wordt geheven op een bredere grondslag dan de evenredige belasting. Zekere van de evenredige belasting vrijgestelde inkomens zijn aan de progressieve belasting onderworpen. Dit is o.m. het geval met de inkomens van de loontrekkenden, de inkomens uit overheidsfondsen, enz. Het tarief dat van 10 pCt. tot 60 pCt. varieert (tot 70 pCt. voor de vrijgezellen), voorziet een gezinsquotient.

Het al te ingewikkelde karakter eigen aan de cedulaire belastingen (iedere belasting heeft haar eigen grondslag, aanslagvoet, verlaging, enz.) alsook het gebrek aan samenhang van een stelsel van belastingen waarin niet alleen de algemene belasting gepersonaliseerd is, doch waarin al de cedulaire belastingen, in strijd met hun aard, tenslotte rekening houden met een minimum bestaanszekerheid, het beginsel der progressie, enz., zijn de hoofdoorzaken die tot een hervorming van het Franse belastingwezen hebben geleid.

Het ligt niet in onze bedoeling de verschillende belastingstelsels te beoordelen. Nochtans moge hier worden opgemerkt dat onder de beschouwde landen alleen België aan het stelsel der cedulaire belastingen getrouw bleef. De redenen die Frankrijk er toe bewogen zijn cedulaire stelsel op te geven dat tot 1948 van kracht was, gelden tot op zekere hoogte ook voor onze belastingen op de inkomens. Hieruit moet nochtans niet worden besloten dat een grondige hervorming hier te lande dringend en onontbeerlijk is. Aan ingrijpende wijzigingen in de belastingtechniek en -gewoonten zitten ernstige bezwaren vast, die goed dienen afgewogen vooraleer te vernieuwen of te veranderen.

De hervorming van 1948 in Frankrijk laat de indruk dat men halverwegen is blijven stilstaan. Het cedulaire stelsel werd prijsgegeven doch de techniek van de gezamenlijke belasting werd niet volledig aangenomen. Men staat tegenover een stelsel dat een gezamenlijke belasting wil zijn doch dat zekere nadelen van de cedulaire belasting behield. Dit is geen navolgenswaardig voorbeeld.

Met betrekking tot de belastingen van de plaatselijke besturen in Frankrijk zij vermeld: 1) de patentbelasting, die een vast recht en een evenredig recht omvat dat berust op de huurwaarde der lokalen

(1) In beginsel wordt de aanslag voor de landbouwers forfaitair vastgesteld. Het desbetreffende bedrag mag door de belanghebbenden of door de belastinginspecteurs worden geweigerd; in dat geval worden de werkelijke winsten belast.

dienende voor bedrijfsdoeleinden; 2) de opcentimes van de belastingen op de grond- en huurinkomens.

b) De tarieven

De belastingschuldigen kunnen ingedeeld worden in loon- en weddetrekkenden, uitoefenaars van vrije beroepen, landbouwers, industriëlen, handelaars, beheerders en commissarissen van vennootschappen.

Bij gelijk inkomen is de belastingdruk in één zelfde land niet steeds gelijk voor al de groepen belastingbetalers. De gelijkheid vormt zelfs een uitzondering. Gewoonlijk worden de loon- en weddetrekkenden en af en toe de landbouwers bevoordeligd ten opzichte van de andere belastingschuldigen en onder deze laatste wordt vaak een onderscheid gemaakt tussen de vrije beroepen enerzijds en de industriëlen en handelaars anderzijds.

Het is hier niet de plaats om ons in berekeningen te verdiepen over de belasting die door de verschillende groepen belastingplichtigen verschuldigd is. Dit zou schaden aan de helderheid en de nuttigheid van die uiteenzetting.

Onze aandacht gaat vooral naar de groep met de grootste getalsterkte, nl. die der loon- en weddetrekkenden. Doch om het verwijt van eenzijdigheid te ontgaan, zullen enkele percentages voor de groep der handelaars en industriëlen worden gegeven.

Voor de loon- en weddetrekkenden bezitten wij het voordeel betrouwbare gegevens en wel de bruto-lonen met elkaar te kunnen vergelijken. De belastingdruk zal hier dan ook in functie van het bruto-inkomen worden uitgedrukt. Anders is de toestand voor de industriëlen en handelaars. Hier zijn wij er toe gedwongen ons op netto-inkomens te steunen. Noodzakelijk is het aan te duiden dat onder netto-inkomens dient verstaan : de bruto-inkomens na aftrek van de *normale* bedrijfslasten in de economische betekenis van het woord. Zo aftrekposten welke niet aan normale lasten beantwoorden worden aanvaard, dan werd hiermee rekening gehouden voor de berekening van de belasting, doch het uiteindelijke percent van deze laatste is uitgedrukt in verhouding tot het normale netto-inkomen. Voor België bijvoorbeeld, waar de belastingen mogen afgetrokken worden, is het netto-inkomen datgene verkregen vóór de aftrekking der betaalde belastingen. In de Verenigde Staten is het toegelaten het belastbaar inkomen van de belastingschuldigen met forfaitair 10 pCt. te verminderen om o.m. rekening te houden met de geneeskundige en pharmaceutische kosten. Die forfaitaire vermindering werd niet in aanmerking genomen voor de vaststelling van het netto-inkomen.

De enkele hierna volgende bijzonderheden geven een duidelijker beeld van de werkwijze die bij de berekening van de gezamenlijke belasting der loon- en weddetrekkenden werd gevolgd.

België

— Om het belastbaar inkomen te bepalen wordt 8 pCt. (hoogtegrens : 5.000 frank per maand) afgetrokken voor de maatschappelijke zekerheid en 25 pCt. voor de forfaitaire beroepslasten, incl. de aftrekbare belastingen met een maximum van 60.000 frank plus aftrekbare belastingen.

— Het tarief betreffende de gemeenten met 30.000 inwoners en meer werd toegepast.

Engeland

— Belastingen mogen niet afgetrokken worden (volgens de Engelse rechtspraak).

— De bijdragen in de sociale zekerheid mogen afgetrokken worden : £ 0-4-11 per week.

— Bedrijfslasten : bij gebrek aan een wettelijk forfaitair bedrag werd een eenvormig bedrag van 10 pCt. toegepast.

— Aftrekking van 20 pCt. voor de gewonnen inkomens (« earned income relief »).

— Persoonlijke aftrekpost (« personal allowance »).

Nederland

— De belastingen mogen niet afgetrokken worden.

— Bedrijfslasten : de wet voorziet een forfaitair bedrag van 100 gulden tot een inkomen van 5.000 gulden. De bezitters van hogere inkomens mogen de werkelijke lasten in mindering brengen. Doch voor die inkomens past het Bestuur der Belastingen eveneens forfaitaire bedragen toe (5 pCt. met maximum).

— De bijdragen in de maatschappelijke zekerheid mogen afgetrokken worden.

— De kindertoeslagen dienen bij de belastbare inkomens gevoegd.

— In de tarieven is de tijdelijke verhoging voor de jaren 1951 tot 1954 inbegrepen.

Verenigde Staten

— Semi-bruto-inkomen : inkomen na aftrek van de bedrijfslasten, waarin ook de onkosten voor de eetmalen begrepen zijn die de loon- en weddetrekkenden verplicht zijn buitenshuis te gebruiken.

— Netto-inkomen : semi-bruto-inkomen minus 10 pCt. voor medicale kosten, enz.

— Het totaal der aftrekbare lasten, met inbegrip van de forfaitaire 10 pCt., werd geraamd op 17,5 pCt. van het bruto-inkomen.

— Verdeling van het inkomen der gehuwde belastingschuldigen voor de helft over elk der echtelieden.

— Aftrekpost van \$ 600 voor de belastingschuldige zelf en van \$ 600 voor elke persoon ten laste.

Frankrijk

— De proportionele belasting is door de loon- en weddetrekkenden niet verschuldigd. Zij is ten laste van de werkgevers.

— De belastingen mogen niet afgetrokken worden.
— De bijdragen in de maatschappelijke zekerheid (6 pCt.) mogen afgetrokken worden.
— Forfaitair bedrag van 5 tot 10 pCt., al naar gelang het geval, voor de bedrijfslasten.

TABEL II

Inkomstenbelastingen door de loon- en weddetrekkenden verschuldigd

	AANSLAGPERCENTAGE OP EEN BRUTO-INKOMEN VAN :					
	50.000	100.000	200.000	500.000	1.000.000	10.000.000
<i>Vrijgezellen :</i>						
België	3,7	8,4	14,6	23,7	32,2	42,9
Nederland	14,8	23,6	33,6	50,3	61,6	72,5
Frankrijk (1) :						
— vrijgezellen	4,4	7,0	18,8	33,6	46,4	64,5
— echtelieden zonder kinderen	0,5	3,4	10,6	23,2	32,9	54,1
Groot-Brittannië	8,9	18,4	26,3	38,4	51,4	83,-
Verenigde-Staten :						
— vrijgezellen	5,-	11,7	15,4	20,1	82,8	64,2
— echtelieden zonder kinderen	—	5,-	11,6	13,9	82,0	54,5
<i>Echtelieden met twee kinderen :</i>						
België	—	6,7	11,7	21,9	31,4	42,9
Nederland	3,-	9,9	19,-	36,8	49,7	69,-
Frankrijk (1)	—	1,4	7,5	17,-	27,-	51,-
Groot-Brittannië	—	5,9	19,-	35,5	49,9	82,9
Verenigde Staten	—	—	5,-	13,-	18,7	54,-
<i>Echtelieden met vijf kinderen :</i>						
België	—	—	3,9	17,3	29,3	42,7
Nederland	—	4,3	14,3	33,8	47,9	68,8
Frankrijk (1)	—	—	4,6	11,8	21,7	48,1
Groot-Brittannië	—	—	12,-	32,7	48,5	82,8
Verenigde Staten	—	—	—	9,-	13,5	53,3

(1) Bij een wet van 14 April 1952 werden de inkomstenbelastingen op de natuurlijke personen verlaagd. In werkelijkheid is die verlaging niet effectief, doch alleen een aanpassing aan de prijs- en loonstijging.

Er zij in herinnering gebracht dat de aanslagpercentages voor de handelaars en industriëlen berekend zijn op het netto-inkomen en zij dan ook in genen

dele met de percentages in de tabel der loontrekkenden kunnen vergeleken worden, vermits zij in functie van het bruto-inkomen zijn uitgedrukt.

TABEL III

Inkomstenbelastingen door handelaars en industriëlen verschuldigd

	AANSLAGPERCENTAGE VOOR EEN NORMAAL NETTO-INKOMEN VAN :					
	50.000	100.000	200.000	500.000	1.000.000	10.000.000
<i>België (vrijgezellen) :</i>						
Vervroegd betaalde belastingen	7,5	13,7	19,4	28,4	34,6	43,1
In het dienstjaar betaalde belastingen	8,9	16,3	22,9	32,6	39,1	48,2
<i>Nederland (vrijgezellen) :</i>						
Grondtarief	17,8	27,5	39,-	56,1	66,3	76,4
Met inbegrip van de verhoging verschuldigd voor de jaren 1951 tot en met 1954	17,8	27,6	41,5	60,6	71,9	83,7
<i>Frankrijk :</i>						
Vrijgezellen	22,2	26,7	33,4	45,2	55,8	73,4
Echtelieden zonder kinderen	18,2	22,2	26,7	36,6	44,7	64,3
<i>Groot-Brittannië (vrijgezellen)</i>	11,8	22,8	30,4	45,1	59,6	92,8
<i>Verenigde Staten :</i>						
Vrijgezellen	8,9	15,5	19,7	27,3	38,8	80,-
Echtelieden zonder kinderen	—	8,9	15,5	21,-	28,7	69,6

Bij het trekken van een conclusie uit de vergelijking der percentages mag de invloed van het verschillend sociaal milieu in de onderscheiden landen niet uit het oog verloren worden. Doch het meten van dit verschil is niet eenvoudig. Geen enkele statistiek geeft hierover een representatief beeld. Alleen fragmentarische aanwijzingen, zoals het peil der lonen in de verschillende landen, geven een zeker denkbeeld van het verschil in het maatschappelijk milieu.

TABEL IV

Land	Algemeen gemiddelde van het uurloon der mannelijke werknemers. (met inbegrip van de maatschappelijke lasten) (Belgische franken)
België	27,25 (1)
Nederland	17,47 (1)
Frankrijk	19,08 (1)
Engeland	23,90 (1)
Verenigde Staten	86,—

(1) Tijdschrift *Industrie*, nr 12, 1951, blz. 318.

Moet uit die cijfers worden afgeleid dat bijvoorbeeld een loon van 250.000 tot 300.000 frank in de Verenigde Staten dient vergeleken met een loon van 100.000 frank in België? Hier raken wij aan de kern van het vraagstuk, alsook aan het zwakke punt. Is het doel van de vergelijking zich rekenschap te geven van de belastingdruk gedragen door de arbeiders in België en in de Verenigde Staten, dan dient de verhouding 1 tot ± 3 in acht genomen. Doch indien men door dit onderzoek veeleer de belastingdruk op de *inkomens met gelijke koopkracht* wil doen uit-schijnen, dan is de verhouding 1 tot 3 overdreven, vermits de tegenwaarde van 300.000 frank in de Verenigde Staten een grotere koopkracht dan 100.000 frank in België heeft.

In de regel mag aangenomen worden dat de verschillen welke in bovenvermelde indexcijfers tot uitdrukking komen, ten dele verband houden met de levensduurte en ten dele met een hogere levensstandaard. Het aandeel van elke factor kan bezwaarlijk juist worden vastgesteld.

De twee bovenstaande tabellen geven eveneens aanwijzingen voor de gehuwde belastingschuldigen zonder kinderen in Frankrijk en in Amerika. Die bijkomende inlichting achten we gewenst, daar de verdeling van het gezinsinkomen over beide echtelieden in Amerika en de toepassing van de gezinscoëfficiënt in Frankrijk medebrengen dat de belasting door de gezinnen zonder kinderen verschuldigd, aanzienlijk wordt verminderd t.o.v. de vrijgezellen. In die landen blijven de aanslagpercentages op de vrijgezellen uitzondering, vermits op het gros der belastingplichtigen heel wat minder strenger percentages worden geheven.

Het overzicht der twee tabellen leert ons dat in Nederland en Engeland de inkomens van de natuurlijke personen zwaarder worden belast dan in de andere beschouwde landen. Wat België, de Verenigde

Staten en Frankrijk betreft, is het verschil in belastingdruk niet zo duidelijk afgetekend.

Nochtans mag aangenomen worden dat de inkomstenbelastingen in Frankrijk minder streng zijn dan hier te lande. De tarieven toepasselijk op de Franse handelaars en industriëlen laten de indruk dat zij duidelijk zwaarder zijn dan in het Belgische en Amerikaanse belastingwezen. Dat men zich evenwel door die theoretische percentages niet al te zeer late beïnvloeden. De forfaitaire bedragen die in de regel voor die groep belastingplichtigen worden toegepast, alsook de omstandigheid dat de handelaars en industriëlen, binnen bepaalde grenzen, een salaris aan de werkende echtgenote mogen toekennen, geven stellig een verwrongen beeld van de belastingdruk, die in werkelijkheid minder zwaar is dan de bruto-percentages het doen vermoeden.

Moeilijker is een verklaring der percentages voor de Verenigde Staten. Uitgaande van de in de tabellen voorkomende cijfers is men geneigd de directe belastingen op de Amerikaanse particulieren als minder zwaar dan de onze te beschouwen. Doch het aanzienlijk verschil in de levensvoorwaarden vergt een correctie van de percentages, die moeilijk te meten is. Men hoede zich dan ook voor al te scherpe conclusies.

In bovenstaande beschouwingen wordt van theoretische gegevens uitgegaan. Van zeer groot belang is te weten in hoever de werkelijke heffing de wettelijke percentages benadert. Tussen werkelijkheid en wettelijkheid ligt vaak een ongekende grootheid. Een land met matige aanslagpercentages, dat werkelijk de verschuldigde belasting invordert, kan per slot van rekening een zwaarder drukkend belastingstelsel hebben dan een ander waar de percentages hoog zijn, doch waar de fiscus bij de invordering door de vingers ziet.

2. De vennootschappen

a) Gewone stelsel

Een vergelijking van de belastingdruk op de vennootschappen is in zekere opzichten gemakkelijker dan het meten van de fiscale last die op de natuurlijke personen drukt. De betekenis van de progressie is er veel kleiner, zodat zekere imponderabiliën bij de belasting der individuele personen, zoals het maatschappelijk milieu, een verschillend nationaal inkomen, een ongelijke structuur der inkomenspiramide, minder sterk hun invloed doen gelden voor de vennootschappen. Daarentegen doen zich veel andere moeilijkheden voor. Het belastbaar inkomen is een veel vager begrip dan voor de natuurlijke personen. Het stelsel der belastingvrije aflossingen, de vrijstelling van bepaalde bestemmingsreserves, de aftrekbaarheid van vroegere verliezen, de al dan niet toegelaten aftrekking der betaalde belastingen, de regelen toegepast ter vermijding van dubbele belasting in het

binnenland (*non bis in idem*), zijn zoveel schijnbaar bijkomstige punten die een beoordeling, hoofdzakelijk berustend op de bruto-percentages, kunnen wijzigen.

De berekening van de totale aanslagvoet voor de vennootschappen wordt sterk gehinderd door de belasting van de winsten in verschillende stadia en door het feit dat het percentage voor het laatste stadium, waar de druk van de progressie zich gewoonlijk laat gevoelen, afhankelijk is van het peil der gezamenlijke inkomsten van de belastingplichtige.

Men hoede er zich voor de aanslagvoet voor de vennootschap zonder meer te voegen bij diegene die een inkomen in het tweede stadium treft, daar de belasting in de tweede graad alleen wordt toegepast op de winst na aftrek van de belasting in de eerste graad. Stel een belasting op de vennootschapswinsten van 50 pCt. en een belasting op het gehele inkomen van de aandeelhouder eveneens gelijk aan 50 pCt. De totale belasting is niet 100 pCt., zoals op het eerste gezicht wellicht zou kunnen blijken, doch wel $50 + (100 - 50) \frac{50}{100} = 75$ pCt. van de gezamenlijke winsten. Om de belastingdruk te bepalen, gaan sommigen anders te werk; zij nemen in aanmerking de som die overblijft na belasting en vergelijken haar niet met de winsten vóór de heffing, doch met de verschuldigde belastingen. Aldus komen zij tot percentages die soms 100 pCt. te boven gaan. Doch vermits men onder een 100 pCt.-belasting een volledige beslaglegging op de winst pleegt te verstaan, is het beter zich te houden aan de eerste methode, die het percentage aangeeft van het verschuldigde belastingbedrag ten opzichte van de totale winst.

Een vergelijking der door de fiscus toegelaten aflossingsmethoden, der toepassingen van het beginsel « non bis in idem » alsook een breedvoerig overzicht van al de andere moeilijkheden vallen buiten het bestek van die studie. De enkele hierna volgende algemeenheden over het eerste en het tweede stadium der belasting van de vennootschapswinsten vergen dan ook een zeker voorbehoud.

De gegevens beperken zich tot de kapitaalvennootschappen.

In België onderging de belasting op de vennootschappen vaak wijzigingen. Sedert Maart 1951 worden van de uitgekeerde winsten de nationale crisisbelasting (20 pCt.) geheven ten laste van de vennootschappen alsook de mobiliënbelasting (30 pCt.) die aan de bron ten laste van de aandeelhouders wordt ingehouden; van de gereserveerde winsten wordt de bedrijfsbelasting geheven (30 tot 48 pCt. met een eventuele vermindering van 20 pCt. in geval van vervroegde betaling).

Bovendien zijn de ontvangen dividenden bij de natuurlijke personen onderworpen aan de aanvul-

lende personele belasting, die het gehele inkomen treft.

De belastingen welke door de vennootschap in de loop van het jaar worden betaald (bedrijfsbelasting op de gereserveerde winsten), mogen als bedrijfslasten worden afgetrokken.

Geen enkele verhoging is ten voordele van de ondergeschikte besturen toegelaten.

Aldus worden de winsten hier te lande in drie verschillende stadia belast: bij de vennootschap, bij de uitkering der dividenden en bij de aandeelhouder.

Onderzoeken we thans van naderbij de wijze van belasting.

De nationale crisisbelasting (20 pCt.) en de mobiliënbelasting (30 pCt.) worden op dezelfde grondslag berekend. De totale druk van beide belastingen, hoe schijnbaar verrassend die ook moge zijn, is nochtans niet 30 pCt. + 20 pCt. = 50 pCt., doch wel 45 pCt. (1).

Laatstgenoemd percentage is een maximum, vermits de op de gereserveerde winsten betaalde bedrijfsbelasting als bedrijfslast mag afgetrokken worden. Stel dat de winst van het vorige jaar even groot was als die van het lopende jaar en ten belope van 25 pCt. (voor 30 pCt. belast) in reserve werd gebracht, dan had men het belastbaar inkomen met 7 pCt. kunnen verminderen, hetgeen neerkomt op een verlaging der belasting met 7 pCt. In dit geval is het uiteindelijke percentage gelijk aan 42.

De aandeelhouder betaalt de aanvullende personele belasting op de werkelijk ontvangen 60 pCt. Op een totaal inkomen van bijv. 200.000 frank netto van een niet gesalarieerde vrijgezel, wordt ± 4 pCt. belasting betaald

Over het geheel bedraagt de belasting op de uitgekeerde winsten aldus ca.

$$42 + (100 - 42) \frac{4}{100} = \pm 45 \text{ pCt.}$$

(ingeval het totaal inkomen van de aandeelhouder 200.000 frank netto bedraagt).

De grondbelasting en de door de vennootschappen verschuldigde plaatselijke belastingen werden verwaarloosd. Hun terugslag is doorgaans zeer klein; bovendien mogen zij als bedrijfslasten worden afgetrokken.

* * *

(1) Met een winst gelijk aan 100 kan een dividend van 70 worden uitgekeerd, mits 30 aan de bron als mobiliënbelasting wordt afgehouden. Het jaar daarop (het belastingjaar betreffende de winsten van het vorige jaar) is de maatschappij een nationale crisisbelasting gelijk aan 20 verschuldigd. In feite kon met 120 een dividend van 70 worden uitgekeerd. Daar die 20 evenwel niet aftrekbaar zijn, werden zij door de bedrijfsbelasting getroffen. Dit alles heeft een totale belasting van ± 45 tot gevolg.

De berekeningen kunnen niet met dezelfde nauwkeurigheid gedaan worden voor de belastingdruk die door de vennootschappen in het buitenland gedragen wordt. Om betrouwbare gegevens te verkrijgen is de kennis van de wetgeving niet steeds voldoende. Bestuurlijke beschikkingen of gewoonten kunnen sterk de uiteindelijke belastingdruk beïnvloeden. Hier te lande bijvoorbeeld blijkt het niet uitdrukkelijk uit de wettekst dat de betaalde belastingen, bij de berekening van de bedrijfsbelasting, mogen afgehouden worden. Het Bestuur der Belastingen zelf gaf hierover opheldering. Dergelijke voorbeelden doen zich vermoedelijk ook voor in de buitenlandse belastingstelsels. Zulks is een reden te meer om bij de interpretatie voorzichtig te werk te gaan.

In de *Verenigde Staten* worden slechts twee stadia in de belasting onderscheiden. De vennootschap betaalt op al de uitgekeerde of in reserve gebrachte winsten de « normal tax » van 30 pCt. en de « surtaxe » van 22 pCt., terwijl de dividenden een tweede maal op dezelfde voet als de andere inkomens met de « income tax » op de natuurlijke personen worden belast.

Voor de berekening van de « surtaxe » mogen 25.000 dollar, d.i. 1.250.000 frank, worden afgetrokken.

Een bijkomende belasting wordt geheven van de overdreven geachte reservevorming. De wet belemmert aldus de zelffinanciering in plaats van ze te begunstigen, zoals de Belgische belastingwetten het doen.

De federale belastingen mogen niet afgetrokken worden. Alleen zekere aan de staten en gemeenten betaalde belastingen mogen in mindering gebracht worden.

Het aftrekbaar bedrag voor de vaststelling van de « surtaxe » bemoeilijkt de berekening van de totale belasting der winsten.

De winsten van de kleine maatschappijen welke niet aan de « surtaxe » onderworpen zijn, betalen 30 pCt. « normal tax » bij de vennootschap. Vervolgens zijn 19,7 pCt. verschuldigd bij een natuurlijke persoon (andere dan een gesalarieerde) met een netto-inkomen van 200.000 frank zo die persoon een vrijgezel is, of 15,5 pCt. zo hij gehuwd en kinderloos is. Nemen wij een gemiddelde aan van 18 pCt. De totale belasting van de winsten der maatschappijen welke niet aan de « surtaxe » onderworpen zijn, zal aldus

$$30 + (100 - 30) \frac{18}{100} = 43 \text{ pCt.}$$

bedragen.

Voor de grote maatschappijen met hoge nominale winsten heeft het van de « surtaxe » vrijgesteld bedrag slechts een onbeduidende invloed op de uiteindelijke aanslagvoet. Hun winsten zouden ten belope van

$$30 + 22 + (100 - 52) \frac{20}{100} = 61 \text{ pCt.}$$

worden belast.

In het ene zowel als in het andere geval werden de aftrekbare plaatselijke belastingen verwaarloosd; de percentages zijn dan ook als een maximum te beschouwen.

Ook in *Frankrijk* bestaat er een belasting op de inkomens der vennootschappen, die geheel onderscheiden is van de belasting op het inkomen der natuurlijke personen.

De verwezenlijkte winst wordt zonder enig onderscheid aan de vennootschapsbelasting (34 pCt.) onderworpen, terwijl het deel der aan de natuurlijke personen uitgekeerde winsten vooreerst met de proportionele belasting (18 pCt.) en daarna met de progressieve belasting — van 10 tot 60 pCt. per schijven — belast wordt. De Franse fiscus laat de vennootschappen niet toe de betaalde belastingen van het belastbaar inkomen af te trekken.

Aldus wordt op de uitgekeerde winsten in Frankrijk 34 pCt. in het eerste stadium en ± 30 pCt. in het tweede (proportionele en progressieve belasting op een inkomen overeenstemmend met 200.000 Belgische frank) betaald. In totaal bekomen we aldus

$$34 + (100 - 34) \frac{30}{100} = 53 \text{ pCt.}$$

In *Engeland*, zijn de maatschappijen de « profits tax » en de « income tax » verschuldigd. Practisch is de « income tax » door de natuurlijke personen verschuldigd, doch de vennootschap houdt ze bij de dividenduitkering in aan de bron. De afhouding geschiedt volgens het standaardtarief (47,5 pCt.), d.i. het hoogste percentage. Zijn de gezamenlijke inkomens van de aandeelhouder niet voor het volle percentage van de « income tax » belastbaar, dan dient het te veel geïnde tot betaling der andere door de aandeelhouder nog verschuldigde belastingen. Overtreffen de ingehouden bedragen het totaal der verschuldigde belastingen, dan betaalt de fiscus de ten onrechte betaalde belasting aan de aandeelhouder terug. Dit is de oorzaak van het hoge bedrag der « repayments » in de Engelse begrotingen.

Heel onlangs wijzigde de « finance act » van 1952, overeenkomstig de voorstellen in de laatste « budget speech », de belastingheffing in die zin dat de belastingen op de gewone winsten werden verlaagd en daartegenover een belasting op de uitzonderingswinsten (« extra profits levy ») opnieuw werd ingevoerd.

Vóór de hervorming waren de vennootschappen de 50 pCt. « profits tax » verschuldigd op de uitgekeerde winsten en 10 pCt. op de in reserve gebrachte winsten. Bovendien was de « income tax » voor het volle tarief op de gezamenlijke winsten (al dan niet uitgekeerde) verschuldigd, na aftrekking van de betaalde « profits tax ». Zo betaalde de vennootschap, op de uitgekeerde winsten,

$$50 + (100 - 50) \frac{47,5}{100} = 73,7 \text{ pCt.}$$

Dit was vanzelfsprekend een maximum, dat practisch

nooit bereikt werd, vooreerst omdat de aftrekking aan de basis voor de « profits tax » werd verwaarloosd en vervolgens omdat niet alle aandeelhouders voor het volle tarief van de « income tax » belastbaar waren. Een aandeelhouder met een totaal inkomen van fr 200.000, was de « income tax » slechts ten belope van 30,4 pCt. verschuldigd. Aldus was de definitieve belastingdruk op een aandeelhouder met een totaal inkomen van fr 200.000, niet 73,7 p., doch wel

$$50 + (100 - 50) \frac{30,4}{100} = 65,2 \text{ pCt.}$$

De jongste hervorming verlaagde het percentage van de « profits tax » van 50 tot 22,5 pCt. voor de uitgekeerde winsten en van 10 tot 2,5 pCt. voor de niet uitgekeerde winsten. Tegelijkertijd werd de invloed van die gevoelige verlaging ten dele tenietgedaan door de beschikking dat de « profits tax » en de « income tax » voortaan allebei op de gehele winsten berekend worden; als wanneer de « income tax » voordien alleen werd toegepast op hetgeen overbleef van de winst na betaling van de « profits tax ». Hieruit volgt dat de vennootschappen thans 22,5 pCt. + 47,5 pCt. = 70 pCt. verschuldigd zijn.

De belastingdruk op de aandeelhouder met een totaal inkomen van fr 200.000, bereikt 22,5 pCt. + 30,4 pCt. = 52,9 pCt. Ook hier vertegenwoordigen die percentages weer maxima en zulks om volgende twee redenen :

1) Omdat de « profits tax » een aftrekking van het belastbaar inkomen ten bedrage van 2.000 pond aan de basis voorziet, naast een aftrekking van één vijfde van het verschil tussen 12.000 pond en het inkomen van de vennootschap, indien dat inkomen lager is dan 12.000 pond.

De kleine vennootschappen, alsook de vennootschappen met een bescheiden inkomen, vinden in die aftrekking een belangrijk voordeel, dat het totaal belastingpercentage aanmerkelijk kan verminderen;

2) Omdat de omstandigheid dat de twee door de vennootschappen verschuldigde belastingen op dezelfde grondslag worden berekend — evenals in België voor de mobiliënbelasting en de nationale crisisbelasting — aanleiding kan geven tot een vermindering van het totale percentage met enkele eenheden.

De belastingverlaging voor de gewone vennootschapswinsten ging gepaard met de wederinvoering van een belasting van ten hoogste 15 pCt. op de uitzonderingswinsten. Meer bijzonderheden over die belasting volgen verder.

Het in Nederland heersende stelsel vertoont veel gelijkenis met het Engelse régime vóór de jongste hervorming.

De « vennootschapsbelasting » treft de gehele winst en de vennootschap is die belasting verschuldigd, terwijl de dividendgerechtigden de « inkomstenbelasting » moeten betalen, die aan de bron wordt ingehouden door de zgn. « dividendbelasting ». Tot 1950

bedroeg de vennootschapsbelasting 40 pCt. Een tijdelijke verhoging voor de jaren 1951-1954 verschuldigd, maakte in zekere mate het tarief progressief en bracht dit laatste op 45 pCt. voor de kleine inkomens en tot 52 pCt. voor de inkomens boven de 350.000 gulden (\pm 4 miljoen Belgische frank). Duidelijkheidshalve gaan we uit van een gemiddeld percentage van 48 pCt.

Een totaal netto-inkomen van een niet-gesalarieerde vrijgezel, overeenstemmend met 200.000 Belgische frank, betaalt 41,5 pCt. aan « inkomstenbelasting ».

De totale aanslag door de aandeelhouder met bovvermeld inkomen verschuldigd, bedraagt aldus

$$48 + (101 - 48) \frac{41,5}{100} = 69,5 \text{ pCt.}$$

Opgemerkt zij dat de Nederlandse aandeelhouder, reeds alleen uit hoofde van zijn aandelenbezit, nog een jaarlijkse belasting op het vermogen verschuldigd is, die 6 tot 7 pCt. bereikt.

* * *

Het peil van de belastingdruk waaraan de vennootschappen onderworpen zijn, werd hierboven al te beknopt geschetst om een nauwkeurige vergelijking toe te laten.

Bij een hergroepering der belastingpercentages met het oog op hun vergelijking, is een ernstig voorbehoud dan ook eens te meer vereist. Mits dit voorbehoud, volgen hierna de percentages die op de grote vennootschappen worden toegepast :

België	45 pCt.
Verenigde Staten	61 pCt.
Engeland	53 pCt.
Frankrijk	53 pCt.
Nederland	69,5 pCt.

In dit overzicht werd in genen dele rekening gehouden met het verschil in maatschappelijk milieu der afzonderlijke landen. Doch de terugslag hiervan is hier minder sterk, omdat het slechts in het tweede stadium van de belasting in aanmerking komt en wel bij de belasting van de aandeelhouder. Nochtans valt die invloed niet te loochenen en heeft tot gevolg dat het percentage voor de Verenigde Staten iets te klein is, terwijl dat voor Engeland en vooral voor Nederland iets overdreven is. Doch in de ene zowel als in de andere richting zou de afwijking, ingeval de invloed van de levensvoorwaarden nauwkeurig kon gemeten worden, stellig geen twee of ten hoogste drie eenheden overtreffen (bijv. de 61 pCt. voor de Verenigde Staten zouden misschien 63 pCt. worden).

Het besluit blijkt dan ook gewettigd dat Nederland, zoals dit ook voor de natuurlijke personen het geval is, de inkomens van de kapitaalvennootschappen zeer zwaar belast. De Verenigde Staten komen op de tweede plaats. De belastingverlaging die door de Engelse regering onlangs werd afgekondigd, vermin-

derde de belastingdruk van de Engelse vennootschappen en bracht hem ongeveer op het peil van het Franse belastingwezen. Het Belgische percentage kan blijkbaar gunstig de vergelijking met dat van de andere beschouwde landen doorstaan.

b) *Uitzonderingsrégime*

Sommige landen voerden een bijkomende belasting op de overwinsten in, welke onder begunstiging van de herwapeningsconjunctuur werden verwezenlijkt.

In de *Verenigde Staten* is die belasting geheven sedert de goedkeuring van de « excess profits tax Act » van 1950. Die belasting treft alleen de naamloze vennootschappen en wel hun uitzonderingswinsten welke van Juli 1950 tot 30 Juni 1953 gemaakt worden. De aanslagvoet is 30 pCt., met een maximum van 18 pCt. van de totale winst.

In het *Verenigd-Koninkrijk* werd bij de « Finance Act » van 1952 de belasting op de uitzonderingswinsten weder ingevoerd. De desbetreffende belasting heet « extra profits levy » en bereikt 30 pCt. met een maximumgrens van 15 pCt. van de totale winst.

Een ontwerp van belasting werd eveneens in *Frankrijk* uitgewerkt, doch de huidige regering nam het niet in aanmerking.

In plaats van een belasting der uitzonderingswinsten verkoos *Nederland* al de inkomens van de natuurlijke personen andere dan gesalarieerden en al de vennootschapsinkomens zwaarder te belasten. Die verhoging is tijdelijk en zal worden toegepast voor de jaren 1951 tot en met 1954. Hiermee werd rekening gehouden in het overzicht van het belastingstelsel op de natuurlijke personen en de vennootschappen. Herinnerd zij dat de verhoging voor de natuurlijke personen 0,1 pCt. belooft voor een inkomen overeenstemmend met 100.000 Belgische frank, en 7,3 pCt. bereikt voor de hoge inkomens (bijv. 10 miljoen Belgische frank). Voor de vennootschappen was het grondtarief der « vennootschapsbelasting » ± 40 pCt. vóór 16 Augustus 1951. Sedert laatstgenoemde datum varieert het van 45 tot 52 pCt.

Zoals bekend, werd ook in *België* onlangs een bijbelasting op de uitzonderingswinsten van het jaar 1951 (dienstjaar 1952) ingevoerd; het aanslagpercentage er van bedraagt 25 pCt.

B — DE ALGEMENE BELASTINGEN OP DE GOEDEREN- OMZET

De algemene omzetbelasting is zoals de accijnzen en de douanerechten een verbruiksbelasting: zij wordt in de prijs van het verkochte goed medegerekend.

In de tijd dat de overheidsuitgaven nog een meer

bescheiden omvang hadden, kon de fiscus er zich toe beperken het verbruik van enkele artikelen te belasten: dit was het tijdperk van de accijnsrechten. Naarmate de Staat een ruimer beroep op de middelen van het land deed, nam de belasting op het verbruik algemeen uitbreiding en ging de algemene belasting op de omzet de accijnzen op de tweede plaats verdringen. Die ontwikkeling is blijkbaar nog niet ten einde.

De oorzaken van die evolutie zijn niet alleen van financiële aard; ook economische beweegredenen, zoals beperking van het verbruik, lagen hieraan af en toe gedeeltelijk ten grondslag.

In dit opzicht volgden de Angelsaksische landen niet hetzelfde tempo als de landen van het Europese vasteland. De Verenigde Staten hebben zelfs nog geen algemene belasting op de omzet voor het gehele land (hoewel sommige staten ze toepassen) en in Engeland werd ze nog niet lang geleden ingevoerd. Zulks verklaart de grote betekenis van de accijnzen in die landen ten opzichte van het Europese vasteland.

In Frankrijk zijn de accijnsrechten grotendeels als zelfstandige belastingen verdwenen; sommige werden als surtaxe bij de aanslagvoet van de omzetbelasting gevoegd.

* * *

Het hierna volgende overzicht laat de accijnzen zowel als de douanerechten buiten beschouwing en behandelt uitsluitend de algemene belasting op de omzet.

Het beginsel van de omzetbelasting is duidelijk, doch dit is niet steeds het geval met zijn toepassing. Gewoonlijk worden verschillende aanslagpercentages voorzien en talrijke uitzonderingen gemaakt. Gelet op de invloed van die percentages op de prijzen, ziet de regering in hun aanwending een middel om het economisch leven of sommige sectoren er van te beïnvloeden. De wetgeving betreffende die taxes is dan ook o.z.t.z. voortdurend in beweging; zij vormt een geheel, waarvan de ontleding niet steeds gemakkelijk valt.

Verschiedene stelsels worden toegepast: de eenmalige belasting, die in een bepaald stadium van de productie of van de verdeling geheven wordt of de zogenaamde cascadebelasting die al de transacties op roerende goederen treft. Vaak zijn de toegepaste stelsels een combinatie van de twee methoden.

Aan het cascdestelsel zitten economische bezwaren vast als het producten betreft die in het fabricageproces meer omzetten ondergaan dan andere. Daartegenover brengt de eenmalige belasting vaak minder op.

In *België* is het cascdestelsel de regel. Doch de uitzonderingen hierop (productiebelasting) worden hoe langer hoe talrijker. De meest noodwendige producten zijn vrijgesteld, de goederen van courant verbruik betalen 4,5 pCt. en de als weeldeartikelen beschouwde goederen 10 tot 12 pCt.

Het tarief van 4,5 pCt. wordt bij elke overdracht geheven, behalve tussen kleinhandelaars en verbruikers. De weeldebelasting treft in sommige gevallen de verkoop aan de verbruiker. De aan de productiebelasting onderworpen goederen betalen over het algemeen 9 pCt. met daarbij een verminderde taxe van 4,5 p. m. op de latere transacties.

De omzetbelasting in *Engeland* (« purchase tax ») werd bij het einde van het jaar 1940 ingevoerd. Blijkbaar was en is haar hoofdoel de beperking van het verbruik. Op de huidige stond bestaan er drie verschillende percentages : 33 1/3 pCt., 66 2/3 pCt. en 100 pCt.

Een groot aantal producten is van de « purchase tax » vrijgesteld. Aldus zijn de Engelse verbruiksgoederen t.a.v. de belasting in de volgende vier groepen ingedeeld :

— vrijgestelde producten : de producten van eerste noodwendigheid en de « utility »-goederen, zoals bijv. voedingsmiddelen, brandstoffen, meubelen, sommige kledingartikelen, enz. ;

— diegene welke aan de 33 1/3 pCt.-belasting onderworpen zijn : dit zijn artikelen waarvan de vervanging kan uitgesteld worden, zoals bijv. tapijten, sommige soorten kousen, spelen en speelgoed, sportartikelen, auto's, rijwielen, hoeden, enz. ;

— diegene welke aan de 66 2/3 pCt.-belasting onderworpen zijn : dit zijn artikelen die men desnoods kan ontberen en waarvan het gebruik alleen meer comfort brengt, zoals bijv. radio-ontvangsttoestellen, camera's, meubelen welke niet voor utilitaire doeleinden worden gebruikt, enz. ;

— diegene welke aan de 100 pCt.-belasting zijn onderworpen : weeldeartikelen, reukwerken, enz.

De « purchase tax » is een eenmalige belasting. Nochtans wordt zij niet geheven bij de productie van het belaste artikel, doch bij de verdeling en wel bij de groothandelaar.

De talrijke uitzonderingen en de eerder beperkte toepassing van de 66 2/3 pCt. en de 100 pCt. maken dat de opbrengst en de druk van de « purchase tax » veel kleiner zijn dan de hoge tarieven doen vermoeden.

Een hervorming van de « purchase tax » zal eerst-daags worden ingevoerd. Haar structuur wordt zowel in Engeland als in het buitenland aangevallen. Het stelsel van de « utility goods » heeft blijkbaar een

diepe weerslag op de productie en de kwaliteit van de goederen, terwijl het buitenland er zich over beklagt dat de moeilijkheden om de hoedanigheid van « utility goods » te verkrijgen en de betaling van een hoge « purchase tax » — dan wanneer het gelijksoortige Engelse product is vrijgesteld — als het ware een onzichtbaar tarief vormen.

Het stelsel dat in *Frankrijk* wordt toegepast, getuigt niet steeds van een logische denkwijze.

De grondslag van het stelsel is een productiebelasting van 15,35 pCt., welke geheven wordt wanneer het product van de productiesfeer naar de handelssfeer overgaat.

Onlangs werd de methode van invordering gewijzigd in die zin dat de vorige producenten ook hun aandeel in de belasting moeten dragen.

Andere producten zoals steenkool, alsook de water-, electriciteits- en gasvoorziening, enz., worden slechts met een 6,35 pCt.-taxe belast. Brood, melk en andere producten van eerste noodwendigheid zijn vrijgesteld.

Diensten waarvan bezwaarlijk kan gezegd worden dat zij een productieproces vormen, worden ten belope van 5,8 pCt. van hun prijs belast.

De eenmalige belasting op de productie gaat gepaard met een cascadebelasting van 1 pCt., en bij uitzondering van 1,8 pCt.

Samengevat kan het stelsel als volgt geschematiseerd worden : een herhaalde overdrachtstaxe van 1 pCt. met daarbij een productietaxe van 15,35 pCt.

Opgemerkt zij dat die taxes niet alleen op de ver- kopen, aankopen of diensten, doch ook op hunzelf berekend worden. Een belasting op de productie gelijk aan 15,35 pCt. komt aldus neer op 18,13 pCt. Is de taxe op de transacties, zegge 1 pCt., eveneens eisbaar, dan is de werkelijke belastingdruk 19,54 pCt.

In *Nederland* worden alle goederenoverdrachten belast, met inbegrip van de verkoop aan de verbruiker. Kenmerkend voor dat land is eveneens dat het eerste en laatste stadium hoofdzakelijk de druk van de « omzetbelasting » dragen.

Het Nederlandse stelsel omvat vier verschillende régimes. Het grondtarief van het hoofdrégime is 4 pCt., terwijl het voor de andere régimes 6 pCt., 15 pCt. en 30 pCt. bedraagt.

Die basispercentages worden alleen op de productie berekend. Voor elke latere overdracht, welke ook het régime zij, bedraagt de aanslagvoet, al naar gelang het geval, 0,5 pCt. of 1 pCt. voor de tussenliggende omzetten en 3 pCt. voor de afzet bij de verbruiker.

Het régime van de 6 pCt. wordt als een tussenrégime beschouwd : het wordt toegepast op goederen

die niet van allereerste noodwendigheid zijn, doch die nog niet als een weeldeartikel mogen beschouwd worden.

De régimes van 15 pCt. en 30 pCt. zijn toepasselijk op de weeldebelastingen en treffen de goederen waarvan het weeldekarakter klaarblijkend (15 pCt.) of zeer uitgesproken (30 pCt.) is.

Ruime vrijstellingen zijn voorzien. Bij een vergelijking van de Belgische overdrachtstaxe en de Nederlandse omzetbelasting, die onlangs in het raam van Benelux werd gemaakt ten einde de éénmaking van de belasting op de goederen omzet in de twee landen voor te bereiden, werd beweerd dat de druk van het Belgische stelsel aanmerkelijk zwaarder is dan die van de Nederlandse omzetbelasting. Boven genoemde contacten tussen de twee landen leidden tot de opstelling van een ontwerp van gemeenschappelijke belastingstechniek voor beide partners. Voorstellen werden zelfs gedaan betreffende gemeenschappelijke tarieven. Deze laatste zouden berusten op een productiebelasting van 5 pCt. met een kleinere belasting in de volgende stadia.

Voor de *Verenigde Staten* is een nauwkeurig overzicht niet doenlijk wegens het federaal régime en de nagenoeg onbeperkte fiscale machten van de staten en de plaatselijke besturen.

De federale regering heft geen algemene belasting op de verkopen. Bij gebrek aan een overdrachtstaxe, bestaat er een indrukwekkende lijst van accijnsrechten, die tenminste vijf en twintig posten telt. Nu eens worden die rechten accijnzen en dan weer eens verbruiksrechten, weeldebelasting of vergunning genoemd. De percentages zijn betrekkelijk laag; zelden bereiken ze 20 pCt.

Zoals hierboven gezegd werd, komt de algemene afzetbelasting vaak voor bij de afzonderlijke Staten en de ondergeschikte besturen. Dergelijke belasting wordt in zeven en twintig staten geheven. Onnodig te zeggen dat haar techniek van de ene staat tot de andere verschilt (eenmalige belasting of cascadebelasting). In de meeste gevallen is het tarief ca. 2 tot 3 pCt. wanneer de belasting herhaaldelijk wordt geheven, en \pm 6 pCt. wanneer het een productiebelasting betreft.

Het mangelt ons aan nauwkeurige inlichtingen aangaande de bijzonderheden betreffende de belastingen welke door de gemeenten worden geheven.

II — DE SYNTHETISCHE METHODE

Een statistiek opmaken van het geheel der belastingontvangsten in de verschillende landen is niet eenvoudig. Elk land bezit zijn eigen wijze van voorstelling (bruto- of netto-ontvangsten) en de cijfergegevens betreffende de financiën van de ondergeschikte

besturen zijn fragmentarisch en onregelmatig. Zo hebben de laatste beschikbare cijfers voor de ondergeschikte besturen in de Verenigde Staten, op het jaar 1948 betrekking. Uitgaande van die cijfers maakten wij ramingen voor de volgende jaren. Ook elders moest een gelijkaardige methode gevolgd worden.

Het onderscheid tussen directe en indirecte belastingen verschilt van het ene jaar tot het andere. Administratieve gewoonten geven meestal de doorslag bij de indeling. In de hierna volgende tabel werd de indeling in directe en indirecte belastingen naar de volgende economische maatstaf gedaan. De belastingen die klaarblijkelijk een stijging van de kostprijs der goederen ten gevolge hebben, worden als indirecte belastingen beschouwd, de andere als directe belastingen (hoofdzakelijk de belastingen op het inkomen en op het vermogen).

Het nut van die tabel is beperkt, daar zij met geen enkele gemene maatstaf voor de vergelijking rekening houdt. Nochtans geeft zij aanwijzingen over de structuur van het belastingwezen in de verschillende landen. Zo vernemen wij hieruit :

1) dat de indeling in directe en indirecte belastingen ongeveer overeenstemt met de verhouding 50 pCt. in België, Nederland en Engeland;

2) dat Frankrijk zijn belastingontvangsten hoofdzakelijk verkrijgt uit directe belastingen in tegenstelling met de Verenigde Staten.

De berekening per inwoner is geen toereikende gemene maatstaf en ook van weinig nut. Zij werd niettemin gedaan en volledigheidshalve vermelden wij ze hieronder. De cijfers geven niet de belastingen per inwoner, doch — hetgeen op hetzelfde neer komt — de buitenlandse statistieken werden op de Belgische schaal herleid door toepassing van een coëfficiënt overeenstemmend met de verhouding tussen het aantal inwoners in België en in het buitenland.

Het is duidelijk dat de cijfers van bovenstaande tabel niet representatief zijn, daar zij een hoofdfactor en wel het economisch vermogen van elk land verwaarlozen. Het nationaal inkomen is dan ook blijkbaar de enige gemene maatstaf van enige waarde.

Meermaals en vooral in de laatste tijd diende het nationaal inkomen tot grondslag voor de vaststelling van de grootte van een of ander verschijnsel dat men op het internationale plan wenste te vergelijken. Ook op fiscaal gebied werd die werkwijze vaak aangenomen.

Dat men zich evenwel hoede een absolute waarde aan dergelijke methode toe te kennen, want schijnt zij theoretisch onaanvechtbaar, praktisch is dit geenszins het geval. Immers, het nationaal inkomen is een elastisch begrip. Gewis zijn er berekeningswijzen, zoals het nationaal inkomen naar de « factorkosten », die in wetenschappelijke kringen ruim

TABEL V

Belastingontvangsten over het dienstjaar 1951

Belastinggroep	BELGIË <i>Millioenen Belgische franken</i>				NEDERLAND <i>Millioenen guldens</i>				FRANKRIJK <i>Millioenen Franse franken</i>				ENGELAND (3) <i>Millioenen ponden sterling</i>				VERENIGDE STATEN (6) <i>Milliarden dollars</i>			
	Staat	Onder- ge- schik- te be- sturen	Totaal		Staat	Onder- ge- schik- te be- sturen	Totaal		Staat	Onder- ge- schikte besturen (2)	Totaal		Staat	Onder- ge- schikte besturen	Totaal		Staat	Onder- ge- schik- te be- sturen	Totaal	
			Absol- ute getal- len	pCt.			Absol- ute getal- len	pCt.			Absolute getallen	pCt.			Absolute getallen	pCt.			Absol- ute getal- len	pCt.
<i>Directe belastingen :</i>																				
a) Belastingen op de in- komsten	30.000		30.000	43	1.908	552	2.460	48,1	677.718	—	677.718	29	1.799	—	1.799	45	37,7	1,43	39,13	62,-
	(1)		(1)																	
b) Successierechten	1.028		1.028	1	71	9	80	1,6	24.000		24.000	1	185		185	5	0,7	0,2	0,9	1,4
c) Andere		2.026	2.026	3						150.000	150.000			(5) 150	150	3		6,3	6,3	10,-
Totaal...	31.028	2.026	33.054	47	1.979	561	2.540	49,7	701.718	(2) 150.000	851.718	30	1.984	150	2.134	53	38,4	7,93	46,33	73,4
<i>Indirecte belastingen :</i>																				
a) Omzetbelastingen en hiermee gelijkgestelde belastingen	20.088		20.088	29	1.055	130	1.185	23,2	999.287		999.287	43	303		303	8	2,4	2,5	4,9	7,8
b) Accijnzen	7.285		7.285	10	414	51	465	9,1	184.000		184.000	8	1.256	1.256	31	6,3	3,-	9,3	14,8	
c) Douanerechten	4.353		4.353	6	400	50	450	8,8	203.764		203.764	9					0,6		0,6	1,-
d) Andere	4.794	931	5.725	8	369	99	468	9,2	220.148	190.000	410.148	10	(4) 187	(5) 150	337	8	0,05	1,9	1,95	3,-
Totaal...	36.520	931	37.451	53	2.238	330	2.568	50,3	1.607.199	190.000	1.797.199	70	1.746	150	1.896	47	9,35	7,4	16,75	26,6
EINDTOTAAL...	67.548	2.957	70.505	100	4.217	891	5.108	100	2.308.917	340.000	2.648.917	100	3.730	300	4.030	100	47,75	15,33	63,08	100

(1) De werkelijke ontvangsten bereikten 32.862 miljoen frank. Dit bedrag omvat de vervroegde stortingen betreffende 1951 en 1952, ten bedrage van 8.255 miljoen frank. Een deel dezer laatste zijn uitzonderingsontvangsten. Om die reden werd alleen rekening gehouden met 30.000 miljoen als normale ontvangsten. Het is mogelijk dat de uitzonderingsontvangsten 2.862 miljoen overtroffen. Doch anderzijds bracht een wijziging in de boekingswijze mede dat het cijfer der ontvangsten verminderde ten opzichte van het bedrag dat bij handhaving van de vroegere methode zou verkregen zijn. De opbrengst van de uitzonderingsbelastingen (saneringsbelastingen), zegge 5.729 miljoen frank in 1951, werd eveneens verwaarloosd.

(2) De opcentimes bij de Staatsbelasting worden als directe, de andere belastingen als indirecte belastingen beschouwd.

(3) Dienstjaar 1950-1951 afgesloten op 31 Maart 1951.

(4) In dit cijfer zijn de « stamp duties » begrepen, waartoe de belasting op de verhandeling der effecten behoort, die normaal als belasting op de goederenomzet worden beschouwd.

(5) Bij gebrek aan nauwkeurige inlichtingen werd de helft van de plaatselijke belastingen beschouwd als hebbende het karakter van directe belasting.

(6) Dienstjaar 1950-1951 afgesloten op 30 Juni 1951.

ingang hebben gevonden. Desondanks blijft de kans voor een zekere willekeur bestaan, daar de raming, voor een vrij groot deel der inkomens, onvermijdelijk de nauwkeurige meting moet vervangen. Anderzijds is het de vraag of sommige landen, bij de berekening van hun cijfergegevens, met de vereiste objectiviteit en wetenschappelijkheid te werk gaan. De kennis van de interpretatie en van het gebruik dat van het

cijfer betreffende het nationaal inkomen zal gemaakt worden, kan een aansporing zijn om de berekeningen in de ene of in de andere richting te beïnvloeden. Om de vragenlijsten van de internationale instellingen te beantwoorden berekenden sommige landen bovendien een globaal cijfer, volgens een summierere berekeningswijze onder voorbehoud van latere verbeteringen.

TABEL VI

Belastingontvangsten herleid op Belgische schaal naar het criterium van de bevolking

Belastinggroep	België	Nederland	Frankrijk	Engeland	Verenigde-Staten
	(Millioenen Belgische franken)				
<i>Directe belastingen :</i>					
a) Inkomstenbelastingen	30.000	26.957	19.363	42.816	108.694
b) Successierechten	1.028	877	700	4.403	2.500
c) Andere	2.026	—	4.286	3.570	17.500
Totaal	33.054	27.834	24.349	50.789	128.694
<i>Indirecte belastingen :</i>					
a) Omzetbelastingen en hiermee gelijkgestelde belastingen	20.088	12.986	28.550	7.211	13.611
b) Accijnzen	7.285	5.096	5.257	29.893	25.833
c) Douanerechten	4.353	4.931	5.822		1.666
d) Andere	5.725	5.128	11.718	8.021	5.417
Totaal	37.451	28.141	51.347	45.125	46.527
EINDTOTAAL	70.505	55.975	75.696	95.914	175.221

Dit toont reeds afdoende aan dat de hierna volgende grootheden die in functie van het nationaal inkomen worden uitgedrukt, geenszins als een juiste weerspiegeling van de werkelijkheid mogen geïnterpreteerd worden. Ze kunnen ten hoogste als een aanwijzing gelden.

Desniettemin zullen wij in het onderhavige geval zien dat de verkregen percentages in grote trekken de indruk bevestigen die door de analyse werd verkregen.

TABEL VII

Belastingdruk in pCt. van het nationaal inkomen in 1951 (1)

Belastinggroep	België	Nederland	Frankrijk	Engeland	Vereinigde-Staten
<i>Directe belastingen :</i>					
a) Inkomstenbelastingen	10,3	14,5	7,5	15,3	14,2
b) Successierechten	0,4	0,4	0,3	1,6	0,3
c) Andere	0,7	—	1,7	1,2	2,2
Totaal	11,4	14,9	9,5	18,1	16,7
<i>Indirecte belastingen :</i>					
a) Omzetbelastingen en hiermee gelijkgestelde belastingen	7,—	7,—	11,1	2,6	1,8
b) Accijnzen	2,5	2,7	1,2	10,7	3,3
c) Douanerechten	1,5	2,6	2,3		0,2
d) Andere	1,9	2,7	4,5	2,9	0,7
Totaal	12,9	15,—	19,9	16,2	6,—
EINDTOTAAL	24,3	29,9	29,4	34,3	22,7

(1) Netto-nationaal inkomen « naar factorkosten » voor het jaar 1951.

België : 290 milliard Belgische frank.

Nederland : 17,05 milliard gulden (Centraal Economisch Planbureau).

Frankrijk : 9.020 milliard Franse frank (Inventaire de la situation financière de la France, uitgegeven door het Franse Ministerie van Financiën).

Engeland : 11.760 miljoen pond sterling (officieel cijfer — raming).

Verenigde Staten : 275,5 milliard U.S.-dollar (officieel cijfer).

Blijkens die tabel zijn de inkomstenbelastingen in Engeland iets hoger (15,3 pCt.) dan in Nederland (14,5 pCt.), dan wanneer, volgens het eerste deel van die studie, het tegenovergestelde blijkbaar meer normaal zou zijn. Die tegenstelling is evenwel slechts schijn. Immers, de ontleding slaat op Nederlandse tarieven die met ingang van Augustus 1951 zowel voor de natuurlijke personen als voor de vennootschappen aanmerkelijk werden verzwaaard. Daar de ontvangsten voorkomend in die tabellen ramingen zijn welke aan het dienstjaar 1951 zijn aangepast, houden zij nog geen rekening met de invloed van de hogere tarieven. Men mag dan ook veronderstellen dat de percentages voor het jaar 1952 in Nederland hoger zullen zijn dan in Engeland.

In ieder geval bevestigen de percentages dat de inkomens het zwaarst in Engeland en in Nederland belast worden.

Het cijfer van 14,2 pCt. voor de inkomstenbelastingen in Amerika verrast ons enigszins. Voor een juiste vergelijking van dit cijfer met de gegevens van de analytische tabel, zou uit de opbrengst van de belastingen de bedragen opgeleverd door de « excess profits tax » dienen geweerd. Bovendien mag niet uit het oog worden verloren dat de vennootschapswinsten die in de Verenigde Staten zwaarder worden belast dan hier te lande, in Amerika relatief van grotere betekenis zijn.

Ook het cijfer voor Frankrijk kan verwondering wekken. De afwijking tussen 10,3 pCt. (België) en 7,5 pCt. (Frankrijk) schijnt hoog. Nochtans moet aangenomen worden dat laatstgenoemd cijfer min of meer representatief is, vermits de Franse percentages inzake indirecte belastingen — berekend op dezelfde wijze — oordeelkundig werden vastgesteld. Een iets hoger cijfer had meer aan het resultaat van de analyse beantwoord. Moet het verschil aan belastingontduiking op grote schaal of aan enige andere oorzaak, die buiten het bereik van dit onderzoek valt, worden toegeschreven?

Normaal is het dat gelet op de zware belasting van de omzet van roerende goederen in Frankrijk, dit land vooraan staat wat de omzetbelastingen betreft. Nochtans moet worden onderstreept dat de verhouding van 11,1 pCt. ietwat overdreven is door het feit dat sommige accijnzen in Frankrijk in de vorm van een supplement bij de algemene belasting op de omzetten worden geheven.

Het desbetreffende Engelse cijfer is zeer laag (2,6 pCt.). Hieruit blijkt dat, ondanks de buitensporige tarieven, de Engelse « purchase tax » veeleer onschadelijk is en meer aan politieke en economische dan aan financiële eisen beantwoordt.

De Belgische en Nederlandse percentages zijn

dezelfde, hoewel nochtans de mening geldt dat de druk van de Belgische overdrachtstaxe zwaarder is dan de « omzetbelasting ». Was die vaststelling der gelijkheid van belastingdruk tussen de twee Benelux-partners voorbarig of beantwoorden de percentages niet aan de werkelijkheid om een of andere niet vermoeden oorzaak? Hierop kan bezwaarlijk een antwoord gegeven worden.

Gelet op het kleine aandeel van de indirecte belastingen is het percentage van de totale belastingdruk in Amerika tamelijk laag. Over het geheel zou Amerika aldus het minst drukkende fiscaal stelsel bezitten. België draagt blijkbaar een normale belastingdruk die zwaarder is dan die in de Verenigde Staten. Het betrekkelijk hoge totaalcijfer voor Frankrijk vloeit hoofdzakelijk voort uit de zware belastingen op de omzetten. Engeland belast zijn onderdanen het zwaarst.

* * *

Bovenstaande overzicht wil in de eerste plaats de normale belastingdruk doen naar voren komen.

Voor sommige beschouwde landen stemt de normale belastingdruk overeen met de totale druk. Dit is nochtans niet voor België het geval. Daarom is het nodig een laatste belangrijke opmerking te maken.

De percentages voor België houden in genen dele rekening met de buitengewone belastingen, d.w.z. met de geldsaneringsbelastingen. Ook in 1951 was de druk van die belastingen hier te lande verschillend van die in al de andere beschouwde landen : 5,7 milliard.

Zelfs het cijfer der gewone ontvangsten vergt een nadere verduidelijking.

Noot (1) van tabel v over de belastingontvangsten voor het dienstjaar 1951 toont aan waarom het bedrag van 30 milliard in aanmerking genomen werd als het totaal der normale ontvangsten inzake inkomstenbelastingen, als wanneer de totale in 1952 geïnde bedragen 32,9 milliard beliepen : 2,9 milliard werden als uitzonderingsontvangsten beschouwd wegens de omstandigheid dat in het jaar 1951 een stelsel van vervroegde betaling der belastingen door niet gesalarieerde belastingplichtigen, werd ingevoerd.

Er werd eveneens gewag gemaakt van de wijziging in de methode van boeking der ontvangsten : vroeger kwamen zekere aanslagen inzake inkomstenbelasting voor onder de ontvangsten, als wanneer zij tot geen invordering aanleiding gaven of door terugbetalingen werden gecompenseerd. De verbetering van het cijfer der ontvangsten geschiedde door inschrijving van een bedrag overeenstemmend met de niet-

geïnde sommen in de Begroting voor Kwade Posten en Terugbetalingen. Met ingang van 1951 zijn in de geboekte ontvangsten alleen de definitief geïnde bedragen begrepen. Aangenomen mag worden dat zo geen enkele aanpassing van de boeking der ontvangsten was gedaan, het totaalcijfer van de directe belastingen met ca. 2 milliard groter zou zijn.

Had men dus, in plaats van de normale ontvangsten te nemen, zich beperkt tot de totale geïnde belastingen en in het geval dat de boeking overeenkomstig de vroegere methode was geschied, dan zou het totaalbedrag der directe belastingen belopen hebben :

33 milliard normale ontvangsten,
2,9 milliard uitzonderingsontvangsten;
2 milliard geboekte doch niet ingevorderde belastingen;
5,7 milliard buitengewone ontvangsten (sanerings-
— belastingen);
43,6 milliard, zegge 15 pCt. van het nationaal inkomen.

Aldus zou de totale heffing op het nationaal inkomen door het Belgische belastingwezen in 1951 15 pCt. voor de directe belastingen en 28 pCt. voor de totale belastingen bereikt hebben, welke percentages kunnen vergeleken worden met die voor de normale belastingdruk, d.i. 11,4 en 24,3 pCt.

VERDRAG TOT OPRICHTING VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR KOLEN EN STAAL

De wet houdende goedkeuring van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal werd op 25 Juni 1952 afgekondigd. Zij omvat de tekst van het verdrag, de bijlagen, de toegevoegde protocollen en de overeenkomst betreffende de overgangsbepalingen; zij wordt hierna overgenomen samen met de Verklaring door de Belgische Senaat in de zitting van 5 Februari 1952 aangenomen en de Verklaring en de Motie door de Kamer van Volksvertegenwoordigers in de zitting van 11 Juni 1952 goedgekeurd.

Het beginsel van de overeenkomst die de Europese integratie voor de markt van beide producten zal uitwerken werd op 9 Mei 1950, op een persconferentie voorgesteld door de Franse Minister van Buitenlandse Zaken: in naam van de Franse Regering stelde de heer Schuman voor de Frans-Duitse steenkool- en staalproductie te plaatsen onder het gemeenschappelijk gezag van een organisatie die voor de andere Europese landen openstaat.

De grondgedachte hiervan was niet nieuw. Reeds in 1931 had een Duits industrieel, dhr. Hugo Stinnes, een dergelijk voorstel gedaan en de Franse Minister Briand diende bij de Volkenbond een plan in ter eenmaking van Europa dat tevens een integratie van de industriële basissectoren inhield. Dit denkbeeld werd in 1949 overgenomen door dhr. K. Arnold, Minister-President van Noord-Rijnland-Westfalen. Hetzelfde jaar nog werd de oprichting van intra-Europese maatschappijen door de Economische Commissie van de Raad van Europa aanbevolen.

Uit politiek oogpunt gezien was het Franse voorstel van 9 Mei 1950 bedoeld als een oplossing voor de moeilijkheden in de Frans-Duitse verhoudingen en als een eerste mijlpaal op de weg naar een Europese Federatie; de nationale souvereiniteit moest wijken voor het nieuwe internationale gezagsorgaan binnen de perken van de bevoegdheid waarmee dit laatste zou worden bekleed. In zijn economische en maatschappelijke doelstellingen wilde het voorstel tot oprichting van een Europese steenkool- en staal-

gemeenschap de meest rationele verdeling verzekeren van de productie op het peil van de hoogste productiviteit, zonder de werkgelegenheid te schaden, de vernieuwing van de productiemiddelen bevorderen en de levens- en arbeidsvoorwaarden van de werkrachten in de vooruitgang gelijk maken.

Duitsland, Italië, België, Nederland en Luxemburg aanvaardden de Franse uitnodiging die op 25 Mei 1950 tot de Europese regeringen werd gericht om deel te nemen aan onderhandelingen tot oprichting van een steenkool- en staalpool. Een conferentie van deskundigen der zes landen kwam met ingang van 20 Juni 1950 te Parijs bijeen onder het voorzitterschap van de heer Jean Monnet, Commissaris-Generaal voor het Franse Plan tot Vernieuwing en Uitrusting.

Omstreeks half December 1950 werd een ontwerp van verdrag aan de betrokken regeringen ter studie voorgelegd. De conferentie van de deskundigen hernam op 8 Januari 1951 nadat de tekst in een juridische vorm was gegoten. De definitieve opstelling nam de gehele maand Januari in beslag, daar de onderhandelingen over de modaliteiten van de dekartellisatie en de deconcentratie van de Duitse zware nijverheid voortduurden.

Op 15 Maart 1951 werd het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal te Parijs door de leiders van de afgevaardigden der zes landen ondertekend. De Conferentie der Ministers van Buitenlandse Zaken, die op 13 April te Parijs bijeenkwam, legde de definitieve tekst van bepaalde artikelen vast, die hoofdzakelijk verband hielden met de samenstelling en de wijze van benoeming der leden van de Hoge Autoriteit, de samenstelling van en de wijze van stemmen in de Gemeenschappelijke Vergadering, de wijze van stemmen in en de werking van de bijzondere Raad van Ministers; op al die punten eisten de kleine landen bepaalde waarborgen die hun de mogelijkheid boden hun invloed te doen gelden. Het Verdrag werd op 18 April 1951 door de Gevolmachtigden ondertekend.

De Parlementen van de vijf toegetreden landen hebben alle het Verdrag bekrachtigd en het werd op 25 Juli 1952 van kracht.

* * *

De tekst van het eigenlijke Verdrag bepaalt de instellingen van de Gemeenschap en de economische en maatschappelijke beschikkingen welke in de definitieve periode zullen toegepast worden. Een overeenkomst betreffende de overgangsbepalingen, die tegelijkertijd als het Verdrag ondertekend werd, voorziet de vereiste maatregelen voor de instelling van de gemeenschappelijke markt en de geleidelijke aanpassing der productie aan de nieuwe voorwaarden; bepaalde beschermingsmaatregelen welke in die periode zullen toegepast worden betreffen meer bepaald de Belgische steenkolenmijnen.

De in het Verdrag voorziene gemeenschappelijke instellingen zijn ten getale van vier : de Hoge Autoriteit, bijgestaan door een Raadgevend Comité, de Gemeenschappelijke Vergadering, de Bijzondere Raad van Ministers, het Hof van Justitie.

De Hoge Autoriteit zal de in het Verdrag vervatte doeleinden verwezenlijken. De regeringen dragen haar bepaalde soevereine rechten over binnen de perken, voorwaarden en waarborgen door het Verdrag bepaald. Zij is samengesteld uit negen personen, die voor zes jaar benoemd zijn en om hun bevoegdheid werden gekozen; ze staan onafhankelijk tegenover de regeringen en de particuliere belangen; acht onder hen worden in onderlinge overeenstemming door de regeringen aangeduid, en de negende wordt door coöptatie aangewezen. De Hoge Autoriteit treft beschikkingen, doet aanbevelingen en geeft adviezen die alle met redenen dienen omkleed. De Hoge Autoriteit zal de door het Verdrag voorgeschreven doeleinden aan het Raadgevend Comité voorleggen; zij kan het Comité raadplegen in al de gevallen waarin zij zulks nuttig oordeelt; het Comité is samengesteld uit tenminste dertig leden en ten hoogste één en vijftig; het telt in gelijken getale producenten, werknemers, verbruikers en handelaars.

De Gemeenschappelijke Vergadering oefent toezicht uit op de Hoge Autoriteit die haar verantwoordelijkheid verschuldigd is. De Vergadering is samengesteld uit vertegenwoordigers der volken van de Staten welke in de Gemeenschap verenigd zijn, door de Parlementen werden aangewezen of door het algemeen stemrecht werden verkozen; zij komt in jaarlijkse zitting bijeen om het verslag over de bedrijvigheid van de Hoge Autoriteit te onderzoeken.

De bijzonder Raad van Ministers harmonieert het beleid van de Hoge Autoriteit en dat van de regeringen welke voor de algemene economische politiek in de landen-leden verantwoordelijk zijn. Voor bepaalde in het Verdrag voorziene doelstellingen moet de Raad van Ministers een advies uitbrengen of

beschikkingen treffen met meerderheid of met eenparigheid van stemmen, al naar gelang het geval.

Het Hof van Justitie verzekert de eerbiediging van het recht bij de uitleg en de toepassing van het Verdrag; het doet uitspraak over het beroep tot nietigverklaring wegens onbevoegdheid, schending van de wezenlijke vormvoorschriften, schending van het Verdrag of misbruik van bevoegdheden, dat door de Staten-leden, de Raad of de ondernemingen en verenigingen van ondernemingen wordt ingediend. Behalve in het geval voorzien in het Verdrag is het Hof alleen in rechte bevoegd. Het is samengesteld uit zeven rechters die met eenstemmigheid voor zes jaar door de regeringen van de Staten-leden worden benoemd.

De economische en maatschappelijke bepalingen omschrijven het gebied en de modaliteiten van het beleid dat de instellingen van de Gemeenschap zullen uitoefenen ten einde een gemeenschappelijke markt in te richten. Voortaan zijn verboden, onder de voorwaarden door het Verdrag voorzien : economische overheidsmaatregelen of samen beraamde praktijken van verenigingen van ondernemingen die strekken tot beperking van het vrije staal- en steenkoolverkeer binnen de gemeenschappelijke markt, tot remming van de concurrentie door beperking van de productie of de investeringen, tot verdeling van de markten of tot afspraken inzake prijscalen.

Met het oog op de verwezenlijking der doelstellingen van het Verdrag, zijn de instellingen bevoegd om binnen de vormvoorwaarden en de waarborgen door het Verdrag voorzien op te treden. Hun tussenkomsten zullen op dit gebied in de plaats treden van de economische overheidsmaatregelen die voordien tot de bevoegdheid van de onderscheiden regeringen behoorden.

Zo voorzien bepalingen, inzake productie, bijzondere actiemiddelen in geval van een ernstige schaarste of een door de verzwakking van de vraag ontstane crisis.

Met betrekking tot de prijzen zal de Hoge Autoriteit zorg dragen voor de afschaffing van oneerlijke concurrentie- en discriminerende praktijken die een groep kopers begunstigen; zij is gemachtigd maxima- of minima-prijzen vast te stellen, al naar gelang het ogenblik, en zulks zowel voor de binnenlandse markt als voor de uitvoer.

De wijzen van vaststelling der lonen, die in de verschillende Staten-leden gebruikelijk zijn worden door de toepassing van dit Verdrag niet aangetast. Doch de levensstandaard van de werknemers zal beschermd worden door bepalingen waarbij de praktijk van abnormaal lage lonen of de loonsverlaging als middel voor bedrijfseconomische aanpassing verboden zijn.

Ten einde de vooruitgang en de vernieuwing van de steenkool- en staalproductie in het voordeel van de verbruikers te verzekeren, zijn de mogelijkheden van tussenkomst door de Hoge Autoriteit op het gebied

van de investeringen vrij uitgebreid. Zij mag mededeling vragen van de individuele ontwerpen en hierover advies uitbrengen; zij mag de haar voorgelegde investeringsprogramma's coördineren; zij zal leningen verstrekken of het beroep van de investeerders op de kapitaalmarkt vergemakkelijken door het verlenen van haar eigen waarborg. Meer algemeen dient de Hoge Autoriteit het technisch en economisch onderzoek op het gebied van de productie en de uitbreiding van het steenkool- en staalverbruik alsook de veiligheid van de arbeid in die industrieën te bevorderen. Sommige bepalingen voorzien dat de Hoge Autoriteit zal optreden om mede te helpen aan de tewerkstelling van of de bijstand aan de werkrachten welke door de technische vooruitgang ter beschikking komen.

Ten einde de nodige gelden te verkrijgen voor de vervulling van haar taak zal de Hoge Autoriteit heffingen op de steenkool- en staalproductie leggen en leningen aangaan.

* * *

Het Verdrag wordt voor een tijdsduur van vijftig jaar gesloten. Elke Europese Staat mag zijn toetreding aanvragen. Het Verdrag kan trouwens na afloop van de overgangperiode worden geamendeerd.

Bedoelde periode werd voorzien om de aanpassing van de steenkool- en staalmarkten aan de nieuwe voorwaarden door de toepassing van het Verdrag geschapen, te vergemakkelijken. De Overeenkomst betreffende de overgangsbepalingen voorziet twee stadia in de tenuitvoerlegging van het Verdrag: de *voorbereidingsperiode* loopt van het tijdstip van inwerkingtreding van het Verdrag (25 Juli 1952) tot aan het tijdstip van de instelling van de gemeenschappelijke markt. Gedurende die periode zullen de instellingen van de Gemeenschap achtereenvolgens worden opgericht. Onderhandelingen met derde landen zullen gevoerd worden om de status te bepalen der betrekkingen van de Gemeenschap met die landen, in het bijzonder met Groot-Brittannië, en om — vóór de afschaffing der douanegrenzen onder de leden voor beide producten — de vereiste afwijkingen te verkrijgen van de clause der meest begunstigde natie, in het raam der Algemene Overeenkomst voor Tarieven en Handel (G.A.T.T.) en der bilaterale overeenkomsten, alsook van de non-discriminatie clause op de vrijmaking van het handelsverkeer binnen het kader van de E.O.E.S.; de *overgangperiode*, die aanvangt op de datum van instelling van de gemeenschappelijke markt — in beginsel binnen de zes maanden voor steenkool en ijzererts en binnen de acht maanden voor staal, met ingang van het tijdstip der ambtsaanvaarding van de Hoge Autoriteit — en eindigt na een termijn van vijf jaar, met ingang van het ogenblik waarop de gemeenschappelijke steenkoolmarkt tot stand komt.

Algemene beschermingsmaatregelen zullen de eventuele aanpassing der ondernemingen in de loop van de overgangperiode verzekeren: de Hoge Autoriteit zal haar medewerking aan de betrokken regeringen verlenen ten einde de werkrachten te beschutten tegen de lasten van de wederaanpassing en hen een productieve werkgelegenheid te verschaffen; zij kan binnen de voorziene voorwaarden een niet terugvorderbare hulp aan bepaalde ondernemingen verstrekken.

Bijzondere voorzieningen, die afwijken van de beginselen van het Verdrag werden noodzakelijk geacht om te vermijden dat zich al te snelle en gevaarlijke productieverhuizingen zouden voordoen: de Belgische, Italiaanse en Franse steenkolenmijnen, alsook de Italiaanse en Luxemburgse hoogovenbedrijven zullen van die maatregelen genieten.

De Belgische steenkoolproductie zal met niet meer dan 3 pCt. 's jaars mogen verminderen, rekening gehouden met het verloop van de steenkoolproductie in de gehele Gemeenschap.

De Belgische steenkool zal eerst na het einde van de overgangperiode in de gemeenschappelijke markt worden opgenomen, welke periode op aanvraag van de Belgische Regering tweemaal met één jaar zal kunnen verlengd worden. Gedurende dit tijdvak zal de Belgische steenkoolnijverheid geholpen worden met een perequatiefonds dat voor de helft door toelagen van de Belgische Staat en voor de helft door bijdragen van de meest begunstigde steenkoolproducenten van de Gemeenschap zal gevoed worden. Die toelagen moeten er toe strekken de prijzen van de Belgische steenkool op de gemeenschappelijke markt nader te brengen bij de verwachte productiekosten bij het einde van de overgangperiode, het verschil tussen de prijs der op de gemeenschappelijke markt uitgevoerde Belgische steenkool en de steenkoolprijs van de andere leden met 80 pCt. te verminderen; tenslotte zullen zij de integratie van de Belgische ijzer- en staalnijverheid in de gemeenschappelijke markt mogelijk maken; die bijkomende compensatie mag nochtans niet de prijs van de door de Belgische staalnijverheid gebruikte cokes beneden de prijs van de geleverde Ruhrcoles doen dalen. Na de integratie van de Belgische steenkolenmijnen in de gemeenschappelijke markt mag de Belgische regering — met goedkeuring van de Hoge Autoriteit — verder toelagen aan de mijnen verstrekken als compensatie voor de nadelige geologische structuur van de kolengaten.

* * *

Wet van 25 Juni 1952 houdende goedkeuring van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, van de Bijlagen I, II en III, van het Protocol over de Voorrechten en Immuniteten van de Gemeenschap, van het Protocol over het Statuut van het Hof van Justitie,

van het Protocol over de betrekkingen met de Raad van Europa en van de Overeenkomst betreffende de Overgangsbepalingen, ondertekend de 18^e April 1951, te Parijs (1).

Enig artikel. — Het Verdrag tot oprichting van een Europese gemeenschap voor kolen en staal, de bijlagen I, II en III, het protocol over de voorrechten en immuniteiten van de gemeenschap, het protocol over het statuut van het Hof van Justitie, het protocol over de betrekkingen met de Raad van Europa en de Overeenkomst met betrekking tot de Overgangsbepalingen, ondertekend de 18^e April 1951, te Parijs, zal volkomen uitwerking hebben.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt worde.

**VERDRAG TOT OPRICHTING
VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR KOLEN
EN STAAL**

(Vertaling)

De President van de Bondsrepubliek Duitsland, Zijne Koninklijke Hoogheid de Koninklijke Prins van België, de President van de Franse Republiek, de President van de Italiaanse Republiek, Hare Koninklijke Hoogheid de Groothertogin van Luxemburg, Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden,

Overwegende, dat de wereldvrede slechts kan worden beschermd door een krachtontplooiing evenredig aan de gevaren die hem bedreigen;

Ervan overtuigd, dat de bijdrage, die een georganiseerd en levend Europa tot de beschaving kan leveren, onontbeerlijk is voor het handhaven van vreedzame betrekkingen;

Zich ervan bewust, dat Europa zich slechts kan vormen door daden, die allereerst een feitelijke saamhorigheid scheppen, en door het leggen van gemeenschappelijke grondslagen voor de economische ontwikkeling;

Verlangend door uitbreiding van de productie hunner basisindustrieën gezamenlijk bij te dragen tot een verhoging van het levenspeil en tot het voortgaan van de werken des vredes;

Vastbesloten voor eeuwenoude wedijver een smelting hunner wezenlijke belangen in de plaats te stellen, door het instellen van een economische gemeenschap de eerste grondstenen te leggen voor een grotere en hechtere gemeenschap tussen volkeren, die lange tijd door bloedige strijd verdeeld zijn geweest en de grondslagen te leggen voor instellingen, die in staat zijn richting te geven aan een voortaan gezamenlijke bestemming;

Hebben besloten een Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal in het leven te roepen en hebben te dien einde als hun gevolmachtigden aangewezen:

De President van de Bondsrepubliek Duitsland:

De Heer Dr. Konrad Adenauer, Kanselier en Minister van Buitenlandse Zaken;

Zijne Koninklijke Hoogheid de Koninklijke Prins van België:

De Heer Paul van Zeeland, Minister van Buitenlandse Zaken;

De Heer Joseph Meurice, Minister van Buitenlandse Handel;

De President van de Franse Republiek:

De Heer Robert Schuman, Minister van Buitenlandse Zaken;

De President van de Italiaanse Republiek:

De Heer Carlo Sforza, Minister van Buitenlandse Zaken;

Hare Koninklijke Hoogheid de Groothertogin van Luxemburg:

De Heer Joseph Bech, Minister van Buitenlandse Zaken;

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

De Heer Dirk Udo Stikker, Minister van Buitenlandse Zaken;

De Heer Johannes Roelof Maria van den Brink, Minister van Economische Zaken.

Die, na overlegging van hunne in goede en deugdelijke vorm bevonden volmachten, omtrent de volgende bepalingen zijn overeengekomen:

**EERSTE TITEL — VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP
VOOR KOLEN EN STAAL**

Artikel 1

De *Hoge Verdragsluitende Partijen* komen bij dit Verdrag onderling overeen op te richten een EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR KOLEN EN STAAL, gebaseerd op een gemeenschappelijke markt, gemeenschappelijke doelstellingen en gemeenschappelijke instellingen.

Artikel 2

De Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal heeft ten doel in harmonie met de algemene economie der deelnemende Staten, en daartoe in staat gesteld door de instelling van een gemeenschappelijke markt overeenkomstig de bepalingen van artikel 4, bij te dragen tot de economische ontwikkeling, de uitbreiding van de werkgelegenheid en de verhoging van het levenspeil in de deelnemende Staten.

De Gemeenschap moet in toenemende mate de omstandigheden scheppen, die uit zichzelf de meest rationele verdeling van de productie op een zo hoog mogelijk peil verzekeren en daarbij zowel de continuïteit van de werkgelegenheid waarborgen, als vermijden, dat in de economie van de deelnemende Staten fundamentele en duurzame moeilijkheden worden veroorzaakt.

Artikel 3

De instellingen van de Gemeenschap moeten in het kader van hun onderscheidene bevoegdheden en in het gemeenschappelijk belang:

a) waken voor een regelmatige voorziening van de gemeenschappelijke markt, rekening houdende met de behoeften van derde landen;

b) aan allen, die in het gemeenschappelijke marktgebied als gebruiker optreden en in vergelijkbare omstandigheden verkeren, op voet van gelijkheid de toegang tot de productiebronnen waarborgen;

c) waken voor een zo laag mogelijke prijsstelling, mits daartuit geen verhoging voortvloeit van de door dezelfde ondernemingen bij andere transacties berekende prijzen, noch van het prijspeil in een ander tijdvak, terwijl ruimte gelaten moet worden voor de noodzakelijke afschrijvingen en voor een normale beloning van de geïnvesteerde kapitalen;

d) waken voor het handhaven van omstandigheden, welke de ondernemingen aansporen tot het vergroten en verbeteren van hun productiemogelijkheden en tot het bevorderen van een rationeel beleid bij het ontginnen van de natuurlijke hulpbronnen, waardoor een niet verantwoorde uitputting daarvan wordt voorkomen;

e) de verbetering bevorderen van het levenspeil en van de arbeidsvoorwaarden der werknemers, zodat een geleidelijke egalisatie daarvan in elk der industrieën, welke aan haar zorg zijn toevertrouwd, mogelijk wordt;

f) de ontwikkeling van het internationale ruilverkeer bevorderen en waken voor het in acht nemen van billijke grenzen ten aanzien van de op buitenlandse markten berekende prijzen;

g) een regelmatige uitbreiding en modernisering van de productie, alsmede een verbetering van de kwaliteit bevorderen, met dien verstande dat elke bescherming tegen concurrerende industrieën, die niet zou zijn gerechtvaardigd door een ongeoorloofde handeling hunnerzijds of te hunnen gunste verricht, is uitgeschakeld.

Artikel 4

Als zijnde onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt voor kolen en staal worden afgeschaft en zijn verboden binnen de Gemeenschap overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag:

a) in- of uitvoerrechten, of heffingen met daaraan gelijke werking, en kwantitatieve beperkingen van het goederenverkeer;

b) maatregelen of praktijken, die een discriminatie

(1) *Belgisch Staatsblad*, 6 Augustus 1952, blz. 5606.

tussen producenten, tussen kopers, of tussen verbruikers inhouden, met name die, welke betrekking hebben op prijzen of leveringsvoorwaarden en vervoerstarieven, alsmede maatregelen of practijken, die de koper belemmeren in de vrije keus van zijn leverancier;

c) door de Staten verleende subsidies of hulp, of door deze opgelegde bijzondere lasten, in welke vorm ook;

d) beperkende practijken, die strekken tot verdeling of uitbuiting van markten.

Artikel 5

Bij het vervullen van haar taak overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag grijpt de Gemeenschap zo weinig mogelijk rechtstreeks in.

Te dien einde:

— licht zij de belanghebbenden bij hun optreden voor en vergemakkelijkt zij dit door het verzamelen van gegevens, door het organiseren van overleg en door het omschrijven van algemene doelstellingen;

— stelt zij financieringsmiddelen ter beschikking van de ondernemingen voor hun investeringen en draagt zij bij in de kosten van wederaanpassing;

— verzekert zij de vestiging, de handhaving en de in acht neming van normale concurrentieverhoudingen en gaat zij slechts dan over tot een rechtstreekse beïnvloeding van de productie en de markt, wanneer de omstandigheden zulks vereisen;

— maakt zij de beweegredenen voor haar handelingen openbaar en neemt zij de nodige maatregelen ter verzekering van de naleving van de bepalingen van dit Verdrag.

De instellingen van de Gemeenschap verrichten deze taak met een beperkt administratief apparaat in nauwe samenwerking met de belanghebbenden.

Artikel 6

De Gemeenschap bezit rechtspersoonlijkheid.

In het internationale verkeer bezit de Gemeenschap de handelingsbevoegdheid die nodig is voor het uitoefenen van haar taak en voor het bereiken van haar doelstellingen.

In elk der deelnemende Staten bezit de Gemeenschap de meest omvattende handelingsbevoegdheid die aan nationale rechtspersonen is toegekend: met name kan zij roerende en onroerende goederen verwerven en vervreemden en in rechten optreden.

De Gemeenschap wordt vertegenwoordigd door haar instellingen, elk in het kader van haar bevoegdheden.

TWEEDE TITEL — VAN DE INSTELLINGEN VAN DE GEMEENSCHAP

Artikel 7

De Instellingen van de Gemeenschap zijn:

— een *Hoge Autoriteit*, bijgestaan door een *Raadgevend Comité*;

— een *Gemeenschappelijke Vergadering*, hierna genoemd de « Vergadering »;

— een *Bijzondere Raad van Ministers*, hierna genoemd de « Raad »;

— een *Hof van Justitie*, hierna genoemd het « Hof ».

HOOFDSTUK I — VAN DE HOGE AUTORITEIT

Artikel 8

De Hoge Autoriteit is ermee belast de in dit Verdrag vervatte doelstellingen, overeenkomstig de bepalingen daarvan te verwezenlijken.

Artikel 9

De Hoge Autoriteit bestaat uit negen leden, benoemd voor zes jaren en gekozen op grond van hun algemene bekwaamheid.

De aftredende leden kunnen worden herbenoemd. Het aantal leden van de Hoge Autoriteit kan door een besluit van de Raad, bij eenstemmigheid genomen, worden verminderd.

Alleen zij die het staatsburgerschap van een van de deelnemende Staten bezitten kunnen lid van de Hoge Autoriteit zijn.

In de Hoge Autoriteit kunnen niet meer dan twee leden van dezelfde nationaliteit zitting hebben.

De leden van de Hoge Autoriteit oefenen hun ambt volkomen onafhankelijk uit, in het algemeen belang van de Gemeenschap. Bij de vervulling van hun plicht vragen noch aanvaarden zij instructies van een Regering of enig lichaam. Zij onthouden zich van iedere handeling welke onverenigbaar is met het boven-nationale karakter van hun ambt.

Ieder deelnemende Staat verbindt zich dit boven-nationale karakter te eerbiedigen en niet te trachten de leden van de Hoge Autoriteit te beïnvloeden bij de uitvoering van hun taak.

De leden van de Hoge Autoriteit kunnen geen enkele beroepswerkzaamheid al of niet tegen vergoeding verrichten, noch direct of indirect enig belang verwerven of behouden in bedrijven of ondernemingen kolen en staal betreffende, tijdens de uitoefening van hun ambt en gedurende drie jaren na het einde daarvan.

Artikel 10

De Regeringen van de deelnemende Staten benoemen in onderlinge overeenstemming acht leden. Deze gaan over tot de benoeming van het negende lid, dat gekozen is wanneer het ten minste vijf stemmen verkrijgt.

De aldus benoemde leden blijven in functie gedurende een tijdvak van zes jaren, te rekenen van het tijdstip van instelling van de gemeenschappelijke markt.

In het geval dat zich gedurende dit eerste tijdvak een vacature voordoet ingevolge één van de oorzaken bedoeld in artikel 12, wordt daarin voorzien volgens de bepalingen van de derde alinea van dat artikel, in onderlinge overeenstemming tussen de Regeringen van de deelnemende Staten.

In geval van toepassing van de derde alinea van artikel 24 in de loop van ditzelfde tijdvak, wordt in de vervanging van de leden van de Hoge Autoriteit voorzien overeenkomstig de bepalingen van de eerste alinea van dit artikel.

Na afloop van dit tijdvak vindt een algemene vernieuwing plaats; de aanwijzing van de negen leden geschiedt dan als volgt: de Regeringen van de deelnemende Staten gaan over tot de benoeming van acht leden met een meerderheid van 5/6 indien geen eenstemmigheid wordt bereikt, terwijl het negende lid aangewezen wordt door coöptatie volgens het bepaalde in de eerste alinea van dit artikel. Dezelfde procedure wordt gevolgd bij de algemene vernieuwing welke nodig is in geval van toepassing van artikel 24.

Om de twee jaren wordt één derde van de leden van de Hoge Autoriteit vervangen.

Telkenmale wanneer een algemene vernieuwing heeft plaatsgevonden, wordt de volgorde van aftreden onmiddellijk door het lot bepaald door de bemoelingen van de voorzitter van de Raad.

De periodieke vernieuwingen na afloop van iedere twee-jarige periode vinden afwisselend plaats, in de volgende volgorde: benoeming door de Regeringen van de deelnemende Staten volgens het bepaalde in de vijfde alinea van dit artikel, en coöptatie overeenkomstig het bepaalde in de eerste alinea.

In het geval dat vacatures optreden door een der oorzaken bedoeld in artikel 12, wordt daarin voorzien volgens de bepalingen van de derde alinea van bedoeld artikel, afwisselend in de volgende volgorde: benoeming door de Regeringen van de deelnemende Staten volgens het bepaalde in de vijfde alinea van dit artikel, en coöptatie, overeenkomstig het bepaalde in de eerste alinea.

In alle gevallen voorzien in dit artikel waarbij een benoeming gedaan wordt door middel van een besluit van de Regeringen bij een meerderheid van 5/6 of door middel van coöptatie, beschikt iedere Regering over een veto-recht overeenkomstig de volgende bepalingen:

Wanneer een Regering gebruik gemaakt heeft van haar veto-recht ten aanzien van twee personen indien het een individuele vernieuwing betreft en ten aanzien van vier personen, wanneer het een algemene of een tweejaarlijkse vernieuwing betreft, kan iedere verdere uitoefening van genoemd recht ter gelegenheid van dezelfde vernieuwing door een andere Regering aan het Hof worden voorgelegd; het Hof kan het veto van nul en gener waarde verklaren indien het misbruik aanwezig acht.

Behalve in het geval van ontheffing als bedoeld in de tweede alinea van artikel 12 blijven de leden van de Hoge Autoriteit hun ambt vervullen totdat in hun vervanging is voorzien.

Artikel 11

De voorzitter en de vice-voorzitter van de Hoge Autoriteit worden benoemd uit de leden van dit lichaam voor twee jaren en op dezelfde wijze als voorzien voor de benoeming van de leden van de Hoge Autoriteit door de Regeringen van de deelnemende Staten. Hun mandaat kan worden vernieuwd.

Behalve in het geval van algemene vernieuwing, geschiedt de benoeming na raadpleging van de Hoge Autoriteit.

Artikel 12

Behalve door periodieke vervanging eindigt de ambtsvervulling van een lid van de Hoge Autoriteit door overlijden of ontslag.

Op verzoek van de Hoge Autoriteit of van de Raad kunnen de leden van de Hoge Autoriteit, die niet meer voldoen aan de voor de uitoefening van hun ambt noodzakelijke vereisten of die op ernstige wijze zijn tekort geschoten, door het Hof van hun ambt ontheven worden verklaard.

In de gevallen bij dit artikel voorzien, wordt het desbetreffende lid voor de verdere duur van zijn ambtsperiode vervangen overeenkomstig de bepalingen van artikel 10.

Er zal niet tot vervanging worden overgegaan, indien de duur van de nog overblijvende ambtsperiode korter dan drie maanden is.

Artikel 13

De besluiten van de Hoge Autoriteit worden genomen door de meerderheid van haar leden.

Het reglement van orde bepaalt het quorum. Dit quorum moet echter groter zijn dan de helft van het aantal leden, waaruit de Hoge Autoriteit bestaat.

Artikel 14

Ter uitvoering van de haar opgedragen taken en overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag geeft de Hoge Autoriteit beschikkingen, doet zij aanbevelingen en geeft zij adviezen.

De beschikkingen zijn verbindend in al hun onderdelen.

De aanbevelingen zijn verbindend ten aanzien van de daarin gestelde doeleinden, doch laten degenen, tot wie zij zijn gericht, de keuze van de middelen ter bereiking daarvan.

De adviezen zijn niet verbindend.

Wanneer de Hoge Autoriteit bevoegd is een beschikking te geven, kan zij zich bepalen tot het doen van een aanbeveling.

Artikel 15

De beschikkingen, aanbevelingen en adviezen van de Hoge Autoriteit worden met redenen omkleed en vermelden de adviezen, welke zij verplicht heeft ingewonnen.

Wanneer de beschikkingen en aanbevelingen van individuele aard zijn, binden zij de belanghebbende uit krachten van hem daarvan gedane kennisgeving.

In alle andere gevallen worden zij van kracht door het enkele feit van hun openbaarmaking.

De wijze van uitvoering van dit artikel wordt door de Hoge Autoriteit vastgesteld.

Artikel 16

De Hoge Autoriteit neemt alle interne maatregelen ter verzekering van het goed functioneren van haar diensten.

Zij kan studiecmissies instellen, met name een economische studiecmissie.

In het kader van een door de Hoge Autoriteit vastgesteld algemeen huishoudelijk reglement is de voorzitter van de Hoge Autoriteit belast met het beheer der diensten en met de zorg voor het ten uitvoer leggen van de besluiten van de Hoge Autoriteit.

Artikel 17

Jaarlijks, tenminste één maand vóór de opening van de zitting van de Vergadering, publiceert de Hoge Autoriteit een algemeen verslag van de werkzaamheden van de Gemeenschap en van haar administratieve uitgaven.

Artikel 18

Een Raadgevend Comité wordt ingesteld om de Hoge Autoriteit bij te staan. Het bestaat uit tenminste dertig en ten hoogste één en vijftig leden en is samengesteld uit gelijke aantallen producenten, werknemers en verbruikers en handelaren.

De leden van het Raadgevend Comité worden door de Raad benoemd.

Wat de producenten en werknemers betreft wijst de Raad de representatieve organisaties aan, waartussen hij de beschikbare zetels verdeelt. Iedere organisatie wordt uitgenodigd een lijst samen te stellen bevattende tweemaal zoveel namen als het aantal zetels, dat haar is toegewezen. De benoeming geschiedt uit deze lijst.

De leden van het Raadgevend Comité worden in hun persoonlijke hoedanigheid en voor twee jaren benoemd. Zij zijn niet gebonden door enigerlei last of instructie van de organisaties, die hen hebben aangewezen.

Het Raadgevend Comité wijst uit zijn midden de voorzitter en het bureau aan voor de duur van één jaar. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

De vergoedingen voor de leden van het Raadgevend Comité worden door de Raad, op voorstel van de Hoge Autoriteit, vastgesteld.

Artikel 19

De Hoge Autoriteit kan het Raadgevend Comité raadplegen in alle gevallen, waarin zij zulks nuttig oordeelt. Zij is gehouden dit te doen in die gevallen, waarin deze raadpleging door dit Verdrag is voorgeschreven.

De Hoge Autoriteit legt aan het Raadgevend Comité de op grond van artikel 46 opgestelde algemene doelstellingen en programma's voor en houdt dit Comité op de hoogte van de richtlijnen voor haar optreden op grond van de artikelen 54, 65 en 66.

Indien de Hoge Autoriteit zulks nodig acht, stelt zij het Raadgevend Comité een termijn voor het uitbrengen van zijn advies. Deze termijn zal tenminste tien dagen bedragen, te rekenen van de datum van de mededeling, welke te dien einde aan de voorzitter wordt gedaan.

Het Raadgevend Comité wordt door zijn voorzitter bijeengeroepen, hetzij op verzoek van de Hoge Autoriteit, hetzij op verzoek van de meerderheid van zijn leden om te beraadslagen over een bepaald omschreven vraag.

Het proces-verbaal van de beraadslagingen wordt tegelijkertijd met het advies van het Comité aan de Hoge Autoriteit en aan de Raad toegezonden.

HOOFDSTUK II — VAN DE VERGADERING

Artikel 20

De Vergadering, samengesteld uit vertegenwoordigers van de volkeren van de Staten die in de Gemeenschap zijn verenigd, oefent het toezicht uit, waartoe haar de bevoegdheid bij dit Verdrag is verleend.

Artikel 21

De Vergadering is samengesteld uit afgevaardigden, die de Parlementen uit hun midden één keer per jaar aanwijzen of die door rechtstreekse algemene verkiezingen worden aangewezen, overeenkomstig de door iedere Hoge Verdragsluitende Partij vastgestelde procedure.

Het aantal van deze afgevaardigden is als volgt vastgesteld:

Duitsland	18
België	10
Frankrijk	18
Italië	18
Luxemburg	4
Nederland	10

De vertegenwoordigers van de bevolking van het Saargebied zijn begrepen in het aantal aan Frankrijk toegewezen afgevaardigden.

Artikel 22

De Vergadering houdt jaarlijks een zitting. Zij komt van rechtswege de tweede Dinsdag in Mei bijeen. De zitting kan niet langer duren dan tot het einde van het lopende boekjaar.

De Vergadering kan op verzoek van de Raad in buitengewone zitting worden bijeengeroepen voor het geven van een advies over vraagstukken, die haar door de Raad zijn voorgelegd.

Zij kan eveneens in buitengewone zitting bijeenkomen op verzoek van de meerderheid van haar leden of op verzoek van de Hoge Autoriteit.

Artikel 23

De Vergadering wijst uit haar midden haar voorzitter en haar bureau aan.

De leden van de Hoge Autoriteit zijn bevoegd alle zittingen bij te wonen. De voorzitter of de leden van de Hoge Autoriteit, die door haar zijn aangewezen, worden op hun verzoek gehoord.

De Hoge Autoriteit antwoordt mondeling of schriftelijk op de haar door de Vergadering of door de leden daarvan gestelde vragen.

De leden van de Raad zijn bevoegd alle zittingen bij te wonen en worden op hun verzoek gehoord.

Artikel 24

De Vergadering beraadslaaft in openbare zitting over het algemeen verslag, dat haar door de Hoge Autoriteit wordt voorgelegd.

Indien aan de Vergadering een motie van afkeuring betreffende het verslag wordt voorgelegd, kan zij zich over deze motie niet eerder uitspreken dan tenminste drie dagen nadat de motie is nedergelegd en door een openbare stemming.

Indien de motie van afkeuring is aangenomen met een meerderheid van 2/3 der uitgebrachte stemmen en tevens met een meerderheid van de leden, die in de Vergadering zitting hebben, moeten de leden van de Hoge Autoriteit gezamenlijk aftreden. Zij blijven de lopende zaken behartigen tot in hun vervanging is voorzien overeenkomstig artikel 10.

Artikel 25

De Vergadering stelt haar reglement van orde vast met een meerderheid van de leden, die in de Vergadering zitting hebben.

De handelingen van de Vergadering worden overeenkomstig de in dit reglement voorziene bepalingen openbaar gemaakt.

HOOFDSTUK III — VAN DE RAAD

Artikel 26

De Raad oefent zijn bevoegdheden uit in de gevallen en op de wijze, in dit Verdrag voorzien, met name met het doel het beleid van de Hoge Autoriteit en dat van de algemene economische politiek van hun landen verantwoordelijke Regeringen met elkaar te doen harmoniëren.

Te dien einde wisselen de Raad en de Hoge Autoriteit inlichtingen uit en plegen zij wederzijds overleg.

De Raad kan de Hoge Autoriteit verzoeken over te gaan tot het bestuderen van alle voorstellen en maatregelen, die hij nuttig of nodig acht ter bereiking van de gemeenschappelijke doelstellingen.

Artikel 27

De Raad is samengesteld uit vertegenwoordigers van de deelnemende Staten. Iedere Staat vaardigt één lid van zijn Regering af.

Het voorzitterschap wordt door de leden van de Raad bij toerbeurt uitgeoefend in de alphabetische volgorde der deelnemende Staten voor een tijdsduur van drie maanden.

Artikel 28

De Raad wordt door zijn voorzitter op verzoek van een deelnemende Staat of op verzoek van de Hoge Autoriteit in vergadering bijeengeroepen.

Wanneer de Raad geraadpleegd wordt door de Hoge Autoriteit, beraadslaaft hij zonder noodzakelijkerwijze tot stemming over te gaan. Het proces-verbaal van de beraadslagingen wordt aan de Hoge Autoriteit overgelegd.

In het geval dat dit Verdrag instemming van de Raad eist, wordt deze geacht te zijn verkregen indien het voorstel van de Hoge Autoriteit de goedkeuring verkrijgt:

— van de volstreekte meerderheid van de vertegenwoordigers van de deelnemende Staten, met inbegrip van de stem van de vertegenwoordiger van een Staat die over ten minste 20 pCt. van de totale waarde van de kolen- en staalproductie van de Gemeenschap beschikt;

— of, in geval van gelijke verdeling van stemmen, en indien de Hoge Autoriteit haar voorstel na een tweede beraadslaging handhaaft, van de vertegenwoordigers van

twée deelnemende Staten welke elk over tenminste 20 pCt. van de totale waarde van de kolen- en staalproductie van de Gemeenschap beschikken.

In het geval dat dit Verdrag een besluit met eenstemmigheid of instemming met algemene stemmen eist, is dit besluit genomen of deze instemming verkregen, indien daarop de stemmen van alle leden van de Raad zijn verkregen.

De besluiten van de Raad, andere dan die welke een gequalificeerde meerderheid of eenstemmigheid vereisen, worden genomen door de meerderheid van de leden die in de Raad zitting hebben; deze meerderheid wordt geacht te zijn verkregen indien zij de volstreekte meerderheid van de vertegenwoordigers der deelnemende Staten omvat, met inbegrip van de stem van de vertegenwoordiger van een Staat welke over tenminste 20 pCt. van de totale waarde van de kolen- en staalproductie van de Gemeenschap beschikt.

In geval van stemming kan ieder lid van de Raad door één enkel ander lid gemachtigd worden.

De Raad stelt zich met de deelnemende Staten in verbinding door tussenkomst van zijn voorzitter.

De besluiten van de Raad worden openbaar gemaakt overeenkomstig de bepalingen, welke hij vaststelt.

Artikel 29

De Raad stelt de salarissen, vergoedingen en pensioenen van de voorzitter en de leden van de Hoge Autoriteit en van de voorzitter, de rechters, de advocaten-generaal en de griffier van het Hof vast.

Artikel 30

De Raad stelt zijn reglement van orde vast.

HOOFDSTUK IV — VAN HET HOF

Artikel 31

Het Hof verzekert de eerbiediging van het recht bij de uitleg en toepassing van dit Verdrag en deszelfs uitvoeringsvoorschriften.

Artikel 32

Het Hof is samengesteld uit zeven rechters voor zes jaar door de Regeringen der deelnemende Staten benoemd in onderlinge overeenstemming uit personen, die alle waarborgen voor onafhankelijkheid en bekwaamheid bieden.

Iedere drie jaar vindt een gedeeltelijke vervanging plaats. Deze heeft beurtelings betrekking op drie leden en op vier leden. Aan het einde van de eerste periode van drie jaar worden drie leden, die moeten aftreden, door het lot aangewezen.

De aftredende rechters kunnen opnieuw worden benoemd.

Het aantal rechters kan op voorstel van het Hof door de Raad bij eenstemmig besluit worden uitgebreid.

De rechters wijzen uit hun midden de voorzitter van het Hof voor drie jaren aan.

Artikel 33

Het Hof is bevoegd uitspraak te doen op elk door een deelnemende Staat of de Raad ingesteld beroep tot nietigverklaring van beschikkingen en aanbevelingen van de Hoge Autoriteit op grond van onbevoegdheid, schending van wezenlijke vormvoorschriften, schending van het Verdrag of van enige uitvoeringsregeling daarvan dan wel van misbruik van bevoegdheid. Het onderzoek door het Hof kan echter geen betrekking hebben op een beoordeling van de toestand, die voortvloeit uit economische feiten of omstandigheden, met het oog op welke toestand de beschikkingen zijn gegeven of de aanbevelingen zijn gedaan, tenzij de Hoge Autoriteit het verwijt wordt gemaakt, dat zij haar bevoegdheden heeft misbruikt of de bepalingen van het Verdrag of enige op de uitvoering daarvan betrekking hebbende rechtsregel klaarblijkelijk heeft miskend.

Voor de ondernemingen en verenigingen, bedoeld in artikel 48, staat onder dezelfde voorwaarden beroep open tegen de hen individueel betreffende beschikkingen en aanbevelingen of tegen algemene beschikkingen en aanbevelingen, die volgens hun mening te hunnen opzichte misbruik van bevoegdheid inhouden.

Het beroep, bedoeld in de eerste twee alinea's van dit artikel, moet worden ingesteld binnen een termijn van

een maand te rekenen onderscheidenlijk van de dag van kennisgeving of van die van openbaarmaking van de beschikking of de aanbeveling.

Artikel 34

In geval van vernietiging wijst het Hof de zaak terug naar de Hoge Autoriteit. Deze is gehouden de maatregelen te nemen, die de tenuitvoerlegging van de beslissing tot vernietiging met zich medebrengt. Indien een onderneming of een groep van ondernemingen onmiddellijk en bijzonder nadeel heeft geleden van een beschikking of aanbeveling, waaraan naar het oordeel van het Hof een fout kleeft van zodanige aard dat zij een aansprakelijkheid voor de Gemeenschap medebrengt, is de Hoge Autoriteit gehouden, daarbij gebruik makende van de bevoegdheden welke haar door dit Verdrag zijn toegekend, de maatregelen te nemen, die op een billijke wijze het nadeel herstellen dat het onmiddellijk gevolg is van de vernietigde beschikking of aanbeveling, en zo nodig een rechtvaardige schadevergoeding toe te kennen.

Indien de Hoge Autoriteit in gebreke blijft binnen een redelijke termijn de maatregelen te nemen, die de tenuitvoerlegging van een beslissing tot vernietiging medebrengt staat een beroep tot schadevergoeding op het Hof open.

Artikel 35

Indien de Hoge Autoriteit overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag of van zijn uitvoeringsvoorschriften, gehouden is een beschikking te geven of een aanbeveling te doen, en zich niet aan deze verplichting houdt, zijn, al naar het geval zich voordoet, de Staten, de Raad of de ondernemingen en verenigingen bevoegd zich terzake tot haar te wenden.

Hetzelfde geldt indien de Hoge Autoriteit, hoewel zij ingevolge een bepaling van dit Verdrag of deszelfs uitvoeringsvoorschriften bevoegd is een beschikking te geven of een aanbeveling te doen, zich hiervan onthoudt en deze onthouding misbruik van bevoegdheid betekent.

Indien na verloop van een termijn van twee maanden de Hoge Autoriteit geen beschikking heeft gegeven of geen aanbeveling heeft gedaan, kan binnen een termijn van een maand bij het Hof in beroep worden gekomen tegen de stilzwijgende weigering, die in dit nalaten is besloten.

Artikel 36

De Hoge Autoriteit is verplicht de belanghebbenden in staat te stellen opmerkingen te maken vóórdat zij de geldstraffen of dwangsommen oplegt, welke in dit Verdrag zijn voorzien.

Tegen op grond van de bepalingen van dit Verdrag opgelegde geldstraffen en dwangsommen staat in volle omvang beroep open.

De verzoekers kunnen, ter ondersteuning van hun beroep overeenkomstig de bepalingen van de eerste alinea van artikel 33 van dit Verdrag, de onrechtmatigheid van beschikkingen of aanbevelingen, waarvan niet-opvolging hun is ten laste gelegd, aanvoeren.

Artikel 37

Indien een deelnemende Staat van oordeel is, dat in een bepaald geval een handelen of nalaten van de Hoge Autoriteit van dien aard is, dat daaruit fundamentele en duurzame moeilijkheden voor zijn economie ontstaan, kan hij zich tot de Hoge Autoriteit wenden.

Indien daartoe aanleiding bestaat, erkent de Hoge Autoriteit, na raadpleging van de Raad, het bestaan van een dergelijke toestand en geeft zij een beschikking over de maatregelen, welke overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag genomen moeten worden om onder waarborging van de wezenlijke belangen van de Gemeenschap aan deze toestand een einde te maken.

Indien, op grond van de bepalingen van dit artikel, bij het Hof beroep wordt ingesteld tegen deze beschikking of tegen een beschikking welke uitdrukkelijk of stilzwijgend het bestaan van de hierboven bedoelde toestand ontkent, kan het Hof onderzoeken of het beroep op goede gronden berust.

In geval van vernietiging is de Hoge Autoriteit, binnen het kader van de uitspraak van het Hof, gehouden te beslissen omtrent de maatregelen, welke moeten worden genomen om de in de tweede alinea van dit artikel voorziene doeleinden te bereiken.

Artikel 38

Het Hof kan op verzoek van één der deelnemende Staten of van de Hoge Autoriteit de besluiten van de Vergadering of van de Raad vernietigen.

Het daartoe strekkende verzoek moet worden gedaan binnen een maand na het openbaar maken van het besluit van de Vergadering of van de mededeling van het besluit van de Raad aan de deelnemende Staten of aan de Hoge Autoriteit.

Dit beroep kan alleen worden gegrond op onbevoegdheid of schending van wezenlijke vormvoorschriften.

Artikel 39

Beroep op het Hof heeft geen opschortende werking.

Het Hof kan echter, indien het van oordeel is dat de omstandigheden zulks vereisen, opschorsing van de naleving van de aangevochten beschikking of aanbeveling gelasten.

Het kan alle nodige andere voorlopige maatregelen voorschrijven.

Artikel 40

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 34, eerste alinea, is het Hof bevoegd op verzoek van de benadeelde partij een geldelijke vergoeding toe te kennen ten laste van de Gemeenschap, in geval schade is ontstaan bij de uitvoering van dit Verdrag door een dienstfout van de Gemeenschap.

Het Hof is eveneens bevoegd schadeloosstelling toe te kennen ten laste van een functionaris van de Gemeenschap, in geval de schade het gevolg is van een persoonlijke fout van deze functionaris in de uitoefening zijner bediening. Indien de benadeelde partij deze schadeloosstelling niet van de functionaris heeft kunnen verkrijgen, kan het Hof een billijke schadevergoeding toekennen ten laste van de Gemeenschap.

Alle andere geschillen, ontstaan tussen de Gemeenschap en derden, waarop de artikelen van dit Verdrag en de daarop betrekking hebbende uitvoeringsvoorschriften niet van toepassing zijn, worden aan de nationale rechter voorgelegd.

Artikel 41

Alleen het Hof is bevoegd, bij wege van prejudiciële beslissing, een uitspraak te doen over de geldigheid van besluiten van de Hoge Autoriteit en van de Raad, indien een geschil dat aan een nationale rechter is voorgelegd, deze geldigheid in het geding brengt.

Artikel 42

Het Hof is bevoegd uitspraak te doen krachtens een arbitrageclausule, vervat in een door of namens de Gemeenschap gesloten publiekrechtelijke of privaatrechtelijke overeenkomst.

Artikel 43

Het Hof is bevoegd uitspraak te doen in alle andere gevallen, voorzien in aanvullende bepalingen van dit Verdrag.

Het kan eveneens een uitspraak doen in alle gevallen, die met de materie van dit Verdrag verband houden en waarin de wetgeving van een deelnemende Staat hem daartoe de bevoegdheid toekent.

Artikel 44

De uitspraken van het Hof kunnen ten uitvoer worden gelegd op het grondgebied der deelnemende Staten, overeenkomstig de bepalingen van artikel 92.

Artikel 45

Het Statuut van het Hof is vastgesteld bij een aan dit Verdrag toegevoegd protocol.

DERDE TITEL — ECONOMISCHE EN SOCIALE BEPALINGEN

HOOFDSTUK I — ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 46

De Hoge Autoriteit kan, te allen tijde, de Regeringen, de onderscheidene belanghebbenden (ondernemingen, werknemers, verbruikers en handelaren) en hun verenigingen, alsmede alle deskundigen raadplegen.

De ondernemingen, de werknemers, de verbruikers en handelaren en hun verenigingen zijn bevoegd de Hoge

Autoriteit alle voorstellen of opmerkingen voor te leggen, welke betrekking hebben op de voor hen van belang zijnde vraagstukken.

Ten einde in het kader van de doelstellingen van de Gemeenschap richting te geven aan het optreden van alle belanghebbenden en ter bepaling van haar eigen beleid overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag, moet de Hoge Autoriteit met behulp van bovenbedoelde raadplegingen :

1° een voortdurende studie van de marktontwikkeling en het prijsverloop maken;

2° met regelmatige tussenpozen programma's opstellen, welke aanwijzingen inhouden omtrent de vooruitzichten van de productie, het verbruik, de uitvoer en de invoer;

3° met regelmatige tussenpozen algemene doelstellingen omschrijven betreffende de modernisering, de richting van de productie op lange termijn en de uitbreiding van de productiecapaciteit;

4° op verzoek van de belanghebbende Regeringen deelnemen aan het bestuderen van de mogelijkheden tot het opnieuw te werkstellen van de arbeidskrachten, die ter beschikking zijn gekomen tengevolge van de ontwikkeling van de markt of van technische omschakeling, in de bestaande industrieën of door middel van het scheppen van nieuwe bedrijvigheid;

5° gegevens verzamelen, welke noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de mogelijkheden tot verbetering van het levenspeil en de arbeidsvoorwaarden van de werknemers in de industrieën welke aan haar zorg zijn toevertrouwd, en van de gevaren, welke dat levenspeil bedreigen.

Zij maakt de algemene doelstellingen en de programma's openbaar, nadat deze zijn voorgelegd aan het Raadgevend Comité.

Zij kan de hierboven bedoelde studies en gegevens openbaar maken.

Artikel 47

De Hoge Autoriteit kan de voor de vervulling van haar taak noodzakelijke inlichtingen inwinnen. Indien nodig kan zij deze doen verifiëren.

De Hoge Autoriteit is gehouden geen ruchtbaarheid te geven aan de inlichtingen, die krachtens hun aard zijn onderworpen aan het beroepsgeheim en met name aan de inlichtingen, welke betrekking hebben op de ondernemingen en hun handelsbetrekkingen of de elementen van hun kostprijs. Onder dit voorbehoud is zij verplicht de gegevens, die voor de Regeringen of voor andere belanghebbenden van nut zouden kunnen zijn, openbaar te maken.

De Hoge Autoriteit kan aan ondernemingen, die zich onttrekken aan de verplichtingen, welke voor hen voortvloeien uit de op grond van de bepalingen van dit artikel gegeven beschikkingen, of die willens en wetens onjuiste gegevens verstrekken, boeten tot een bedrag van ten hoogste 1 pCt. van de jaaromzet en dwangsommen tot een bedrag van ten hoogste 5 pCt. van de gemiddelde dagomzet per dag vertraging opleggen.

Op grond van schending van het beroepsgeheim door de Hoge Autoriteit, waardoor een onderneming schade heeft geleden, kan met inachtneming van het bepaalde in artikel 40 een eis tot schadevergoeding bij het Hof worden aanhangig gemaakt.

Artikel 48

Het recht van de ondernemingen tot het oprichten van verenigingen wordt door dit Verdrag niet aangetast. De toetreding tot deze verenigingen moet vrijelijk kunnen geschieden. Zij kunnen elke werkzaamheid verrichten, die niet strijdig is met de bepalingen van dit Verdrag of met de beschikkingen of aanbevelingen van de Hoge Autoriteit.

Iedere vereniging heeft, in de gevallen, waarin dit Verdrag de raadpleging van het Raadgevend Comité voorschrijft, het recht de opmerkingen van haar leden betreffende de beoogde maatregelen aan de Hoge Autoriteit voor te leggen, met inachtneming van de door deze vastgestelde termijn.

Voor het verkrijgen van de voor haar noodzakelijke gegevens of ter vergemakkelijking van de uitvoering van de haar opgedragen taken doet de Hoge Autoriteit in de regel een beroep op de verenigingen van producenten, mits deze, hetzij de aangewezen vertegenwoordigers van de werknemers en verbruikers zitting doen hebben in hun besturen of de in de hieraan toegevoegde raadgevende comités, hetzij op enigerlei andere wijze in hun

vereniging voor de werknemers en de verbruikers de mogelijkheid openen op een bevredigende wijze hun belangen tot uitdrukking te brengen.

De in de voorgaande alinea bedoelde verenigingen zijn gehouden de Hoge Autoriteit de door deze noodzakelijk geachte gegevens betreffende hun werkzaamheden te verstrekken. De in de tweede alinea van dit artikel bedoelde opmerkingen, benevens de gegevens, welke worden verstrekt op grond van de vierde alinea, worden door de verenigingen eveneens aan de betrokken Regering medegedeeld.

HOOFDSTUK II — FINANCIËLE BEPALINGEN

Artikel 49

De Hoge Autoriteit is bevoegd zich de nodige middelen voor de uitvoering van haar taak te verschaffen :

— door het instellen van heffingen op de productie van kolen en staal;

— door het opnemen van leningen.

Zij kan schenkingen ontvangen.

Artikel 50

1. De heffingen dienen tot het dekken van :

— de administratieve uitgaven, voorzien in artikel 78; de niet-terugvorderbare hulp met betrekking tot de wederaanpassing, als bedoeld in artikel 56;

— het gedeelte van de dienst der door de Hoge Autoriteit opgenomen leningen met betrekking tot de financieringsfaciliteiten als bedoeld in de artikelen 54 en 56, dat mogelijk nog niet gedekt is door de dienst der verstrekte leningen, alsmede de mogelijke gevolgen van haar garantie van rechtstreeks door de ondernemingen opgenomen leningen, een en ander nadat een beroep op het reservefonds is gedaan;

— de uitgaven bestemd voor de aanmoediging van het technisch en economisch onderzoek overeenkomstig het bepaalde in het tweede lid van artikel 55.

2. De heffingen worden jaarlijks op de verschillende producten gelegd, berekend naar hun gemiddelde waarde met dien verstande, dat behoudens voorafgaande machtiging van de Raad, gegeven met een meerderheid van 2/3, de heffing niet meer dan 1 pCt. kan bedragen. De wijze van vaststelling en inning wordt door de Hoge Autoriteit na raadpleging van de Raad bij een algemene beschikking vastgesteld, waarbij zoveel mogelijk cumulatieve belasting wordt vermeden.

3. De Hoge Autoriteit kan de bijdragen van ondernemingen, die haar op grond van dit artikel gegeven beschikkingen niet naleven, verhogen met ten hoogste 5 pCt. per kwartaal vertraging.

Artikel 51

1. Gelden verkregen uit opgenomen leningen kunnen door de Hoge Autoriteit slechts worden aangewend voor het verstrekken van leningen.

Het plaatsen van leningen van de Hoge Autoriteit op de markten van de deelnemende Staten is onderworpen aan de voorschriften, die op deze markten gelden.

Indien de Hoge Autoriteit de garantie van deelnemende Staten voor het aangaan van bepaalde leningen nodig oordeelt, wendt zij zich tot de betrokken Regering of Regeringen na raadpleging van de Raad; geen Staat is verplicht zijn garantie te geven.

2. De Hoge Autoriteit kan overeenkomstig de bepalingen van artikel 54 leningen, welke door derden rechtstreeks aan de ondernemingen worden verstrekt, garanderen.

3. De Hoge Autoriteit kan haar lenings- of garantievoorwaarden zodanig vaststellen, dat op deze wijze een reservefonds wordt gevormd, hetwelk uitsluitend bestemd is voor de verlaging van de heffingen, bedoeld in artikel 50, eerste lid, derde volzin, met dien verstande dat de aldus bijeengebrachte gelden niet kunnen worden gebruikt voor het verstrekken van leningen aan ondernemingen, in welke vorm dan ook.

4. De Hoge Autoriteit verricht niet zelf de met de uitvoering van haar financiële taken samenhangende bankierswerkzaamheden.

Artikel 52

De deelnemende Staten nemen alle passende maatregelen om binnen het grondgebied, bedoeld in de eerste alinea van artikel 79, en binnen het kader van de modaliteiten aanvaard voor de financiële afwikkeling van het

handelsverkeer, het overmaken van gelden, afkomstig uit heffingen, geldboeten en dwangsommen en uit het reservefonds, te verzekeren, voorzover zulks nodig is voor hun besteding ten behoeve van de doeleinden, waartoe zij krachtens dit Verdrag zijn bestemd.

De modaliteiten voor het overmaken van gelden — zowel tussen de deelnemende Staten als naar derde landen — op grond van andere door de Hoge Autoriteit of onder haar garantie uitgevoerde financiële operaties, maken het onderwerp uit van overeenkomsten, welke door de Hoge Autoriteit worden afgesloten met de belanghebbende deelnemende Staten of de bevoegde instellingen, met dien verstande dat geen deelnemende Staat, die het deviezenverkeer aan wettelijke bepalingen heeft onderworpen, gehouden is overmakingen te verrichten, waartoe hij zich niet uitdrukkelijk heeft verplicht.

Artikel 53

Onverminderd het bepaalde in artikel 58 en in hoofdstuk V van de derde titel kan de Hoge Autoriteit :

a) na raadpleging van het Raadgevend Comité en de Raad goedkeuren, dat op door haar te stellen voorwaarden en onder haar toezicht, door verscheidene ondernemingen gemeenschappelijk financiële voorzieningen worden getroffen, welke naar haar oordeel noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de taken, omschreven in artikel 3 en verenigbaar met de bepalingen van dit Verdrag, in het bijzonder met artikel 65;

b) met instemming van de Raad, bij eenstemmigheid bepaald, zelve alle financiële voorzieningen met hetzelfde doel treffen.

Soortgelijke voorzieningen, getroffen of in stand gehouden door de deelnemende landen, worden ter kennis gebracht van de Hoge Autoriteit, die na raadpleging van het Raadgevend Comité en de Raad, aan de belanghebbende Staten de noodzakelijke aanbevelingen doet, indien dergelijke voorzieningen in haar geheel of gedeeltelijk strijdig zijn met de toepassing van dit Verdrag.

HOOFDSTUK III — INVESTERINGEN EN FINANCIËLE HULP

Artikel 54

De Hoge Autoriteit kan de uitvoering van investeringsprogramma's vergemakkelijken door het verstrekken van leningen aan ondernemingen of door het geven van haar garantie voor andere door de ondernemingen aangegane leningen.

Op dezelfde wijze kan de Hoge Autoriteit, met instemming van de Raad, door deze bij eenstemmigheid bepaald, medewerken aan de financiering van werken en inrichtingen, die rechtstreeks en in hoofdzaak bijdragen tot het verhogen van de productie, het verlagen van de kostprijzen of het vergemakkelijken van de afzet van de producten, welke aan haar rechtsmacht zijn onderworpen.

Teneinde een gecoördineerde ontwikkeling van de investeringen te bevorderen, kan de Hoge Autoriteit zich, overeenkomstig de bepalingen van artikel 47, de afzonderlijke programma's vooraf doen voorleggen, hetzij door een afzonderlijk tot de belanghebbende onderneming gericht verzoek, hetzij door middel van een beschikking, welke de aard en het belang van de voor te leggen programma's omschrijft.

Zij kan, na de belanghebbenden in de gelegenheid te hebben gesteld hun opmerkingen te maken, een met redenen omkleed advies geven over deze programma's in het kader van de in artikel 46 bedoelde algemene doelstellingen. Op verzoek van de belanghebbende onderneming is zij gehouden een dergelijk advies te geven. De Hoge Autoriteit deelt het advies aan de belanghebbende onderneming mede en brengt het ter kennis van de betrokken Regering. De lijst van adviezen wordt openbaar gemaakt.

Indien de Hoge Autoriteit van oordeel is, dat de financiering van een programma of de exploitatie van inrichtingen, welke het programma omvat, subsidies, hulp, bescherming of discriminaties met zich mede brengen, welke in strijd zijn met dit Verdrag, geldt het op deze gronden gegeven afwijzend advies als een beschikking in de zin van artikel 14 en houdt voor de betrokken onderneming het verbod in tot het uitvoeren van dit programma met andere dan eigen middelen.

De Hoge Autoriteit kan aan ondernemingen, welke het in de vorige alinea bedoelde verbod overtreden, boeten opleggen ten hoogste gelijk aan de bedragen, welke onrechtmatig zijn aangewend voor de uitvoering van het desbetreffende programma.

Artikel 55

1. De Hoge Autoriteit is verplicht het technisch en economisch onderzoek met betrekking tot de productie en de ontwikkeling van het verbruik van kolen en staal, alsmede de bedrijfsveiligheid in deze industrieën, aan te moedigen. Zij legt te dien einde alle passende verbindingen, tussen de bestaande instellingen van onderzoek.

2. Na raadpleging van het Raadgevend Comité kan de Hoge Autoriteit de ontwikkeling van dit onderzoek bevorderen en vergemakkelijken, hetzij :

a) door een gemeenschappelijke financiering door de belanghebbende ondernemingen te bevorderen;

b) door uit schenkingen verkregen middelen hiervoor beschikbaar te stellen;

c) door met instemming van de Raad middelen ter beschikking te stellen, die afkomstig zijn uit de heffingen, bedoeld in artikel 50, met dien verstande evenwel dat het hoogst toelaatbare percentage van de heffing, vastgesteld in het tweede lid van bedoeld artikel, niet wordt overschreden.

De uitkomsten van de onderzoeken, welke gefinancierd zijn overeenkomstig de bepalingen sub b) en sub c), worden ter beschikking gesteld van alle belanghebbenden in de Gemeenschap.

3. De Hoge Autoriteit geeft alle adviezen, welke dienstig zijn voor de verbreiding van technische verbeteringen, met name met betrekking tot het uitwisselen van octrooien en het verstrekken van exploitatielicenties.

Artikel 56

Indien de invoering van nieuwe technische werkwijzen of van een nieuwe industriële uitrusting in het kader van de algemene doelstellingen van de Hoge Autoriteit een uitzonderlijk belangrijke vermindering van de behoefte aan arbeidskrachten in de kolenmijn- of staalindustrie veroorzaakt, welke tot gevolg heeft, dat in een of meer gebieden bijzondere moeilijkheden ontstaan bij de herplaatsing van beschikbaar gekomen arbeidskrachten, is de Hoge Autoriteit, op verzoek van de betrokken Regeringen :

a) verplicht advies te vragen aan het Raadgevend Comité;

b) bevoegd, overeenkomstig de voorschriften van artikel 54, hetzij in industrieën, welke aan de rechtsmacht van de Hoge Autoriteit zijn onderworpen, hetzij met instemming van de Raad in enige andere industrie, de financiering te vergemakkelijken van door haar goedgekeurde programma's, die voorzien in het scheppen van nieuwe bedrijvigheid, welke economisch gezond is te achten en de mogelijkheid biedt tot een productieve wederinschakeling van de beschikbaar gekomen werkrachten;

c) verplicht een niet terugvorderbare hulp te verlenen, ten einde bij te dragen in de kosten van :

— de vergoedingen, welke het de werknemers mogelijk maken op herplaatsing te wachten;

— de vergoedingen voor verplaatsingskosten aan werknemers;

— de financiering van herscholing van werknemers, die zich genoodzaakt zien van beroep te veranderen.

De Hoge Autoriteit stelt de toekenning van de niet terugvorderbare hulp afhankelijk van een ten minste gelijkwaardige bijzondere bijdrage door de betrokken Staat, tenzij de Raad met een meerderheid van 2/3 een afwijking van deze laatste bepaling toestaat.

HOOFDSTUK IV — PRODUCTIE

Artikel 57

Met betrekking tot de productie maakt de Hoge Autoriteit bij voorkeur gebruik van de indirecte middelen, die haar ter beschikking staan, zoals :

— de samenwerking met de Regeringen ter regeling of beïnvloeding van het algemene verbruik, in het bijzonder dat van de openbare diensten;

— het ingrijpen op het gebied van de prijzen en de handelspolitiek, zoals in dit Verdrag wordt voorzien.

Artikel 58

1. Indien de Hoge Autoriteit, bij het afnemen van de vraag, meent, dat de Gemeenschap zich in een uitgesproken crisis-periode bevindt en dat de maatregelen, voorzien in artikel 57, niet voldoende zijn om aan deze toestand het hoofd te bieden, moet de Hoge Autoriteit na raadpleging van het Raadgevend Comité en met instem-

ming van de Raad een stelsel van productiequota invoeren, vergezeld voorzover nodig van de maatregelen, bedoeld in artikel 74.

Bij gebrek aan een initiatief van de Hoge Autoriteit kan een deelnemende Staat zich tot de Raad wenden. Deze laatste kan bij eenstemmigheid aan de Hoge Autoriteit het invoeren van een quotastelsel voorschrijven.

2. De Hoge Autoriteit stelt, op grondslag van de in samenwerking met de ondernemingen en de verenigingen van ondernemingen gemaakte studies, de quota op een billijke grondslag vast, daarbij rekening houdend met de beginselen, omschreven in artikelen 2, 3 en 4. Zij kan met name de bezettingsgraad van de ondernemingen regelen door het leggen van daartoe geschikte heffingen op de hoeveelheden, waarmede de productie een bij algemene beschikking vastgesteld peil overschrijdt.

De aldus verkregen bedragen zijn bestemd voor het ondersteunen van die ondernemingen, welke productie gedaald is beneden het voorziene peil, teneinde met name zoveel mogelijk de werkgelegenheid in die ondernemingen te handhaven.

3. Het quotastelsel wordt opgeheven op voorstel van de Hoge Autoriteit na raadpleging van het Raadgevend Comité aan de Raad gedaan, behoudens tegengestelde beslissing bij eenstemmigheid door de Raad genomen, of op voorstel van de Regering van een der deelnemende Staten, behoudens tegengestelde beslissing van de Raad bij eenvoudige meerderheid genomen. De opheffing van het quotastelsel wordt openbaar gemaakt door de zorg van de Hoge Autoriteit.

4. De Hoge Autoriteit kan aan ondernemingen, die haar beschikkingen gegeven ter uitvoering van dit artikel overtreden, boeten opleggen tot ten hoogste een bedrag gelijk aan de waarde van de ongeoorloofde productie.

Artikel 59

1. Indien de Hoge Autoriteit na raadpleging van het Raadgevend Comité vaststelt, dat de Gemeenschap verkeert in een periode van ernstige schaarste aan bepaalde of alle aan haar rechtsmacht onderworpen producten en dat de middelen, voorzien in artikel 57, het niet mogelijk maken hieraan het hoofd te bieden, moet zij de Raad hiervan op de hoogte stellen en, tenzij deze bij eenstemmigheid anders beslist, de Raad de noodzakelijke maatregelen voorstellen.

Bij gebrek aan een initiatief van de Hoge Autoriteit kan een deelnemende Staat zich tot de Raad wenden. Deze laatste kan door een beslissing, bij eenstemmigheid genomen, vaststellen dat de vorenbedoelde toestand bestaat.

2. De Raad, besluitende bij eenstemmigheid op voorstel van en in overleg met de Hoge Autoriteit, beslist enerzijds aangaande de verbruiksprioriteiten en anderzijds aangaande de verdeling van de beschikbare hoeveelheden kolen en staal van de Gemeenschap over de industrieën, welke aan haar rechtsmacht zijn onderworpen, de uitvoer en het overige verbruik.

Op grondslag van de aldus bepaalde verbruiksprioriteiten stelt de Hoge Autoriteit, nadat zij de belanghebbende ondernemingen heeft geraadpleegd, de productieprogramma's op, welke de ondernemingen moeten uitvoeren.

3. Indien geen eenstemmigheid in de Raad wordt bereikt betreffende de maatregelen, bedoeld in het tweede lid, stelt de Hoge Autoriteit zelve, op grondslag van het verbruik en de uitvoer en onafhankelijk van de plaats waar de productie geschiedt, de verdeling van de beschikbare hoeveelheden kolen en staal van de Gemeenschap tussen de deelnemende Staten vast.

In ieder der deelnemende Staten geschiedt de verdeling der door de Hoge Autoriteit toegewezen hoeveelheden onder verantwoordelijkheid van de Regering, met dien verstande dat deze verdeling de leveringen, bestemd voor andere deelnemende Staten niet kan aantasten en wat betreft de gedeelten bestemd voor de uitvoer en voor het handhaven van de bedrijvigheid in de kolenmijn- en staalindustrie onder voorbehoud van overleg met de Hoge Autoriteit.

Indien het gedeelte, door een Regering bestemd voor de uitvoer, verminderd is ten opzichte van de grondslagen, welke zijn aangehouden bij de totale toewijzing aan een deelnemende Staat, zal de Hoge Autoriteit bij een volgende verdeling, voorzover nodig, de aldus voor verbruik beschikbaar gekomen hoeveelheden opnieuw tussen de deelnemende Staten verdelen.

Indien een zodanige vermindering van het gedeelte, dat door een Regering bestemd wordt voor het aan de

gang houden van de kolenmijn- of staalindustrie, tot gevolg heeft een vermindering van de productie van de Gemeenschap, zal de toewijzing van overeenkomstige producten aan de belanghebbende deelnemende Staat bij een volgende verdeling verminderd worden met een hoeveelheid, overeenkomende met de aan hem te wijten productievermindering.

4. In alle gevallen is de Hoge Autoriteit belast met de verdeling op billijke grondslag over de ondernemingen van de hoeveelheden, bestemd voor de aan haar rechtsmacht onderworpen industrieën op basis van de in samenwerking met de ondernemingen en de verenigingen van ondernemingen gemaakte studies.

5. In de toestand, bedoeld in het eerste lid van dit artikel, kan de Hoge Autoriteit overeenkomstig de bepalingen van artikel 57 na raadpleging van het Raadgevend Comité en met instemming van de Raad, besluiten tot het instellen van beperkingen van de uitvoer naar derde landen, geldende voor alle deelnemende Staten; bij gebrek aan een initiatief van de Hoge Autoriteit kan de Raad, besluitende bij eenstemmigheid, deze beperkingen op voorstel van een Regering instellen.

6. De Hoge Autoriteit kan het stelsel, ingesteld op grond van dit artikel, opheffen na raadpleging van het Raadgevend Comité en de Raad. Indien de Raad zich met eenstemmigheid hiertegen uitspreekt, kan de Hoge Autoriteit deze uitspraak niet terzijde leggen.

Bij gebrek aan een initiatief van de Hoge Autoriteit kan de Raad de opheffing van dit stelsel doen geschieden door een besluit bij eenstemmigheid.

7. De Hoge Autoriteit kan de ondernemingen, die de beschikkingen, gegeven ter uitvoering van dit artikel, overtreden, boeten opleggen tot een bedrag van ten hoogste het dubbele van de waarde van de voorgescreven producties of leveringen, welke niet hebben plaats gevonden of onttrokken zijn aan hun geoorloofde bestemming.

HOOFDSTUK V — PRIJZEN

Artikel 60

1. Met betrekking tot de prijzen zijn verboden de gedragingen strijdig met de artikelen 2, 3 en 4, met name:

— oneerlijke concurrentiepraktijken, in het bijzonder zuiver tijdelijke of zuiver plaatselijke prijsverlagingen, welke strekken tot het verkrijgen van een monopoliepositie op de gemeenschappelijke markt;

— discriminerende praktijken, die op de gemeenschappelijke markt het toepassen door een verkoper van ongelijke voorwaarden bij gelijksoortige transacties met name naar gelang van de nationaliteit van de kopers, inhouden.

De Hoge Autoriteit kan bij beschikking, gegeven na raadpleging van het Raadgevend Comité en de Raad, de gedragingen welke onder dit verbod vallen omschrijven.

2. Ten einde het bovenstaande te bereiken:

a) moeten de prijschalen en verkoopvoorwaarden, welke door de ondernemingen op de gemeenschappelijke markt worden toegepast, openbaar worden gemaakt in de mate en in de vorm, zoals deze door de Hoge Autoriteit na raadpleging van het Raadgevend Comité worden voorgeschreven; indien de Hoge Autoriteit van oordeel is, dat de door een onderneming gedane keuze van het punt dat als grondslag dient voor het opstellen van haar prijschaal, een abnormaal karakter draagt en het met name mogelijk maakt de bepalingen van het onder punt b) vermelde te ontduiken, doet zij passende aanbevelingen aan deze onderneming;

b) mag de toegepaste wijze van prijsnotering niet tot gevolg hebben, dat de prijzen, welke een onderneming op de gemeenschappelijke markt berekent, teruggerekend op de grondslag gekozen voor het opstellen van haar prijschaal, leiden tot:

— verhogingen vergeleken met de prijs voorzien in de bedoelde prijschaal voor een gelijksoortige transactie;

— of kortingen op deze prijs, waarvan de grootte overschrijdt:

— hetzij het bedrag, dat het mogelijk maakt de aanbidding in overeenstemming te brengen met de prijschaal, opgesteld op grondslag van een ander punt, dat aan de koper de gunstigste voorwaarden biedt op de plaats van levering;

— hetzij de grenzen, vastgesteld voor elke categorie van producten bij beschikking van de Hoge Autoriteit na raadpleging van het Raadgevend Comité, waarbij eventueel rekening wordt gehouden met oorsprong en bestemming.

Deze beschikkingen worden te baat genomen, wanneer de noodzakelijkheid hiertoe blijkt, ten einde verstoringen op de gehele of een gedeelte van de gemeenschappelijke markt te voorkomen of om onevenwichtigheden te vermijden, die zouden optreden ten gevolge van een verschillende wijze van notering voor enig eindproduct en voor de ter vervaardiging daarvan benodigde grondstoffen.

Het recht van de ondernemingen hun aanbiedingen in overeenstemming te brengen met die van buiten de Gemeenschap gevestigde ondernemingen wordt hierdoor niet aangetast, onder voorwaarde echter, dat deze transacties worden medegedeeld aan de Hoge Autoriteit, die in geval van misbruik het voordeel aan deze afwijking verbonden, voor de betrokken ondernemingen kan beperken of tenietdoen.

Artikel 61

Op grondslag van de in samenwerking met de ondernemingen en de verenigingen van ondernemingen, overeenkomstig de bepalingen van de eerste alinea van artikel 46 en de derde alinea van artikel 48, gemaakte studies en na raadpleging van het Raadgevend Comité en de Raad, zowel betreffende de wenselijkheid van onderstaande maatregelen als betreffende het prijspeil dat hierdoor wordt vastgesteld, kan de Hoge Autoriteit voor een of meer producten, welke aan haar rechtsmacht zijn onderworpen, vaststellen:

a) maximumprijzen, geldende op de gemeenschappelijke markt, indien naar haar oordeel een dergelijke beschikking vereist is voor het bereiken van de in artikel 3, met name onder c, omschreven doelstellingen;

b) minimumprijzen, geldende op de gemeenschappelijke markt, indien naar haar oordeel een uitgesproken crisis bestaat of dreigt te ontstaan, en zij een dergelijke beschikking nodig acht voor het bereiken van de in artikel 3 omschreven doelstellingen;

c) na raadpleging van de verenigingen van de belanghebbende ondernemingen of van deze ondernemingen zelve en op een wijze welke aansluit aan de aard van de buitenlandse markten minimum of maximum exportprijzen, indien een dergelijke regeling vatbaar is voor een doeltreffende controle en noodzakelijk blijkt, zowel wegens de gevaren welke voor de ondernemingen uit de toestand van de markt voortvloeien, als om in de internationale economische betrekkingen de doelstelling, omschreven in artikel 3, onder f, tot haar recht te doen komen; onverminderd, in geval van het vaststellen van minimumprijzen, de toepassing van de bepalingen van de laatste alinea van het tweede lid van artikel 60.

Bij de vaststelling van de prijzen moet de Hoge Autoriteit rekening houden met de noodzakelijkheid het concurrentievermogen zowel van de kolenmijn- of staalindustrie als van de verwerkende industrieën in stand te houden, overeenkomstig de in artikel 3 onder c omschreven beginselen.

Bij gebrek aan een initiatief van de Hoge Autoriteit in de bovengenoemde omstandigheden, kan de Regering van een deelnemende Staat zich tot de Raad wenden. Deze kan door een beslissing, genomen bij eenstemmigheid, de Hoge Autoriteit uitnodigen dergelijke maxima of minima vast te stellen.

Artikel 62

Wanneer de Hoge Autoriteit van oordeel is, dat een dusdanige handelwijze het meest geschikt is om te vermijden, dat de kolenprijs tot stand komt op het peil van de productiekosten van de met de hoogste kosten werkende mijnen waarvan het tijdelijk noodzakelijk wordt geoordeeld dat zij in bedrijf blijven ter vervulling van de in artikel 3 omschreven taken, kan de Hoge Autoriteit na raadpleging van het Raadgevend Comité, compensaties goedkeuren:

— tussen ondernemingen in hetzelfde bekken gelegen, waarvoor dezelfde prijsschalen gelden;

— na raadpleging van de Raad tussen ondernemingen, gelegen in verschillende bekkens.

Bedoelde compensatieregelingen kunnen bovendien worden ingesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 53.

Artikel 63

1. Indien de Hoge Autoriteit vaststelt, dat kopers stelselmatig discriminaties toepassen met name op grond van voorschriften, welke gelden voor aankopen door van de overheid afhankelijke instellingen, doet zij de belanghebbende Regeringen de nodige aanbevelingen.

2. Voorzover zij zulks noodzakelijk oordeelt, kan de Hoge Autoriteit beschikken, dat:

a) de ondernemingen hun verkoopvoorwaarden zodanig moeten vaststellen, dat hun kopers en commissionairs zich verbinden de voorschriften van de Hoge Autoriteit ter uitvoering van de bepalingen van dit artikel in acht te nemen;

b) de ondernemingen worden verantwoordelijk gesteld voor inbreuk op de aldus aangegane verplichtingen, door hun directe vertegenwoordigers of door commissionairs, welke voor rekening van deze ondernemingen handelen.

Zij kan in geval van inbreuk op de aldus aangegane verplichtingen door een koper het recht van de ondernemingen van de Gemeenschap om met deze koper handel te drijven beperken en wel zodanig, dat ingeval van herhaling een tijdelijk verbod tot handeldrijven kan worden opgelegd. In dat geval, en onverminderd het bepaalde in artikel 33, staat de koper beroep bij het Hof open.

3. Bovendien is de Hoge Autoriteit bevoegd aan de belanghebbende deelnemende Staten iedere passende aanbeveling te doen, teneinde de naleving van de ter uitvoering van de bepalingen van het eerste lid van artikel 60 gegeven voorschriften te verzekeren door iedere onderneming of instelling, welke zich bezig houdt met de distributie van kolen of staal.

Artikel 64

De Hoge Autoriteit kan aan ondernemingen, die de bepalingen van dit hoofdstuk of de ter uitvoering hiervan gegeven beschikkingen overtreden, boeten opleggen tot een bedrag van het dubbele van de waarde van de ongeoorloofde verkopen. In geval van herhaling wordt dit maximum verdubbeld.

HOOFDSTUK VI — AFSPRAKEN EN CONCENTRATIES

Artikel 65

1. Verboden zijn: alle overeenkomsten tussen ondernemingen, alle besluiten van verenigingen van ondernemingen en alle onderling samenhangende gedragingen, welke er direct of indirect toe zouden kunnen leiden om op de gemeenschappelijke markt de normale werking van de mededinging te beletten, te beperken of te vervalsen en in het bijzonder:

a) de prijzen vast te leggen of te bepalen;

b) de productie, de technische ontwikkeling of de investeringen te beperken of te beheersen;

c) de markten, producten, afnemers of voorzieningsbronnen te verdelen.

2. De Hoge Autoriteit verleent evenwel voor bepaalde producten ontheffing voor specialisatie-overeenkomsten of overeenkomsten tot gemeenschappelijke aankoop of verkoop, indien zij van oordeel is:

a) dat deze specialisatie, deze gemeenschappelijke aankopen of verkopen tot een duidelijke verbetering van de productie of de verdeling van de bedoelde producten zullen bijdragen;

b) dat de overeenkomst onmisbaar is voor het bereiken van deze doeleinden en niet van een meer beperkende aard is dan voor het doel van de overeenkomst noodzakelijk is, en

c) dat de overeenkomst niet aan de belanghebbende ondernemingen de macht zou kunnen geven om voor een belangrijk gedeelte van de betrokken producten op de gemeenschappelijke markt de prijzen vast te stellen, de productie of de afzet te beheersen of te beperken, noch deze ondernemingen zou kunnen onttrekken aan een daadwerkelijke mededinging van andere ondernemingen op de gemeenschappelijke markt.

Indien de Hoge Autoriteit, in het bijzonder rekening houdend met de toepassing van het onderhavige lid op de ondernemingen die zich met distributie bezig houden, van oordeel is, dat bepaalde overeenkomsten wat hun aard en werking betreft volstrekt analoog zijn aan de hierboven bedoelde overeenkomsten, verleent zij voor deze eveneens ontheffing, indien zij van mening is, dat deze overeenkomsten aan dezelfde voorwaarden voldoen.

De ontheffingen kunnen worden verleend op bepaalde voorwaarden en voor een beperkte tijd. In dat geval vernieuwt de Hoge Autoriteit de ontheffing één of meerdere malen, indien zij vaststelt, dat op het ogenblik van de vernieuwing nog steeds voldaan wordt aan de hiervoor genoemde voorwaarden a t/m c.

De Hoge Autoriteit trekt de ontheffing in of wijzigt de voorwaarden hiervan, indien zij van oordeel is, dat als gevolg van een verandering in de omstandigheden de overeenkomst niet meer beantwoordt aan de hierboven gestelde voorwaarden, of dat de werkelijke gevolgen van

deze overeenkomst of van haar toepassing strijdig zijn met de voorwaarden, welke voor het verlenen van de ontheffing vereist zijn.

De beschikkingen, houdende verlening, vernieuwing, verandering, weigering of intrekking van de ontheffing, alsmede de beweegredenen hiervoor, moeten openbaar gemaakt worden; de in de tweede alinea van artikel 47 genoemde beperkingen zijn in dit geval niet van toepassing.

3. De Hoge Autoriteit kan overeenkomstig de bepalingen van artikel 47 alle voor de toepassing van het onderhavige artikel noodzakelijke inlichtingen inwinnen, hetzij door een afzonderlijk tot de belanghebbenden gericht verzoek, hetzij door middel van een reglement, dat de aard van de overeenkomsten, besluiten of gedragingen welke te harer kennis moeten worden gebracht, omschrijft.

4. De krachtens het eerste lid van dit artikel verboden overeenkomsten of besluiten, zijn van rechtswege nietig; voor geen enkele rechterlijke instantie van de deelnemende Staten kan op dezelve een beroep gedaan worden.

Alleen de Hoge Autoriteit heeft de bevoegdheid, onder voorbehoud van beroep bij het Hof, om zich uit te spreken over het al of niet strijdig zijn van de genoemde overeenkomsten of besluiten met de bepalingen van dit artikel.

5. De Hoge Autoriteit kan aan ondernemingen, die een van rechtswege nietige overeenkomst hebben gesloten, die door arbitrage, uitkoop, boycot of enig ander middel een van rechtswege nietige overeenkomst of een zodanig besluit of een overeenkomst, waarvoor de ontheffing is geweigerd of ingetrokken, hebben toegepast of gepoogd hebben toe te passen, of die door middel van willens en wetens onjuist of misleidend gestelde inlichtingen, een ontheffing hebben verkregen, of die zich aan gedragingen schuldig maken, welke in strijd zijn met de bepalingen van het eerste lid, boeten en dwangsommen opleggen tot ten hoogste het dubbele van de bereikte omzet van de producten, welke het voorwerp uitmaken van de overeenkomst, het besluit of de gedraging, strijdig met de bepalingen van het onderhavige artikel, onverminderd een verhoging van dit aldus bepaalde maximum tot een bedrag van 10 pCt. van de jaaromzet der betrokken ondernemingen voorzover het de boete betreft en tot een bedrag van 20 pCt. van de dagomzet, voorzover het de dwangsommen betreft, indien de bedoeling heeft voorgezeten de productie, de technische ontwikkeling of de investeringen te beperken.

Artikel 66

1. Behoudens de bepalingen van het derde lid is aan voorafgaande goedkeuring van de Hoge Autoriteit onderworpen iedere handeling, die als zodanig en door toedoen van een persoon of een onderneming of van een groep personen of een groep ondernemingen binnen het grondgebied, bedoeld in de eerste alinea van artikel 79, tot direct of indirect gevolg heeft een concentratie van ondernemingen waarvan er tenminste een valt onder de toepassing van artikel 80, onafhankelijk van de omstandigheid of deze handeling betrekking heeft op eenzelfde product of op verschillende producten, en of zij geschiedt door een fusie, verwerving van aandelen of andere vermogensbestanddelen, leningen, overeenkomsten, of enig ander middel tot beheersing. Voor de toepassing van de bovenvermelde bepalingen omschrijft de Hoge Autoriteit in een reglement, opgesteld na raadpleging van de Raad, de factoren welke kenmerkend zijn voor de beheersing van een onderneming.

2. De Hoge Autoriteit verleent de in het vorige lid bedoelde goedkeuring indien zij van oordeel is, dat de beoogde handeling aan de betrokken personen of ondernemingen, voorzover het betreft dat product of die producten, welke aan haar rechtsmacht zijn onderworpen, niet de macht geeft:

— de prijs te bepalen, de productie of de distributie te beheersen of te beperken, of de handhaving van een daadwerkelijke mededinging voor een belangrijk deel van de markt van genoemde producten, te belemmeren;

— of zich te onttrekken aan de regels van de mededinging, zoals deze voortvloeien uit de toepassing van dit Verdrag, met name door een kunstmatig bevoorrechte positie te scheppen, welke leidt tot een aanmerkelijk voordeel met betrekking tot de voorziene of de afzet.

Bij deze beoordeling houdt de Hoge Autoriteit overeenkomstig het beginsel van non-discriminatie, vermeld in artikel 4, onder b), rekening met de belangrijkheid van de ondernemingen van dezelfde aard welke in de Gemeenschap bestaan, voorzover zij zulks gerechtvaardigd acht om de nadelen, welke uit een ongelijkheid in

de concurrentieverhoudingen voortvloeien, te vermijden of op te heffen.

De Hoge Autoriteit kan de goedkeuring binden aan elke voorwaarde, die zij passend acht ter bereiking van de doeleinden van dit lid.

Voordat zij zich uitspreekt over een handeling, welke betrekking heeft op ondernemingen waarvan er ten minste één buiten de toepassing van artikel 80 valt, verschaft de Hoge Autoriteit zich de opmerkingen van de belanghebbende Regering.

3. De Hoge Autoriteit stelt van de verplichting tot voorafgaande goedkeuring vrij de groepen handelingen, welke naar haar oordeel door het belang van de activa of ondernemingen, waarop zij betrekking hebben, beschouwd in verband met de aard van de concentratie welke zij tot stand brengen, geacht moeten worden te voldoen aan de voorwaarden vereist in het tweede lid. Het reglement, dat te dien einde met instemming van de Raad wordt opgesteld, stelt eveneens de voorwaarden vast, waaraan deze vrijstelling wordt onderworpen.

4. Onverminderd de toepassing van artikel 47 met betrekking tot de ondernemingen, welke aan haar rechtsmacht zijn onderworpen, kan de Hoge Autoriteit hetzij door een reglement, opgesteld na raadpleging van de Raad en hetwelk de aard van de handelingen, die aan haar moeten worden medegedeeld, nader omschrijft, hetzij door een binnen het kader van dit reglement afzonderlijk tot de belanghebbenden gericht verzoek, van natuurlijke of rechtspersonen, welke de betrokken rechten of activa hebben verkregen of opnieuw gegroepeerd of zullen verkrijgen of opnieuw groeperen, alle voor de toepassing van dit artikel noodzakelijke inlichtingen verkrijgen met betrekking tot handelingen, waarvan verwacht kan worden, dat zij de in het eerste lid bedoelde uitwerking zullen hebben.

5. Indien een concentratie is tot stand gebracht, welke naar het oordeel van de Hoge Autoriteit is voltrokken in strijd met de bepalingen van het eerste lid, doch niettemin voldoet aan de voorwaarden, voorzien in het tweede lid, stelt zij de goedkeuring van deze concentratie afhankelijk van de storting door de personen, welke de betrokken rechten of activa hebben verkregen of opnieuw gegroepeerd, van de boete, voorzien in de tweede volzin van het zesde lid, met dien verstande dat in de gevallen, waarin duidelijk blijkt, dat de toestemming had moeten worden gevraagd, het bedrag hiervan niet lager kan zijn dan de helft van het maximum voorzien in genoemde alinea. Bij gebreke van deze storting past de Hoge Autoriteit de maatregelen toe, welke hierna voorzien zijn ten aanzien van als ongeoorloofd aangemerkte concentraties.

Indien een concentratie is tot stand gebracht, welke naar het oordeel van de Hoge Autoriteit niet kan voldoen aan de algemene of bijzondere voorwaarden, waaraan een goedkeuring uit hoofde van het tweede lid zou zijn onderworpen, stelt zij door een met redenen omklede beschikking het ongeoorloofde karakter van deze concentratie vast en gelast, na de belanghebbenden in staat gesteld te hebben hun opmerkingen naar voren te brengen, de scheiding van de ondernemingen of activa, welke onrechtmatig verenigd zijn of de beëindiging van de gemeenschappelijke beheersing, en al datgene, dat zij passend acht om de onafhankelijke exploitatie van de betrokken ondernemingen of activa te herstellen en de normale concurrentieverhoudingen te doen herleven. Iedere rechtstreeks belanghebbende kan tegen deze beschikkingen beroep instellen overeenkomstig de bepalingen van artikel 33. In afwijking van genoemd artikel heeft het Hof volledige bevoegdheid om te beoordelen, of de voltrokken handeling het karakter heeft van een concentratie in de zin van het eerste lid van dit artikel en de ter toepassing daarvan uitgevaardigde reglementen. Het beroep heeft opschortende werking. Het kan slechts ingesteld worden, nadat de hierboven voorziene maatregelen gelast zijn, behoudens toestemming van de Hoge Autoriteit voor het instellen van een afzonderlijk beroep tegen de beschikking, welke de handeling ongeoorloofd verklaart.

De Hoge Autoriteit kan te allen tijde en behoudens mogelijke toepassing van de bepalingen van de derde alinea van artikel 39, die conservatoire maatregelen nemen of uitlokken, welke zij noodzakelijk acht om de belangen van mededingende ondernemingen en van derden te beschermen en om iedere actie te voorkomen, welke moeilijkheden in de weg zou kunnen leggen aan de uitvoering van haar beschikkingen. Tenzij het Hof anders beslist, heeft een beroep geen opschortende werking ten aanzien van de aldus getroffen conservatoire maatregelen.

De Hoge Autoriteit staat aan de belanghebbenden voor de uitvoering van haar beschikkingen een redelijke termijn toe, bij overschrijding waarvan zij dwangsommen tot bedrag van 1 p. d. van de waarde der betrokken rechten of activa per dag kan opleggen.

Indien de belanghebbenden in gebreke blijven hun verplichtingen na te komen, neemt de Hoge Autoriteit bovendien zelf maatregelen van tenuitvoerlegging; zij kan met name:

in de ondernemingen, welke aan haar rechtsmacht zijn onderworpen, de uitoefening van de aan de onregelmatig verkregen activa verbonden rechten opschorlen,

de gerechtelijke benoeming van een beheerder over deze activa uitlokken,

de gedwongen verkoop ervan doen plaatsvinden onder voorwaarden, welke de rechtmatige belangen van hun eigenaars beschermen, en

met betrekking tot natuurlijke of rechtspersonen, welke door middel van de ongeoorloofde handeling de rechten of activa hebben verkregen, de handelingen, beslissingen, resoluties of besluiten van de bestuderende organen der ondernemingen, welke onderworpen zijn aan een onregelmatig tot stand gekomen beheersing, vernietigen.

De Hoge Autoriteit is bovendien bevoegd aan de belanghebbende deelnemende Staten de noodzakelijke aanbevelingen te doen, teneinde in het kader van de nationale wetgevingen de uitvoering van de maatregelen voorzien in de voorafgaande alinea's te verkrijgen.

Bij de uitoefening van haar bevoegdheden houdt de Hoge Autoriteit rekening met de te goeder trouw verkregen rechten van derden.

6. De Hoge Autoriteit kan boeten opleggen tot een bedrag van:

— 3 pCt. van de waarde van de verkregen of opnieuw gegroepede of te verkrijgen of opnieuw te groeperen activa, aan natuurlijke of rechtspersonen, die zich onttrokken hebben aan de verplichtingen voortvloeiende uit het vierde lid;

— 10 pCt. van de waarde van de verkregen of opnieuw gegroepede activa aan de natuurlijke of rechtspersonen, die zich onttrokken hebben aan de verplichtingen voortvloeiende uit het eerste lid welk maximum na de twaalfde maand, welke op de voltrekking van de handeling volgt, wordt verhoogd met één vier en twintigste voor elke vanaf dat tijdstip tot aan de vaststelling van de overtrekking door de Hoge Autoriteit verstreken maand;

— 10 pCt. van de waarde van de verkregen of opnieuw gegroepede of te verkrijgen of opnieuw te groeperen activa aan natuurlijke of rechtspersonen, die door middel van onjuiste of misleidende gegevens voordeel van de bepalingen van het tweede lid hebben verkregen of getracht te verkrijgen;

— 15 pCt. van de waarde van de verkregen of opnieuw gegroepede activa aan ondernemingen, welke aan haar rechtsmacht zijn onderworpen en die deelgenomen hebben aan of zich geleend hebben tot het voltrekken van handelingen, strijdig met de bepalingen van dit artikel.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 36 staat aan personen, die getroffen zijn door de in dit lid genoemde straffen, beroep open bij het Hof.

7. Indien de Hoge Autoriteit van oordeel is, dat ondernemingen van publiekrechtelijke lichamen of van particulieren in rechte of in feite op de markt van een der producten welke aan haar rechtsmacht zijn onderworpen een overheersende positie innemen of verkrijgen, welke hen aan een daadwerkelijke mededinging op een belangrijk gedeelte van de gemeenschappelijke markt onttrekt en deze positie gebruiken voor doeleinden, strijdig met de doelstellingen van dit Verdrag, richt zij tot hen alle aanbevelingen dienstig om te bereiken, dat deze positie niet gebruikt wordt voor die doeleinden. Bij gebreke van een bevredigende uitvoering van genoemde aanbeveling binnen een redelijke tijd, stelt de Hoge Autoriteit door middel van in overleg met de betrokken Regering gegeven beschikkingen de prijzen en verkoopvoorwaarden, welke de bedoelde onderneming moet toepassen, vast, of stelt de productie- of afleveringsprogramma's op, welke deze onderneming moet uitvoeren; een en ander onder de strafbedreigingen voorzien onderscheidenlijk in de artikelen 58, 59 en 64.

HOOFDSTUK VII — AANTASTING VAN DE CONCURRENTIE-VERHOUDINGEN

Artikel 67

1. Iedere maatregel van een deelnemende Staat, welke een merkbare terugslag te weeg zou kunnen brengen in de concurrentieverhoudingen van de kolenmijn- of staal-

industrie, moet door de belanghebbende Regering ter kennis van de Hoge Autoriteit worden gebracht.

2. Indien een dergelijke maatregel van zodanige aard is, dat hij een ernstige verstoring van het evenwicht kan veroorzaken door een belangrijke vergroting van de verschillen tussen de productiekosten, anders dan door een wijziging in het rendement der productiefactoren, kan de Hoge Autoriteit na raadpleging van het Raadgevend Comité en de Raad de volgende maatregelen nemen:

Indien de overheidsmaatregel schade toebrengt aan de ondernemingen in de kolenmijn- of staalindustrie, welke aan de rechtsmacht van de bedoelde Staat zijn onderworpen, kan de Hoge Autoriteit de Staat machtigen deze ondernemingen steun te verlenen, waarvan grootte, voorwaarden en duur in overeenstemming met haar worden vastgesteld. Dezelfde bepalingen zijn van toepassing in geval van wijzigingen van lonen en arbeidsvoorwaarden, die hetzelfde gevolg hebben, zelfs indien deze niet door overheidsingrijpen zijn veroorzaakt.

Indien de overheidsmaatregel schade toebrengt aan ondernemingen in de kolenmijn- of staalindustrie, welke aan de rechtsmacht van andere deelnemende Staten zijn onderworpen, doet de Hoge Autoriteit een aanbeveling aan die Staat, teneinde hierin te voorzien door maatregelen, welke deze Staat het meest verenigbaar acht met zijn eigen economisch evenwicht.

3. Indien de overheidsmaatregel de verschillen in productiekosten vermindert, doordat zij bijzondere voordelen verleent of bijzondere lasten oplegt aan de ondernemingen in de kolenmijn- en staalindustrie welke aan haar rechtsmacht zijn onderworpen, vergeleken met de andere industrieën van hetzelfde land, is de Hoge Autoriteit, na raadpleging van het Raadgevend Comité en de Raad, bevoegd de noodzakelijke aanbevelingen aan de desbetreffende Staat te doen.

HOOFDSTUK VIII — LONEN EN MIGRATIE VAN WERKNEMERS

Artikel 68

1. De wijze van tot standkomen van lonen en sociale voorzieningen, gebruikelijk in de onderscheidene deelnemende Staten, wordt, voorzover het betreft de kolenmijn- en staalindustrie, door de toepassing van dit Verdrag niet aangetast, behoudens de volgende bepalingen.

2. Indien de Hoge Autoriteit van oordeel is, dat abnormaal lage prijzen, welke door een of meer ondernemingen worden berekend, een gevolg zijn van door deze ondernemingen vastgestelde lonen, welke in vergelijking met het gebruikelijke loonpeil in het betrokken gebied abnormaal laag zijn, doet zij aan deze ondernemingen, na raadpleging van het Raadgevend Comité, de nodige aanbevelingen. Indien de abnormaal lage lonen een gevolg zijn van overheidsmaatregelen, treedt de Hoge Autoriteit in overleg met de belanghebbende Regering; bij gebrek aan overeenstemming kan zij na raadpleging van het Raadgevend Comité aan deze Regering een aanbeveling doen.

3. Indien de Hoge Autoriteit van oordeel is, dat een loonsverlaging een verlaging van de levensstandaard van de werknemers met zich medebrengt en tevens gebruikt wordt als middel voor een blijvende economische aanpassing der ondernemingen of als concurrentiemiddel tussen de ondernemingen, doet zij, na raadpleging van het Raadgevend Comité, aan de belanghebbende onderneming of Regering een aanbeveling, teneinde aan de betrokken werknemers ter compensatie van deze verlaging bepaalde voordelen te verzekeren ten laste van de onderneming.

Deze bepaling is niet van toepassing:

a) op de algemene maatregelen, die door een deelnemende Staat worden toegepast om zijn evenwicht ten opzichte van het buitenland te herstellen, onverminderd in dit laatste geval de eventuele toepassing van de bepalingen van artikel 67;

b) op de loonsverlagingen voortvloeiende uit de toepassing van een glijdende loonschaal, welke wettelijk of bij overeenkomst is vastgesteld;

c) op de loonsverlagingen, welke het gevolg zijn van een daling van de kosten van levensonderhoud;

d) op de loonsverlagingen, toegepast ter correctie van vroegere abnormale verhogingen opgetreden onder buitengewone omstandigheden, welke opgehouden hebben te bestaan.

4. Afgezien van de gevallen, voorzien onder a) en b) in het voorafgaande lid, moet iedere loonsverlaging, welke alle of een belangrijk gedeelte van de werknemers van een onderneming betreft, medegedeeld worden aan de Hoge Autoriteit.

5. De aanbevelingen, welke in de voorafgaande leden zijn voorzien, kunnen door de Hoge Autoriteit slechts worden gedaan na raadpleging van de Raad, tenzij deze worden gericht tot ondernemingen, die niet een bepaalde, in overeenstemming met de Raad vast te stellen, betekenis hebben.

Indien in een van de deelnemende Staten een wijziging van de voorschriften met betrekking tot de financiering van de sociale voorzieningen, of de middelen ter bestrijding van de werkloosheid en de gevolgen daarvan of een wijziging in de lonen de gevolgen heeft, welke in het tweede en derde lid van artikel 67 zijn bedoeld, is de Hoge Autoriteit bevoegd de bepalingen van dat artikel toe te passen.

6. Indien de ondernemingen niet handelen overeenkomstig de aanbevelingen, die hun zijn gedaan in verband met de toepassing van dit artikel, kan de Hoge Autoriteit hun boeten en dwangsommen opleggen tot het dubbele van het bedrag van het op de kosten van de arbeid ten onrechte bespaarde bedrag.

Artikel 69

1. De deelnemende Staten verbinden zich, ten aanzien van de werknemers die de nationaliteit van een der deelnemende Staten bezitten en geschoold zijn voor een beroep in de kolenmijn- en staalindustrie, elke op de nationaliteit van deze werknemers gegronde beperking met betrekking tot hun tewerkstelling in deze industrieën op te heffen, behoudens de uit de noodzakelijke zorg voor de openbare orde en de volksgezondheid voortvloeiende beperkingen.

2. Voor de toepassing van deze bepaling zullen zij gemeenschappelijk de verschillende soorten van vakarbeid en de kenmerken van vakbekwaamheid omschrijven, bij onderlinge overeenstemming de beperkingen, voorzien in het voorafgaande lid, vaststellen en onderzoeken, op welke wijze het technisch mogelijk gemaakt kan worden het aanbod en de vraag op de arbeidsmarkt in de gehele Gemeenschap tot elkaar te brengen.

3. Bovendien zullen de deelnemende Staten voor de andere categorieën werknemers, dan die bedoeld in het voorgaande lid, in het geval dat de ontwikkeling van de productie in de kolenmijn- en staalindustrie geremd zou worden door een te kort aan daartoe geschikte werknemers, hun immigratiebepalingen zodanig aanpassen, dat een einde aan deze toestand wordt gemaakt; in het bijzonder zullen zij de herplaatsing van de werknemers uit de kolenmijn- en staalindustrie van andere deelnemende Staten vergemakkelijken.

4. De deelnemende Staten zullen met betrekking tot lonen en arbeidsvoorwaarden iedere discriminatie tussen nationale werknemers en geïmmigreerde werknemers verbieden, onverminderd bijzondere maatregelen met betrekking tot grensarbeiders; in het bijzonder zullen zij onderling nagaan welke regelingen noodzakelijk blijven teneinde te voorkomen, dat de bepalingen met betrekking tot de sociale zekerheid een belemmering vormen voor de verplaatsing van werknemers.

5. De Hoge Autoriteit moet aan de handelingen van de deelnemende Staten, bij de toepassing van de in dit artikel voorziene maatregelen, richting geven en deze vergemakkelijken.

6. Dit artikel tast de internationale verplichtingen van de deelnemende Staten niet aan.

HOOFDSTUK IX — VERVOER

Artikel 70

Erkend wordt, dat de instelling van de gemeenschappelijke markt noopt tot het toepassen van zodanige vervoertarieven voor kolen en staal, dat aan verbruikers, die in overeenkomstige omstandigheden verkeren, overeenkomstige tarieven worden berekend.

Met betrekking tot het vervoer tussen de deelnemende Staten zijn met name verboden discriminaties in vrachtprijzen en vervoersvoorwaarden, van welke aard dan ook, welke zijn gebaseerd op het land van oorsprong of bestemming van de producten. De opheffing van deze discriminaties brengt in het bijzonder de verplichting mede om ten aanzien van het vervoer van kolen en staal, afkomstig uit of bestemd voor een ander land van de Gemeenschap, de schalen, vrachtprijzen en tariefbepalingen van welke aard dan ook toe te passen, welke geldig zijn voor het binnenlands vervoer van dezelfde producten, wanneer deze over hetzelfde traject worden vervoerd.

De schalen, vrachtprijzen en tariefbepalingen, van welke aard dan ook, welke van toepassing zijn op het

vervoer van kolen en staal binnen ieder land afzonderlijk en tussen de landen van de Gemeenschap, worden openbaar gemaakt of ter kennis gebracht van de Hoge Autoriteit.

De toepassing van bijzondere binnenlandse vervoertarieven, in het belang van een of meer producenten van kolen of staal, is onderworpen aan voorafgaande goedkeuring van de Hoge Autoriteit, die zich ervan overtuigt, dat zij overeenstemmen met de beginselen van dit Verdrag; zij kan haar goedkeuring tijdelijk of voorwaardelijk verlenen.

Onder voorbehoud van de bepalingen van dit artikel, alsmede van de overige bepalingen van dit Verdrag, blijft het vervoerbeleid, met name de opstelling en wijziging van de vrachtprijzen en vervoersvoorwaarden, van welke aard dan ook, alsmede de bemoeienis met de vrachtprijzen ter verzekering van het financiële evenwicht van de vervoersondernemingen, onderworpen aan de wettelijke bepalingen of uitvoeringsvoorschriften van elk der deelnemende Staten; dit geldt eveneens voor de maatregelen met betrekking tot coördinatie of mededinging tussen de verschillende takken van vervoer of tussen de verschillende vervoerswegen.

HOOFDSTUK X — HANDELSPOLITIEK

Artikel 71

Op de bevoegdheid van de Regeringen der deelnemende Staten met betrekking tot de handelspolitiek wordt door de toepassing van dit Verdrag geen inbreuk gemaakt, tenzij dit Verdrag anders bepaalt.

De bevoegdheden op het gebied van de handelspolitiek met betrekking tot derde landen, welke door dit Verdrag aan de Gemeenschap worden verleend, kunnen niet verder gaan dan de bevoegdheden, welke zijn toegerekend aan de deelnemende Staten in de internationale overeenkomsten waarbij zij partij zijn, behoudens de toepassing van de bepalingen van artikel 75.

De deelnemende Staten verplichten zich elkaar wederkerig die bijstand te verlenen, welke nodig is voor de toepassing van maatregelen, die door de Hoge Autoriteit in overeenstemming worden geacht met dit Verdrag en met de geldende internationale overeenkomsten. De Hoge Autoriteit is bevoegd voorstellen aan de belanghebbende deelnemende Staten te doen met betrekking tot de wijze, waarop deze wederzijdse bijstand kan worden verleend.

Artikel 72

Op voorstel van de Hoge Autoriteit of op verzoek van een deelnemende Staat kunnen, bij eenstemmig besluit van de Raad, worden vastgesteld: minimum-tarieven, beneden welke de deelnemende Staten zich verbinden hun douane-rechten op kolen en staal tegenover derde landen niet te verlagen en maximum-tarieven, boven welke zij zich verbinden deze rechten niet te verhogen.

Binnen de grenzen, welke bij een dergelijk besluit zijn vastgesteld, kan iedere Regering haar tarieven bepalen volgens haar nationale wettelijke voorschriften. De Hoge Autoriteit kan op eigen initiatief of op verzoek van een deelnemende Staat een advies geven tot wijziging van de tarieven van de desbetreffende Staat.

Artikel 73

Het beheer over de in- en uitvoervergunningen in de betrekkingen met derde landen berust bij de Regering, op wier grondgebied de plaats van bestemming van de invoer of de plaats van oorsprong van de uitvoer is gelegen.

De Hoge Autoriteit is bevoegd toezicht te houden op het beheer van en de controle op bedoelde vergunningen, voorzover deze betrekking hebben op kolen en staal. Zij doet, voorzover nodig na raadpleging van de Raad, aanbevelingen aan de deelnemende Staten, zowel om te vermijden dat de genomen maatregelen verdergaande beperkingen met zich medebrengen dan de toestand, die het instellen of handhaven daarvan rechtvaardigt, nodig maakt, als om een coördinatie van de maatregelen, welke genomen zijn op grond van de derde alinea van artikel 71 en op grond van artikel 74, te verzekeren.

Artikel 74

In de hieronder vermelde gevallen is de Hoge Autoriteit bevoegd alle maatregelen te nemen overeenkomstig dit Verdrag en met name in overeenstemming met de in artikel 3 omschreven doelstellingen benevens aan de Regeringen alle aanbevelingen te doen overeenkomstig de bepalingen van de tweede alinea van artikel 71:

1° Indien wordt vastgesteld, dat dumping of andere praktijken, welke door het Handvest van Havana zijn veroordeeld, worden toegepast door landen, welke geen lid van de Gemeenschap zijn of door ondernemingen in die landen;

2° Indien er een verschil bestaat tussen de aanbiedingen van ondernemingen, welke niet aan de rechtsmacht van de Gemeenschap zijn onderworpen, en de aanbiedingen van die ondernemingen, welke wel hieraan zijn onderworpen, terwijl dit verschil uitsluitend toe te schrijven is aan het feit, dat de aanbiedingen van de eerstgenoemde berusten op concurrentieverhoudingen, welke strijdig zijn met de bepalingen van dit Verdrag;

3° Indien een van de producten, vermeld in artikel 81 van dit Verdrag, in het gebied van een of meer deelnemende Staten wordt ingevoerd in verhoudingsgewijs toegenomen hoeveelheden en onder zodanige voorwaarden, dat daardoor ernstig nadeel wordt of dreigt te worden berokkend aan de productie van overeenkomstige of rechtstreeks concurrerende artikelen in het gemeenschappelijke marktgebied.

Aanbevelingen tot het instellen van kwantitatieve beperkingen krachtens het hierboven onder 2° vermelde, kunnen echter niet worden gedaan, dan met instemming van de Raad en krachtens het hierboven onder 3° vermelde slechts, indien aan de bepalingen van artikel 58 is voldaan.

Artikel 75

De deelnemende Staten verplichten zich de Hoge Autoriteit in kennis te stellen van te sluiten handelsovereenkomsten, of regelingen met een soortgelijke strekking, voorzover deze betrekking hebben op kolen en staal of de invoer van andere grondstoffen en speciale uitrusting voor de productie van kolen en staal in de deelnemende Staten.

Indien het ontwerp van een overeenkomst of regeling bepalingen bevat, welke de toepassing van dit Verdrag belemmeren, doet de Hoge Autoriteit binnen tien dagen na de ontvangst van de haar gedane mededeling de noodzakelijke aanbevelingen aan de belanghebbende Staat; in alle andere gevallen kan zij een advies geven.

VIERDE TITEL — ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 76

De Gemeenschap geniet op het grondgebied der deelnemende Staten de voor de uitoefening van haar taken nodige immuniteiten en voorrechten, overeenkomstig de bepalingen, die in een bij dit Verdrag gevoegd Protocol zijn omschreven.

Artikel 77

De zetel van de instellingen der Gemeenschap wordt in onderlinge overeenstemming door de Regeringen der deelnemende Staten vastgesteld.

Artikel 78

1. Het boekjaar van de Gemeenschap loopt van 1 Juli tot 30 Juni.

2. De administratieve uitgaven van de Gemeenschap omvatten de uitgaven van de Hoge Autoriteit met inbegrip van die, welke de werkzaamheden van het Raadgevend Comité, het Hof, het Secretariaat van de Vergadering en het Secretariaat van de Raad met zich medebrengen.

3. Elk der instellingen van de Gemeenschap stelt een begroting op van haar administratieve uitgaven, ingedeeld naar artikelen en hoofdstukken.

Het aantal functionarissen, de schalen voor salarissen, vergoedingen en pensioenen, voorzover niet vastgesteld op grond van een andere bepaling van het Verdrag of van de uitvoeringsvoorschriften, evenals de buitengewone uitgaven, worden echter van tevoren vastgesteld door een Commissie, waarin de voorzitter van het Hof, de voorzitter van de Hoge Autoriteit, de voorzitter van de Vergadering en de voorzitter van de Raad zitting hebben. Deze Commissie wordt voorgezeten door de voorzitter van het Hof.

De afzonderlijke begrotingen worden samengevoegd tot een algemene begroting, waarin voor de uitgaven van elk van deze instellingen een afdeling voorkomt; de algemene begroting wordt vastgesteld door de Commissie van Voorzitters, welke in de voorafgaande alinea is voorzien.

De vaststelling van de algemene begroting geldt als machtiging en verplichting voor de Hoge Autoriteit om

zich het bedrag der daarmede overeenkomende inkomsten te verschaffen, overeenkomstig de bepalingen van artikel 49. De Hoge Autoriteit stelt de middelen, voorzien voor het uitvoeren van de werkzaamheden van elk der instellingen, ter beschikking van de bevoegde voorzitter, die kan overgaan of doen overgaan tot het aangaan van geldelijke verplichtingen of het doen van uitgaven.

De Commissie van Voorzitters kan machtiging verlenen tot het doen van overboekingen binnen elk hoofdstuk en tussen de hoofdstukken onderling.

4. De algemene begroting maakt deel uit van het jaarverslag, dat door de Hoge Autoriteit aan de Vergadering overeenkomstig artikel 17 wordt aangeboden.

5. Indien de werkzaamheden van de Hoge Autoriteit of van het Hof zulks vereisen, kan haar voorzitter bij de Commissie van Voorzitters een aanvullende begroting indienen, waarvoor dezelfde voorschriften gelden als voor de algemene begroting.

6. De Raad benoemt voor een tijd van drie jaar een financieel commissaris, wiens benoeming kan worden hernieuwd en die zijn werkzaamheden geheel onafhankelijk uitvoert. De positie van financieel commissaris is onverenigbaar met enige andere werkzaamheid bij een instelling of dienst van de Gemeenschap.

De financiële commissaris is belast met het jaarlijks uitbrengen van een verslag over de juistheid der rekenplichtige handelingen en over het financieel beleid der verschillende instellingen. Hij stelt dit verslag samen uiterlijk zes maanden na het einde van het boekjaar waarop het betrekking heeft, en brengt het uit aan de Commissie van Voorzitters.

De Hoge Autoriteit legt dit verslag, tegelijk met het verslag bedoeld in artikel 17, aan de Vergadering over.

Artikel 79

Dit Verdrag is van toepassing op de grondgebieden in Europa van de Hoge Verdragsluitende Partijen. Het is eveneens van toepassing op de grondgebieden in Europa waarvoor een ondertekenende Staat de buitenlandse betrekkingen behartigt; met betrekking tot het Saargebied is een briefwisseling tussen de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland en de Regering van de Franse Republiek aan dit Verdrag toegevoegd.

Iedere Hoge Verdragsluitende Partij verbindt zich echter preferenties, die zij voor kolen en staal in de aan haar rechtsmacht onderworpen gebiedsdelen buiten Europa geniet, mede toe te kennen aan de andere deelnemende Staten.

Artikel 80

Ondernemingen in de zin van dit Verdrag zijn die, welke zich binnen de gebieden, bedoeld in de eerste alinea van artikel 79, bezig houden met de productie van kolen en staal, en voorts wat betreft de toepassing van de artikelen 65 en 66, alsmede het verschaffen van inlichtingen, noodzakelijk voor de toepassing van de genoemde bepalingen en het beroep naar aanleiding van deze bepalingen ingesteld: de ondernemingen of instellingen, die hun bedrijf maken van de distributie, anders dan in de vorm van verkoop voor huishoudelijk verbruik of aan het ambacht.

Artikel 81

De termen « kolen » en « staal » zijn omschreven in de bij dit Verdrag behorende bijlage I.

De in deze bijlage opgenomen lijsten kunnen worden aangevuld bij eenstemmig besluit van de Raad.

Artikel 82

Als omzet, dienende tot grondslag voor de berekening van boeten en dwangsommen, welke de ondernemingen overeenkomstig dit Verdrag kunnen worden opgelegd, geldt de omzet in die producten, welke aan de rechtsmacht van de Hoge Autoriteit zijn onderworpen.

Artikel 83

De oprichting van de Gemeenschap raakt in geen enkel opzicht de regeling van de eigendom van ondernemingen, welke aan de bepalingen van dit Verdrag zijn onderworpen.

Artikel 84

In de bepalingen van dit Verdrag moet onder de woorden « dit Verdrag » worden verstaan: de inhoud van het Verdrag en de bijlagen daarvan, van de bijgevoegde protocollen en van de Overeenkomst met betrekking tot de overgangsbepalingen.

Artikel 85

De maatregelen in verband met het in werking treden van het Verdrag en met betrekking tot de overgangsperiode, die tussen de Hoge Verdragsluitende Partijen zijn overeengekomen teneinde de toepassing van dit Verdrag mogelijk te maken, zijn in een bijgevoegde Overeenkomst vastgesteld.

Artikel 86

De deelnemende Staten verbinden zich alle algemene of bijzondere maatregelen te treffen, welke dienen tot het verzekeren van de nakoming der verplichtingen, die voor hen uit de beschikkingen en aanbevelingen der instellingen van de Gemeenschap voortvloeien en om de Gemeenschap de vervulling van haar taak te vergemakkelijken.

De deelnemende Staten verbinden zich, zich te onthouden van alle maatregelen, welke onverenigbaar zijn met het bestaan van de in de artikelen 1 en 4 bedoelde gemeenschappelijke markt.

Zij nemen, binnen de grenzen van hun bevoegdheid, alle maatregelen, nodig voor de internationale betalingen verband houdende met het verkeer van kolen en staal op de gemeenschappelijke markt, en verlenen elkaar wederzijdse bijstand teneinde deze betalingen te vergemakkelijken.

De functionarissen van de Hoge Autoriteit, die door haar met controle-werkzaamheden zijn belast, beschikken in het gebied der deelnemende Staten en naar de mate, waarin dit nodig is voor de vervulling van hun taak, over dezelfde rechten en bevoegdheden, als door de wetgevingen van deze Staten aan ambtenaren van de belastingsdiensten zijn verleend. De contrôletaken en de hoedanigheid der met de controle-werkzaamheden belaste functionarissen, worden officieel ter kennis gebracht van de belanghebbende Staat. Ambtenaren van de desbetreffende Staat kunnen op verzoek van deze of van de Hoge Autoriteit de functionarissen van de Hoge Autoriteit in de vervulling van hun taak bijstaan.

Artikel 87

De Hoge Verdragsluitende Partijen verbinden zich geen beroep te doen op verdragen, overeenkomsten of verklaringen, welke tussen hen van kracht zijn met het doel om een geschil betreffende de uitleg of toepassing van dit Verdrag te onderwerpen aan een andere wijze van regeling dan die, welke bij dit Verdrag zijn voorzien.

Artikel 88

Indien de Hoge Autoriteit van oordeel is, dat een Staat een voor hem uit dit Verdrag voortvloeiende verplichting niet heeft nagekomen, stelt zij, nadat zij deze Staat de gelegenheid heeft gegeven zijn opmerkingen te maken, bij een met redenen omklede beschikking dit verzuim vast. Zij stelt de desbetreffende Staat een termijn om aan zijn verplichting te voldoen.

Deze Staat kan, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen van de kennisgeving van de beschikking, in de volle omvang beroep aantekenen bij het Hof.

Indien de Staat niet heeft voorzien in het nakomen van zijn verplichting binnen de door de Hoge Autoriteit gestelde termijn, of in geval van beroep, indien dit is verworpen, kan de Hoge Autoriteit met instemming van de Raad, door deze bepaald met een meerderheid van twee derden:

a) de betaling van gelden opschorten, die zij ten bate van de desbetreffende Staat krachtens dit Verdrag verschuldigd is;

b) maatregelen nemen, die afwijken van de bepalingen van artikel 4, of andere deelnemende Staten toestaan dergelijke maatregelen te nemen, teneinde de gevolgen van het vastgestelde verzuim te compenseren.

Een beroep in volle omvang tegen de beschikkingen, welke zijn gegeven ter toepassing van de alinea's a en b, staat open, gedurende twee maanden, gerekend van de kennisgeving.

Indien bovenbedoelde maatregelen geen resultaat opleveren, stelt de Hoge Autoriteit de Raad hiervan in kennis.

Artikel 89

Geschillen tussen deelnemende Staten met betrekking tot de toepassing van dit Verdrag, welke niet geregeld kunnen worden volgens een andere in dit Verdrag voorziene procedure, kunnen op verzoek van één der Staten die partij zijn bij het geschil aan het Hof worden voorgelegd.

Het Hof is eveneens bevoegd een uitspraak te doen in elk geschil tussen deelnemende Staten samenhangend met dit Verdrag, indien dit geschil aan hem wordt voorgelegd uit hoofde van een compromis.

Artikel 90

Indien een onderneming verzuimt te voldoen aan een uit dit Verdrag voortvloeiende verplichting en dit feit tevens een verzuim betekent met betrekking tot een verplichting, voortvloeiende uit de wetgeving van de Staat, aan welks rechtsmacht zij is onderworpen, en indien een rechts- of administratieve vervolging op grond van deze wetgeving tegen haar wordt ingesteld, is de belanghebbende Staat verplicht hiervan de Hoge Autoriteit in kennis te stellen; deze kan haar uitspraak opschorten.

Indien de Hoge Autoriteit haar uitspraak opschort, wordt zij op de hoogte gehouden van het verloop van de vervolging, en in de gelegenheid gesteld alle terzake dienende geschriften, deskundigen- en getuigenverklaringen over te leggen. Zij zal tevens in kennis worden gesteld van de uiteindelijke beslissing, die wordt genomen. Zij moet met deze uitspraak rekening houden bij het bepalen van de straf, die zij eventueel oplegt.

Artikel 91

Indien een onderneming een betaling, waartoe zij jegens de Hoge Autoriteit verplicht is, hetzij op grond van de bepalingen van dit Verdrag of van een uitvoeringsvoorschrift, hetzij op grond van een geldstraf of een door de Hoge Autoriteit opgelegde dwangsom, niet binnen de voorgeschreven termijn verricht, is de Hoge Autoriteit bevoegd de betaling van gelden, die zijzelve aan bedoelde onderneming is verschuldigd, op te schorten tot ten hoogste het bedrag der door de onderneming verschuldigde betaling.

Artikel 92

De beschikkingen van de Hoge Autoriteit, die geldelijke verplichtingen voor een onderneming inhouden, vormen titel van tenuitvoerlegging.

De gedwongen tenuitvoerlegging op het grondgebied van de deelnemende Staten wordt voltrokken overeenkomstig de rechtsgang van kracht in elk der deelnemende Staten en nadat daarop, in de Staat op welks grondgebied de beschikking ten uitvoer moet worden gelegd, het gebruikelijke bevel tot tenuitvoerlegging is gesteld, zonder enige andere controle dan de verificatie van de authenticiteit dezer beschikkingen. Het vervullen van deze formaliteit geschiedt door bemiddeling van de daartoe door elk der Regeringen aangewezen Minister.

De gedwongen tenuitvoerlegging kan slechts worden opgeschort op grond van een beslissing van het Hof.

Artikel 93

De Hoge Autoriteit onderhoudt alle dienstige betrekkingen met de Verenigde Naties en met de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking en houdt deze regelmatig op de hoogte van de werkzaamheden van de Gemeenschap.

Artikel 94

De betrekkingen tussen de instellingen van de Gemeenschap en de Raad van Europa worden onderhouden volgens de bepalingen van een bijgevoegd Protocol.

Artikel 95

In de gevallen, niet in dit Verdrag voorzien, waarin een beschikking of aanbeveling van de Hoge Autoriteit noodzakelijk blijkt tot het verwerklijken, in de gemeenschappelijke markt voor kolen en staal en overeenkomstig de bepalingen van artikel 5, van een der doelstellingen van de Gemeenschap zoals deze zijn omschreven in de artikelen 2, 3 en 4, kan zij een dergelijke beschikking geven of aanbeveling doen met instemming van de Raad, bij eenstemmigheid bepaald en na raadpleging van het Raadgevend Comité.

Dezelfde beschikking of aanbeveling, gegeven of gedaan volgens het hierboven gestelde, bepaalt de eventueel op te leggen straffen.

Na afloop van de overgangsperiode, als voorzien in de Overeenkomst met betrekking tot de overgangsbepalingen, kunnen, indien onvoorziene moeilijkheden in de wijze van toepassing van dit Verdrag, door de ervaring aan het licht gekomen, of een ingrijpende wijziging van de economische of technische omstandigheden welke rechtstreeks de gemeenschappelijke markt voor kolen en staal beïnvloedt, een aanpassing noodzakelijk maken van de bepalingen met betrekking tot de uitoefening door de Hoge Autoriteit van de haar toegekende bevoegdheden, passende wijzigingen in deze bepalingen worden aangebracht; deze wijzigingen kunnen noch de bepalingen van de artikelen 2, 3 en 4, noch de verhouding

tussen de bevoegdheden welke onderscheidenlijk zijn toegekend aan de Hoge Autoriteit en de andere instellingen van de Gemeenschap aantasten.

Deze wijzigingen vormen het voorwerp van voorstellen vastgesteld in overeenstemming tussen de Hoge Autoriteit enerzijds en de Raad besluitende bij meerderheid van 5/6 van zijn leden anderzijds en worden onderworpen aan de beoordeling van het Hof. Bij zijn onderzoek is het Hof volledig bevoegd alle feitelijke en rechts-overwegingen bij de beoordeling te betrekken. Indien op grond van dit onderzoek het Hof vaststelt dat de voorstellen in overeenstemming zijn met de bepalingen van de voorafgaande alinea, worden deze voorstellen aan de Vergadering voorgelegd, en treden zij in werking indien zij aangenomen worden met een meerderheid van 3/4 van de uitgebrachte stemmen en met een meerderheid van 2/3 van het aantal leden die zitting hebben in de Vergadering.

Artikel 96

Na afloop van de overgangsperiode kunnen de Regering van elke deelnemende Staat en de Hoge Autoriteit wijzigingen aan dit Verdrag voorstellen. Dit voorstel wordt voorgelegd aan de Raad. Indien deze met een meerderheid van 2/3 zich uitspreekt ten gunste van de bijeenroeping van een conferentie van de Vertegenwoordigers van de Regeringen der deelnemende Staten, wordt deze conferentie terstond bijeengeroepen door de voorzitter van de Raad, teneinde in onderlinge overeenstemming de in de bepalingen van het Verdrag aan te brengen wijzigingen vast te stellen.

Deze wijzigingen treden in werking nadat zij door alle deelnemende Staten zijn geratificeerd overeenkomstig hun onderscheidene grondwettelijke bepalingen.

Artikel 97

Dit Verdrag wordt gesloten voor een tijdsduur van vijftig jaren, te rekenen van het tijdstip van zijn inwerkingtreding.

Artikel 98

Elke Europese Staat kan verzoeken tot dit Verdrag te mogen toetreden. Hij richt zijn verzoek tot de Raad, die na ingewonnen advies van de Hoge Autoriteit bij eenstemmigheid terzake een besluit neemt en eveneens bij eenstemmigheid de voorwaarden van toetreding vaststelt. De toetreding wordt van kracht met ingang van de dag, dat de acte van toetreding is ontvangen door de regering, bij welke de ratificatie-oorkonden moeten worden gedeponeerd.

Artikel 99

Dit Verdrag zal worden geratificeerd door alle deelnemende Staten overeenkomstig hun onderscheidene grondwettelijke bepalingen; de ratificatie-oorkonden worden gedeponeerd bij de Regering van de Franse Republiek.

Het Verdrag treedt in werking op de dag, dat die ondertekenende Staat, die het laatste de ratificatie-oorkonde deponereert, deze handeling verricht.

Indien alle ratificatie-oorkonden niet binnen een termijn van zes maanden te rekenen van de ondertekening van dit Verdrag zijn gedeponeerd, zullen de Regeringen der Staten, die deze gedeponeerd hebben, zich beraaden over de te nemen maatregelen.

Artikel 100

Dit Verdrag, opgesteld in één enkel exemplaar, zal worden nedergelegd in het archief van de Regering van de Franse Republiek, die daarvan een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift zendt aan elke andere Regering welke dit Verdrag heeft ondertekend.

Ten blijk van waarvan de ondertekenende Gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en van hun zegel hebben voorzien.

Gedaan te Parijs, de achttiende April negentienhonderd één en vijftig.

ADENAUER.
Paul VAN ZEELAND.
J. MEURICE.
SCHUMAN.
SFORZA.
Jos. BECH.
STIKKER.
VAN DEN BRINK.

BIJLAGE I

OMSCHRIJVING VAN DE TERMEN KOLEN EN STAAL

1. De termen « kolen » en « staal » omvatten de producten, welke op de navolgende lijst voorkomen.

2. De Hoge Autoriteit moet bij haar optreden met betrekking tot de producten van speciaal staal, cokes en schroot, rekening houden met de bijzondere omstandigheden, waaronder zij worden voortgebracht of verhandeld.

3. De Hoge Autoriteit treedt met betrekking tot gas-cokes en bruinkool, niet bestemd voor de vervaardiging van briketten en halfcokes, slechts op voor zover zulks is vereist wegens de door deze producten veroorzaakte ernstige verstoringen op de brandstoffenmarkt.

4. De Hoge Autoriteit moet bij haar optreden rekening houden met het feit, dat de voortbrenging van zekere producten, die op deze lijst voorkomen, rechtstreeks verbonden is met de voortbrenging van bijproducten, die er niet op voorkomen, maar waarvan de verkoopprijzen die van de hoofdproducten kunnen beïnvloeden.

O. E. E. S. Code nummer	Omschrijving van de producten
3.000	VASTE BRANDSTOFFEN.
3.100	<i>Steenkool.</i>
3.200	<i>Geperste steenkool.</i>
3.300	<i>Cokes, uitgezonderd cokes voor elektroden en petroleumcokes.</i>
	<i>Half-cokes.</i>
3.400	<i>Bruinkoolbriketten.</i>
3.500	<i>Bruinkool.</i>
	<i>Half-cokes van bruinkool.</i>
4.000	IJZER EN STAAL.
4.100	<i>Grondstoffen voor de productie van ruwijzer en staal (1).</i>
	<i>Ijzererts (uitgezonderd pyriet).</i>
	<i>Schroot.</i>
	<i>Mangaanerts.</i>
4.200	<i>Ruwijzer en ferro-legeringen.</i>
	<i>Ruwijzer voor de vervaardiging van staal.</i>
	<i>Gijterij-ijzer en andere ruwijzersoorten.</i>
	<i>Spiegelijzer en ferro-mangaan carburé (2).</i>
4.300	<i>Ruwe producten en halffabrikaten van ijzer, van gewoon staal of van speciaal staal, met inbegrip van producten bestemd voor hergebruik of herwalsing.</i>
	<i>Vloeibaar staal al dan niet gegoten tot blokken, waaronder smeedblokken (3).</i>
	<i>Halffabrikaten : bloemen, knuppels, plakken, plaatstrippen, warmgewalst breedband op rollen (voor zover dit nog niet als eindproduct beschouwd kan worden).</i>
4.400	<i>Warmgewalste walserijproducten van ijzer, van gewoon staal of van speciaal staal (4).</i>
	<i>Rails, dwarsliggers, onderlegplaten, klemplaten, balken, zware profielen en staven van 80 mm en meer, damwandstaal.</i>
	<i>Staven en profielen van minder dan 80 mm en platstaal van minder dan 150 mm breedte.</i>
	<i>Walsdraad.</i>
	<i>Rond en vierkant stafmateriaal voor buizen.</i>
	<i>Warmgewalst bandstaal en warmgewalste strippen (met inbegrip van buizenstrip).</i>
	<i>Warmgewalste platen van minder dan 3 mm dikte, al dan niet met bekleed oppervlak.</i>
	<i>Platen met een dikte van 3 mm en meer, universeelstaal van 150 mm en meer.</i>

O. E. E. S. Code nummer	Omschrijving van de producten
4.500	<p><i>Walserijproducten van ijzer, van gewoon staal of van speciaal staal (5).</i></p> <p>Blik, verlode plaat, zware plaat, gegalvaniseerde platen, andere platen met bekleed oppervlak.</p> <p>Koudgewalste platen van minder dan 3 mm.</p> <p>Dynamo- en transformatorplaat.</p> <p>Band bestemd voor het maken van blik.</p>

OPMERKINGEN

(1) Niet inbegrepen zijn de grondstoffen bedoeld in code nr 4190 van de naamlijst van de O.E.E.S. (andere grondstoffen, niet elders genoemd, voor de vervaardiging van ruw ijzer en staal). Met name zijn niet inbegrepen de vuurvaste bekledingsmaterialen.

(2) Niet inbegrepen zijn de andere ferro-legeringen.

(3) De Hoge Autoriteit treedt met betrekking tot de productie van gegoten staal voor de vervaardiging van staalgietwerk slechts op in het geval, dat deze productie moet worden geacht een onderdeel uit te maken van de eigenlijke ijzer- en staalindustrie.

De overige productie van gegoten staal voor staalgietwerk, zoals die van kleine en middelgrote zelfstandige gieterijen, is slechts onderworpen aan statistische controle zonder dat dit ten opzichte van deze productie tot discriminerende maatregelen leidt.

(4) Niet inbegrepen zijn staalgietwerk, smeedstukken en producten van de poedermetallurgie.

(5) Niet inbegrepen zijn stalen buizen (naadloos of gelast), koudgewalst bandstaal met een breedte van minder dan 500 mm (ander dan bestemd voor de vervaardiging van blik), draadproducten, blanke staven en ijzergietwerk (buizen, pijpen en hulpstukken, gietstukken).

BIJLAGE II

SCHROOT

De bepalingen van dit Verdrag zijn van toepassing op schroot, rekening houdende met de navolgende praktische voorzieningen, die nodig zijn in verband met de omstandigheden, eigen aan de schrootinzameling en de schroothandel:

a) de vaststelling van de prijzen door de Hoge Autoriteit, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk V van de derde titel, heeft betrekking op de aankopen door de ondernemingen van de Gemeenschap; de deelnemende Staten verlenen de Hoge Autoriteit bijstand teneinde te waken voor de eerbiediging van gegeven beschikkingen door de verkopers;

b) van de toepassing van artikel 59 zijn uitgesloten:
— gegoten schroot, waarvan het gebruik door zijn aard wordt beperkt tot gieterijbedrijven, die niet aan de rechtsmacht van de Gemeenschap zijn onderworpen;

— omloopschroot, dat rechtstreeks door de ondernemingen wordt gebruikt; met het beschikbaar zijn van dit soort afval wordt rekening gehouden bij het vaststellen van de verdelings sleutel voor gekocht schroot;

c) ter uitvoering van de bepalingen van artikel 59 met betrekking tot gekocht schroot, verzamelt de Hoge Autoriteit in samenwerking met de Regeringen der deelnemende Staten de nodige gegevens, zowel met betrekking tot de beschikbare hoeveelheden als met betrekking tot de behoeften, waaronder de uitvoer naar derde landen is begrepen.

Op grond van de aldus verzamelde gegevens verdeelt de Hoge Autoriteit de beschikbare hoeveelheden onder de deelnemende Staten, waarbij zij de bepalingen van artikel 59 in acht neemt en waarbij rekening wordt gehouden zowel met een zo economisch mogelijk gebruik van de beschikbare hoeveelheden, als met het geheel van omstandigheden, waaronder de exploitatie en de voorziening, eigen aan de verschillende sectoren van in de aan haar rechtsmacht onderworpen ijzer- en staalindustrie, plaatsvinden.

Teneinde te voorkomen, dat de leveringen, die uit hoofde van deze verdeling door een deelnemende Staat aan een andere deelnemende Staat zijn voorzien, of de uitoefening van het recht tot kopen door de ondernemingen van een deelnemende Staat op de markt van een andere deelnemende Staat, discriminaties tengevolge hebben, die nadelig zijn voor de ondernemingen, welke aan de rechtsmacht van een van beide Staten onderworpen zijn, worden de volgende maatregelen genomen:

1. Iedere deelnemende Staat verleent vergunning tot uitvoer uit zijn gebied naar de andere deelnemende Staten van hoeveelheden, die overeenstemmen met de door de Hoge Autoriteit vastgestelde verdeling; daartegenover zal iedere deelnemende Staat gerechtigd zijn het toezicht uit te oefenen, dat nodig is om er voor te zorgen, dat de uitvoer niet groter is dan de aldus voorziene hoeveelheden. De Hoge Autoriteit is bevoegd er voor te waken, dat de maatregelen, die de Staten toepassen, niet meer beperkingen inhouden dan voor dit doel nodig is.

2. De verdeling tussen de deelnemende Staten zal met zo korte tussenpozen worden herzien als nodig is om zowel voor de plaatselijke kopers als voor de kopers uit andere deelnemende Staten, een billijke verhouding te handhaven tussen de in iedere deelnemende Staat beschikbare voorraden en de aan deze Staat opgedragen leveringen aan andere deelnemende Staten.

3. De Hoge Autoriteit zal er voor waken, dat de door iedere deelnemende Staat ten aanzien van de aan zijn rechtsmacht onderworpen verkopers getroffen uitvoeringsvoorschriften, geen ongelijke voorwaarden bij gelijksoortige transacties scheppen; met name zal op grond van de nationaliteit van de kopers geen discriminatie mogen plaatsvinden.

BIJLAGE III

SPECIAAL STAAL

Speciaal staal en koolstofstaal, zoals deze zijn gedefinieerd in het ontwerp voor een Europese douane-nomenclatuur opgesteld te Brussel door het Comité voor de Tarieven in zijn zitting van 15 Juli 1950, zullen worden behandeld met inachtneming van hun indeling in een van de drie hieronder genoemde groepen:

a) speciaal staal, gewoonlijk constructiestaal genoemd en gekenmerkt door een koolstofgehalte van minder dan 0,6 pCt. en door legeringselementen, die gezamenlijk niet meer bedragen dan 8 pCt., indien er tenminste twee zijn en niet meer dan 5 pCt., indien er slechts één is (1);

b) koolstofstaal, waarvan het koolstofgehalte ligt tussen 0,6 en 1,6 pCt.; gelegeerd speciaal staal ander dan dat omschreven onder a) en waarvan het gehalte aan legeringselementen lager is dan 40 pCt., indien er tenminste twee zijn en lager dan 20 pCt., indien er slechts één is (1);

c) speciaal staal, dat niet valt onder de onder a) en b) gegeven omschrijvingen.

De producten behorende tot de groepen a) en b) vallen onder de bevoegdheid van de Hoge Autoriteit; teneinde echter met betrekking tot de hierbedoelde producten de studie mogelijk te maken van de meest geschikte wijze, waarop het Verdrag, rekening houdende met de bijzondere omstandigheden van de voortbrenging van en de handel in deze producten, kan worden toegepast, zal het tijdstip, waarop de in- en uitvoerrechten of heffingen met daaraan gelijke werking, benevens alle kwantitatieve beperkingen met betrekking tot het verkeer van deze producten binnen het gebied van de deelnemende Staten worden afgeschaft, worden verschoven tot een jaar na het tijdstip van instelling van de gemeenschappelijke markt voor staal.

Voor de producten, behorende tot groep c), zal de Hoge Autoriteit na haar ambtsaanvaarding studies ondernemen, teneinde de meest geschikte wijze vast te stellen, waarop het Verdrag, rekening houdende met de bijzondere omstandigheden van de voortbrenging van en de handel in deze producten kan worden toegepast;

(1) Tot de legeringselementen worden niet gerekend: zwavel, phosphor, silicium en mangaan met een gehalte, dat gewoonlijk voor de gangbare staalsoorten wordt aanvaard.

naar gelang van het resultaat van deze studies en uiterlijk binnen een termijn van drie jaren na de instelling van de gemeenschappelijke markt, zullen de voor elk der betrokken producten ontworpen maatregelen door de Hoge Autoriteit worden voorgelegd aan de Raad, die overeenkomstig de bepalingen van artikel 81 een beslissing zal nemen. Gedurende deze periode zullen de producten, behorende tot groep c) uitsluitend onderworpen zijn aan statistische controle van de Hoge Autoriteit.

K. A.
P. v. Z.
J. M.
SCH.
SF.
B.
S.
v. D. B.

PROTOCOL BETREFFENDE DE VOORRECHTEN EN IMMUNITEITEN VAN DE GEMEENSCHAP

De Hoge Verdragssluitende Partijen :

Overwegende dat overeenkomstig de bepalingen van artikel 76 van het Verdrag, de Gemeenschap op de grondgebieden van de deelnemende Staten de immuniteiten en voorrechten geniet, welke nodig zijn voor de vervulling van haar taak overeenkomstig de bepalingen van een bijgevoegd Protocol,

Zijn omtrent het volgende overeengekomen :

HOOFDSTUK I — EIGENDOMMEN, FONDSEN EN BEZITTINGEN

Artikel 1

De gebouwen en terreinen van de Gemeenschap zijn onschendbaar. Zij zijn vrijgesteld van huiszoeking, vordering, verbeurdverklaring of onteigening. De eigendommen en bezittingen van de Gemeenschap kunnen zonder toestemming van het Hof niet getroffen worden door enige dwangmaatregel van administratieve of gerechtelijke aard.

Artikel 2

Het archief van de Gemeenschap is onschendbaar.

Artikel 3

De Gemeenschap kan alle soorten deviezen en rekeningen in iedere geldsoort aanhouden.

Artikel 4

De Gemeenschap, haar bezittingen, inkomen en andere eigendommen zijn vrijgesteld van :

- a) alle directe belastingen; de Gemeenschap zal evenwel geen aanspraak maken op vrijstelling van belastingen, heffingen en rechten, die niet anders zijn dan eenvoudige vergoedingen voor diensten van openbaar nut;
- b) alle douanerechten, in- en uitvoerverboden en beperkingen met betrekking tot artikelen, die de Gemeenschap voor officieel gebruik nodig heeft; de aldus vrij ingevoerde goederen mogen in het land, waarin zij zijn ingevoerd, niet worden verkocht, tenzij op voorwaarden, waaromtrent met de Regering van dat land overeenstemming is bereikt;
- c) alle douanerechten, in- en uitvoerverboden en beperkingen met betrekking tot haar publicaties.

HOOFDSTUK II — MEDEDELINGEN EN LAISSEZ-PASSER

Artikel 5

De instellingen van de Gemeenschap genieten op het grondgebied van iedere deelnemende Staat voor haar officiële mededelingen die behandeling, welke door deze Staat aan diplomatieke missies wordt toegestaan.

De officiële correspondentie en andere officiële mededelingen van de instellingen van de Gemeenschap zijn niet aan censuur onderworpen.

Artikel 6

De Voorzitter van de Hoge Autoriteit voorziet de leden van de Hoge Autoriteit en de hogere functionarissen van de instellingen van de Gemeenschap van laissez-passes. Deze laissez-passes worden door de autoriteiten van de deelnemende Staten erkend als geldige reispapieren.

HOOFDSTUK III — LEDEN VAN DE VERGADERING

Artikel 7

De vrijheid van beweging van de leden van de Vergadering, die zich naar de plaats van bijeenkomst der Vergadering begeven of daarvan terugkomen, wordt op geen enkele wijze beperkt door voorschriften van administratieve of andere aard.

Aan de leden van de Vergadering worden, wat betreft douane en deviezencontrole toegekend :

a) door hun eigen Regering dezelfde faciliteiten, als zijn toegekend aan hoge ambtenaren, die zich, belast met een tijdelijke officiële zending, naar het buitenland begeven;

b) door de Regeringen van andere deelnemende Staten dezelfde faciliteiten, als zijn toegekend aan vertegenwoordigers van buitenlandse Regeringen, belast met een tijdelijke officiële zending.

Artikel 8

De leden van de Vergadering kunnen niet worden onderworpen aan opsporing, gevangenhouding of vervolging wegens hetgeen zij in de uitoefening van hun ambt hebben gezegd of op grond van de stem, die zij als zodanig hebben uitgebracht.

Artikel 9

Tijdens de zittingsduur van de Vergadering genieten de leden :

a) op hun eigen grondgebied de immuniteiten, welke aan de leden van de volksvertegenwoordiging in hun land zijn verleend;

b) op het grondgebied van elke andere deelnemende Staat, vrijstelling van gevangenhouding en gerechtelijke vervolging in welke vorm ook.

De immuniteit beschermt hen eveneens, wanneer zij zich naar de plaats van de bijeenkomst van de Vergadering begeven of daarvan terugkeren. Op deze immuniteit kan geen beroep worden gedaan in geval van ontdekking op heterdaad, terwijl zij evenmin kan verhinderen dat de Vergadering het recht uitoefent de immuniteit van een harer leden op te heffen.

HOOFDSTUK IV — VERTEGENWOORDIGERS IN DE RAAD

Artikel 10

De naar de Raad afgevaardigde vertegenwoordigers en de hen officieel begeleidende personen genieten gedurende de uitoefening van hun functie en op hun reizen naar en van de plaats van bijeenkomst de gebruikelijke voorrechten en immuniteiten.

HOOFDSTUK V — LEDEN VAN DE HOGE AUTORITEIT EN FUNCTIONARISSEN VAN DE INSTELLINGEN DER GEMEENSCHAP

Artikel 11

De leden van de Hoge Autoriteit en de functionarissen van de Gemeenschap zijn op het grondgebied van iedere deelnemende Staat en welke nationaliteit zij ook bezitten :

a) behoudens het bepaalde in de tweede alinea van artikel 40 van het Verdrag, vrijgesteld van rechtsvervolging wegens hetgeen zij in hun officiële hoedanigheid hebben gedaan, gezegd of geschreven; zij blijven tegen dergelijke rechtsvervolgingen gevrijwaard nadat zij hun ambt hebben neergelegd;

b) vrijgesteld van alle belastingen op hun salarissen en emolumenten, door de Gemeenschap uitbetaald;

c) te zamen met hun echtgenoten en van hen afhankelijk verwanten vrijgesteld van immigratiebeperkingen en vreemdelingenregistratie;

d) gerechtigd om de eerste maal dat zij hun post bezetten in het desbetreffende land hun huisraad en goederen vrij van rechten in te voeren en bij het neerleggen van hun ambt deze vrij van rechten weder uit te voeren naar het land, waar zij domicilie hebben.

Artikel 12

De voorzitter van de Hoge Autoriteit bepaalt op welke categorieën van functionarissen de bepalingen van dit hoofdstuk geheel of ten dele van toepassing zijn. Hij onderwerp een lijst van deze categorieën aan het oordeel van de Raad en brengt deze daarna ter kennis van alle deelnemende Staten. De namen van de functionarissen van elke categorie worden met regelmatige tussenpozen aan de Regeringen van de deelnemende Staten bekend gemaakt.

Artikel 13

De voorrechten, immuniteiten en faciliteiten worden aan de leden van de Hoge Autoriteit en aan de functionarissen van de instellingen uitsluitend in het belang van de Gemeenschap verleend.

De Voorzitter van de Hoge Autoriteit is gehouden de aan een functionaris verleende immuniteit op te heffen in alle gevallen, waarin zulks naar zijn mening niet strijdig is met de belangen van de Gemeenschap.

HOOFDSTUK VI — ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 14

De Hoge Autoriteit kan met één of meerdere deelnemende Staten aanvullende overeenkomsten sluiten ter nadere regeling van het bepaalde in dit Protocol.

Artikel 15

De voorrechten, immuniteiten en faciliteiten aan rechters, griffier en personeel van het Hof verleend, worden door diens Statuut geregeld.

Artikel 16

Alle geschillen, betrekking hebbende op de uitleg of de toepassing van dit Protocol, worden aan het oordeel van het Hof onderworpen.

Gedaan te Parijs, de achttiende April negentienhonderd één en vijftig.

ADENAUER.
Paul van ZEELAND.
J. MEURICE.
SCHUMAN.
SFORZA.
JOS. BECH.
STIKKER.
VAN DEN BRINK.

PROTOCOL BETREFFENDE HET STATUUT VAN HET HOF VAN JUSTITIE.

De Hoge Verdragssluitende Partijen :

Wensend het Statuut van het Hof van Justitie, bedoeld bij artikel 45 van het Verdrag, vast te stellen,
Zijn omtrent het volgende overeengekomen :

Artikel 1

Het Hof van Justitie, ingesteld bij artikel 7 van het Verdrag, is samengesteld en oefent zijn functies uit overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag en van dit Statuut.

TITEL I — STATUS VAN DE RECHTERS

EED

Artikel 2

Iedere rechter moet, alvorens zijn ambt te aanvaarden, in openbare zitting de eed afleggen, dat hij zijn functie zal uitoefenen in volkomen onpartijdigheid en geheel overeenkomstig zijn geweten en niets zal bekend maken van het geheim der beraadslagingen.

VOORRECHTEN EN IMMUNITEITEN

Artikel 3

De rechters zijn vrijgesteld van rechtsvervolging. Met betrekking tot hetgeen zij in hun officiële hoedanigheid hebben gedaan, gezegd of geschreven, blijven zij de immuniteit van rechtsvervolging genieten nadat zij hun ambt hebben neergelegd.

Het Hof kan, in voltallige zitting, de immuniteit opheffen.

Ingeval, nadat de immuniteit is opgeheven, een strafvervolging tegen een rechter wordt ingesteld, kan deze, in elk der deelnemende Staten, slechts berecht worden door de instantie welke bevoegd is tot berechting van de leden van de hoogste nationale rechterlijke colleges.

De rechters, van welke nationaliteit zij ook zijn, genieten bovendien op het grondgebied van elk der deelnemende Staten de voorrechten welke zijn opgesomd onder b), c) en d) van artikel 11 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Gemeenschap.

ONVERENIGBAARHEID

Artikel 4

De rechters mogen geen enkele politieke of administratieve functie uitoefenen.

Zij mogen geen enkele beroepswerkzaamheid al dan niet tegen vergoeding verrichten, tenzij van deze bepaling bij uitzondering afwijking is toegestaan door de Raad, beslissende met 2/3 meerderheid.

Zij mogen, noch direct, noch indirect, enig belang verwerven of behouden in ondernemingen kolen en staal betreffende tijdens de uitoefening van hun ambt en gedurende een tijdvak van drie jaren na het einde daarvan.

FINANCIELE RECHTEN

Artikel 5

De salarissen, vergoedingen en pensioenen van de voorzitter en de rechters worden door de Raad vastgesteld op voorstel van de Commissie, bedoeld in het derde lid van artikel 78 van het Verdrag.

BEEINDIGING VAN DE AMBTSVERVULLING

Artikel 6

Behalve door periodieke vervanging eindigt de ambtsvervulling van een rechter door overlijden of ontslag.

In geval van ontslag van een rechter, moet de ontslagbrief gericht worden tot de voorzitter van het Hof ter doorzending aan de voorzitter van de Raad. Door laatstgenoemde kennisgeving valt de zetel open.

Behalve in de gevallen waarin artikel 7 wordt toegepast, blijft elke rechter zitting hebben, tot zijn opvolger in functie treedt.

Artikel 7

Geen rechter kan van zijn ambt worden ontheven, tenzij hij, naar het eenstemmig oordeel van de andere rechters, heeft opgehouden aan de vereiste voorwaarden te voldoen.

De voorzitter van de Raad, de voorzitter van de Hoge Autoriteit en de voorzitter van de Vergadering worden hiervan door de griffier in kennis gesteld.

Door deze mededeling valt de zetel open.

Artikel 8

Een rechter, die benoemd is ter vervanging van een lid wiens ambtstermijn niet afgelopen is, blijft in functie voor de verdere duur van de ambtstermijn van zijn voorganger.

TITEL II — ORGANISATIE

Artikel 9

De rechters, de advocaten-generaal en de griffier zijn verplicht verblijf te houden in de plaats waar het Hof is gevestigd.

Artikel 10

Het Hof wordt terzijde gestaan door twee advocaten-generaal en een griffier.

ADVOCATEN-GENERAAL

Artikel 11

De advocaat-generaal heeft tot taak in het openbaar in volkomen onpartijdigheid en onafhankelijkheid, mondelinge en met redenen omklede conclusies over te leggen aangaande zaken, welke aan het Hof zijn voorgelegd, teneinde dit ter zijde te staan bij de vervulling van zijn taak, gelijk deze is omschreven in artikel 31 van het Verdrag.

Artikel 12

De advocaten-generaal worden voor zes jaren volgens de bepalingen geldende voor de benoeming van de rechters benoemd. Om de drie jaren heeft een gedeeltelijke vervanging plaats. De advocaat-generaal wiens aanstelling aan het einde van de eerste periode van drie jaar moet worden vernieuwd wordt door het lot aangewezen. De bepalingen van de derde en vierde alinea van artikel 32 van het Verdrag benevens die van artikel 6 van dit Statuut zijn van toepassing op de advocaten-generaal.

Artikel 13

De bepalingen van de artikelen 2 tot 5 en 8 zijn van toepassing op de advocaten-generaal.

De advocaten-generaal kunnen niet van hun ambt ontheven worden, tenzij zij hebben opgehouden aan de vereiste voorwaarden te voldoen. De beslissing hieromtrent wordt door de Raad eenstemmig genomen, nadat advies van het Hof is ingewonnen.

GRIFFIER

Artikel 14

De griffier wordt benoemd door het Hof, dat zijn status vaststelt, rekening houdend met de bepalingen van het hieronder vermelde artikel 15. Hij legt vóór het Hof de eed af dat hij zijn functie zal uitoefenen in volkomen onpartijdigheid en geheel overeenkomstig zijn geweten en niets zal bekend maken van het geheim der beraadslagingen.

De bepalingen van de artikelen 11 en 13 van het Protocol nopens de voorrechten en immuniteiten van de Gemeenschap zijn van toepassing op de griffier; de taak welke door genoemde artikelen wordt opgedragen aan de voorzitter van de Hoge Autoriteit wordt evenwel door de voorzitter van het Hof uitgeoefend.

Artikel 15

Het salaris, de vergoedingen en het pensioen van de griffier worden vastgesteld door de Raad op voorstel van de Commissie, bedoeld in het derde lid van artikel 78 van het Verdrag.

PERSONEEL VAN HET HOF

Artikel 16

Aan het Hof worden ambtenaren of beambten toegevoegd teneinde een goede gang van zaken te waarborgen. Zij ressorteren onder de griffier, onder gezag van de voorzitter. Hun status wordt door het Hof bepaald. Eén van hen wordt door het Hof aangewezen om in geval van verhindering de griffier te vervangen.

Toegevoegde rapporteurs, die de nodige bewijzen van bekwaamheid kunnen overleggen, kunnen worden geroepen om, in geval dit nodig is en overeenkomstig de bepalingen welke in het reglement voor de procesvoering bedoeld bij artikel 44 worden vastgesteld, deel te nemen aan het onderzoek van de zaken welke bij het Hof ahangig zijn gemaakt en om met de rechter-rapporteur samen te werken. Hun status wordt door de Raad op voorstel van het Hof vastgesteld. Zij worden door de Raad benoemd.

De bepalingen van de artikelen 11, 12 en 13 van het Protocol nopens de voorrechten en immuniteiten van de Gemeenschap zijn van toepassing op de ambtenaren en beambten van het Hof, alsmede op de toegevoegde rapporteurs; de taak welke door genoemde artikelen wordt opgedragen aan de voorzitter van de Hoge Autoriteit wordt evenwel door de voorzitter van het Hof uitgeoefend.

WERKWIJZE VAN HET HOF

Artikel 17

Het Hof is voortdurend in zitting. De duur van de rechterlijke vacaties wordt door het Hof, met inachtneming van de eisen van de dienst, vastgesteld.

SAMENSTELLING VAN HET HOF

Artikel 18

Het Hof houdt voltallig zitting. Het kan evenwel uit zijn midden twee kamers vormen, elk samengesteld uit drie rechters, teneinde hetzij bepaalde maatregelen van onderzoek te nemen, hetzij bepaalde groepen van zaken te berechten volgens de bepalingen van een tot dat doel door het Hof opgesteld reglement.

Het Hof kan slechts geldig zitting houden, indien een oneven aantal rechters aanwezig is. De beslissingen van het Hof in voltallige zitting zijn geldig, indien vijf rechters aanwezig zijn. De beslissingen van de kamers zijn slechts geldig, indien zij door drie rechters zijn genomen; in geval van verhindering van één der rechters, waaruit de kamer bestaat, kan een beroep gedaan worden op een rechter, die deel uitmaakt van de andere kamer, volgens de bepalingen welke bij het bovenbedoelde reglement worden vastgesteld.

Op een beroep, ingesteld door een Staat of door de Raad moet in elk geval in voltallige zitting uitspraak worden gedaan.

BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 19

De rechters en de advocaten-generaal mogen niet deelnemen aan de berechting van enige zaak, waarin zij vroeger zijn opgetreden als gemachtigde, raadsman of advocaat van één van beide partijen, of waarover zij geroepen zijn geweest zich uit te spreken als lid van een rechtbank, van een commissie van onderzoek of in enige andere functie.

Indien om een bijzondere reden een rechter of een advocaat-generaal meent niet te kunnen deelnemen aan de berechting of het onderzoek van een bepaalde zaak, deelt hij dit aan de voorzitter mede. Ingeval de voorzitter meent, dat een rechter of een advocaat-generaal om een bijzondere reden over een bepaalde zaak niet moet zitting nemen of concluderen, geeft hij de betrokkene hiervan kennis.

In geval van moeilijkheden nopens de toepassing van dit artikel, beslist het Hof.

Partijen kunnen zich noch op de nationaliteit van een rechter, noch op de afwezigheid uit het Hof of een van zijn kamers van een rechter van haar nationaliteit beroepen om een wijziging van de samenstelling van het Hof of van een van zijn kamers te verzoeken.

TITEL III — PROCEDURE

VERTEGENWOORDIGING EN BIJSTAND VAN PARTIJEN

Artikel 20

Staten zowel als instellingen van de Gemeenschap worden voor het Hof vertegenwoordigd door gemachtigden, die voor elke zaak worden benoemd; de gemachtigde kan worden bijgestaan door een bij de balie van een van de deelnemende Staten ingeschreven advocaat.

Ondernemingen en alle andere natuurlijke of rechtspersonen moeten worden bijgestaan door een advocaat, die is ingeschreven bij de balie van een der deelnemende Staten.

De gemachtigden en advocaten, die vóór het Hof verschijnen, genieten de rechten en waarborgen, nodig voor de onafhankelijke uitoefening van hun functies, volgens de bepalingen vastgesteld bij een door het Hof op te stellen en door de Raad goed te keuren reglement.

Met betrekking tot de advocaten, die vóór het Hof optreden, bezit het Hof de bevoegdheden welke gewoonlijk op dit gebied aan hoven en rechtbanken worden toegekend, volgens de bepalingen welke worden vastgesteld bij hetzelfde reglement.

Hoogleraren, die onderdaan zijn van een der deelnemende Staten welker wetgeving hun het recht toekent te pleiten, genieten voor het Hof de rechten welke bij dit artikel aan advocaten worden toegekend.

PHASEN VAN DE PROCEDURE

Artikel 21

De procedure vóór het Hof bestaat uit twee fasen: de schriftelijke en de mondelinge procedure.

De schriftelijke procedure omvat het overleggen aan partijen en aan de instellingen van de Gemeenschap, wier beslissingen in het geding zijn, van de verzoekschriften, memoriën, verdedigingen en opmerkingen en, eventueel, van de replieken alsmede van alle bewijsstukken ter ondersteuning daarvan of van voor eensluidend gewaarmerkte afschriften dezer stukken.

De overlegging geschiedt door tussenkomst van de griffier in de volgorde en binnen de termijnen, bepaald door het reglement voor de procesvoering.

De mondelinge procedure omvat de voorlezing van het rapport dat door de rechter-rapporteur is ingediend, alsmede het horen door het Hof van getuigen, deskundigen, gemachtigden en advocaten, en van de conclusies van de advocaat-generaal.

VERZOEKSCHRIFT

Artikel 22

Elke zaak wordt voor het Hof ahangig gemaakt door middel van een tot de griffier gericht verzoekschrift. Het

verzoekschrift moet inhouden een aanduiding van naam en woonplaats van de partij en de hoedanigheid van de ondertekenaar, het onderwerp van het geschil, de conclusies en een summierere uiteenzetting van de aangevoerde gronden.

Het moet, zo nodig, vergezeld gaan van de beslissing waarvan vernietiging wordt gevraagd, of, in geval van beroep tegen een stilzwijgende beslissing, van een bewijsstuk van de datum van indiening van het verzoek. Indien deze stukken niet bij het verzoekschrift zijn ingesloten, nodigt de griffier de betrokkene uit deze binnen een redelijke termijn over te leggen, zonder dat enig verval van rechtsvordering kan worden tegengeworpen indien het verzuim eerst hersteld wordt na het verloop van de voor het beroep gestelde termijn.

OVERDRACHT VAN STUKKEN

Artikel 23

Indien beroep wordt aangetekend tegen een beslissing welke is genomen door een van de instellingen van de Gemeenschap, is deze instelling gehouden het Hof alle stukken over te leggen welke op de zaak die vóór het Hof is gebracht betrekking hebben.

MAATREGELEN VAN ONDERZOEK

Artikel 24

Het Hof kan partijen, haar vertegenwoordigers of gemachtigden, alsmede de Regeringen van de deelnemende Staten verzoeken alle bewijsstukken over te leggen en alle inlichtingen te verstrekken, welke het wenselijk acht. In geval dit geweigerd wordt, neemt het Hof hiervan akte.

Artikel 25

Te allen tijde is het Hof bevoegd een gerechtelijk of deskundig onderzoek op te dragen aan een of ander persoon, lichaam, bureau, commissie of orgaan te zijner keuze; te dien einde kan het Hof een lijst opstellen van personen of organisaties die als deskundigen worden erkend.

OPENBAARHEID DER ZITTINGEN

Artikel 26

De zitting is openbaar, tenzij het Hof om ernstige redenen anders beslist.

PROCES-VERBAAL

Artikel 27

Van iedere zitting wordt een proces-verbaal opgemaakt, getekend door de voorzitter en de griffier.

ZITTING

Artikel 28

De rol der zittingen wordt vastgesteld door de voorzitter.

Getuigen kunnen worden gehoord volgens de bepalingen van het reglement voor de procesvoering. Zij kunnen onder eed gehoord worden.

Eveneens kan het Hof in de loop van de debatten de deskundigen en de personen, die belast zijn met een gerechtelijk onderzoek horen, alsook de partijen zelf; deze laatsten kunnen evenwel slechts pleiten door middel van haar vertegenwoordiger of advocaat.

Wanneer wordt bewezen, dat een getuige of deskundige feiten waarover hij heeft getuigd of is gehoord door het Hof, verborgen gehouden of onjuist weergegeven heeft, is het Hof bevoegd deze tekortkoming ter kennis te brengen van de Minister van Justitie van de Staat waarvan de getuige of deskundige onderdaan is, teneinde op hem de strafmaatregelen te doen toepassen welke de nationale wet voor dat geval bepaalt.

Met betrekking tot niet verschenen getuigen geniet het Hof de bevoegdheden welke op dit gebied algemeen worden toegekend aan hoven en rechtbanken, volgens bepalingen welke worden vastgesteld bij een door het Hof opgesteld en door de Raad goedgekeurd reglement.

GEHEIM DER BERAADSLAGINGEN

Artikel 29

De beraadslagingen van het Hof zijn en blijven geheim.

VONNISSEN

Artikel 30

De vonnissen worden met redenen omkleed. Zij vermelden de namen van de rechters, die over de zaak hebben gezeten.

Artikel 31

De vonnissen worden getekend door de voorzitter, de rechter-rapporteur en de griffier. Zij worden in openbare zitting voorgelezen.

KOSTEN

Artikel 32

Het Hof beslist over de kosten.

KORT GEDING

Artikel 33

De voorzitter van het Hof kan, volgens een summierere procedure, welke voor zover nodig afwijkt van sommige der bepalingen vervat in dit Statuut en welke wordt vastgesteld door het reglement voor de procesvoering, uitspraak doen op de conclusies, welke strekken ofwel ter verkrijging van de opschorting, bedoeld in de tweede alinea van artikel 39 van het Verdrag, ofwel tot toepassing van de voorlopige maatregelen krachtens de derde alinea van hetzelfde artikel, ofwel tot opschorting van de gedwongen tenuitvoerlegging overeenkomstig de derde alinea van artikel 92.

Bij verhindering van de voorzitter wordt deze vervangen door een andere rechter volgens de bepalingen van het in artikel 18 van dit Statuut bedoelde reglement.

De door de voorzitter of zijn plaatsvervanger gedane uitspraak heeft slechts een voorlopig karakter en loopt niet vooruit op de beslissing van het Hof, uitspraak doende in de hoofdzaak.

TUSSENKOMST

Artikel 34

Natuurlijke of rechtspersonen die kunnen bewijzen, dat zij belang hebben bij de oplossing van een geschil dat aan het Hof is voorgelegd, kunnen in het geding tussenkomen.

De conclusies van het verzoekschrift tot tussenkomen kunnen slechts ten doel hebben de conclusies van een der partijen te ondersteunen of te verwerpen.

VONNIS BIJ VERSTEK

Artikel 35

Wanneer bij een beroep in volle omvang, de gedaagde partij ofschoon regelmatig in het geding geroepen, nalaat schriftelijke conclusies in te dienen, wordt het vonnis tegen haar bij verstek gewezen. Het is vatbaar voor verzet binnen een maand na de betekening van het vonnis. Tenzij het Hof het tegendeel bepaalt, schort het verzet de tenuitvoerlegging van het bij verstek gewezen vonnis niet op.

VERZET DOOR DERDEN

Artikel 36

Natuurlijke of rechtspersonen, alsmede de instellingen van de Gemeenschap kunnen, in de gevallen en volgens de bepalingen welke worden vastgesteld bij het reglement voor de procesvoering, derden verzet aantekenen tegen de vonnissen gewezen in rechtsgedingen, waarin zij niet geroepen zijn geweest.

INTERPRETATIE

Artikel 37

Ingeval zich moeilijkheden voordoen over de betekenis en de draagwijdte van een vonnis, is het Hof bevoegd, op verzoek van een der partijen of van een instelling van de Gemeenschap die bewijst dat zij hierbij belang heeft, een uitlegging van het vonnis te geven.

HERZIENING

Artikel 38

Herziening van een vonnis kan alleen aan het Hof worden gevraagd op grond van de ontdekking van een feit dat een beslissende invloed zou kunnen uitoefenen en dat, voordat het vonnis werd uitgesproken, onbekend was aan het Hof en aan de partij, die de herziening vraagt.

De herzieningsprocedure begint met een uitspraak van het Hof, waarin uitdrukkelijk het bestaan van het nieuwe feit wordt vastgesteld waarin wordt erkend, dat dit grond tot herziening oplevert en waarbij deswege de aanvraag ontvankelijk wordt verklaard.

Geen aanvraag tot herziening zal kunnen worden gedaan na verloop van een termijn van tien jaren aan de dagtekening van het vonnis.

TERMIJNEN

Artikel 39

Het beroep bedoeld in de artikelen 36 en 37 van het Verdrag moet geschieden binnen de in de laatste alinea van artikel 33 voorgeschreven termijn van een maand.

Het reglement voor de procesvoering stelt de termijnen voor uitstel vast.

Verval van instantie wegens het verstrijken van termijnen kan geenszins worden tegengeworpen wanneer de betrokkene het bestaan aantoonde van toeval of overmacht.

VERJARING

Artikel 40

De vorderingen bedoeld in de eerste twee alinea's van artikel 40 van het Verdrag verjaren door het verloop van vijf jaren nadat het feit, waarop zij berusten, heeft plaatsgehad. De verjaring wordt onderbroken, hetzij door het bij het Hof ingediende verzoekschrift, hetzij door het daaraan voorafgaande verzoek, dat de benadeelde kan richten tot de bevoegde instelling van de Gemeenschap. In het laatste geval moet het verzoekschrift worden ingediend binnen de termijn van een maand bedoeld in de laatste alinea van artikel 33; de bepalingen van de laatste alinea van artikel 35 zijn in voorkomend geval van toepassing.

BIJZONDERE BEPALINGEN VAN TOEPASSING OP GESCHILLEN TUSSEN DEELNEMENDE STATEN

Artikel 41

Wanneer een geschil tussen deelnemende Staten wordt voorgelegd aan het Hof krachtens artikel 89 van het Verdrag, worden de andere deelnemende Staten terstond door de griffier in kennis gesteld met het onderwerp van geschil.

Ieder van deze Staten heeft het recht in het geding tussen te komen.

De geschillen bedoeld in dit artikel moeten door het Hof in voltallige zitting worden berecht.

Artikel 42

Indien een Staat volgens de bepalingen van het voorgaande artikel tussenkomt in een zaak welke aan het Hof is voorgelegd, is hij gebonden door de uitleg welke in het vonnis gegeven wordt.

BEROEP VAN DERDEN

Artikel 43

De beschikkingen welke door de Hoge Autoriteit worden gegeven met toepassing van het tweede lid van artikel 63 van het Verdrag, moeten worden medegedeeld aan de koper, alsmede aan de betrokken ondernemingen; indien de beschikking betrekking heeft op alle of op een belangrijke groep van ondernemingen, kan de mededeling te hunnen aanzien worden vervangen door een openbare bekendmaking.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 36 van het Verdrag staat beroep open voor eenieder, aan wie een dwangsom is opgelegd krachtens de vierde alinea van het vijfde lid van artikel 66.

REGLEMENT VOOR DE PROCESVOERING

Artikel 44

Het Hof stelt zelf zijn reglement voor de procesvoering vast. Dit reglement bevat alle bepalingen welke nodig zijn voor de toepassing en, zo nodig, de aanvulling van dit statuut.

OVERGANGSBEPALING

Artikel 45

De voorzitter van de Raad gaat, terstond na de eedaflegging, over tot de aanwijzing bij loting van de rechters en advocaten-generaal wier ambtstermijn aan het einde van de eerste periode van drie jaar vernieuwd moet worden overeenkomstig artikel 32 van het Verdrag. Gedaan te Parijs, de achttiende April negentienhonderd één en vijftig.

ADENAUER.
Paul van ZEELAND.
J. MEURICE.
SCHUMAN.

SFORZA.
Jos. BECH.
STIKKER.
VAN DEN BRINK.

PROTOCOL BETREFFENDE DE BETREKKINGEN MET DE RAAD VAN EUROPA

De Hoge Verdragsluitende Partijen :

Zich volkomen bewust van de noodzaak zo nauw mogelijke banden tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Raad van Europa, met name tussen de beide Vergaderingen, tot stand te brengen;

Kennisnemende van de aanbevelingen van de Vergadering van de Raad van Europa,

Zijn omtrent de navolgende bepalingen overeengekomen :

Artikel 1

De Regeringen der deelnemende Staten worden uitgenodigd aan hun onderscheidene Parlementen aan te bevelen, dat de leden van de Vergadering die zij moeten aanwijzen, bij voorkeur gekozen zullen worden uit de vertegenwoordigers in de Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa.

Artikel 2

De Vergadering van de Gemeenschap biedt telken jare de Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa een verslag aan van haar werkzaamheden.

Artikel 3

De Hoge Autoriteit zendt telken jare het Comité van Ministers en de Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa het algemeen verslag bedoeld in artikel 17 van het Verdrag toe.

Artikel 4

De Hoge Autoriteit stelt de Raad van Europa in kennis van het gevolg, dat zij heeft kunnen geven aan de aanbevelingen, welke haar door het Comité van Ministers van de Raad van Europa, op grond van artikel 15 (b) van het Statuut van de Raad van Europa, gedaan mochten zijn.

Artikel 5

Het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en zijn bijlagen zullen worden geregistreerd bij het Secretariaat-Generaal van de Raad van Europa.

Artikel 6

Overeenkomsten tussen de Gemeenschap en de Raad van Europa kunnen onder andere voorzien in iedere andere vorm van wederzijdse bijstand en samenwerking van de beide organisaties en eventueel in de gepaste vorm van een en ander.

Gedaan te Parijs, de achttiende April negentienhonderd één en vijftig.

ADENAUER.
Paul van ZEELAND.
J. MEURICE.
SCHUMAN.

SFORZA.
Jos. BECH.
STIKKER.
VAN DEN BRINK.

BRIEFWISSELING TUSSEN DE REGERING VAN DE DUITSE BONDSREPUBLIC
EN DE REGERING VAN DE FRANSE REPUBLIC BETREFFENDE HET SAARGEBIED

(Vertaling van de hiernaaststaande brief)

De Bondskanselier
en
Minister van Buitenlandse Zaken.

Parijs, 18 April 1951.

Aan Zijne Excellentie
de Heer Voorzitter Robert Schuman,
Minister van Buitenlandse Zaken,
Parijs.

Mijnheer de Voorzitter,

De Vertegenwoordigers der Bondsregering hebben bij de onderhandelingen over de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal verscheidene malen verklaard dat de uiteindelijke regeling van de status van het Saargebied slechts door het Vredesverdrag of een daaraan gelijk te stellen Verdrag tot stand kan komen. Zij hebben voorts bij de onderhandelingen verklaard, dat de Bondsregering door het ondertekenen van het Verdrag in geen enkel opzicht tot uitdrukking brengt de huidige status van het Saargebied te erkennen.

Ik herhaal deze verklaring en verzoek U mij te bevestigen, dat de Franse Regering het met de Bondsregering erover eens is, dat de uiteindelijke regeling van de status van het Saargebied slechts door het Vredesverdrag of een daaraan gelijk te stellen Verdrag tot stand kan komen en dat de Franse Regering in de ondertekening van het Verdrag betreffende de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal door de Bondsregering geen erkenning door de Bondsregering van de huidige status van het Saargebied ziet.

Gelief, Mijnheer de Voorzitter, de verzekering van mijn bijzondere hoogachting te aanvaarden.

(w.g.) ADENAUER.

Parijs, 18 April 1951.

Mijnheer de Kanselier,

In antwoord op Uw brief van 18 April 1951 deelt de Franse Regering U mede, dat zij er goede nota van heeft genomen, dat de Bondsregering, door het ondertekenen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal niet de bedoeling heeft de huidige status van het Saargebied te erkennen.

De Franse Regering verklaart, in overeenstemming met haar eigen standpunt, dat zij in naam van het Saargebied optreedt krachtens de huidige status daarvan, maar dat zij in de ondertekening van het Verdrag door de Bondsregering geen erkenning van de huidige status van het Saargebied door de Bondsregering ziet. Zij is niet van mening, dat het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal vooruitloopt op de uiteindelijke status van het Saargebied, waarvan de regeling toekomt aan het Vredesverdrag of een Verdrag dat daarvoor in de plaats treedt.

Gelief, Mijnheer de Kanselier, de verzekering van mijn bijzondere hoogachting te aanvaarden.

(w.g.) SCHUMAN.

De heer Dr. Konrad Adenauer,
Kanselier en Minister van Buitenlandse Zaken
van de Bondsrepubliek Duitsland.

OVEREENKOMST
MET BETREKKING TOT DE OVERGANGSBEPALINGEN

De Hoge Verdragsluitende Partijen:

Verlangend de Overeenkomst met betrekking tot de overgangsbepalingen bedoeld in artikel 85 van het Verdrag tot stand te brengen,

Zijn omtrent het volgende overeengekomen:

Der Bundeskanzler
und
der Bundesminister des Auswaertigen

Paris, den 18. April 1951.

Seiner Erzellenz
Herrn Praesident Robert Schuman,
Minister des Auswaertigen,
Paris,

Herr Praesident,

Die Vertreter der Bundesregierung haben bei den Verhandlungen über die Europäische Gemeinschaft für Kohle und Stahl wiederholt die Erklärung abgegeben, dass die endgültige Regelung des Status der Saar nur durch den Friedensvertrag oder einen gleichartigen Vertrag erfolgen kann. Sie haben ferner bei den Verhandlungen die Erklärung abgegeben, dass die Bundesregierung durch die Unterzeichnung des Vertrages keine Anerkennung des gegenwärtigen Status an der Saar ausspricht.

Ich wiederhole diese Erklärung und bitte, mir zu bestätigen, dass die französische Regierung mit der Bundesregierung darüber übereinstimmt, dass die endgültige Regelung des Status der Saar nur durch den Friedensvertrag oder einen gleichartigen Vertrag erfolgt und dass die französische Regierung in den Unterzeichnung des Vertrages über die Europäische Gemeinschaft für Kohle und Stahl durch die Bundesregierung keine Anerkennung des gegenwärtigen Status an der Saar durch die Bundesregierung erblickt.

Genehmigen Sie, Herr Präsident, den Ausdruck meiner ausgezeichnetsten Hochachtung.

(gez.) ADENAUER.

DOEL VAN DE OVEREENKOMST

§ 1

1. Deze Overeenkomst, welke is opgesteld ter uitvoering van artikel 85 van het Verdrag, voorziet in de maatregelen, die nodig zijn voor de instelling van de gemeenschappelijke markt en voor de geleidelijke aanpassing van de productie aan de nieuwe omstandigheden, waarvoor zij wordt gesteld, waarbij tegelijkertijd het doen verdwijnen van de onevenwichtigheden, die tengevolge van vroegere omstandigheden zijn ontstaan, wordt vergemakkelijkt.

2. Te dien einde zal het in toepassing brengen van het Verdrag in twee fasen geschieden, de z.g. voorbereidingsperiode en de z.g. overgangsperiode.

3. De voorbereidingsperiode loopt van het tijdstip van het inwerking treden van het Verdrag tot aan het tijdstip van de instelling van de gemeenschappelijke markt. In de loop van deze periode:

a) worden alle instellingen van de Gemeenschap opgericht en wordt de samenwerking tussen deze instellingen, de ondernemingen en hun verenigingen, de verenigingen van werknemers, verbruikers en handelaren georganiseerd om de Gemeenschap op een grondslag van voortdurend overleg te doen functioneren en aan alle belanghebbenden een gemeenschappelijk inzicht en wederzijdse kennis van zaken te verschaffen;

b) zullen de werkzaamheden van de Hoge Autoriteit omvatten:

1° het verrichten van studies en het plegen van overleg;

2° het voeren van onderhandelingen met derde landen.

De studies en het overleg hebben ten doel om het, in voortdurend contact met de Regeringen, de ondernemingen en hun verenigingen, de werknemers, en de verbruikers en handelaren mogelijk te maken een algemeen inzicht te verkrijgen in de toestand van de kolennijndustrie in de Gemeenschap en in de vraagstukken, die uit deze toestand voortvloeien, alsmede om het mogelijk te maken de concrete maatregelen, die moeten worden genomen om deze vraagstukken in de overgangsperiode aan te vatten, voor te bereiden.

De onderhandelingen met derde landen hebben ten doel:

— enerzijds, het leggen van grondslagen voor een samenwerking tussen de Gemeenschap en deze landen;
— anderzijds, het verkrijgen, vóór het opheffen van de douanerechten en de kwantitatieve beperkingen binnen de Gemeenschap, van de noodzakelijke vrijstellingen van:

- de meestbegunstigingsclausule, in het kader van de Algemene Overeenkomst in zake Tarieven en Handel en van de bilaterale overeenkomsten;
- de non-discriminatie bepaling geldende voor de vrijmaking van het handelsverkeer in het kader van de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking.

4. De overgangperiode begint op het tijdstip van de instelling van de gemeenschappelijke markt en neemt een einde na afloop van een tijdvak van vijf jaren, te rekenen van het tijdstip van de instelling van de gemeenschappelijke markt voor kolen.

5. Van het tijdstip af van het in werking treden van het Verdrag, overeenkomstig het gestelde in artikel 99, zijn de bepalingen daarvan van toepassing, onder voorbehoud van de afwijkingen en onverminderd de aanvullende voorschriften voorzien in deze Overeenkomst voor het bereiken van de hierboven omschreven doelstellingen.

Behoudens de uitzonderingen, die uitdrukkelijk in deze Overeenkomst zijn vermeld, houden deze afwijkingen en aanvullende voorschriften benevens de maatregelen ter uitvoering daarvan, op van toepassing te zijn na afloop van de overgangperiode.

EERSTE DEEL — HET IN TOEPASSING BRENGEN VAN HET VERDRAG

HOOFDSTUK I — OPRICHTING VAN DE INSTELLINGEN VAN DE GEMEENSCHAP

DE HOGE AUTORITEIT

§ 2

1. De Hoge Autoriteit treedt in functie op het tijdstip van de benoeming harer leden.

2. Met het oog op de taak die haar is opgedragen in § 1 van deze Overeenkomst, verricht zij onverwijld de werkzaamheden met betrekking tot het verzamelen van gegevens en het verrichten van studies, welke haar door het Verdrag zijn toevertrouwd, zulks met inachtneming van de bepalingen en met gebruikmaking van de bevoegdheden, vastgesteld in de artikelen 46, 47, 48 en 54, derde alinea. Van het tijdstip van de aanvang harer werkzaamheden af, zullen de Regeringen haar overeenkomstig artikel 67 mededeling doen van iedere maatregel, die een wijziging van de concurrentieverhoudingen kan teweeg brengen en, overeenkomstig artikel 75, van bepalingen betreffende kolen en staal in handelsovereenkomsten of regelingen met een soortgelijke strekking.

Zij stelt op grond van de ontvangen inlichtingen over de uitrustingen en de programma's, het tijdstip vast waarop de bepalingen van artikel 54, die niet zijn bedoeld in de voorgaande alinea, van toepassing zullen worden, zowel ten aanzien van de investeringsprogramma's als ten aanzien van de op dat tijdstip in uitvoering zijnde plannen. Van de toepassing van de voorlaatste alinea van genoemd artikel zijn echter uitgezonderd de plannen, voor welke uitvoering de bestellingen vóór 1 Maart 1951 zijn geplaatst.

Zij oefent voor zover zulks nodig is van het tijdstip van haar ambtsaanvaarding af, in overleg met de Regeringen, de bevoegdheden uit, welke zijn voorzien in het derde lid van artikel 59.

Zij verricht de andere werkzaamheden, die haar door het Verdrag zijn toevertrouwd, niet vóór het tijdstip, waarop voor elk der desbetreffende producten de overgangperiode een aanvang neemt.

3. Op de hierboven bedoelde tijdstippen doet de Hoge Autoriteit aan de deelnemende Staten mededeling van elk der werkzaamheden, die zij in staat is op zich te nemen. Tot op het tijdstip van deze mededeling blijven de deelnemende Staten de overeenkomstige bevoegdheden uitoefenen.

Echter zal er, van een door de Hoge Autoriteit na haar ambtsaanvaarding vastgesteld tijdstip af, overleg tussen haar en deze Staten plaatsvinden, vóór het uitvaardigen van enigerlei wettelijke bepaling of uitvoeringsvoor-

schrift, welke zij voornemens zijn te treffen met betrekking tot de vraagstukken ten aanzien waarvan het Verdrag de Hoge Autoriteit bevoegd verklaart

4. Onverminderd het bepaalde in artikel 67 met betrekking tot het gevolg van nieuwe maatregelen zal de Hoge Autoriteit met de belanghebbende Regeringen een onderzoek instellen naar de uitwerking op de kolenmijn- en staalindustrie van de bestaande wettelijke bepalingen en uitvoeringsvoorschriften, met name van de prijsvaststelling van de bijproducten, die niet aan haar rechtsmacht zijn onderworpen, alsmede van de bij overeenkomst vastgestelde regelingen terzake van de sociale zekerheid, voorzover de gevolgen daarvan met die van uitvoeringsvoorschriften terzake kunnen worden gelijkgesteld. Indien zij van oordeel is, dat bepaalde voorschriften, hetzij door het enkele feit van hun bestaan, hetzij door het feit, dat terzake ongelijkheid bestaat tussen twee of meer deelnemende Staten, kunnen leiden tot een ernstige verstoring van de concurrentieverhoudingen in de kolenmijn- of staalindustrie, hetzij op de markt van het betrokken land, hetzij op de rest van de gemeenschappelijke markt, hetzij op de uitvoermarkten, zal zij, na overleg met de Raad, aan de belanghebbende Regeringen voorstellen doen tot het treffen van zodanige maatregelen, als zij geschikt acht voor het verbeteren van zodanige voorschriften of voor het vereffenen van de gevolgen ervan.

5. Teneinde in staat te zijn haar optreden te funderen op grondslagen die onafhankelijk zijn van de verschillende gebruiken der ondernemingen, zal de Hoge Autoriteit in overleg met de Regeringen, de ondernemingen en hun verenigingen, de werknemers en de verbruikers en handelaren nagaan door middel van welke methode het mogelijk zal zijn om vergelijkbaar te maken:

- de prijsgradaties voor de verschillende kwaliteiten ten opzichte van de gemiddelde prijs der producten of voor de opeenvolgende stadia van bewerking der producten;

- de berekeningswijze van de afschrijvingen.

6. Gedurende de voorbereidingsperiode zal de belangrijkste taak van de Hoge Autoriteit bestaan uit het in verbinding treden met de ondernemingen, hun verenigingen, de verenigingen van werknemers en van verbruikers en handelaren, teneinde concrete kennis te verkrijgen, zowel van de toestand van het geheel, als van de bijzondere omstandigheden in de Gemeenschap.

Met behulp van de gegevens, die zij verkrijgt ten aanzien van de markten, de voorziening, de productieomstandigheden der ondernemingen, het levenspeil van de werknemers en de moderniserings- en uitrustingsprogramma's, zal zij in samenwerking met alle belanghebbenden, teneinde een leidraad te geven voor hun gemeenschappelijk optreden, een algemeen overzicht van de toestand van de Gemeenschap opstellen.

Op grond van dit overleg en deze kennis van het geheel zullen de noodzakelijke maatregelen voor de instelling van de gemeenschappelijke markt en voor het vergemakkelijken van de aanpassing der productie worden voorbereid.

DE RAAD

§ 3

De Raad komt bijeen in de maand volgende op die, waarin de Hoge Autoriteit in functie treedt

HET RAADGEVEND COMITÉ

§ 4

Met het oog op de instelling van het Raadgevend Comité, overeenkomstig artikel 18 van het Verdrag, verstreken de Regeringen aan de Hoge Autoriteit na haar ambtsaanvaarding alle inlichtingen over de positie van de organisaties van producenten, van werknemers en van verbruikers, die in elk land bestaan voor kolen enerzijds, en voor staal anderzijds, met name over de samenstelling, het geografische werkterrein, de statuten, de bevoegdheden en de rol van deze organisaties.

Op basis van de aldus verzamelde inlichtingen zal de Hoge Autoriteit, binnen twee maanden na haar ambtsaanvaarding, de Raad verzoeken een beslissing te nemen tot het aanwijzen van de organisaties van producenten en van werknemers, die belast zullen worden met het voordragen van de kandidaten.

Het Raadgevend Comité moet worden ingesteld in de maand volgende op deze beslissing.

HET HOF

§ 5

Het Hof treedt in functie op het tijdstip van de benoeming van zijn leden. De benoeming van de Voorzitter geschiedt voor de eerste maal op dezelfde wijze als die van de Voorzitter van de Hoge Autoriteit.

Binnen een termijn van ten hoogste drie maanden stelt het Hof een reglement voor de procesvoering vast.

Beroep kan eerst worden ingesteld van het tijdstip van het openbaar maken van dit reglement af. De oplegging van dwangsommen en de inning van boeten zullen tot aan dat tijdstip worden opgeschort.

De termijnen voor het instellen van beroep beginnen eerst te lopen van dit zelfde tijdstip af.

DE VERGADERING

§ 6

De Vergadering komt een maand na het tijdstip van de ambtsaanvaarding van de Hoge Autoriteit bijeen op uitnodiging van de voorzitter van deze instelling, ten einde haar bureau te kiezen en haar reglement van orde vast te stellen. Tot aan de verkiezing van het bureau zal zij worden voorgezeten door de oudste in jaren.

Zij zal vijf maanden na het tijdstip van de ambtsaanvaarding van de Hoge Autoriteit een tweede zitting houden om kennis te nemen van een uiteenzetting over de algemene toestand van de Gemeenschap vergezeld van de eerste begroting.

FINANCIËLE EN ADMINISTRATIEVE BEPALINGEN

§ 7

Het eerste boekjaar loopt van het tijdstip van de ambtsaanvaarding van de Hoge Autoriteit tot 30 Juni van het volgende jaar.

De heffing voorzien in artikel 50 van het Verdrag kan worden geïnd van het vaststellen van de eerste begroting af. Als overgangsmaatregel en met het doel om de eerste administratieve onkosten te dekken verstrekken de deelnemende Staten terugvorderbare renteloze voorschotten, naar rato van hun bijdragen aan de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking.

In afwachting van het feit, dat de Commissie, voorzien in artikel 78 van het Verdrag, het aantal functionarissen en hun status heeft vastgesteld, wordt het noodzakelijke personeel op arbeidsovereenkomst aangenomen.

HOOFDSTUK II — INSTELLING VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE MARKT

§ 8

De instelling van de gemeenschappelijke markt, voorbereid door het oprichten van alle instellingen van de Gemeenschap, door het overleg tussen de Hoge Autoriteit, de Regeringen, de ondernemingen en hun verenigingen, de werknemers en de verbruikers, en door het algemene overzicht van de toestand van de Gemeenschap, zoals die zal blijken uit de aldus verzamelde gegevens, zal voortvloeien uit de maatregelen ter toepassing van artikel 4 van het Verdrag.

Deze maatregelen worden van kracht, onverminderd de bijzondere bepalingen voorzien in deze Overeenkomst:

a) wat betreft kolen: zodra de Hoge Autoriteit heeft bekend gemaakt, dat de voorzieningen voor de prijsaanpassing, bedoeld in het derde deel — Hoofdstuk II van deze Overeenkomst — zijn getroffen;

b) wat betreft ijzererts en schroot op hetzelfde tijdstip als voor kolen geldt;

c) wat betreft staal, twee maanden na het hierboven voorziene tijdstip.

De voorzieningen voor de prijsaanpassing voor kolen, in overeenstemming met de bepalingen van het derde deel van deze Overeenkomst, moeten worden getroffen binnen een termijn van zes maanden na de ambtsaanvaarding van de Hoge Autoriteit.

Voor het geval dat verlenging van de termijnen nodig mocht zijn, wordt deze bepaald door de Raad op voorstel van de Hoge Autoriteit.

OPHEFFING VAN DE DOUANERECHTEN EN DE KWANTITATIEVE BEPERKINGEN

§ 9

Onder voorbehoud van de bijzondere bepalingen van deze Overeenkomst zullen de deelnemende Staten op de tijdstippen vastgesteld voor de instelling van de gemeenschappelijke markt, overeenkomstig de bepalingen van § 8 voor kolen, ijzererts en schroot enerzijds en voor staal anderzijds, alle in- en uitvoerrechten of heffingen met daaraan gelijke werking en alle kwantitatieve beperkingen op het verkeer van kolen en staal binnen de Gemeenschap opheffen.

VERVOER

§ 10

Een Commissie van door de Regeringen der deelnemende Staten aangewezen deskundigen wordt door de Hoge Autoriteit onverwijld samengeroepen en door haar belast met het bestuderen van de aan de Regeringen met betrekking tot het vervoer van kolen en staal voor te stellen voorschriften voor het bereiken van de doelstellingen omschreven in artikel 70 van het Verdrag.

De onderhandelingen, welke nodig zijn voor het bereiken van een overeenkomst tussen de Regeringen over de verschillende voorgestelde maatregelen zullen, onverminderd de bepalingen van de laatste alinea van artikel 70, een aanvang nemen op initiatief van de Hoge Autoriteit, die eveneens het initiatief neemt tot de eventueel noodzakelijke onderhandelingen met belanghebbende derde Staten.

De maatregelen welke door de Commissie van deskundigen moeten worden bestudeerd zijn de volgende:

1° opheffing van de discriminaties welke in strijd zijn met het bepaalde in de tweede alinea van artikel 70;

2° instelling voor het vervoer binnen de Gemeenschap van directe internationale tarieven, waarbij rekening wordt gehouden met de totale afstand en welke een degressief karakter dragen, zonder dat vooruitgelopen wordt op de verdeling der opbrengsten tussen de belanghebbende vervoersondernemingen;

3° een onderzoek bij de verschillende takken van vervoer naar de vrachtprijzen en vervoersvoorwaarden van welke aard dan ook, welke voor het vervoer van kolen en staal worden toegepast, met het oogmerk om een harmonisatie daarvan in het kader van de Gemeenschap te verwezenlijken, en voorzover dit noodzakelijk is voor de goede werking van de gemeenschappelijke markt, daarbij rekening houdende o.a. met de kostprijs van het vervoer.

De Commissie van deskundigen zal voor deze studies ten hoogste over de volgende termijnen beschikken:

— drie maanden voor de maatregelen bedoeld onder 1°;
— twee jaren voor de maatregelen bedoeld onder 2° en 3°.

De maatregelen bedoeld onder 1° zullen op zijn laatst bij de instelling van de gemeenschappelijke markt voor kolen van kracht worden.

De maatregelen bedoeld onder 2° en 3° zullen gelijktijdig van kracht worden, zodra overeenstemming tussen de Regeringen is bereikt. Indien echter twee en een half jaar na het instellen van de Hoge Autoriteit geen overeenstemming tussen de Regeringen der deelnemende Staten over de onder 3° bedoelde maatregelen zou zijn bereikt, treden op een door de Hoge Autoriteit vastgesteld tijdstip de maatregelen, bedoeld onder 2° alleen in werking. In dat geval zal de Hoge Autoriteit op voorstel van de Commissie van deskundigen de aanbevelingen doen, die zij nodig acht, teneinde ernstige verstoringen op het gebied van het vervoer te voorkomen.

De vervoertarieven bedoeld in de vierde alinea van artikel 70, welke van kracht zijn bij de instelling van de Hoge Autoriteit, zullen te harer kennis worden gebracht; deze zal voor de eventuele wijziging de noodzakelijke termijnen toestaan, teneinde elke ernstige economische verstoring te voorkomen.

De Commissie van deskundigen zal een onderzoek instellen naar en voorstellen aan de belanghebbende Regeringen doen voor de afwijkingen van de hierboven omschreven maatregelen en beginselen, welke aan de Luxemburgse Regering zullen worden toegestaan, teneinde rekening te houden met de bijzondere positie van de Luxemburgse spoorwegen.

De belanghebbende Regeringen zullen, na overleg met de Commissie van deskundigen, de Luxemburgse Regering machtigen om voorzover deze bijzondere positie

dit nodig maakt de aanvaarde regeling in de definitieve periode te blijven toepassen.

Zolang geen overeenstemming over de maatregelen voorzien in de voorgaande alinea's tussen de belanghebbende Regeringen is bereikt, is de Luxemburgse Regering gemachtigd om de beginselen, omschreven in artikel 70 van het Verdrag en in de onderhavige paragraaf, niet toe te passen.

SUBSIDIES, DIRECTE OF INDIRECTE HULP, BIJZONDERE LASTEN

§ 11.

De Regeringen der deelnemende Staten doen aan de Hoge Autoriteit na haar ambtsaanvaarding mededeling van de hulp en subsidies van welke aard dan ook, die ten goede komen aan de kolenmijn- en staalindustrie in hun landen of van de bijzondere lasten, die aan haar zijn opgelegd. Behoudens toestemming van de Hoge Autoriteit ten aanzien van het handhaven van genoemde hulp, subsidies of bijzondere lasten en de voorwaarden, waaraan dit handhaven is onderworpen, moeten zij ophouden op de tijdstippen en onder de voorwaarden, die worden vastgesteld door de Hoge Autoriteit, na raadpleging van de Raad, zonder dat dit verplicht kan worden gesteld vóór het tijdstip van het begin van de overgangperiode voor de desbetreffende producten.

AFSPRAKEN EN MONOPOLISTISCHE ORGANISATIES

§ 12

Alle gegevens over de afspraken of organisaties, bedoeld in artikel 65, moeten ter kennis worden gebracht van de Hoge Autoriteit overeenkomstig de bepalingen van het derde lid van genoemd artikel.

In de gevallen, dat de Hoge Autoriteit niet de onthefing verleent, welke is voorzien in het tweede lid van genoemd artikel, stelt zij redelijke termijnen vast na afloop waarvan de verboden, voorzien in hetzelfde artikel, van kracht worden.

Teneinde de liquidatie van op grond van artikel 65 verboden organisaties te vergemakkelijken, kan de Hoge Autoriteit liquidateuren aanstellen, die tegenover haar verantwoordelijk zijn en die volgens haar instructies handelen.

Met medewerking van deze liquidateuren zal zij de vraagstukken, die zich voordoen en de te treffen maatregelen bestuderen, teneinde:

— de meest economische wijze van verdeling en verbruik van de producten te verzekeren, met name ten aanzien van de verschillende soorten en kwaliteiten kolen;

— in geval van vermindering van de vraag elke aantasting van de productiecapaciteit te voorkomen met name van de mijnen, welke noodzakelijk zijn voor de voorziening van de gemeenschappelijke markt in normale tijden en in tijden van hoogconjunctuur;

— een onbillijke spreiding van de vermindering van werkgelegenheid, tengevolge van een vermindering van de vraag, over de loontrekkers te voorkomen.

Op grond van deze studies en in overeenstemming met de haar opgedragen taken stelt de Hoge Autoriteit, zonder dat het voortbestaan daarvan beperkt behoeft te blijven tot de overgangperiode, zodanige werkwijze of organisaties waartoe het Verdrag haar ruimte laat in, als zij geschikt acht om deze vraagstukken tot een oplossing te brengen bij de uitoefening van haar bevoegdheden met name op grond van artikelen 53, 57, 58 en van hoofdstuk V van de derde titel.

§ 13

De bepalingen van het vijfde lid van artikel 66 zijn van toepassing van het in werking treden van het Verdrag af. Zij kunnen bovendien worden toegepast op concentratiehandelingen, welke zijn voltrokken tussen het tijdstip van ondertekening en het tijdstip van in werking treden van het Verdrag, indien de Hoge Autoriteit het bewijs levert, dat deze handelingen zijn voltrokken, teneinde te ontkomen aan de toepassing van artikel 66.

Tot aan het tijdstip, dat het reglement voorzien in het eerste lid van genoemd artikel is vastgesteld, behoeven de handelingen welke bedoeld zijn in dit lid, niet aan voorafgaande goedkeuring te worden onderworpen. De Hoge Autoriteit is niet gehouden onmiddellijk een beslissing te nemen naar aanleiding van de aanvragen tot goedkeuring, die haar worden voorgelegd.

Tot aan het tijdstip, dat het reglement, voorzien in het vierde lid van hetzelfde artikel is vastgesteld, kunnen de inlichtingen, welke bedoeld zijn in dit lid, alleen van de ondernemingen, die aan de rechtsmacht van de Hoge Autoriteit zijn onderworpen overeenkomstig het bepaalde in artikel 47 worden geëist.

De reglementen voorzien in het eerste en vierde lid van artikel 66 moeten worden opgesteld binnen een termijn van vier maanden na het tijdstip van de ambtsaanvaarding van de Hoge Autoriteit.

De Hoge Autoriteit verzamelt bij de Regeringen, de verenigingen van producenten en de ondernemingen alle gegevens, met betrekking tot de bestaande toestand in de verschillende gebieden van de Gemeenschap, welke dienstig zijn voor de toepassing van de bepalingen, vervat in het tweede en zevende lid van artikel 66.

De bepalingen van het zesde lid van artikel 66 worden toegepast al naar gelang van het in werking treden van de bepalingen, welke niet naleving zijn met straf bedreigen.

De bepalingen van het zevende lid van artikel 66 zijn van toepassing van het tijdstip van de instelling van de gemeenschappelijke markt af, overeenkomstig de bepalingen van § 8 van deze Overeenkomst.

TWEEDE DEEL — BETREKKINGEN VAN DE GEMEENSCHAP MET DERDE LANDEN

HOOFDSTUK I — ONDERHANDELINGEN MET DERDE LANDEN

§ 14

Terstond na de ambtsaanvaarding van de Hoge Autoriteit zullen de deelnemende Staten onderhandelingen openen met de Regeringen van derde landen, en in het bijzonder met die van Groot-Brittannië, over alle economische en commerciële betrekkingen ten aanzien van kolen en staal tussen de Gemeenschap en die landen. In deze onderhandelingen zal de Hoge Autoriteit, handelend volgens instructies die door de Raad bij eenstemmige beslissing zijn vastgesteld, optreden als gemeenschappelijk lasthebber van de Regeringen der deelnemende Staten. Vertegenwoordigers der deelnemende Staten kunnen deze onderhandelingen bijwonen.

§ 15

Teneinde de deelnemende Staten alle vrijheid te laten om te onderhandelen over concessies van de zijde van derde landen, met name in ruil voor een verlaging der rechten op staal in het kader van een harmonisatie op grondslag van de minst beschermende tarieven in de Gemeenschap, komen de deelnemende Staten met ingang van het tijdstip van instelling van de gemeenschappelijke markt voor staal het volgende overeen:

In het kader van tariefcontingenten behouden de Beneluxlanden, voor de invoeren afkomstig uit derde landen en bestemd voor hun eigen markt, het voordeel van de rechten, die zij toepassen bij het van kracht worden van het Verdrag.

Zij onderwerpen de invoeren, welke boven dit contingent uitgaan, en die kennelijk bestemd zijn voor andere landen van de Gemeenschap, aan rechten, gelijk aan het minst hoge recht, dat volgens de indeling van de Nomenclatuur van Brussel van 1950 in de andere deelnemende Staten, ten tijde van het in werking treden van het Verdrag wordt toegepast.

Het tarief-contingent wordt voor elke rubriek van het Benelux-tarief telkens voor een periode van een jaar vastgesteld, onder voorbehoud van een driemaandelijke herziening door de Regeringen van de Beneluxlanden in overeenstemming met de Hoge Autoriteit en rekening houdend met de ontwikkeling der behoeften en van het handelsverkeer. De eerste contingenten worden vastgesteld op basis van de gemiddelde invoeren der Beneluxlanden uit derde landen gedurende een daartoe geschikte basisperiode. In voorkomend geval wordt daarbij rekening gehouden met de productie, bestemd ter vervanging van invoeren en afkomstig van nieuwe installaties, welke in bedrijfsstelling wordt verwacht. De overschrijdingen die noodzakelijk zijn door onvoorziene behoeften worden onmiddellijk ter kennis gebracht van de Hoge Autoriteit. Tenzij een tijdelijke controle wordt toegepast op de leveringen der Beneluxlanden naar de andere deelnemende Staten, zal de Hoge Autoriteit overschrijdingen kunnen verbieden, wanneer zij een aanzienlijke verhoging van die leveringen vaststelt, welke uitsluitend een gevolg is van deze overschrijdingen. Het voordeel van het laagste recht wordt slechts

verleend aan die importeurs in de Beneluxlanden, die zich verbinden niet naar de andere landen van de Gemeenschap te zullen wederuitvoeren.

De verplichting van de Beneluxlanden tot het instellen van een douane-contingent zal ophouden te bestaan overeenkomstig de bepalingen van de overeenkomst, die de onderhandelingen met Groot-Brittannië zal afsluiten en op zijn laatst na afloop van de overgangperiode.

In het geval dat de Hoge Autoriteit na afloop van de overgangperiode of bij een eerder plaatsvindende afschaffing van het tarief-contingent zou vaststellen, dat het gerechtvaardigd is dat één of meer deelnemende Staten t.o.v. derde landen douanerechten toepassen, die hoger zijn dan die, welke zouden voortvloeien uit een harmonisatie op grondslag van de minst beschermende tarieven die in de Gemeenschap worden toegepast, kan zij hen overeenkomstig de bepalingen van § 29 machtigen zelf passende maatregelen te nemen om ten opzichte van hun indirecte invoer via de deelnemende Staten met een minder hoog tarief, een gelijke bescherming te verzekeren als die, welke voortvloeit uit de toepassing van het eigen tarief op hun directe invoer.

Om de harmonisatie van de douane-tarieven te vergemakkelijken stemmen de Beneluxlanden er in toe, hun huidige tarieven op staal te verhogen in de omvang, welke door de Hoge Autoriteit na overleg met hun Regeringen noodzakelijk wordt geacht, doch ten hoogste met twee punten. Deze verplichting wordt eerst van kracht op het tijdstip, dat het tarief-contingent bedoeld in de tweede, derde en vierde alinea is afgeschaft en dat tenminste één der naburige deelnemende Staten van de Beneluxlanden afziet van de toepassing van compenserende maatregelen, als bedoeld in de voorgaande alinea.

§ 16

Behoudens toestemming van de Hoge Autoriteit brengt de uit artikel 72 van het Verdrag voortvloeiende verplichting voor de deelnemende Staten het verbod met zich mede om door middel van internationale overeenkomsten de douanerechten, die gelden op het tijdstip van het in werking treden van het Verdrag, te consolideren.

Vroegere consolidaties, voortvloeiende uit bilaterale of multilaterale overeenkomsten, worden ter kennis gebracht van de Hoge Autoriteit, die zal nagaan, of het handhaven ervan verenigbaar is met een goede werking van de Gemeenschap. Zij kan in voorkomend geval aan de deelnemende Staten passende aanbevelingen doen om aan deze consolidaties een einde te maken, overeenkomstig de procedure, voorzien in de desbetreffende overeenkomsten.

§ 17

De handelsovereenkomsten, die nog voor langer dan een jaar na het in werking treden van het Verdrag van toepassing zijn, of die een clausule van stilzwijgende verlenging inhouden, worden ter kennis gebracht van de Hoge Autoriteit, die de belanghebbende deelnemende Staat passende aanbevelingen kan doen om te bereiken dat, in voorkomend geval, de bepalingen van deze overeenkomsten volgens de daarin vastgestelde procedure in overeenstemming worden gebracht met artikel 75.

HOOFDSTUK II — UITVOER

§ 18

Zolang de bepalingen van de deviezenregelingen van de verschillende deelnemende Staten met betrekking tot de deviezen die aan de exporteurs ter beschikking worden gelaten niet gelijk gemaakt zijn, zullen bijzondere maatregelen moeten worden getroffen om te voorkomen, dat door de opheffing van de douane-rechten en de kwantitatieve beperkingen tussen de deelnemende Staten aan bepaalde Staten de opbrengst aan deviezen van derde landen, verkregen door uitvoeren van hun ondernemingen, ontgaat.

Ter toepassing van dit beginsel verplichten de deelnemende Staten zich om aan de exporteurs van kolen en staal in het kader van de hierboven vermelde bepalingen slechts zodanige voordelen bij het gebruik van deviezen toe te staan, dat deze ten hoogste even groot zijn als die, welke worden toegestaan door de deelnemende Staat van welke het product afkomstig is.

De Hoge Autoriteit is bevoegd te waken voor het toepassen van genoemde maatregelen en daartoe aanbevelingen aan de Regeringen te doen na raadpleging van de Raad.

§ 19

Indien naar het oordeel van de Hoge Autoriteit de instelling van de gemeenschappelijke markt tot gevolg heeft, dat door het vervangen van rechtstreekse uitvoeren door weder-uitvoeren een verschuiving in het handelsverkeer met derde landen optreedt, die een belangrijke schade toebrengt aan één der deelnemende Staten, kan zij op verzoek van de belanghebbende Regering aan de producenten van deze Staat voorschrijven, dat zij in hun verkoopovereenkomsten een clausule met betrekking tot de bestemming opnemen.

HOOFDSTUK III — AFWIJKING VAN DE MEESTBEGUNSTIGINGS-CLAUSULE

§ 20

Ten opzichte van die landen die voordeel genieten van de meestbegunstigingsclausule op grond van artikel 1 van de Algemene Overeenkomst in zake Tarieven en Handel, zullen de deelnemende Staten bij de Verdragssluitende Partijen van die Overeenkomst een gemeenschappelijke actie voeren om het hiervoor genoemde artikel 1 niet van toepassing te doen verklaren op de bepalingen van dit Verdrag. Zonodig zal worden verzocht een speciale zitting van het G.A.T.T. voor dit doel bijeen te roepen.

Met de landen, die hoewel zij geen lid zijn van de Algemene Overeenkomst in zake Tarieven en Handel doch krachtens geldende bilaterale overeenkomsten voordeel genieten van de meestbegunstigingsclausule zullen, onmiddellijk na de tekening van het Verdrag, onderhandelingen worden geopend. Indien de belanghebbende landen geen toestemming geven, zullen de verbintenissen worden gewijzigd of opgezegd in overeenstemming met de daarin vervatte bepalingen.

Ingeval een land zou weigeren zijn toestemming te geven aan de deelnemende Staten of aan één van hen, verplichten de andere deelnemende Staten zich om daadwerkelijk hulp te verlenen, die zover kan gaan dat de met het desbetreffende land gesloten overeenkomsten door alle deelnemende Staten worden opgezegd.

HOOFDSTUK IV — VRIJMAKING VAN HET HANDELSVERKEER

§ 21

De deelnemende Staten van de Gemeenschap stellen vast, dat tussen hen een bijzonder douane-stelsel bestaat in de zin van artikel 5 van de Code inzake de vrijmaking van het handelsverkeer van de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking, zoals deze van kracht is op het tijdstip van de ondertekening van het Verdrag. Zij komen dientengevolge overeen om hiervan te zijner tijd mededeling te doen aan de Organisatie.

HOOFDSTUK V — BIJZONDERE BEPALING

§ 22

Onverminderd het aflopen van de overgangperiode wordt het handelsverkeer met betrekking tot kolen en staal tussen de Bondsrepubliek Duitsland en de Sowjet-Russische bezettingszone, voor zover het de Bondsrepubliek betreft, door haar Regering in overeenstemming met de Hoge Autoriteit geregeld.

DERDE DEEL — ALGEMENE BESCHERMINGS-MAATREGELLEN

HOOFDSTUK I — ALGEMENE BEPALINGEN

WEDERAANPASSING

§ 23

1. Voor het geval dat de gevolgen, die de instelling van de gemeenschappelijke markt met zich mede brengt, bepaalde ondernemingen of gedeelten daarvan zouden noodzaken, in de loop van de overgangperiode, omschreven in § 1 van deze Overeenkomst, hun werkzaamheden te staken of te wijzigen, verleent de Hoge Autoriteit, op verzoek van de belanghebbende Regeringen en met inachtneming van de hieronder vastgestelde bepalingen, haar medewerking teneinde de werknemers te beveiligen tegen de nadelige gevolgen van de wederaanpassing en hun een productieve werkgelegenheid te verzekeren, terwijl zij voorts een niet-terugvorderbare hulp aan bepaalde ondernemingen kan verlenen.

2. Op verzoek van de belanghebbende Regeringen en overeenkomstig de bepalingen van artikel 46 neemt de Hoge Autoriteit deel aan de bestudering van de mogelijkheden tot wedertewerkstelling van de beschikbaar gekomen werkrachten in de bestaande ondernemingen of door middel van het scheppen van nieuwe bedrijvigheid.

3. Zij zal overeenkomstig de voorschriften van artikel 54 de financiering vergemakkelijken van de door de belanghebbende Regering voorgelegde en door de Hoge Autoriteit goedgekeurde programma's, die voorzien in de omschakeling van ondernemingen of in het scheppen van nieuwe gezonde economische bedrijvigheid, die een productieve tewerkstelling aan de beschikbaar gekomen werkrachten kan verzekeren, hetzij in de industrieën welke aan haar rechtsmacht zijn onderworpen, hetzij met instemming van de Raad in enige andere industrie. Onder voorbehoud van een gunstig advies van de belanghebbende Regering zal de Hoge Autoriteit deze faciliteiten bij voorkeur verlenen aan de programma's, die zijn voorgelegd door de ondernemingen, die tengevolge van de instelling van de gemeenschappelijke markt hun werkzaamheden hebben moeten staken.

4. De Hoge Autoriteit zal een niet-terugvorderbare hulp verlenen voor de navolgende doeleinden:

a) het bijdragen, in geval van algehele of gedeeltelijke sluiting van ondernemingen, in de vergoedingen, welke het de werknemers mogelijk maken op herplaatsing te wachten;

b) het bijdragen, door middel van het doen van uitkeringen aan de ondernemingen, om de betaling van hun personeel te verzekeren, voor het geval van een tijdelijk ontslag noodzakelijk is door de wijziging in de werkzaamheden van die ondernemingen;

c) het bijdragen in de uitkeringen voor verplaatsingskosten aan werknemers;

d) het bijdragen in de financiering van herscholing van werknemers, die zich genoodzaakt zien van beroep te veranderen.

5. De Hoge Autoriteit kan eveneens een niet terugvorderbare hulp verlenen aan de ondernemingen, die door de instelling van de gemeenschappelijke markt hun werkzaamheden hebben moeten staken, op voorwaarde, dat deze toestand rechtstreeks en uitsluitend is toe te schrijven aan de beperking van de gemeenschappelijke markt tot de kolenmijn- en staalindustrie en dat deze toestand een relatieve vergroting van de productie in andere ondernemingen van de Gemeenschap met zich mede brengt. Deze hulp zal worden beperkt tot het bedrag, dat nodig is om de ondernemingen in staat te stellen aan hun onmiddellijk opeisbare verplichtingen te voldoen.

De belanghebbende ondernemingen moeten alle verzoeken tot het verkrijgen van deze hulp indienen door bemiddeling van hun Regering. De Hoge Autoriteit kan elke hulp weigeren aan een onderneming, die haar Regering en de Hoge Autoriteit er niet van op de hoogte heeft gesteld, dat zich een toestand ontwikkelt die kan leiden tot het staken of het wijzigen van haar werkzaamheden.

6. De Hoge Autoriteit stelt de toekenning van een niet-terugvorderbare hulp, overeenkomstig de bepalingen van het vierde en vijfde lid, afhankelijk van een ten minste gelijkwaardige bijzondere bijdrage, door de belanghebbende Staat, tenzij de Raad met een meerderheid van 2/3 een afwijking van deze bepaling toestaat.

7. De wijze van financiering voorzien voor de toepassing van artikel 56 is ook op deze paragraaf van toepassing.

8. De belanghebbenden kunnen het voordeel, voortvloeiende uit de bepalingen van deze paragraaf op grond van een beschikking van de Hoge Autoriteit, genomen met instemming van de Raad, gedurende twee jaren na afloop van de overgangsperiode genieten.

HOOFDSTUK II — BIJZONDERE BEPALINGEN MET BETREKKING TOT DE KOLEN

§ 24

Gedurende de overgangsperiode zullen stelsels van beschermingsmaatregelen nodig zijn om te voorkomen, dat zich plotselinge en gevaarlijke productieverhuivingen voordoen. Deze stelsels moeten rekening houden met de op het tijdstip van de instelling van de gemeenschappelijke markt bestaande toestand.

Anderzijds zullen voorzorgsmaatregelen moeten worden genomen indien blijkt, dat in een of meerdere

gebieden zich zekere door hun omvang en hun plotseling optreden schadelijke prijsstijgingen dreigen voor te doen, zulks om deze gevolgen te vermijden.

Om het hoofd te bieden aan deze vraagstukken zal de Hoge Autoriteit toestaan dat gedurende de overgangsperiode, voorzover nodig en onder haar toezicht:

a) het tweede lid van artikel 60, onder b), alsmede zoneprijzen in niet in hoofdstuk V van de derde titel voorziene gevallen worden toegepast;

b) nationale compensatiekassen of -systemen, gevoed door een heffing op de nationale productie worden gehandhaafd of ingesteld, ongeacht de hieronder bedoelde bijzondere voorzieningen.

§ 25

De Hoge Autoriteit stelt voor de aanpassing der prijzen op de productie van kolen van die landen, waar de gemiddelde kostprijzen lager zijn dan het gewogen gemiddelde van de Gemeenschap een heffing per ton verkocht product in, welke een gelijk percentage uitmaakt van de ontvangsten der producenten.

Deze heffing zal voor het eerste jaar na de instelling van de gemeenschappelijke markt 1 1/2 pCt. van genoemde ontvangsten niet overschrijden; dit maximum zal elk jaar worden verminderd met 20 pCt. van het maximum voor het eerste jaar.

De Hoge Autoriteit, rekening houdend met de door haar overeenkomstig §§ 26 en 27 erkende behoeften en met uitsluiting van de bijzondere lasten, welke de uitvoer naar derde landen eventueel met zich medebrengt, bepaalt met regelmatige tussenpozen het bedrag van de feitelijke heffing en van de regeringssubsidies, die daarmee verbonden zijn overeenkomstig de volgende bepalingen:

1° Met inachtneming van het hierboven omschreven maximum zal zij het bedrag van de feitelijke heffing zodanig berekenen, dat de werkelijk uitbetaalde regeringssubsidies tenminste gelijk zijn aan deze heffing;

2° Zij zal het hoogst toelaatbare bedrag der regeringssubsidies vaststellen, met dien verstande, dat:

— de Regeringen bevoegd maar niet verplicht zijn deze subsidies tot dat bedrag te verlenen;

— de van buiten ontvangen hulp in geen geval het bedrag van de werkelijke verleende subsidie mag overschrijden.

De extra-lasten voortvloeiende uit de uitvoer naar derde landen zullen niet in aanmerking worden genomen, noch bij de berekening van de noodzakelijke betalingen voor de aanpassing der prijzen, noch bij de berekening van de subsidies, die even groot zijn als de heffingen.

BELGIË

§ 26

1. Erkend wordt, dat de netto-kolenproductie van België:

— elk jaar vergeleken bij het voorafgaande jaar geen grotere achteruitgang behoeft te vertonen dan 3 pCt., indien de totale productie van de Gemeenschap gelijk is aan of groter is dan die van het voorafgaande jaar;

— of niet lager behoeft te zijn dan de productie van het voorafgaande jaar verminderd met 3 pCt., terwijl het aldus verkregen cijfer in geval van vermindering der totale productie van de Gemeenschap wordt vermenigvuldigd met de productie-index van de Gemeenschap zelf in vergelijking met het voorafgaande jaar (1).

De Hoge Autoriteit, verantwoordelijk voor de regelmatige en voortdurende voorziening van de Gemeenschap, raamt de productie en de afzet op lange termijn en doet na overleg met het Raadgevend Comité en de Raad, zolang de afsluiting van de Belgische markt voorzien in het hiernavolgende derde lid van kracht is, aan de Belgische Regering een aanbeveling inzake de door haar op grond van de aldus gemaakte ramingen mogelijk geachte productieverhuiving. Deze Regering beslist met goedkeuring van de Hoge Autoriteit over de maatregelen, die nodig zijn om de eventuele verplaatsingen

(1) Voorbeeld: In 1952 totale productie van de Gemeenschap: 250.000.000 ton; van België: 30.000.000 ton. In 1953 totale productie van de Gemeenschap: 225.000.000 ton, d.w.z. een productie-index van 0,9. De Belgische productie in 1953 moet niet lager zijn dan: $30 \times 0,97 \times 0,9 = 26,19$ miljoen ton.

Deze productievermindering komt overeen met 900.000 ton als een blijvende verplaatsing en voor de rest d.w.z. 2.910.000 ton als een conjuncturele vermindering.

van de productie binnen de hierboven omschreven grenzen tot stand te brengen.

2. Het stelsel van prijsaanpassing is, van het begin van de overgangperiode af bestemd :

a) om het mogelijk te maken, dat de verschillen tussen de prijzen van de Belgische kolen en die geldend op de gemeenschappelijke markt zodanig verminderen, dat de prijzen van de Belgische kolen voor alle verbruikers daarvan op de gemeenschappelijke markt worden verlaagd tot ongeveer de productiekosten, zoals die naar mag worden verwacht aan het einde van de overgangperiode zullen zijn. De prijschaal die op deze grondslagen wordt vastgesteld kan niet zonder toestemming van de Hoge Autoriteit worden gewijzigd;

b) om te voorkomen, dat de Belgische ijzer- en staalindustrie door de speciale regeling voor de Belgische kolen wordt verhinderd haar prijzen te verlagen tot het op de gemeenschappelijke markt voor staal geldende peil en daardoor niet in die markt kan worden opgenomen.

De Hoge Autoriteit zal met regelmatige tussenpozen het bedrag vaststellen van de door haar noodzakelijk geachte aanvullende compensatie voor de Belgische kolen, die geleverd worden aan de Belgische ijzer- en staalindustrie, rekening houdend met alle factoren van de exploitatie van deze industrie, waarbij zij er voor moet waken, dat deze compensatie geen nadelige gevolgen kan hebben voor ijzer- en staalindustrieën van naburige landen. Bovendien mag, rekening houdend met de bepalingen van het hierboven onder a) gestelde, deze compensatie er in geen geval toe leiden dat de prijzen van de door de Belgische ijzer- en staalindustrie gebruikte cokes lager worden dan de prijs, die zij zou kunnen bedingen, indien zij cokes van de Ruhr kocht;

c) om voor de uitvoeren van Belgische kolen binnen de gemeenschappelijke markt, welke door de Hoge Autoriteit, rekening houdend met de vooruitzichten van productie en behoeften van de Gemeenschap noodzakelijk worden geacht, een aanvullende compensatie toe te staan van 80 pCt. van het door de Hoge Autoriteit vastgestelde verschil tussen de af-mijn-prijzen, vermeerderd met de vervoerkosten tot aan de plaatsen van bestemming van de Belgische kolen en van de kolen van de andere landen van de Gemeenschap.

3. De Belgische Regering kan in afwijking van het bepaalde in § 9 van deze Overeenkomst onder toezicht van de Hoge Autoriteit voorzieningen handhaven of treffen om de Belgische markt af te scheiden van de gemeenschappelijke markt.

De invoeren van kolen uit derde landen zijn onderworpen aan de goedkeuring van de Hoge Autoriteit.

Dit bijzondere stelsel zal een einde nemen op de wijze als hieronder omschreven.

4. De Belgische Regering verbindt zich om, op zijn laatst na afloop van de overgangperiode, de voorzieningen ter afscheiding van de Belgische markt voor kolen, als bedoeld in het derde lid op te heffen. Indien zij van oordeel is, dat buitengewone omstandigheden die thans niet voorzien kunnen worden zulks nodig maken, zal de Hoge Autoriteit na overleg met het Raadgevend Comité en met instemming van de Raad aan de Belgische Regering tweemaal een bijkomend uitstel van een jaar kunnen verlenen.

De aldus voorziene integratie zal plaats vinden na overleg tussen de Belgische Regering en de Hoge Autoriteit, die de geschikte middelen en wijze van uitvoering zullen vaststellen om haar te verwezenlijken; deze wijze van uitvoering zal voor de Belgische Regering, ongeacht het in artikel 4 onder c) bepaalde, de bevoegdheid kunnen medebrengen om subsidies te verlenen overeenkomende met de bijkomende exploitatiekosten, die het gevolg zijn van de natuurlijke gesteldheid der steenkolenlagen, en waarbij rekening wordt gehouden met de lasten, welke eventueel een gevolg zijn van uitgesproken onevenwichtigheden, welke deze exploitatiekosten zouden verhogen. De wijze waarop de subsidies worden toegekend en het maximum bedrag ervan, zijn onderworpen aan de goedkeuring van de Hoge Autoriteit, die er voor moet waken, dat het maximum-bedrag der subsidies en de gesubsidieerde hoeveelheden zo spoedig mogelijk worden verminderd, daarbij rekening houdend met de middelen ter vergemakkelijking van de wederaanpassing en met de uitbreiding van de gemeenschappelijke markt tot andere producten dan kolen en staal en daarbij vermijdende, dat de grootte van de eventuele productieverminderingen geen fundamentele moeilijkheden in de Belgische economie teweegbrengt.

De Hoge Autoriteit moet elke twee jaar voorstellen met betrekking tot de hoeveelheid, die voor subsidie in aanmerking komt, aan de Raad ter goedkeuring voorleggen.

ITALIE

§ 27

1. Het voordeel van de bepalingen van § 25 zal worden toegekend aan de mijnen van Sulcis, teneinde het hun mogelijk te maken om in afwachting van de voltooiing van de lopende moderniseringswerkzaamheden, de concurrentie van de gemeenschappelijke markt te doorstaan; de Hoge Autoriteit zal met regelmatige tussenpozen het bedrag van de noodzakelijke hulp vaststellen, zonder dat de hulp van buiten langer dan twee jaren kan duren.

2. Rekening houdend met de bijzondere omstandigheden waarin de Italiaanse cokesfabrieken verkeren, is de Hoge Autoriteit bevoegd aan de Italiaanse Regering toe te staan, voorzover nodig gedurende de overgangperiode omschreven in § 1 van deze overeenkomst de douanerechten op cokes, afkomstig van de andere deelnemende Staten te handhaven, met dien verstaande dat zij in het eerste jaar van genoemd tijdvak niet hoger kunnen zijn dan die, welke voortvloeien uit het Besluit van de President n° 442 van 7 Juli 1950, terwijl dit maximum het tweede jaar met 10 pCt., het derde jaar met 25 pCt., het vierde jaar met 45 pCt., het vijfde jaar met 70 pCt. wordt verlaagd, om tenslotte op de volledige opheffing van deze rechten aan het eind van de overgangperiode uit te lopen.

FRANKRIJK

§ 28

1. Erkend wordt dat de kolenproductie van de Franse mijnen :

— elk jaar vergeleken bij het voorafgaande jaar geen grotere achteruitgang behoeft te vertonen dan 1 miljoen ton, indien de totale productie van de Gemeenschap gelijk is aan of groter dan die van het voorafgaande jaar;

— of niet lager behoeft te zijn dan de productie van het voorafgaande jaar, verminderd met 1 miljoen ton, terwijl het aldus verkregen cijfer in geval van vermindering der totale productie van de Gemeenschap zelf wordt vermenigvuldigd met de productie-index van de Gemeenschap in vergelijking met het voorafgaande jaar.

2. Ten einde de verplaatsingen van de productie binnen de hierboven genoemde grenzen te houden, zal aan de maatregelen, bedoeld in § 24, kracht kunnen worden bijgezet door middel van een door de Hoge Autoriteit ingestelde bijzondere heffing op de vergroting van de netto-leveringen door andere kolennijnen, zoals deze blijken uit de Franse handelsstatistiek, voor zover deze vergroting een productieverhuizing betekent.

Dientengevolge zullen voor de instelling van deze heffing in aanmerking worden genomen de hoeveelheden, die uitgaan boven de netto-leveringen, welke verricht zijn in de loop van elk tijdvak, vergeleken bij die van 1950, binnen de grenzen van de in de kolenproductie van de Franse mijnen vastgestelde vermindering ten opzichte van 1950, welke grenzen bij een vermindering van de totale productie der Gemeenschap worden gecorrigeerd door middel van de productie-index van de Gemeenschap. Deze bijzondere heffing bedraagt ten hoogste 10 pCt. van de ontvangsten der producenten op de betrokken hoeveelheden en zal in overeenstemming met de Hoge Autoriteit in daarvoor in aanmerking komende gebieden worden gebruikt ter verlaging van de prijzen van bepaalde kolensoorten door de Franse mijnen voortgebracht.

HOOFDSTUK III — BIJZONDERE BEPALINGEN VOOR DE STAALINDUSTRIE

§ 29

1. Erkend wordt dat gedurende de overgangperiode bijzondere beschermingsmaatregelen noodzakelijk kunnen zijn met betrekking tot de staalindustrie om te voorkomen, dat productieverhuizingen als gevolg van de instelling van de gemeenschappelijke markt, ertoe leiden dat ondernemingen, die na de aanpassing voorzien in § 1 van deze Overeenkomst in staat zouden zijn om de concurrentie vol te houden, in moeilijkheden worden gebracht, of dat werknemers worden uitgeschakeld in grotere aantallen dan die, welke voordeel kunnen trekken uit de bepalingen van § 23. Voor zover de Hoge Autoriteit van oordeel is, dat de bepalingen van het Verdrag, in het bijzonder die van de artikelen 57, 58, 59 en het tweede lid van artikel 60 onder b, niet kunnen worden toegepast, is zij bevoegd gebruik te maken van

de hieronder omschreven maatregelen in de rangorde waarin zij zijn opgesomd :

a) Het, na raadpleging van het Raadgevend Comité en de Raad, direct of indirect beperken van de netto-verhoging der leveringen van het ene gebied van de gemeenschappelijke markt naar het andere ;

b) Het, na raadpleging van het Raadgevend Comité en met instemming van de Raad zowel ten aanzien van de wenselijkheid als van de wijze van uitvoering van deze maatregelen, gebruikmaken van de mogelijkheden tot ingrijpen, overeenkomstig artikel 61 onder b, zonder dat, zulks in afwijking van het bepaalde in dat artikel, het bestaan of de dreiging van een uitgesproken crisis hiervoor vereist is ;

c) Het, na raadpleging van het Raadgevend Comité en met instemming van de Raad, instellen van een stelsel van productiequotering, zonder dat dit de productie bestemd voor de uitvoer kan beïnvloeden ;

d) Het, na raadpleging van het Raadgevend Comité en met instemming van de Raad, machtiging verlenen aan een deelnemende Staat tot het toepassen van de maatregelen, bedoeld in de zesde alinea van § 15 volgens de in genoemde alinea gestelde bepalingen.

2. De Hoge Autoriteit zal voor de toepassing van bovengenoemde bepalingen gedurende de voorbereidingsperiode, omschreven in § 1 van deze Overeenkomst, in overleg met de verenigingen van producenten, het Raadgevend Comité en de Raad, de technische criteria voor de toepassing van de eerdergenoemde beschermingsmaatregelen vaststellen.

3. Indien gedurende een deel van de overgangsperiode, de aanpassing of de noodzakelijke omschakeling van de productie, hetzij door een toestand van schaarste, hetzij door het niet toereiken van de financiële middelen, die de ondernemingen in hun bedrijf hebben kunnen verwerven of die hun ter beschikking zijn gesteld, hetzij door buitengewone en thans niet voorziene omstandigheden, niet heeft kunnen plaatsvinden, zullen na het einde van de overgangsperiode de bepalingen van deze paragraaf na raadpleging van het Raadgevend Comité en met instemming van de Raad kunnen worden toegepast gedurende een aanvullende periode, welke ten hoogste gelijk is aan de tijd, gedurende welke de bovengenoemde toestand heeft bestaan, zonder dat deze periode de twee jaren te boven kan gaan.

ITALIE

§ 30

1. Rekening houdend met de bijzondere omstandigheden waarin de Italiaanse ijzer- en staalindustrie verkeert, is de Hoge Autoriteit bevoegd aan de Italiaanse Regering toe te staan, voorzover nodig, gedurende de overgangsperiode omschreven in § 1 van deze Overeenkomst, de douanerechten op ijzer- en staalproducten afkomstig uit de andere deelnemende Staten te handhaven, met dien verstande dat zij in het eerste jaar van genoemd tijdvak niet hoger kunnen zijn dan die, welke voortvloeien uit de Conventie van Annecy van 10 October 1949, terwijl dit maximum het tweede jaar met 10 pCt., het derde jaar met 25 pCt., het vierde jaar met 45 pCt., het vijfde jaar met 70 pCt. wordt verlaagd, om tenslotte op de volledige opheffing van deze rechten aan het einde van de overgangsperiode uit te lopen.

2. De prijzen, welke door de ondernemingen in rekening worden gebracht voor de verkopen van staal op de Italiaanse markt, herleid op het voor de opstelling van hun prijsschaal gekozen uitgangspunt, zullen niet lager mogen zijn dan de prijs volgens genoemde prijsschaal voor gelijksoortige transacties, behoudens goedkeuring door de Hoge Autoriteit in overeenstemming met de Italiaanse Regering, onverminderd de bepalingen van de laatste alinea van het tweede lid van artikel 60 onder b).

LUXEMBURG

§ 31

Bij toepassing van de in § 29 van dit hoofdstuk voorziene beschermingsmaatregelen zal de Hoge Autoriteit rekening moeten houden met de bijzondere betekenis van de ijzer- en staalindustrie voor de algemene economische verhoudingen in Luxemburg, en met de noodzakelijkheid, ernstige verstoringen te voorkomen, onder de bijzondere omstandigheden welke voor de afzet van de Luxemburgse ijzer- en staalproductie voortvloeien uit de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie.

Zo nodig kan de Hoge Autoriteit, bij gebrek aan andere maatregelen, gebruik maken van de middelen, waarover zij uit hoofde van artikel 49 van dit Verdrag beschikt, doch ten hoogste voor zover als nodig is voor het leniet doen van de nadelige gevolgen, welke de Luxemburgse ijzer- en staalindustrie eventueel van de in § 26 van deze Overeenkomst vervatte regelingen mocht ondervinden.

Gedaan te Parijs, de achttiende April negentienhonderd één en vijftig.

ADENAUER.
Paul van ZEELAND.
J. MEURICE.
SCHUMAN.
SPORZA.
Jos. BECH.
STIKKER.
VAN DEN BRINK.

PROTOCOL VAN DE CONFERENTIE VAN MINISTERS MET BETREKKING TOT DE INTERIM-COMMISSIE

De delegaties, die aan het opstellen van het Verdrag hebben deelgenomen, zullen met regelmatige tussenpozen als interim-commissie bijeenkomen gedurende de tijd die verloopt tussen de ondertekening en het tijdstip waarop de instellingen van de Gemeenschap gaan functioneren. Zij zullen elkander wederzijds raadplegen over de vraagstukken, welke voor de Gemeenschap van belang zijn en over maatregelen, die de Regeringen, die het Verdrag hebben getekend, eventueel vóór de ambtsaanvaarding van de Hoge Autoriteit zullen moeten nemen.

Zij zullen in het bijzonder de vraagpunten met betrekking tot de zetel der instellingen alsmede de regeling van het taalgebruik voor de Gemeenschap bestuderen en aan de Regeringen terzake met redenen omklede voorstellen doen.

Bovendien zullen de delegaties de gegevens, welke ter beschikking van de Hoge Autoriteit moeten worden gesteld betreffende de maatregelen die deze zelve onmiddellijk na haar ambtsaanvaarding zal moeten nemen krachtens de derde alinea van n° 2 van de twee paragraaf van de Overeenkomst, bestuderen en voorbereiden.

De Conferentie van Ministers draagt aan deze commissie op voorstellen uit te werken, welke cijfers bevatten voor de verdeling van de zetels die in het Raadgevend Comité aan de producenten en aan de verbruikers en handelaren zijn toegewezen. Wat de producenten betreft, zullen deze voorstellen worden gebaseerd op de waarde van de productie in de verschillende betrokken gebieden, en wat de verbruikers en handelaren betreft, op de waarde van het verbruik, met dien verstande, dat deze voorstellen zodanig moeten zijn dat zowel voor kolen als voor staal, tenminste één onderdaan van elk der deelnemende Staten deel van het Comité zal uitmaken.

Aangenomen door de Conferentie van Ministers.

Parijs, achttien April negentienhonderd één en vijftig.

VERKLARING AANGENOMEN DOOR DE SENAAT TER VERGADERING VAN 5 FEBRUARI 1952

Op het ogenblik dat de Senaat, door zijn stemming, zijn goedkeuring gaat hechten aan de akkoorden tot oprichting van een Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, acht hij die bekrachtiging te moeten toelichten door een verklaring.

Deze verklaring doet geen afbreuk aan zijn goedstemming. Zij is noodzakelijk door de wijze waarop de parlementaire procedure hem voor het dilemma stelt. De Senaat moet zich, zonder de teksten te kunnen amenderen, met ja of neen uitspreken over het geheel van een verdrag, waarvan de duur van vijftig jaar aanzienlijk langer is dan die van de gewone handelsverdragen

en dat tevens de grondslagen legt van een institutionele gemeenschap, die de louter economische bekommernissen ver te boven gaat.

De Senaat is van mening dat het tot stand brengen van een Europese markt van kolen en staal thans de enig mogelijke weg is voor de landen van West-Europa om een nieuwe stap te doen naar de integratie van hun economieën, waar het verdrag tot oprichting van Benelux de eerste poging in die richting was: dit is de hoofdreden van de goedstemming die zal uitgebracht worden.

De Senaat wil nader omschrijven in welke zin sommige bepalingen moeten begrepen worden, opdat de toepassing daarvan zou stroken met de doelstellingen van het verdrag.

* * *

De grondteksten die in de ogen van de Senaat aan het Verdrag een hoge waarde geven zijn de zeer verheven consideransen die in de inleiding uiteengezet zijn door de bevoegde vertegenwoordigers van de zes ondertekenende Staten. Ook nog de beginselverklaringen over het voorwerp en de aard van het Verdrag, die voorkomen in de artikelen 2, 3 en 5:

1° *De Gemeenschappelijke Instellingen moeten de verbetering bevorderen van het levenspeil en van de arbeidsvoorwaarden der werknemers, zodat een egalisatie daarvan in de vooruitgang mogelijk wordt* (art. 3, e).

In dit opzicht wijst de Senaat er op dat een voldoende evenwicht van lonen en sociale lasten bij de betrokken industrieën van de deelnemende Staten onmisbaar is voor een normale werking van de gemeenschappelijke markt.

2° *De Gemeenschap moet vermijden fundamentele en duurzame moeilijkheden in de economie van de deelnemende Staten te veroorzaken.*

Zulks blijkt uit artikel 2, *in fine*. *Zij moet eveneens vermijden de natuurlijke hulpbronnen der betrokken landen op een onverantwoorde wijze uit te putten* (art. 3, d).

Doch waar de teksten uitdrukkelijk beroep op de Hoge Autoriteit en op het Hof van Justitie voorzien (art. 37), is dit enkel om een einde te maken aan fundamentele en duurzame moeilijkheden. De Senaat is van mening dat de onverantwoorde uitputting van de natuurlijke hulpbronnen een fundamentele moeilijkheid is, die op zichzelf beroep op het Internationaal Hof van Justitie wettigt. Hij meent dat de bewoordingen van artikel 37 « een handelen of nalaten van dien aard dat daaruit fundamentele en duurzame moeilijkheden voor zijn economie ontstaan », insluiten dat beroep niet alleen openstaat in geval van fundamentele en duurzame moeilijkheden, maar ook indien er ernstige elementen bestaan om te vermoeden dat fundamentele moeilijkheden te voorzien zijn.

3° *De Gemeenschap moet haar opdracht vervullen door in te grijpen met het doel de vestiging, de handhaving en de inachtneming van normale verhoudingen van loyale concurrentie te verzekeren* (art. 5, al. 4).

Tot een rechtstreekse beïnvloeding van de productie en de markt mag zij enkel overgaan om de doelstellingen van de Gemeenschap te verwezenlijken.

De Senaat meent nader te moeten bepalen dat het bijzonder financieel statuut van de Hoge Autoriteit deze er niet mag toe brengen bij te dragen in de financiering van beleggingen onder voorwaarden die de nationale kredietmarkten zouden verstoren.

* * *

De Senaat stelt vast dat de hoofddoelstellingen van het Plan slechts kunnen verwezenlijkt worden indien de deelnemende Staten inzien dat het noodzakelijk is de omwisselbaarheid van de munten te bevorderen, inflaties te beletten en van muntmanipulaties af te zien. Zonder deze maatregelen, bestaat er gevaar dat de gedane vorderingen op de weg naar egalisatie van de levensvoorwaarden en van de maatschappelijke zekerheid, eenzijdig te niet gedaan worden.

* * *

De Senaat oordeelt dat een verscherping der protectionistische maatregelen op de afgewerkte en halfafgewerkte producten waarvan de kostprijzen door de instel-

ling van de Gemeenschap zouden gewijzigd worden, zou indruisen tegen de geest en het doel van het Verdrag en de latere uitbreiding ervan tot andere economische sectoren zou doen gevaar lopen.

De Senaat wenst dat de Hoge Autoriteit zich, vanaf de aanvang van haar werking, zou inspannen om, in samenwerking met de betrokken landen, de moeilijkheden die eigen zijn aan de toepassingen van het Plan op te lossen en om, zohaast zulks nodig blijkt, voorstellen tot aanpassing van het verdrag en van de overeenkomst met betrekking tot de overgangsbepalingen voor te leggen.

* * *

Overwegende dat het voor de internationale evolutie nadelig schijnt, voor elke materie die het voorwerp van internationale groeperingen vormt, een afzonderlijk rechtscollege in te stellen, nodigt de Senaat de Regering uit om geen enkele poging te verwaarlozen die kan leiden tot de instelling van één enkel Hof van Justitie, dat zal bekleed zijn met de functies welke in de organisatie van de internationale Europese groeperingen voorzien zijn.

VERKLARING AANGENOMEN
DOOR DE KAMER VAN VOLKSVERTENWOORDIGERS
TER VERGADERING VAN 11 JUNI 1952

Op het ogenblik dat de Kamer, door haar stemming, haar goedkeuring gaat hechten aan de akkoorden tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, meent zij de verklaring te moeten overnemen die door de Senaat werd aangenomen naar aanleiding van de stemming over het wetsontwerp houdende goedkeuring van het verdrag.

De Kamer verzoekt de Regering alle nodige maatregelen te nemen om de Belgische kolen- en staalnijverheid in de mogelijkheid te stellen, in het kader van de bepalingen van het verdrag betreffende het Plan Schuman, met volledige gelijkheid van rechten en onder de beste voorwaarden deel te nemen aan de gemeenschappelijke markt.

Te dien einde wordt de Regering verzocht:

1° Te waken voor de loyale toepassing van de bepaling van littera e van artikel 3, luidens welke de Gemeenschap de verbetering moet begunstigen van het levenspeil en van de arbeidsvoorwaarden der werknemers, zodat een geleidelijke egalisatie daarvan mogelijk wordt. De rechten en voordelen die door de geldende Belgische wetten worden toegekend mogen niet ontzegd worden aan de arbeiders in de Belgische nijverheden die tot de Gemeenschap voor Kolen en Staal behoren.

De Kamer wijst er op aan dat een bevreemdend evenwicht van de lonen en van de maatschappelijke lasten tussen de nijverheden der Staten-leden volstrekt nodig is voor de normale werking van de gemeenschappelijke markt.

Daaruit volgt dat het einde van de overgangperiode moet gekenmerkt worden door het verdwijnen van het fundamenteel verschil tussen de lonen en de maatschappelijke lasten. De bepalingen in zake vrij verkeer van de arbeidskrachten en uitbreiding van de werkgelegenheid moeten hun volle toepassing gekregen hebben vóór het einde van dezelfde periode.

2° Door middel van passende maatregelen de samenstelling van kapitalen en de beleggingen te begunstigen die aan de Belgische kolen- en staalnijverheid de mogelijkheid verzekeren om de nodige structuurhervormingen, aanpassingen en rationalisaties door te voeren om hun concurrentievermogen te vrijwaren.

3° De terugkeer naar de vrije omwisselbaarheid van de valuta's of de instelling van een doeltreffend stelsel van intra-Europese betalingen te begunstigen, wat een eerste vereiste uitmaakt voor het vrije verkeer der producten in een gemeenschappelijke markt.

4° Besprekingen in de hand te werken ten einde een vollediger Europese economische integratie in te richten die het vrije verkeer van personen, koopwaren en kapitalen waarborgt.

De uitbreiding van de gemeenschappelijke markt is bij voorrang vereist voor de bijproducten van de kolen- en staalproductie.

5° De vrije toegang tot de bronnen van bevoorrading te begunstigen.

Daar bij littera *b*) van artikel 3 bepaald wordt dat de Gemeenschap aan allen, die in het gemeenschappelijk marktgebied, als verbruiker optreden en in vergelijkbare omstandigheden verkeren, op voet van gelijkheid de toegang tot de productiebronnen moet verzekeren is het geboden aan de betrokken Belgische nijverheid de vrijheid te waarborgen in zake bevoorrading in alle grondstoffen en in al het bedrijfsmaterieel.

6° Alle nodige maatregelen te nemen om in België de bepaling van littera *d*) van artikel 3 toe te passen, volgens welke omstandigheden moeten worden gehandhaafd, welke de ondernemingen aansporen tot het vergroten en verbeteren van hun productiemogelijkheden en tot het bevorderen van een rationeel beleid bij het ontginnen van de natuurlijke hulpbronnen, waardoor een niet verantwoorde uitputting daarvan wordt voorkomen. De Regering zal er voor moeten waken dat sommige mijnbeddingen, die een kostbaar bestanddeel van onze natuurlijke rijkdommen uitmaken, niet vroegtijdig zouden prijsgegeven worden. Daarboven is het onontbeerlijk dat geen productieverhuizing geschiede tenzij binnen de perken waardoor de regelmatige bevoorrading van het Belgische bedrijfsleven niet in het gedrang wordt gebracht.

7° Een programma van verbetering van de verkeerswegen vóór het einde van de overgangperiode uit te voeren ten einde het mededingingsvermogen van de Belgische producenten te vrijwaren.

MOTIE AANGENOMEN
DOOR DE KAMER DER VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
TER VERGADERING VAN 11 JUNI 1952

De Kamer verzoekt de Regering binnen de kortst mogelijke tijd alle maatregelen te willen voorleggen, met inbegrip van wetgevende initiatieven, welke er toe strekken :

a) door alle geschikte middelen de structuurhervormingen te verwezenlijken die moeten leiden naar de onmiddellijke rationalisatie van de steenkolennijverheid;

b) door het verzamelen van de nodige geldmiddelen, de financiering te verzekeren van de door die rationalisatie vereiste beleggingen;

c) te doen overgaan tot de volledige en uitvoerige inventaris van 's lands steenkolenrijkdommen en de exploitatie er van voor te bereiden;

d) de verkeerswegen te verbeteren, teneinde 's lands verbindingen met de naburige grondgebieden te verbeteren.

Deze internationale akten zijn tussen de volgende landen van kracht :

Bondsrepubliek Duitsland, bekrachtiging, 23 Juli 1952.

België, bekrachtiging, 22 Juli 1952.

Frankrijk, bekrachtiging, 18 Juli 1952.

Italië, bekrachtiging, 22 Juli 1952.

Luxemburg, bekrachtiging, 23 Juli 1952.

Nederland, bekrachtiging, 17 Juli 1952.

LITERATUUR BETREFFENDE DE MONETAIRE EN FINANCIËLE TOESTAND VAN BELGIË

Onderstaande literatuuropgave sluit aan bij diegene die wij gepubliceerd hebben in ons Juli-nummer 1952 van het *Tijdschrift*. Er weze opgemerkt dat in deze literatuuropgave noch de verslagen van de verschillende instellingen, noch de statistische bronnen zijn overgenomen.

1. GELD- EN BANKWEZEN.

Crédit à la consommation. (*Bulletin de la Chambre du Commerce et de l'Industrie du Katanga, Elisabethville*, n° 123, Juni 1952, blz. 3-4.)

DE BECK. La confirmation des lettres de crédit commerciales réalisables par négociation de tirages. (*La Revue de la Banque, Brussel*, XVI, n° 7-8, 1952, blz. 562-567.)

De financiering van de uitvoer op halflange termijn. (*Fabrimétal, wekelijks inlichtings- en contactbulletin van de Federatie der Metaalverwerkende Nijverheid, Brussel*, n° 316, 14 Juli 1952, blz. 560-562.)

DELMOTTE, L. De Belgische geld- en kapitaalmarkt in Juni 1952. (*Economisch-Statistische Berichten, uitgave van het Nederlands Economisch Instituut, Rotterdam, XXXVII*, n° 1836, 30 Juli 1952, blz. 588-590.)

DELMOTTE, L. De private financiën. (*De Gids op maatschappelijk Gebied, Brussel, XLIII*, n° 5-6, Mei-Juni 1952, blz. 415-425.)

JANSSENS, J.-G. L'historique du financement de la laine sur le marché de Londres. (*La Revue de la Banque, Brussel, XVI*, n° 7-8, 1952, blz. 508-536.)

JACQUES, M. Een dringend tijdsprobleem : De verkoop of afbetaling. (*De Gids op maatschappelijk Gebied, Brussel, XLIII*, n° 7, Juli 1952, blz. 582-601.)

LISON, F. Crédits documentaires : Conformation à la demande du bénéficiaire. — Destination de la marchandise. — Concordance entre la licence d'ex-

portation et les documents présentés. (*La Revue de la Banque, Brussel, XVI*, n° 7-8, 1952, blz. 553-557.)

VANDEPUTTE, R. De economische en financiële betrekkingen tussen België en Belgisch-Kongo. (*Tijdschrift voor Politiek, Brussel, II*, n° 4, 20 Augustus 1952, blz. 426-434.)

2. BEURS- EN SPAARWEZEN.

DELMOTTE, L. De Belgische geld- en kapitaalmarkt in Juni 1952. (*Economisch-Statistische Berichten, uitgave van het Nederlands Economisch Instituut, Rotterdam, XXXVII*, n° 1836, 30 Juli 1952, blz. 588-590.)

DELMOTTE, L. De private financiën. (*De Gids op maatschappelijk Gebied, Brussel, XLIII*, n° 5-6, Mei-Juni 1952, blz. 415-425.)

Rendement des sociétés anonymes belges. (*Revue trimestrielle de la Banque de Bruxelles, Brussel*, n° 1-2, 1952, blz. 11-12.)

VELTER, G. Investerings. (*Fabrimétal, wekelijks inlichtings- en contactbulletin van de Federatie der Metaalverwerkende Nijverheid, Brussel*, n° 315, 7 Juli 1952, blz. 540-544.)

3. PRIJZEN EN LONEN.

De lonen in Vlaanderen en Wallonië. (*De Gids op maatschappelijk Gebied, Brussel, XLIII*, n° 7, Juli 1952, blz. 616-627.)

GOLDSCHMIDT, P. Het Belgisch kinderbijslagstelsel. (*Arbeidsblad, uitgegeven door het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg, Brussel, LIII*, n° 5, Mei 1952, blz. 496-517.)

LEEMAN, A. Prijzen en lonen. (*De Gids op maatschappelijk Gebied, Brussel, XLIII*, n° 5-6, Mei Juni 1952, blz. 426-432.)

4. BEGROTING EN OPENBARE FINANCIËN.

La fiscalité en Belgique. (*Statistiques et Etudes financières, supplément Finances comparées, Parijs, n° 12, 1954, blz. 656-699.*)

SERMON, L.-L. L'aide aux régions et aux industries déprimées. Techniques fiscales ou capitalisme d'Etat? (*Energie, Brussel, n° 112, Maart-April 1952, blz. 1547-1550.*)

VAN ROMPUY, V. De publieke financiën in 1951. (*De Gids op maatschappelijk Gebied, Brussel, XLIII, n° 5-6, Mei-Juni 1952, blz. 400-413.*)

6. WEDEROPBOUW — STRIJD TEGEN DE WERKLOOSHEID.

CONFEDERATION DES SYNDICATS CHRETIENS. Etude sur le chômage. Comment la C.S.C. envisage la solution. (*Brussel, C.S.C., 1952, 35 blz.*)

De huidige werkloosheid en de mogelijke werkverschaffing. (*De christelijke Werkgever, Brussel, VIII, n° 7, Juli-Augustus 1952, blz. 324-325.*)

Het probleem van de wedertewerkstelling der in leeftijd gevorderde werklozen. (*Arbeidsblad, uitgegeven door het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg, Brussel LIII, n° 5, Mei 1952, blz. 554-577.*)

La lutte contre le chômage. (*Vita, bulletin bimensuel de la Confédération de l'Alimentation belge, Brussel, IX, n° 13, 15 Juli 1952, blz. 859-865.*)

SERMON, L.-L. L'aide aux régions et aux industries déprimées. Techniques fiscales ou capitalisme d'Etat? (*Energie, Brussel, n° 112, Maart-April 1952, blz. 1547-1550.*)

7. INTERNATIONALE FINANCIËLE VERRICHTINGEN.

BACHMANN, H. Die Möglichkeit fluktuierender Wechselkurse im System der Europäischen Zahlungsunion. (*Aussenwirtschaft, Zeitschrift für internationale Wirtschaftsbeziehungen, Berne, VII, 2, Juni 1952, blz. 112-114.*)

BREPOELS, H. L'évolution européenne des paiements. (*Revue pratique des Questions commerciales et économiques, Luik, Juni 1952, blz. 2-12.*)

BROWN, C. E.P.U. — Has it been a succes? (*The Bankers' Magazine, Londen, n° 1300, Juli 1952, blz. 23-28.*)

Debtors and creditors. (*The Economist, Londen, CLXIV, n° 5685, blz. 319-320.*)

De Europese Betalingsunie. (*Weekberichten van de Kredietbank, Brussel, VII, n° 32, 10 Augustus 1952, blz. 249-250 en 255-256.*)

HOFFMAN, M.-L. European payments. An American view. (*Lloyds Bank Review, Londen, n° 25, Juli 1952, blz. 13-27.*)

JAMES, E. Perspectives de l'Union Européenne de Paiements. (*Benque, Parijs, XXI, n° 74, Augustus 1952, blz. 469-473.*)

TRIFFIN, R. Monetary reconstruction in Europe. (*International Conciliation, New-York, n° 482, Juni 1952, blz. 263-308.*)

8. FINANCIËLE ASPECTEN VAN BENELUX.

De economische toestand van Nederland. (*Statistische en econometrische Onderzoekingen, Centraal Bureau voor de Statistiek, Den Haag, VII, n° 2, 2° kwartaal 1952, blz. 55-80.*)

Développements récents de Benelux. (*Chronique de Politique étrangère, Brussel, V, n° 3, Mei 1952, blz. 294-304.*)

Economische toestand in Nederland. Eerste kwartaal 1952. (*Amsterdamsche Bank — Incasso Bank, Amsterdam, n° 96, 1° kwartaal 1952, blz. 15-54.*)

Verlaging omzetbelasting in Nederland. (*Handels-overzicht, Nederlandse Kamer van Koophandel voor België en Luxemburg, Brussel, n° 7-8, Juli-Augustus 1952, blz. 17-24.*)

10. ALGEMEEN.

Belgian slump ending? (*The Statist, Londen, CLVI, n° 3883, 9 Augustus 1952, blz. 175-176.*)

Belgisch-Kongo in 1951. (*Weekberichten van de Kredietbank, Brussel, VII, n° 29, 20 Juli 1952, blz. 225-226 en 234-232.*)

De economische toestand van België op 15 Juni 1952. (*Bulletin van de Kamer van Koophandel van Antwerpen, Antwerpen, XLVIII, n° 8, Augustus 1952, blz. 552-555.*)

De productie in Belgisch-Kongo in 1951. (*Weekberichten van de Kredietbank, Brussel, VII, n° 30, 27 Juli 1952, blz. 233-234, 240.*)

La Belgique connaîtra-t-elle à son tour l'austérité? (*L'Economie, Parijs, VIII, n° 359, 17 Juli 1952, blz. 9-13.*)

MASOIN, M. La Belgique devant le réarmement. (*Finances publiques, Den Haag, VII, n° 1-2, 1952, blz. 115-130.*)

QUINTIN, F.-A. Economische problemen van ons land. (*De christelijke Werkgever, Brussel, VIII, n° 7, Juli-Augustus 1952, blz. 309-319.*)

Situation économique et financière de la Belgique. (*Revue trimestrielle de la Banque de Bruxelles, Brussel, n° 1-2, 1952, blz. 13-32.*)

TEYSSSEN, J. Belgisch-Congo in 1951. (*De Gids op maatschappelijk Gebied, Brussel, n° 5-6, Mei-Juni 1952, blz. 492-512.*)

VANDEPUTTE, R. De economische en financiële betrekkingen tussen België en Belgisch-Kongo. (*Tijdschrift voor Politiek, Brussel, II, n° 4, 20 Augustus 1952, blz. 426-434.*)

ECONOMISCHE WETGEVING

Deze rubriek bevat de wetten, besluiten en andere officiële bekendmakingen die van bijzonder belang zijn voor 's lands algemene economie en via het Belgisch Staatsblad werden afgekondigd in de loop van de maand aan deze van de publicatie van ons Tijdschrift voorafgaand.

Alleen de gewichtigste wetten en besluiten hebben wij « in extenso » overgenomen. Voor de andere wetteksten volstaat een eenvoudige vermelding, desnoods door een verklarende nota verduidelijkt.

Om het naslaan er van te vergemakkelijken, hebben wij bovenbedoelde documentatie in de volgende rubrieken ondergebracht :

- I. — *Algemene economische wetgeving*
- II. — *Overheidsfinanciën (incl. begrotingswetten), munt-, bank- en financiële wetgeving*
- III. — *Landbouw*
- IV. — *Nijverheid*
- V. — *Arbeid*
- VI. — *Binnenlandse handel*
- VII. — *Buitenlandse handel*
- VIII. — *Verkeerswezen*
- IX. — *Prijzen en lonen*
- X. — *Sociale wetgeving (pensioenen, sociale verzekeringen en diverse sociale voordelen)*
- XI. — *Oorlogsschade*

I — ALGEMENE ECONOMISCHE WETGEVING

Wet van 27 Mei 1952

waarbij de Minister van Koloniën gemachtigd wordt om een tienjarenplan voor de economische en sociale ontwikkeling van Belgisch-Kongo met buitengewone middelen ten uitvoer te leggen (Staatsblad, 26 Juli 1952, blz. 5394).

Artikel 1. — Aan de Minister van Koloniën wordt machtiging verleend om, bij middel van buitengewone middelen, over te gaan tot de uitvoering van een tienjarenplan ontworpen voor de economische en sociale ontwikkeling van Belgisch-Congo :

I — *Vervoer*

1. Spoorwegen : aansluiting tussen het net van de « Compagnie des Chemins de Fer du Bas-Congo au Katanga » en dat van de « Compagnie des Chemins de Fer du Congo supérieur aux Grands Lacs Africains ». Aanleg van nieuwe spoorwegnetten. Verbetering of verandering aan bepaalde spoorwegnetten.

2. Wegen : geleidelijk aanleggen van een wegennet met moderne kenmerken hetzij door de verbetering van reeds bestaande vakken, hetzij door het verwezenlijken van nieuwe vakken ; voornamelijk de voltooiing van de verbindingsweg Stanleystad-Kivu.

3. Vervoer te water : verbetering van de bevaarbaarheid der waterwegen door betonning, baggering en wegruiming ;

Havenwerken : aanleg van kaden en haveninstallaties ; Vermeerdering van vlottend materiaal : aankoop van barge en van sleepboten om in de steeds toenemende behoeften van het wegvoeren van de goederen te voorzien.

4. Vliegvelen : uitrusting van vliegvelen en aanleg van nieuwe startbanen.

II — *Huisvesting voor inlanders*

Inrichting van de inlanderswijken en bouwen van woonhuizen in deze wijken.

III — *Wetenschappelijke uitrusting en openbare diensten*

1. Stedebouw : openbare gebouwen, huisvesting voor Europeanen en huisvesting voor inlanders (buiten de wijken gelegen).

2. Silo's en opslagplaatsen voor betere bewaring van de uitgevoerde producten.

3. Cartografie en geodesie.

4. Geologie en hydrologie.

5. Verbetering van meteorologische inrichtingen.

6. Verbetering van de verreberichtgevingen.

IV — *Watervoorziening*

Verbetering van de netten voor waterbedeling die in de grote centra bestaan. Inrichting voor waterbedeling in de centra van tweede rang.

V — *Electrificatie*

Studie en bouwen van nieuwe centrales om te voorzien in de steeds toenemende behoeften van elektrische drijfkracht.

VI — *Onderwijs*

Kosten van eerste aanleg voor het onderwijs van inlanders. — Onderwijs voor de massa bevolking ; selectie-onderwijs voor jongens en voor meisjes ; vakonderwijs.

VII — *Hygiëne*

Uitrusting in de centra. — Uitrusting op het platteland. — Bouwen van hospitalen, laboratoria en speciale inrichtingen. — Verbetering van de uitrusting. — Allerlei bouwwerken.

VIII — *Inwijking en kolonaat*

Uitrusting voor stukwerk. — Bouwen van schoolhoeven. — Instellingen voor het bewerken der landbouwproducten. — Krediet aan de kolonisten.

IX — *Landbouw*

Wetenschappelijk onderzoek. — Bodembehoud. — Inlandse landbouw. — Inlandse veeteelt. — Visserij en vistelt.

Art. 2. — Tot het uitwerken van het tienjarenplan wordt aan de Minister van Koloniën machtiging verleend om titels van Openbare Schuld van Congo uit te geven voor een nominaal kapitaal van twintig milliard frank.

Art. 3. — De titels van de Openbare Schuld van Congo zullen uitgegeven worden, bij wijze van opeenvolgende gedeelten, naar mate van de behoeften en van de faciliteiten van de markt. Dit, overeenkomstig de koninklijke besluiten waarbij de datum en financiële voorwaarden van uitgifte zullen vastgesteld worden en welke door de in Raad vergaderde Ministers zullen besproken worden.

De interesten en de gebeurlijke terugbetalingspremie zijn vrij van alle, tegenwoordige en toekomstige, cedulaire belastingen of taksen, ten voordele van de Belgische Staat, van de provinciën, van de gemeenten en van de Kolonie.

Art. 4. — De kredieten die voor de uitvoering van het tienjarenplan worden gevraagd, worden vermeld in de tabellen van de buitengewone begrotingen van Belgisch-Congo, met een programma van de ontworpen werken.

Het jaarverslag voor de Kamers bevat een uiteenzetting van de begonnen of uitgevoerde werken.

Art. 5. — De uitvoering van de werken van het tienjarenplan kan worden verzekerd door de Kolonie of voor haar rekening, ofwel bij wijze van participaties der Kolonie in het vormen van de geldbronnen van vennootschappen of organismen die met de uitvoering van de werken belast zijn.

Kondigen de tegenwoordige wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt worde.

Koninklijk besluit van 12 Juli 1952

tot wijziging van het besluit van de Regent van 16 Januari 1945 betreffende de werking van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid (Staatsblad, 16 Juli 1952, blz. 5224). (Zie tekst, rubriek X.)

II — OVERHEIDSFINANCIËN (INCL. BEGROTINGSWETTEN), MUNT-, BANK- EN FINANCIËLE WETGEVING

Wet van 3 Juli 1951

waarbij op de begroting der gewone en uitzonderingsuitgaven van Belgisch-Kongo en van Ruanda-Urundi voor het dienstjaar 1948, bijkredieten geopend en kredietoverschrijvingen gemachtigd worden (Staatsblad, 26 Juli 1952, blz. 5400).

Wet van 29 Mei 1952

houdende de begroting van het Ministerie van Koloniën voor het dienstjaar 1952 (Staatsblad, 26 Juli 1952, blz. 5396).

Wet van 10 Juni 1952

houdende de begroting van het Ministerie van Binnenlandse Zaken voor het dienstjaar 1952 (Staatsblad, 11 Juli 1952, blz. 5110).

Koninklijk besluit van 11 Juni 1952

houdende goedkeuring van de wijzigingen gebracht aan de statuten van het Herdiscontering- en Waarborginstituut (Staatsblad, 4 Juli 1952, blz. 4970).

Enig artikel. — Worden goedgekeurd de wijzigingen gebracht aan artikel 7 en aan het eerste lid van artikel 9 van de statuten van het Herdiscontering- en Waarborginstituut, welke voortaan zullen luiden als volgt:

« Artikel 7. Het totaal der obligo's van het Instituut, waaronder alle om het even welke endossementen van effecten, avaleringen en andere waarborgen, mag op geen enkel tijdstip twaalf milliard frank overschrijden.

» Artikel 9, 1^e alinea. Het kapitaal van het Instituut is zeshonderd millioen frank groot; het is verdeeld in zes duizend nominatieve aandelen van honderd duizend frank elk. »

Wet van 20 Juni 1952

houdende de begroting van het Ministerie van Economische Zaken en Middenstand voor het dienstjaar 1952 (Staatsblad, 12 Juli 1952, blz. 5143).

Wet van 23 Juni 1952

houdende begroting van het Ministerie van Wederopbouw (Staatsblad, 7-8 Juli 1952, blz. 5006).

Wet van 24 Juni 1952

houdende de begroting van Ontvangsten en Uitgaven voor orde voor het dienstjaar 1952 (Staatsblad, 11 Juli 1952, blz. 5090).

Wet van 2 Juli 1952

houdende de begroting van het Ministerie van Justitie voor het dienstjaar 1952 (Staatsblad, 18 Juli 1952, blz. 5251).

Wet van 9 Juli 1952

houdende de begroting van buitengewone Ontvangsten en Uitgaven voor het dienstjaar 1952 (Staatsblad, 24-22-23 Juli 1952, blz. 5326).

Wet van 22 Juli 1952

tot wijziging van de wetten betreffende de verkeersbelasting op de autovoertuigen, geordend op 10 April 1951 (Staatsblad, 30 Juli 1952, blz. 5474).

Koninklijk besluit van 26 Juli 1952

tot wijziging van het koninklijk besluit van 22 Maart 1952 betreffende de wisselcontrôle (Staatsblad, 28-29 Juli 1952, blz. 5454).

Artikel 1. — De percentages van vijf en twintig (25), twintig (20), vijftien (15), tien (10), zeven en half (7 1/2) en vijf (5) voorzien onder littera's *a, b, c, d, e* en *f* van artikel 1 van het koninklijk besluit van 22 Maart 1952, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 9 Mei 1952, worden respectievelijk verlaagd op twintig (20), zestien (16), twaalf (12), acht (8), zes (6) en vier (4).

De percentage van veertig (40) voorzien onder artikel 2 van bewust koninklijk besluit wordt verlaagd op twee en dertig (32).

Art. 2. — In artikel 3, 3^e lid, van het koninklijk besluit van 22 Maart 1952, gewijzigd bij het koninklijk besluit

van 9 Mei 1952, worden na de woorden « een of verscheidene certificaten op naam » de woorden « of aan order » toegevoegd.

Art. 3. — Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

Art. 4. — Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 26 Juli 1952

tot wijziging van de Algemene Verordening op de met het zegel gelijkgestelde taxes (Staatsblad, 28-29 Juli 1952, blz. 5454).

Dit besluit wijzigt de rentetarieven van de uitvoertaxe.

III — LANDBOUW

Ministerieel besluit van 23 Juni 1952

waarbij een Raadgevende Commissie voor de vermenigvuldiging en de keuring van geselectieerd zaai- en pootgoed bij de Nationale Dienst voor Afzet van Land- en Tuinbouwproducten wordt opgericht (Staatsblad, 14-15 Juli 1952, blz. 5204).

Ministerieel besluit van 25 Juni 1952

tot wijziging van het ministerieel besluit van 3 Juni 1947 betreffende de reglementering van de Rijkstoe-lagen aan de verenigingen voor kleinveeteelt (Staatsblad, 31 Juli 1952, blz. 5496).

IV — NIJVERHEID

Ministerieel besluit van 19 Juni 1952

houdende vaststelling van het bedrag der premieën toegekend aan de instellingen die uit Belgische melk zekere melkderivaten voortbrengen (Staatsblad, 3 Juli 1952, blz. 4953).

V — ARBEID

Wet van 22 Juli 1952

tot wijziging van de wet van 10 Maart 1900 op de arbeidsovereenkomst en de wet van 7 Augustus 1922 op het bediendencontract (Staatsblad, 31 Juli 1952, blz. 5494).

Dit besluit bepaalt de gevolgen van de oproeping of de wederoproeping onder de wapens op het arbeidscontract van de werkman en de bediende.

VI — BINNENLANDSE HANDEL

Ministerieel besluit van 14 Juli 1952

houdende tijdelijk verbod van het vervoer, het venten en het tekoopstellen van levend pluimvee (Staatsblad, 21-22-23 Juli 1952, blz. 5353).

Ministerieel besluit van 17 Juli 1952

tot wijziging van het ministerieel besluit van 25 Juni 1951 betreffende het gebruik van de benamingen boter, room, melk en kaas (Staatsblad, 26 Juli 1952, blz. 5416).

VII — BUITENLANDSE HANDEL

Wet van 24 Juni 1952

houdende bekrachtiging van het koninklijk besluit van 5 Maart 1951 tot wijziging van de wet van 6 Augustus 1849 op de doorvoer (Staatsblad, 26 Juli 1952, blz. 5407).

Wet van 24 Juni 1952

betreffende het tarief van invoerrechten (Staatsblad, 26 Juli 1952, blz. 5407).

Ministerieel besluit van 9 Juli 1952

tot intrekking van het ministerieel besluit van 14 Februari 1952 houdende verbod van invoer van stalmest herkomstig uit Nederland (Staatsblad, 21-22-23 Juli 1952, blz. 5352).

VIII — VERKEERSWEZEN

Koninklijk besluit van 10 Juni 1952

tot goedkeuring van het tarief der rechten door de naamloze vennootschap « Maatschappij der Brugsche Zeevaart Inrichtingen » te heffen in het haven-complex Brugge-Zeebrugge (Staatsblad, 13 Juli 1952, blz. 5174).

Koninklijk besluit van 5 Juli 1952

tot goedkeuring van de schaal der rechten en taksen van de autonome haven van Luik (Staatsblad, 13 Juli 1952, blz. 5176).

IX — PRIJZEN EN LONEN

Koninklijk besluit van 10 Juni 1952

waarbij wordt bindend gemaakt de beslissing van 25 Februari 1952 van het Nationaal Paritair Comité van de voedingsbedrijven tot verlenging van de geldigheidsduur van de beslissing van 13 April 1951, bindend gemaakt bij koninklijk besluit van 7 November 1951 en betreffende de koppeling van de lonen in de voedingsnijverheid aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen (Staatsblad, 10 Juli 1952, blz. 5068).

bedrijf, betreffende de vaststelling van de minimumlonen van het lager personeel van het permanent hôteldbedrijf, bindend worden gemaakt (Staatsblad, 3 Juli 1952, blz. 4951).

Koninklijk besluit van 17 Juni 1952

waarbij de beslissingen van 20 Februari 1952 van het Nationaal Paritair Comité van de houtbedrijven, betreffende de vaststelling der minima-lonen in de bosontginningen en mijnhoutbedrijven, alsook de koppeling van deze lonen aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen, bindend worden gemaakt (Staatsblad, 16 Juli 1952, blz. 5220).

Koninklijk besluit van 11 Juni 1952

waarbij de beslissingen van 18 Maart 1952 van het Nationaal Paritair Comité voor de vermaakondernemingen betreffende de vaststelling van de classificatie en minima-lonen van de in de bioscoopzalen tewerkgestelde arbeiders en arbeidsters, bindend worden gemaakt (Staatsblad, 10 Juli 1952, blz. 5070).

Ministerieel besluit van 3 Juli 1952

houdende wijziging van het ministerieel besluit van 13 Juli 1951, houdende vaststelling van de maxima-verkooprijzen aan de verbruikers der steenkolen en steenkool- en bruinkolenagglomeraten, gewijzigd door het ministerieel besluit van 30 November 1951 (Staatsblad, 10 Juli 1952, blz. 5064).

Koninklijk besluit van 12 Juni 1952

waarbij de beslissingen van 8 April en 15 Mei 1952 van het Nationaal Paritair Comité voor het hôteld-

Dit besluit bepaalt de maxima der forfaitaire som in te lassen in de verkoopprijs en veranderlijk volgens de geografische ligging van het magazijn van de kleinhandelaar.

X — SOCIALE WETGEVING (PENSIOENEN, SOCIALE VERZEKERINGEN
EN DIVERSE SOCIALE VOORDELEN)

Koninklijk besluit van 12 Juni 1952

tot vaststelling van het bedrag en de wijze van betaling van het loon voor de feestdagen waarop niet gewerkt wordt in het havenbedrijf van Gent en van Brussel en Vilvoorde (Staatsblad, 1 Juli 1952, blz. 4942).

Koninklijk besluit van 12 Juni 1952

waarbij de beslissing van 17 December 1951 van het Gewestelijk Paritair Comité der haven van Gent, betreffende het bedrag der bestaanszekerheidsbijdrage, wordt bindend gemaakt (Staatsblad, 7-8 Juli 1952, blz. 5023).

Ministerieel besluit van 23 Juni 1952

tot vaststelling voor wat de hotelnijverheid betreft, van de forfaitaire bezoldigingsbedragen voor de berekening van de bijdragen voor maatschappelijke zekerheid van de werkgevers en de hoofdzakelijk bij fooien bezoldigde werknemers (Staatsblad, 7-8 Juli 1952, blz. 5027). — Errata (Staatsblad, 12 Juli 1952, blz. 5158).

Koninklijk besluit van 24 Juni 1952

tot toekenning van aanvullende inkomsten aan de gerechtigden op een ouderdoms- of weduwerentetoeslag, die geen aanvullend ouderdoms- of overlevingspensioen genieten (Staatsblad, 11 Juli 1952, blz. 5119).

Koninklijk besluit van 24 Juni 1952

tot regeling van de toekenning van toelagen aan de groeperingen en instellingen die werkplaatsen of centra voor tewerkstelling en beroepsherscholing van invaliden en onvolwaardigen inrichten (Staatsblad, 11 Juli 1952, blz. 5124).

Koninklijk besluit van 26 Juni 1952

betreffende de toekenning van een bijkomende en tijdelijke vergoeding aan de gerechtigden op de vergoedingen van de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit (Staatsblad, 7-8 Juli 1952, blz. 5024).

Koninklijk besluit van 4 Juli 1952

tot toekenning van een aanvullende toelage aan sommige door arbeidsongevallen getroffen (Staatsblad, 7-8 Juli 1952, blz. 5025).

Koninklijk besluit van 4 Juli 1952

tot toekenning van een aanvullende toelage aan sommige door beroepsziekten getroffen (Staatsblad, 7-8 Juli 1952, blz. 5026).

Koninklijk besluit van 10 Juli 1952

waarbij de beslissing van 12 Juli 1951 van het Gewestelijk Paritair Comité der haven van Antwerpen, genaamd « Nationaal Comité der Haven van Antwerpen », betreffende de dekking van de beheerskosten van het Fonds voor bestaanszekerheid voor de arbeiders der haven van Antwerpen, bindend gemaakt wordt (Staatsblad, 19 Juli 1952, blz. 5289).

Koninklijk besluit van 12 Juli 1952

tot wijziging van het besluit van de Regent van 16 Januari 1945 betreffende de werking van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid (Staatsblad, 16 Juli 1952, blz. 5224).

Artikel 1. — Artikel 1 van het besluit van de Regent van 16 Januari 1945, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 April 1951, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 1. De grenzen genoemd in artikel 3, eerste lid en derde lid, 1°, van de besluitwet van 28 December 1944, gewijzigd bij de wetten van 27 Maart en 14 Juli 1951, worden vastgesteld op de volgende wijze :

» 1° wanneer de bezoldiging van de werknemer slaat op een periode van een of meer maanden, wordt de grens tot beloop waarvan de bezoldiging in aanmerking komt voor het berekenen van de bijdragen, vastgesteld op 5.000 frank per maand;

» 2° wanneer de bezoldiging van de werknemer niet slaat op een periode van een of meer maanden, wordt de grens tot beloop waarvan de bezoldiging in aanmerking komt voor het berekenen van de bijdragen bekomen door het aantal arbeidsdagen vergoed door de lonen van het kwartaal te vermenigvuldigen met 200 frank, uitgezonderd de volgende afwijkingen :

» a) voor de werknemer tewerkgesteld in een onderneming waar de wekelijkse arbeid normaal over vijf dagen verdeeld is, wordt de toe te passen grens bekomen door het aantal arbeidsdagen vergoed door de lonen van het kwartaal te vermenigvuldigen met 240 frank;

» b) voor de werknemer tewerkgesteld in een onderneming waar de wekelijkse arbeid niet normaal over vijf dagen verdeeld is en waar de dagelijkse arbeidsduur meer dan acht uren bedraagt, wordt de toe te passen grens bekomen door het quotiënt van de deling door acht van het totaal aantal arbeidsuren vergoed door de lonen van het kwartaal te vermenigvuldigen, hetzij met 200 frank, hetzij met het dagelijks bedrag van de onder 3°, b, van dit artikel bedoelde forfaitaire bezoldiging; zo dit quotiënt een breuk behelst welke al dan niet groter is dan een halve eenheid, moet het onderscheidenlijk tot de hogere of tot de lagere eenheid worden afgerond;

» c) voor de automatische vensterglasblazerijen, wordt de grens toe te passen ten aanzien van de werknemers die op ononderbroken wijze in wisselploegen werkzaam zijn, bekomen door voor iedere werknemer het aantal arbeidsdagen per kwartaal met 220 frank te vermenigvuldigen;

» 3° ten aanzien van de categorieën van werknemers waarvoor de bijdragen te berekenen zijn op basis van forfaitaire bezoldigingen, wordt de toe te passen grens vastgesteld :

» a) per maand, op het maandelijks bedrag van de forfaitaire bezoldiging, wanneer de bezoldiging van de werknemer slaat op een periode van een of meer maanden;

» b) in de andere gevallen, door het dagelijks bedrag van de forfaitaire bezoldiging van de werknemer te vermenigvuldigen met het aantal arbeidsdagen vergoed door de lonen van het kwartaal.

» Deze forfaitaire bezoldigingen worden vastgesteld door de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg na raadpleging van het Bestuurscomité van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid; de bevoegde paritaire comité's kunnen verzocht worden een aan de vaststelling der forfaitaire bezoldigingen voorafgaand advies te geven;

» 4° telkens wanneer de toepassing van het bepaalde in 2° en 3°, b, van dit artikel de inning meebrengt van bijdragen op de bezoldigingen hoger dan het bedrag bekomen door het aantal werkdagen van het kwartaal met 200 frank te vermenigvuldigen, worden de vastgestelde grenzen tot dit bedrag teruggebracht;

» 5° voor de toepassing van de voorafgaande bepalingen, dient verstaan :

» a) onder arbeidsdagen :

» de werkelijk aan de arbeid bestede dagen en de dagen waarop niet is gewerkt, waarvoor de werkgever tot betaling van een bezoldiging is gehouden;

» b) onder kwartaal :

» de periode die een aanvang neemt de eerste werkdag vergoed door het eerste loon van het kalenderkwartaal en die eindigt de laatste werkdag vergoed door het laatste loon van dit kalenderkwartaal. »

Art. 2. — In artikel 2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Regent van 8 Februari 1946, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

» 1° in het eerste lid wordt het woord « afhoudingen » vervangen door het woord « bijdragen »;

» 2° het artikel wordt met het volgend lid aangevuld :

» De forfaitaire raming in het tweede lid van dit artikel bepaald voor nachtverblijf van de werknemer is niet van toepassing wanneer de arbeider het genot heeft van een gebouw of van een uit verschillende woonvertrekken bestaande gedeelte van een gebouw. »

Art. 3. — In artikel 5, tweede lid, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Regent van 8 Februari 1946, vervallen de woorden « alinea 2 en volgende ».

Art. 4. — Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Art. 5. — Dit besluit wordt van kracht de dag waarop het in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt en heeft uitwerking met ingang van 1 Juli 1952.

Koninklijk besluit van 24 Juli 1952

tot toekenning voor het jaar 1952 van een buitengewone bijkomende toelage aan de gerechtigden op een ouderdoms-, weduwen-, wezen- of invaliditeits-toelage, ten laste van het Toelagenfonds voor bedienden (Staatsblad, 30 Juli 1952, blz. 5484).

DOORLOPENDE MAANDSTATISTIEKEN

(Inhoud, zie laatste bladzijde van het Tijdschrift)

GELDMARKT

I — RENTETARIEF VOOR DISCONTO EN BELENINGEN (in pCt.)

2

TIJDVAK	OFFICIËLE RENTETARIEVEN VAN DE NATIONALE BANK VAN BELGIË												CALOBLD	
	Disconto						Belingen van en voorschotten op (*)						In verrekingskamer	Buiten verrekening
	Bankaccepten en geaccepteerde documentaire wissels vooraf door de N.B.B. gevisieerd		Geaccepteerde wissels		Niet geaccepteerde wissels	Promessen	Schatkistcertificaten met ten hoogste 120 dagen looptijd	Schatkistcertificaten met ten hoogste 8 maanden looptijd	Schatkistcertificaten met ten hoogste 12 maanden looptijd	Schatkistcertificaten met een looptijd van meer dan 12 maanden	Vijfjarige Schatkistcertificaten (1941) 3 1/2 %	Andere overheidsfondsen		
	wegens goederenuitvoer	wegens goedereninvoer	bij een bank gedomicilieerd	niet bij een bank gedomicilieerd										
1950 Jaargemidd. . .	2,73	3,42	3,42	3,67	4,67	5,17	2,—	2,1875	2,375	5,17	(1) 5,—	5,17	1,25	1,25
1951 Jaargemidd. . .	3,54	3,54	3,54	3,88	4,88	5,50	2,—	2,1875	2,375	5,50	—	5,50	1,25	1,25
Maandgemiddelden :														
1951 Mei	3,75	3,75	3,75	4,—	5,—	5,50	2,—	2,1875	2,375	5,50	—	5,50	1,25	1,25
Juni	3,75	3,75	3,75	4,—	5,—	5,50	2,—	2,1875	2,375	5,50	—	5,50	1,25	1,25
Juli (van 6 Juli af)	3,50	3,50	3,50	3,75	4,75	5,50	2,—	2,1875	2,375	5,50	—	5,50	1,25	1,25
Augustus	3,50	3,50	3,50	3,75	4,75	5,50	2,—	2,1875	2,375	5,50	—	5,50	1,25	1,25
Sept. (van 13 Sept. af)	3,25	3,25	3,25	3,75	4,75	5,50	2,—	2,1875	2,375	5,50	—	5,50	1,25	1,25
October	3,25	3,25	3,25	3,75	4,75	5,50	2,—	2,1875	2,375	5,50	—	5,50	1,25	1,25
November	3,25	3,25	3,25	3,75	4,75	5,50	2,—	2,1875	2,375	5,50	—	5,50	1,25	1,25
December	3,25	3,25	3,25	3,75	4,75	5,50	2,—	2,1875	2,375	5,50	—	5,50	1,25	1,25
1952 Januari	3,25	3,25	3,25	3,75	4,75	5,50	2,—	2,1875	2,375	5,50	—	5,50	1,25	1,25
Februari	3,25	3,25	3,25	3,75	4,75	5,50	2,—	2,1875	2,375	5,50	—	5,50	1,25	1,25
Maart	3,25	3,25	3,25	3,75	4,75	5,50	2,—	2,1875	2,375	5,50	—	5,50	1,25	1,25
April	3,25	3,25	3,25	3,75	4,75	5,50	2,—	2,1875	2,375	5,50	—	5,50	1,25	1,25
Mei	3,25	3,25	3,25	3,75	4,75	5,50	2,—	2,1875	2,375	5,50	—	5,50	1,25	1,25
Juni	3,25	3,25	3,25	3,75	4,75	5,50	2,—	2,1875	2,375	5,50	—	5,50	1,25	1,25
Juli	3,25	3,25	3,25	3,75	4,75	5,50	2,—	2,1875	2,375	5,50	—	5,50	1,25	1,25

N. B. — De warrants worden gediscoteerd tegen het tarief der bij een bank gedomicilieerde accepten.

(1) Gemiddelde van de eerste zeven maanden.

(*) Quotiteit van het voorschot in Juli 1952 :

Schatkistcertificaten uitgegeven op korte termijn	95 pCt.	4 pCt. Schatkistcertificaten met 5 tot 10 jaar looptijd (1947)	90 pCt.
Obligaties 4 1/2 pCt. Lening van 1951	90 pCt.	4 pCt. Schatkistcertificaten met 5 tot 10 jaar looptijd (1948)	90 pCt.
3 1/2 pCt. Schatkistcertificaten met ten hoogste 15 jaar looptijd (1942)	90 pCt.	4 pCt. Schatkistcertificaten 1949	90 pCt.
4 pCt. Schatkistcertificaten met 5, 10 of 20 jaar looptijd (1943)	90 pCt.	4 pCt. Schatkistcertificaten 1950 Belgisch Congo	90 pCt.
3 1/2 pCt. Schatkistcertificaten met 10 jaar looptijd (1944)	90 pCt.	Obligaties 4 pCt. 1950-1960 Belgisch Congo	90 pCt.
		Ander overheidspapier	80 pCt.

II — RENTETARIEF VOOR BANKDEPOSITO'S EN TEGOEDEN BIJ DE ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTEKAS

4

TIJDVAK	Banken — Depositoreringen (*)					Algemene Spaarkas (inlagen op spaarboekjes)			Nat. Maat. voor Krediet aan de Nijverheid
	onmiddellijk opvraagbaar	15 dagen vooropzegging	1 maand	3 maanden	6 maanden	tot fr. 50.000 (1)	fr. 50.000 tot 100.000 (2)	boven fr. 100.000 (3)	
1950 Jaargemiddelden . .	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	2,50
1951 Jaargemiddelden . .	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	2,50
Maandgemiddelden :									
1951 Mei	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	2,50
Juni	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	2,50
Juli	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	2,50
Augustus	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	2,50
September	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	2,50
October	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	2,50
November	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	2,50
December	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	2,50
1952 Januari	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	2,50
Februari	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	2,50
Maart	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	2,50
April	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	2,50
Mei	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	2,50
Juni	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	2,50
Juli	0,50	0,85	1,10	1,40	1,75	3,—	1,50	0,50	2,50

(*) Gemiddelde van vier banken.

Vanaf Januari 1952: (1) tot fr 75.000 — (2) fr 75.000 tot fr 150.000 — (3) boven fr 150.000.

VALUTAMARKT EN MARKT DER EDELE METALEN

I — NOTERING DER EDELE METALEN

TIJDVAK	GOUD				ZILVER			
	LONDEN sh. en d. per oz. fijn	NEW-YORK dollars per oz. fijn	BOMBAY		LONDEN d. per oz. fijn	NEW-YORK cents per oz. fijn	BOMBAY	
			Roepieën en annas per Fine Tola	Omrekening in sh. en d. per oz. fijn			Roepieën en annas per 100 Fine Tola	Omrekening in pence per oz. fijn
1938 31 December	149/7 1/2	35			(1) 20,08	42,75		
1950 30 December	248/0	35	112.11	450/9	70,00	80,00	187. 2	90
1951 31 December	248/0	35	105.11	422/9	77,00	88,00	187.10	90
Maandgemiddelden :								
1951 Mei	248/0	35	116. 1	464/3	78,50	90,16	203. 7	98
Juni	248/0	35	116. 3	464/9	77,07	88,44	203. 4	98
Juli	248/0	35	113. 3	452/9	78,50	90,16	194. 9	93
Augustus	248/0	35	113.13	455/3	78,50	90,16	188.12	91
September	248/0	35	111. 2	444/6	78,50	90,16	187. 7	90
October	248/0	35	107.14	431/6	77,00	88,15	185. 5	89
November	248/0	35	107. 8	430/0	77,00	88,00	185. 0	89
December	248/0	35	105. 6	421/6	77,00	88,00	185.15	89
1952 Januari	248/0	35	105.14	423/5	77,00	88,00	190.14	92
Februari	248/0	35	104. 3	416/9	77,00	88,00	190. 0 (2)	91
Maart	248/0	35	89. 5 (2)	357/3	77,00	88,00	154. 6	75
April	248/0	35	90.13	363/2	77,00	88,00	160. 2	77
Mei	248/0	35	91. 3	364/9	74,89	85,44	164. 3	79
Juni	248/0	35	88. 1	352/3	72,50	82,75	153.14	74
Juli	248/0	35	89.10	358/6	72,62	82,89	159. 7	77

(1) Notering per stand. oz.

(2) Gemiddelde van 17 tot 31 Maart 1952, daar de markt gesloten was van 4 tot 15 Maart 1952.

N. B. — 1 oz. troy = 31,1035 gram; 1 tola = 11,6638 gram; 1 roepie = 16 annas; 1 roepie = 18 pence.

II — OFFICIËLE WISSELKOERSEN PER 31 JULI 1952

vastgesteld door de Nationale Bank van België.

krachtens besluit n° 6 genomen door de Ministerraad te Londen op 1 Mei 1944

(« Belgisch Staatsblad » van 5 September 1944, n° 22)

(Belgische franken)

VALUTA	Contractuele of gemiddelde koers	Transfers	
		Aankoopkoers	Verkoopkoers
100 Nederlandse gulden	1.315,7908	1.314,—	1.317,—
1 Zweedse kroon	9,6652	9,64	9,69
1 deutsche Mark	11,90475	11,88	11,93
100 Congolese frank	—	100,—	100,—
100 Luxemburgse frank	—	100,—	100,—
1 Deense kroon	7,2389	7,21	7,26
1 Noorse kroon	7,—	6,98	7,02
100 Tsjecho-slowaakse kroon	100,—	99,70	100,30

OFFICIËLE WISSELKOERSEN

vastgesteld door de in Verrekeningskamer te Brussel vergaderde bankiers

(Belgische franken)

Tijdvak	100 Zwitserse frank	1 U.S.-dollar	100 Franse frank	1 Canadese dollar	1 pond sterling	100 Escudos
1950 Jaargemiddelde	1.161,88	50,21	14,35 (1)	46,62 (2)		
1951 Jaargemiddelde	1.155,38	50,34	14,27	47,76		
Maandgemiddelden :						
1951 Mei	1.162,13	50,40	14,26	47,23		
Juni	1.147,11	50,38	14,24	46,97		
Juli	1.145,72	50,34	14,24	47,35		
Augustus	1.146,85	50,28	14,22	47,50		
September	1.147,23	50,32	14,21	47,61		
October	1.152,10	50,40	14,27	47,99		
November	1.147,18	50,40	14,30	48,32		
December	1.143,96	50,40	14,30	49,08	140.14 (3)	
1952 Januari	1.143,28	50,40	14,26	50,12	140,02	
Februari	1.143,79	50,40	14,19	50,34	139,63	
Maart	1.143,26	50,40	14,25	50,57	139,60	
April	1.144,25	50,40	14,30	51,37	140,03	
Mei	1.145,21	50,40	14,30	51,22	139,98	
Juni	1.145,23	50,40	14,30	51,47	139,91	
Juli	1.145,28	50,38	14,29	51,99	139,44	173,83 (4)

(1) Gemiddelde van 19 Juni tot 31 December 1950.

(2) Gemiddelde van 26 Juni tot 31 December 1950.

(3) Gemiddelde van 17 tot 31 December 1951.

(4) Gemiddelde van 7 tot 31 Juli 1952.

KAPITAALMARKT

I — NOTERINGEN VAN ENKELE OVERHEIDSFONDSEN — VERGELIJKENDE TABEL

14

AARD DER EFFECTEN	Notering voor	NOTERING PER				
		1 April 1952	2 Mei 1952	3 Juni 1952	1er Juli 1952	1 Augustus 1952
I. — Rechtstr. Belgische binnenl. Staatsschuld (Rente bij te rekenen).						
2 1/2 pCt. Schuld	100,—	53,30	53,20	53,20	53,20	53,10
3 pCt. Schuld, 2 ^e reeks (1) (2)	100,—	88,05	87,90	87,65	87,65	87,50
3 1/2 pCt. Schuld 1937 (1) (2)	100,—	78,90	78,85	78,95	79,—	79,15
3 1/2 pCt. Schuld 1943 (1) (2)	100,—	76,75	76,90	76,65	76,60	77,—
3 1/2 pCt. Muntsaneringslening 1 ^e reeks (paar)	100,—	—	—	—	—	99,40
3 1/2 pCt. Muntsaneringslening 1 ^e reeks (onpaar)	100,—	—	—	—	—	98,25
4 pCt. Geünificeerde Schuld	100,—	88,05	88,40	88,65	88,45	89,—
4 pCt. Bevrijdingslening, 1945 (2)	100,—	86,20	86,40	86,65	86,50	87,50
4 1/2 pCt. Lening, 1951 (2)	100,—	96,40	96,65	96,75	96,75	96,80
3 1/2 pCt. met ten hoogste 15 jaar looptijd Schatkistcertificaten, 1942, 1 ^e reeks	100,—	107,15	107,05	107,—	107,—	107,—
3 1/2 pCt. Vijf-, tien- of twintigjaarschatkistcertificaten, 1943 (1) (2) (3)	100,—	104,55	104,60	104,50	103,85	104,80
3 1/2 pCt. Tienjaarschatkistcertificaten, 1944, 1 ^e reeks (1) (2)	100,—	98,70	99,25	99,45	99,20	99,65
4 pCt. Vijf- of tienjaarschatkistcertificaten, 1947 (2)	100,—	100,10	100,05	99,95	99,95	100,—
4 pCt. Vijf- of tienjaarschatkistcertificaten, 1948 (2)	100,—	101,75	101,35	101,75	101,75	102,80
4 pCt. Vijf- of tienjaarschatkistcertificaten, 1949 (2)	100,—	97,65	97,60	97,85	97,—	98,30
4 pCt. Lotenlening 1933	1.050,—	993,—	999,—	1.003,—	1.004,—	1.010,—
4 pCt. Lotenlening 1938	500,—	459,—	461,—	461,—	463,—	467,—
Lotenlen. 1941 (3 pCt. tot 1946; 3 1/2 pCt. van 1946 tot 1951; daarna 4 pCt.)	1.000,—	892,—	891,—	894,—	890,—	892,—
II. — Indirecte Staatsschuld en door de Staat gewaarborgde schuld (Rente bij te rekenen).						
4 pCt. Lotenlening der Verwoeste Gewesten 1923	525,—	475,—	477,—	478,—	481,—	482,—
Lening tot Wederopb. 1 ^{ste} schijf 1947 (2 pCt. tot 1957; vervolgens 5 pCt.) (2)	1.000,—	982,—	981,—	983,—	984,—	985,—
Lening tot Wederopb. 2 ^e schijf 1949 (2 pCt. tot 1958; vervolgens 5 pCt.) (2)	1.000,—	1.001,—	1.001,—	1.000,—	1.001,—	1.002,—
Lening tot Wederopb. 3 ^e schijf 1950 (2 pCt. tot 1960; vervolgens 5 pCt.) (2)	1.000,—	1.003,—	1.003,—	1.004,—	1.004,—	1.008,—
6 pCt. pref. aand. v.d. Nat. Maat. van Belg. Spoorw. (Zwits. schijf) (1) (2)	500,—	546,—	548,—	547,—	547,—	541,—
6 pCt. pref. aand. v.d. Nat. Maat. van Belg. Spoorw. (Ned. schijf) (1) (2)	500,—	540,—	542,—	536,—	539,—	541,—
4 pCt. pref. aand. v.d. Nat. Maat. van Belg. Spoorw. (Belg. schijf) (1) (2)	500,—	440,—	441,—	444,—	440,—	437,—
(*) 3 pCt. Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen, coup. Januari-Juli (1) (2) (4)	100,—	63,—	62,85	62,45	62,35	62,40
4 pCt. Beheer van Telegraaf en Telefoon, 1950 (2)	100,—	96,50	96,75	97,40	97,45	98,10
4 pCt. Tienjaarslening van het Beheer van Telegraaf en Telefoon 1952 (2)	100,—	—	—	—	—	96,95
4 pCt. Vijf- of tienjaarslening v.d. Nat. Maat. van Belg. Spoorw. 1950 2 ^e reeks (2)	100,—	95,25	95,40	95,55	95,90	96,90
4 1/2 pCt. Nat. Maat. van Belg. Spoorw. 1952-1962 (2)	100,—	—	—	—	—	96,25
4 1/2 pCt. Tienjaarslening v.d. Nat. Maat. voor Krediet aan de Nijverheid 1951(2)	100,—	96,—	96,05	96,05	96,10	96,40
4 1/2 pCt. Tienjaarslening v.d. Nat. Maat. voor Krediet aan de Nijverheid 1952(2)	100,—	—	96,05	96,05	96,10	96,80
III. — Rechtstreekse Koloniale Schuld.						
Renteloos: Belgisch Congo, Lotenlening 1888	100,—	214,—	213,—	212,—	210,—	209,—
Rente bij te rekenen:						
3 pCt. Koloniale Schuld 1904 (1) (2)	100,—	70,20	70,20	70,10	70,—	70,—
4 pCt. Koloniale Schuld 1936	100,—	92,70	92,65	92,70	92,70	92,75
(*) 3 1/2 pCt. Koloniale Schuld 1937	100,—	82,85	82,90	82,90	83,—	83,—
4 pCt. Koloniale Schuld 1950-60 (2)	100,—	100,25	100,40	100,60	99,45	99,45
4 pCt. Vijf- of tienjaarschatkistcertificaten, 1950 (2)	100,—	100,90	101,—	101,15	101,—	101,40

(*) De coupons van bovengenoemde leningen zijn belastingvrij; de coupons waarop 2 pCt. belasting wordt betaald, zijn met een sterretje getekend.

(1) Effecten waarover een operatie in uitvoering is, krachtens de besluiten van 6 October 1944.

(2) Effecten na 6 October 1944 gecreëerd.

(3) De rentevoet werd met ingang van 14 October 1948 op 4 pCt. gebracht.

(4) Leningen van 1930, 1931, 1932, 1934, 1935 en 1936.

II — MAANDINDEXCIJFERS DER AANDELENNOTERINGEN TER BEURZE VAN BRUSSEL EN ANTWERPEN

Bron: Nationaal Instituut voor de Statistiek.

15

DATUM	Algemeen indexcijfer	Verzekeringsmaats., banken, beleggingsmaats.	Onroerende en hypoth. ondern. Hotelbedrijven	Tramwegen en buurtspoorwegen	Trusts van tramweg- en elect. tricitatsondern.	Gas- en electriciteits-ondernemingen	Metaalindustrieën	Zink- en loodbedrijven, mijnen	Chemicaliën	Steenkolennijn. en cokesoovens	Spiegelglas-fabrieken	Glasfabrieken	Bouwbedrijf	Textiel- en zijdenijverheid	Koloniale ondernemingen	Voeding	Diversen
Indexcijfers t.o.v. de noteringen der voorgaande maand																	
1952 1 Juli	103	102	99	97	98	100	101	106	104	102	103	93	94	100	104	99	104
1 Augustus	104	106	104	106	103	104	104	106	104	106	102	112	104	106	103	101	102
Indexcijfers t.o.v. de periode 1936 tot 1938 = 100																	
1951 1 Juni	200	173	102	60	84	166	187	209	156	193	90	127	191	223	404	152	168
2 Juli	197	170	98	58	81	163	184	206	155	210	87	120	183	209	394	149	170
1 Augustus	205	168	107	60	84	176	193	227	169	230	89	119	191	212	401	151	182
3 September	214	178	108	71	89	182	198	254	175	240	90	119	191	212	422	158	185
1 October	223	187	108	72	90	187	204	266	181	262	93	114	204	225	440	153	197
2 November	230	194	111	72	95	190	204	291	193	240	92	114	206	230	465	155	208
3 December	234	203	106	68	97	194	205	294	196	245	91	109	204	226	471	160	217
1952 2 Januari	250	224	119	74	106	198	227	340	213	262	94	101	221	220	501	161	229
1 Februari	254	225	128	81	110	209	226	360	217	255	87	102	227	224	503	163	245
3 Maart	230	209	121	76	98	195	210	304	193	245	84	91	214	207	444	150	222
1 April	227	207	118	74	99	198	205	289	187	239	80	81	207	186	438	145	227
2 Mei	222	201	116	73	95	192	201	283	175	232	73	75	198	177	435	144	222
3 Juni	222	202	116	69	94	188	199	264	168	223	64	72	198	174	448	140	226
1 Juli	228	207	115	67	92	188	201	280	175	228	66	67	186	174	466	139	236
1 Augustus	237	220	120	71	95	195	209	296	182	242	67	75	194	185	482	141	241

III — OMZET TER BEURZE VAN BRUSSEL

15

Bron : Bulletin mensuel des statistiques publié par la Commission de la Bourse de Bruxelles.

TIJDVAK	Aantal beursdagen	Obligaties van vennootschappen		Aandelen		Totaal	
		Duizenden stukken	Verhandelde bedragen (millioenen frank.)	Duizenden stukken	Verhandelde bedragen (millioenen frank.)	Duizenden stukken	Verhandelde bedragen (millioenen frank.)
1950.....	246	191	180	14.734	11.698	14.025	11.878
1951.....	246	194	180	19.240	20.658	19.434	20.838
1951 Mei.....	20	15	14	1.407	1.435	1.422	1.449
Juni.....	21	14	13	1.042	1.071	1.056	1.048
Juli.....	20	14	13	1.005	1.137	1.019	1.150
Augustus.....	21	12	11	1.277	1.507	1.289	1.518
September.....	20	12	11	1.694	1.981	1.706	1.992
October.....	23	21	19	2.452	2.981	2.473	3.000
November.....	20	18	16	1.366	1.870	1.384	1.886
December.....	18	14	13	1.562	2.211	1.576	2.224
1952 Januari.....	22	18	17	2.657	3.599	2.675	3.616
Februari.....	21	15	14	1.838	2.623	1.853	2.637
Maart.....	21	13	12	1.286	1.756	1.299	1.768
April.....	20	13	12	917	1.167	930	1.179
Mei.....	19	11	10	905	1.227	916	1.237
Juni.....	20	13	12	1.059	1.324	1.072	1.336
Juli.....	22	15	14	1.082	1.394	1.097	1.408

IV — NOTERINGEN EN RENDEMENT DER VOORNAAMSTE TYPEN
 VAST RENDERENDE EFFECTEN

16

DATUM	TOONAANGEVENDE TYPEN										OBLIGATIES VAN MAATSCHAPPIJEN Allerlei typen	
	Koers					Rendement (t. o. v. de koers alleen)					Gemiddelde beurswaarde	Gemiddeld nettorendement
	I	II	III	IV		I	II	III	IV			
	Geünific. Schuld	Koloniale Schuld 1936	Provinc., steden en gemeenten	Nijverheids- en handels- ondernemingen		Geünific. Schuld	Koloniale Schuld 1936	Provinc., steden en gemeenten	Nijverheids- en handels- ondernemingen			
4 pCt.	4 pCt.	4 pCt.	4 pCt.	4 ½ pCt.	4 pCt.	4 pCt.	4 pCt.	4 pCt.	4 ½ pCt.			
1951 1 Juni.....	80,—	91,70	89,60	87,44	94,17	4,65	4,36	4,46	4,58	4,78	92,56	4,72
2 Juli.....	85,60	91,70	89,43	87,19	93,99	4,67	4,36	4,47	4,59	4,79	92,24	4,73
1 Augustus...	86,15	91,45	90,01	86,18	93,85	4,64	4,37	4,44	4,65	4,80	92,04	4,75
3 September...	86,65	91,40	89,70	86,06	95,01	4,62	4,38	4,46	4,60	4,74	92,78	4,71
1 October.....	87,—	91,55	89,86	87,17	95,15	4,60	4,37	4,45	4,59	4,73	93,03	4,69
2 November...	87,—	91,60	89,96	86,40	93,60	4,60	4,37	4,44	4,63	4,81	91,74	4,76
3 December...	88,80	91,50	89,92	86,06	93,94	4,61	4,37	4,45	4,65	4,79	91,88	4,75
1952 2 Januari.....	87,05	92,35	89,93	87,57	94,12	4,60	4,33	4,45	4,57	4,78	92,47	4,72
1 Februari.....	87,25	92,30	v 87,03	v 88,39	v 94,69	4,58	4,33	v 4,59	v 4,53	v 4,75	v 93,87	v 4,73
3 Maart.....	87,60	92,40	v 87,15	v 88,13	v 94,55	4,57	4,33	v 4,59	v 4,54	v 4,76	v 93,72	v 4,74
1 April.....	88,05	92,70	v 87,22	v 88,86	v 94,98	4,54	4,31	v 4,59	v 4,50	v 4,74	v 94,10	v 4,72
2 Mei.....	88,40	92,65	v 87,28	v 89,—	v 94,55	4,52	4,32	v 4,58	v 4,49	v 4,76	v 93,91	v 4,73
3 Juni.....	88,65	92,70	v 87,30	v 89,11	v 95,04	4,51	4,32	v 4,58	v 4,49	v 4,73	v 94,33	v 4,71
1 Juli.....	88,45	92,70	v 87,31	v 88,60	v 94,96	4,52	4,32	v 4,58	v 4,51	v 4,74	v 94,10	v 4,72
1 Augustus...	89,—	92,75	v 87,42	v 89,75	v 96,10	4,49	4,31	v 4,58	v 4,46	v 4,68	v 95,01	v 4,68

N. B. — Voor de samenstelling: zie Maartnummer 1939, op blz. 193.

V — EMISSIES VAN DE BELGISCHE EN CONGOLESE NIJVERHEIDS-
EN HANDELSVENNOOTSCHAPPEN

Retrospectief overzicht

(duizenden franken)

Bron : Nationaal Instituut voor de Statistiek.

17

TIJDVAK	OPRICHTINGEN VAN VENNOOTSCHAPPEN						KAPITAALSVERHOOGINGEN (Naamloze vennootschappen) (Commandit. vennootschappen op aandelen) (Personenvennootsch. met beperkte aansprak.)			
	naamloze en commanditaire op aandelen			personenvennootschappen met beperkte aansprakelijkheid (1)			Aantal	Oud kapitaal	Nominale verhoging	Gestort bedrag op nomin. waarde
	Aantal	Nominaal bedrag	Gestort bedrag op nomin. waarde	Aantal	Nominaal bedrag	Gestort bedrag op nomin. waarde				
1950.....	1.334	2.353.429	2.050.479	1.061	316.496	305.268	851	7.090.563	9.258.665	8.342.571
1951.....	922	3.864.205	2.657.720	1.095	397.254	381.727	861	7.327.506	7.876.241	7.149.196
1951 2 eerste maanden	163	731.616	306.752	180	57.211	54.334	88	408.990	454.684	382.066
1952 2 eerste maanden	180	478.572	404.167	277	101.818	97.263	111	3.002.140	1.757.976	1.274.096
1951 Maart	100	739.860	568.052	91	25.957	25.433	73	295.787	541.090	528.250
April	86	187.630	131.714	104	34.270	33.612	90	1.695.804	1.055.399	975.688
Mei	75	118.472	104.227	79	34.351	32.188	76	1.130.933	904.192	685.170
Juni	70	218.817	164.931	89	35.586	33.441	87	1.013.138	1.144.701	1.108.983
Juli	62	405.125	209.785	74	24.259	23.934	68	322.472	348.876	340.722
Augustus	62	552.371	438.006	90	27.602	27.272	32	141.738	136.870	133.520
September	53	182.023	139.265	77	24.089	23.509	60	348.945	599.410	493.213
October	83	126.003	88.040	87	27.950	27.345	70	263.150	381.491	359.927
November	67	155.952	100.163	89	41.839	39.998	67	193.170	201.594	182.580
December	104	467.336	411.785	135	64.140	60.661	150	1.513.379	2.107.934	1.959.077
1952 Januari	88	169.835	157.490	127	44.615	43.246	53	2.734.255	1.414.915	1.106.497
Februari	92	308.737	246.677	150	57.203	54.017	58	267.885	343.061	167.599
Maart	87	378.037	174.983	154	81.395	79.931	73	334.853	510.782	400.319
April	v	65.635	57.867	111	43.424	42.731			864.978	803.727
Mei	v	100.590	82.921		44.427	41.577			1.159.448	1.013.148

TIJDVAK	OBLIGATIE-UITGIFTEN		Gezamenlijke uitgiffen	UITGIFTE- PREMIËN (2)	STORTINGEN ANDERE DAN IN GELD		Netto- uitgiffen (5)
	Aantal	Nominaal bedrag	Nominaal bedrag		Inbreng in natura (3)	Bijvoeging van reserves (4)	
1950.....	55	1.092.672	13.021.262	56.445	2.008.594	6.695.930	3.142.211
1951.....	39	1.959.500	14.118.200	123.814	2.197.413	4.770.529	5.309.015
1951 2 eerste maanden	10	1.233.000	2.476.511	430	202.726	248.075	1.525.781
1952 2 eerste maanden	9	1.500.068	3.838.434	39.830	335.494	768.762	2.206.600
1951 Maart	2	8.000	1.314.907	2.000	497.704	217.295	416.736
April	6	101.500	1.378.799	104.225	98.831	475.025	772.880
Mei	2	37.000	1.094.015	10.500	114.541	168.673	585.871
Juni	3	33.000	1.432.101	75	100.269	962.417	277.744
Juli	2	60.000	838.280	675	129.226	270.206	235.684
Augustus	3	42.000	758.843	254	369.298	63.403	208.351
September	4	145.000	950.522	1.007	202.100	346.691	253.203
October	2	65.000	600.444	20	37.071	311.096	192.165
November	5	235.000	634.335	678	70.953	140.956	346.510
December	—	—	2.639.410	3.950	374.694	1.566.689	494.090
1952 Januari	3	1.160.000	2.789.365	36.500	137.668	728.670	1.637.395
Februari	6	340.068	1.049.069	3.330	197.828	40.092	569.205
Maart	6	380.000	1.350.214	—	125.420	350.117	559.696
April	v	102.000	1.076.027	—	103.015	676.036	337.274
Mei	v	85.000	1.389.465	—	107.491	563.006	552.149

- (1) Alleen Belgische vennootschappen.
- (2) In de gestorte bedragen niet begrepen.
- (3) In de oprichtingen en kapitaalsverhogingen begrepen.
- (4) In de kapitaalsverhogingen begrepen.
- (5) Omvatten de volgestorte bedragen op aandelen, de obligatieuitgiffen, de uitgiftepremiën, verminderd met de stortingen andere dan in geld en de emissies tot terugbetaling van vroegere leningen.

V — EMISSIES VAN DE BELGISCHE NIJVERHEIDS- EN HANDELSVENNOOTSCHAPPEN
 Ingedeeld naar de ligging en naar de grootte van het nominaal uitgegeven of vernietigd kapitaal
 (duizenden franken)

17

JAAR 1951

Bron: Nationaal Instituut voor de Statistiek.

OMSCHRIJVING	OPRICHTINGEN VAN VENNOOTSCHAPPEN					KAPITAALSVERHOOGINGEN (naamloze vennootschap, (command. vennoot. op aand.) (personenvennootschappen met beperkte aansprakelijkheid)			OBLIGATIE- UITGIFTEN		UITGIFTEREMIEËN (in de gestorte bedragen niet begrepen)	STORTINGEN ANDERE DAN IN GELD		ONTBINDINGEN		KAPITAALS- VERMIN- DERINGEN Bedrag			
	naamloze en commanditaire op aandelen			personenvennootsch. met beperkte aansprakelijkheid		Aantal	Oud kapitaal	Nomin. verhoging	Gestort bedrag op nomin. waarde	Aantal		Nomin. bedrag	waarvan conversie- leningen	Inbreng in natura (1)	Bijvoeging van reserves (2)		Liquida- ties	Samen- smeltingen	
	Aantal	Nomin. bedrag	Gestort bedrag op nomin. waarde	Aantal	Nomin. bedrag												Gestort bedrag op nomin. waarde	Aantal	Nomin. bedrag
1 — Naar hun geographische ligging																			
België	741	1.028.027	878.839	1.095	397.254	381.727	798	5.779.768	6.170.609	5.705.527	92	2.562.733	—	113.148	1.347.946	3.851.197	471.024	59.547	412.502
België en buitenland	—	—	—	—	—	—	1	25.200	25.200	25.200	—	—	—	—	—	25.200	24.675	1.180	—
Belgisch Congo	181	2.836.178	1.778.881	—	—	—	62	1.524.438	1.673.032	1.411.069	2	70.000	—	10.666	1.181.337	563.562	1.148.290	655	39.800
Totaal	922	3.864.205	2.657.720	1.095	397.254	381.727	861	7.329.406	7.868.841	7.141.796	94	2.632.733	—	123.814	2.529.283	4.439.959	1.643.989	61.382	452.302
2 — Naar de belangrijkheid van het uitgegeven of vernietigd nominaal kapitaal																			
Eén miljoen en minder	626	252.354	220.488	1.027	241.220	231.062	364	275.375	178.501	161.403	24	12.595	—	3.778	261.690	54.374	183.648	2.682	26.945
Van 1 tot 5 miljoen	198	485.276	415.498	63	116.534	111.165	265	1.332.967	705.422	631.195	21	57.554	—	575	428.352	330.437	178.741	6.300	90.579
Van 5 tot 10 miljoen	56	481.200	349.298	4	28.500	28.500	82	732.332	624.066	558.149	10	91.000	—	3.162	267.224	360.423	49.700	9.900	34.480
Van 10 tot 20 miljoen	16	296.050	174.650	1	11.000	11.000	65	838.115	976.334	939.559	9	149.600	—	12.295	137.205	673.012	48.825	20.000	30.334
Van 20 tot 50 miljoen	14	530.750	351.531	—	—	—	54	1.422.142	1.759.032	1.648.200	22	791.984	—	—	297.210	1.334.913	129.900	22.500	82.300
Van 50 tot 100 miljoen	6	460.400	268.080	—	—	—	19	690.050	1.376.411	1.149.015	7	530.000	—	—	379.431	812.725	295.000	—	187.664
Meer dan 100 miljoen	6	1.358.175	878.175	—	—	—	12	2.038.425	2.249.075	2.054.275	1	1.000.000	—	104.004	758.171	874.075	758.175	—	—
Totaal	922	3.864.205	2.657.720	1.095	397.254	381.727	861	7.329.406	7.868.841	7.141.796	94	2.632.733	—	123.814	2.529.283	4.439.959	1.643.989	61.382	452.302

(1) In de oprichtingen en kapitaalsverhogingen begrepen. — (2) In de kapitaalsverhogingen begrepen.

V — EMISSIES VAN CONGOLESE NIJVERHEIDS- EN HANDELSVENNOOTSCHAPPEN
 Indeling der emissies
 (duizenden franken)

17

JAAR 1951

Bron: Nationaal Instituut voor de Statistiek.

BEDRIJFSKLASSE	OPRICHTINGEN VAN VENNOOTSCHAPPEN (1)			KAPITAALSVERHOOGINGEN			OBLIGATIEUITGIFTEN		Uitgiftepremieën (in de gestorte bedragen niet begrepen)	STORTINGEN ANDERE DAN IN GELD			ONTBINDINGEN		KAPITAALS- VERMINDE- RINGEN					
	Aantal	Nominaal bedrag	Gestort bedrag op nominale waarde	Aantal	Oud kapitaal	Nominale verhoging	Gestort bedrag op nominale waarde	Aantal		Nomin. bedrag	Waarvan conversie- leningen	Inbreng in natura		Liquidaties	Samen- smeltingen					
												Oprich- tingen van vennoot- schappen	Kapitaals- verhogin- gen	Bijvoeging van reserves (in de kapi- taalsverhogingen begrepen)	Aantal	Bedrag	Aantal	Bedrag	Aantal	Bedrag
Banken, financiële vennootschappen	21	640.361	224.461	6	236.250	324.250	324.250	—	—	—	—	12.611	4.250	—	1	4.000	—	—		
Handelsvennootschappen	61	458.185	421.900	13	143.015	109.145	77.145	—	—	—	162	341.912	655	23.000	17	273.960	1	100		
Nijverheidsvennootschappen	45	1.033.030	586.050	23	717.300	840.160	646.280	1	50.000	—	10.504	375.810	2.675	290.735	6	495.150	4	37.950		
Mijnen	6	65.050	45.375	2	26.000	21.500	20.750	—	—	—	—	23.400	—	—	—	—	—	—		
Huizenbouw	18	84.682	50.532	2	45.000	19.000	19.000	—	—	—	—	16.212	—	—	4	4.410	—	—		
Landbouwvennootschappen	20	247.320	143.646	9	279.650	172.900	137.567	1	20.000	—	—	102.212	—	99.450	4	67.525	—	—		
Vervoer	3	2.150	2.150	1	4.500	5.500	5.500	—	—	—	—	1.000	—	5.500	—	—	1	1.750		
Openbare diensten	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
Diversen	7	307.400	304.767	6	72.723	180.577	180.577	—	—	—	—	300.600	—	144.877	3	303.245	—	—		
Totaal	181	2.836.178	1.778.881	62	1.524.438	1.673.032	1.411.069	2	70.000	—	10.666	1.173.757	7.580	563.562	35	1.148.290	1	655	6	39.800

(1) Coöperatieven: 7 vennootschappen opgericht met een minimumkapitaal van fr 12.303.000; 8 onthonden vennootschappen zonder aanduiding van kapitaal.

V — EMISSIES VAN DE BELGISCHE NIJVERHEIDS- EN HANDELSVENNOOTSCHAPPEN

Indeling der emissies

(duizenden franken)

Bron: Nationaal Instituut voor de Statistiek.

APRIL 1952

BEDRIJFSKLASSE	OPRICHTINGEN VAN VENNOOTSCHAPPEN (1)					KAPITAALSVERHOOGINGEN (naamloze vennootschap.) (command. vennoot. op aand.) (personenvennootschappen met beperkte aansprakelijkheid)			OBLIGATIE- UITGIFTEN			Uitgiftepremiën (in de gestorte bedragen niet begrepen)	STORTINGEN ANDEBE DAN IN GELD			ONTBINDINGEN VAN VENNOOTSCHAPPEN (1) (naamloze) (commandit. op aand.) (personenvennootsch. met beperkte aansprakelijkheid)		KAPITAALS- VERMINDE- RINGEN (naamloze vennoot.) (com. ven. op aandel.) (personen- vennoot. m. beperk. aansprak.)					
	naamloze en commanditaire op aandelen			personenvennootsch. met beperkte aansprakelijkheid		Aantal	Oud kapitaal	Nominale verho- ging	Gestort bedrag op nominale waarde	Aantal	Nominaal bedrag		waarvan conversie- leningen	Inbreng in natura		Bijvoeging van reserves (in de kapitaalsverhogingen begrepen)	Liquidaties		Samen- smeltingen				
	Aantal	Nominaal bedrag	Gestort bedrag op nominale waarde	Aantal	Nominaal bedrag									Gestort bedrag op nominale waarde	Aantal		Nominaal bedrag	Oprichtingen van vennootsch. commanditaire op aandelen	Kapitaalsverhogingen	Aantal	Bedrag	Aantal	Bedrag
						naamloze en commanditaire op aandelen	personenvenn. met beperkte aansprakelijkh.	Aantal	Bedrag	Aantal	Bedrag												
Banken	—	—	—	—	—	4	509.000	112.000	112.000	—	—	—	—	—	105.000	—	—	—	—				
Verzekeringen	1	1.000	1.000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—				
Financiële en immobiliënverrichtingen	5	7.850	4.970	2	350	350	47.850	35.850	17.806	—	—	—	1.464	100	2.900	2.000	4	1.750	—				
Kleinhandel	2	1.300	1.249	27	5.924	5.836	20.374	50.925	32.615	—	—	—	1.065	3.749	40	27.995	8	2.480	1				
Groothandel en buitenl. handel	16	14.105	14.105	22	8.613	8.083	4.571	16.559	10.498	—	—	—	9.420	5.062	900	3.555	9	4.795	2				
Metaalverwerkende nijverheid	4	8.295	7.115	4	1.496	1.496	81.135	83.859	79.458	—	—	—	2.920	911	30.067	34.624	4	2.082	1				
IJzer- en staalvoortbreng. nijverheden	—	—	—	—	—	—	46.588	129.412	129.412	—	—	—	—	—	—	129.412	—	—	—				
Non-ferro metaalnijverheid	—	—	—	1	700	700	30.200	10.300	10.060	—	—	—	—	—	—	10.000	—	—	—				
Textielnijverheid	5	6.575	6.402	8	13.030	13.030	70.050	88.458	81.458	—	—	—	3.079	10.351	600	78.093	2	550	5				
Voedingsnijverheid	1	150	150	3	710	710	6.300	3.800	3.800	1	7.000	—	—	—	—	3.800	2	1.750	—				
Houtnijverheid	—	—	—	7	2.815	2.740	1.250	1.250	1.250	—	—	—	—	—	—	425	3	2.150	1				
Scheikundige nijverheid	1	600	600	1	500	500	56.000	26.250	26.250	—	—	—	300	250	—	26.250	6	2.900	1				
Glasnijverheid	—	—	—	1	250	250	—	—	—	—	—	—	—	250	—	—	—	—	—				
Electriciteit	—	—	—	—	—	—	1.000	1.500	1.500	1	75.000	—	—	—	—	1.500	—	—	—				
Gas	—	—	—	—	—	—	15.000	35.000	35.000	1	20.000	—	—	—	—	35.000	—	—	—				
Water	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—				
Ledernijverheid	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—				
Papierenijverh. en grafische bedrijven	1	500	500	—	—	—	56.875	73.125	73.125	—	—	—	—	—	—	73.125	2	1.200	—				
Verkeer	1	500	500	8	3.510	3.510	5.000	3.000	3.000	—	—	—	—	40	2.855	3.000	2	165	1				
Toerisme	1	800	160	3	150	150	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	1.060	—				
Tussenhandel	7	1.450	1.370	9	856	856	1.500	4.450	4.450	—	—	—	—	—	—	2.950	2	560	—				
Oude en afvalgoederen	1	2.000	2.000	1	500	500	2.000	3.000	1.200	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—				
Bouwbedrijf	4	11.200	8.552	3	210	210	16.440	19.710	17.113	—	—	—	5.476	15	700	13.373	1	50	—				
Kolennijverheid	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—				
Kleinijverheid	—	—	—	1	200	200	3.000	9.000	9.000	—	—	—	—	—	—	9.000	—	—	—				
Cement- en aanverwante bedrijven	1	4.100	4.100	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—				
Groeven	1	3.000	3.000	—	—	—	5.000	2.500	2.500	—	—	—	—	—	—	2.500	2	5.150	—				
Kalknijverheid	—	—	—	—	—	—	2.000	7.000	7.000	—	—	—	—	—	—	7.000	—	—	—				
Ceramische nijverheid	—	—	—	—	—	—	4.500	5.500	5.500	—	—	—	—	—	—	5.500	1	600	—				
Tabaksnijverheid	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—				
Diamantnijverheid	—	—	—	1	500	500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—				
Uitgeverij, boekhandel, pers	1	350	350	1	110	110	250	250	250	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—				
Film, schouwburgen, attracties	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—				
Ambachtswezen	2	1.100	1.100	5	2.450	2.450	100	100	100	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—				
Landb., tuinb., vissery, veeteelt	—	—	—	1	150	150	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—				
Diversen (niet genoemd)	3	750	644	2	400	400	29.320	13.680	13.680	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—				
TOTALEN...	58	65.625	57.867	111	43.424	42.731	971.014.303	736.478	678.027	3	102.000	—	—	29.709	28.049	45.257	576.036	63	31.337	1	10.000	12	73.158

(1) Coöperatieven: 21. vennootschappen opgericht met een minimumkapitaal van fr 6.707.150; 6 ontbonden vennootschappen met een minimumkapitaal van fr 1.673.400.

V — EMISSIES VAN DE BELGISCHE NIJVERHEIDS- EN HANDELSVENNOOTSCHAPPEN

Ingedeeld naar de ligging en naar de grootte van het nominaal uitgegeven of vernietigd kapitaal

17

Bron: Nationaal Instituut voor de Statistiek

(duizenden franken)

APRIL 1952

OMSCHRIJVING	OPRICHTING. VAN VENNOOTSCH.						KAPITAALSVERHOOGINGEN (naamloze vennootsch.) (comm. vennootsch. op aandelen) (personevenn. met beperkte aansprakelijkheid)			OBLIGATIE- UITGIFTEN			UITGIFTEREMIËN (in de gestorte bedragen niet begrepen)	STORTINGEN ANDERE DAN IN GELD		ONTBIN- DINGEN		KAPITAALSVERMINDERINGEN Bedrag	
	naamloze en commanditaire op aandelen			personevenn. met beperkte aansprakelijkheid			Aantal	Oud kapitaal	Nominale verhoging	Gestort bedrag op nominale waarde	Aantal	Nominaal bedrag		waarvan conversie leningen	Inbreng in natura	Bijvoeging van reserves	Liquidaties		Samensmeltingen
	Aantal	Nominaal bedrag	Gestort bedrag op nominale waarde	Aantal	Nominaal bedrag	Gestort bedrag op nominale waarde													

1 — Naar hun geographische ligging

België	58	65.625	57.867	111	43.424	42.731	97	1.014.303	736.478	678.027	3	102.000	—	—	103.015	576.036	31.337	10.000	73.158
Buitenland	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Totalen ...	58	65.625	57.867	111	43.424	42.731	97	1.014.303	736.478	678.027	3	102.000	—	—	103.015	576.036	31.337	10.000	73.158

2 — Naar de belangrijkheid van het uitgegeven of vernietigd nominaal kapitaal

1 mill. en minder.	42	18.090	16.240	102	24.299	23.606	36	47.881	17.787	15.733	—	—	—	—	21.178	9.262	22.287	—	2.340
van 1 tot 5 mill.	14	32.535	28.475	8	13.125	13.125	31	84.385	73.572	65.825	—	—	—	—	26.235	48.435	9.050	—	8.164
van 5 tot 10 mill.	2	15.000	13.152	1	6.000	6.000	15	131.050	126.343	117.543	1	7.000	—	—	35.160	71.993	—	10.000	5.892
van 10 tot 20 mill.	—	—	—	—	—	—	7	105.350	117.414	95.354	1	20.000	—	—	20.442	67.222	—	—	26.500
van 20 tot 50 mill.	—	—	—	—	—	—	4	52.174	118.825	101.035	—	—	—	—	—	96.587	—	—	30.262
van 50 tot 100 mill.	—	—	—	—	—	—	4	593.463	282.537	282.537	1	75.000	—	—	—	282.537	—	—	—
meer dan 100 mill.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Totalen ..	58	65.625	57.867	111	43.424	42.731	97	1.014.303	736.478	678.027	3	102.000	—	—	103.015	576.036	31.337	10.000	73.158

VI — LENINGEN UITGE-
GEVEN DOOR DE OVER-
HEID EN DOOR INSTELL.
V. OPENBAAR NUT (1)
(Leningen op lange en halflange
termijn door openbare uitgifte
geplaatst.)

VII — BANKOPERATIES
VAN HET GEMEENTEKREDIET

(Voorschotten en terugbetalingen op leningen
aan publiekrechtelijke lichamen en instellingen
van openbaar nut ter bestrijding der uitgaven.)

VIII — HYPOTHEEK-
INSCHRIJVINGEN (3)

18
19
20

TIJDVAK	in België	in het buitenland
	millioenen franken	millioenen Zw. fr. 60
1950.....	9.477	—
1951.....	10.850	—
1951 Mei	150	—
Juni	1.000	—
Juli	500	—
Augustus	500	—
September	—	—
October	1.250	—
November	6.350	—
December	—	—
1952 Januari	—	—
Februari	1.500	—
Maart	1.650	—
April	750	—
Mei	1.250	\$ U. S. 50
Juni	8.030	—
Juli	—	—

TIJDVAK	BUITENGEWONE UITGAVEN		GEWONE UITGAVEN
	Beschikkingen over rekeningen (2)	Netto-terugbetaald	Netto-voorschotten
	(duizenden franken)		
1950.....	4.368.750	417.497	3.705.248
1951.....	5.208.422	2.462.686	3.481.141
1951 Mei	435.149	52.974	370.641
Juni	498.296	906.081	293.894
Juli	428.156	324.901	276.606
Augustus	421.150	43.974	303.603
September	466.096	304.138	183.257
October	446.765	401.625	212.523
November	370.949	31.435	194.674
December	410.701	60.353	228.935
1952 Januari	380.767	182.260	265.257
Februari	360.832	175.418	414.404
Maart	359.589	40.660	557.811
April	310.643	34.963	438.847
Mei	363.357	16.615	194.988
Juni	359.991	18.002	163.441

TIJDVAK	Bedrag naar de getnde inschrijvings-rechten
	(duizenden franken)
1950 Maandgemid.	1.245.326
1951 Maandgemid.	1.024.546
1951 April	1.005.874
Mei	1.030.910
Juni	1.078.935
Juli	1.145.549
Augustus	899.345
September	947.432
October	1.077.094
November	1.005.549
December	1.046.305
1952 Januari	1.135.671
Februari	1.107.860
Maart	1.194.950
April	1.360.312
Mei	1.335.691
Juni	1.219.612

(1) Leningen van Staat, Kolonie, provinciën en gemeenten, instellingen van openbaar nut, zoals de Nationale Maatschappij van Belgische Spoorwegen, de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen, de Nationale Maatschappij voor Watervoorziening, het Gemeentekrediet, enz. (Excl. de leningen van de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid.)

(2) Sedert 1 Juni 1950 omvatten de beschikkingen over rekeningen eveneens de bedragen afgehaald op de door de provincie en de Staat verleende toelagen.

(3) Incl. de hernieuwingen aan het einde van het vijftiende jaar; deze belopen ongeveer 1 pCt. van het totaal; excl. de wettelijke hypotheeken.

RIJKSFINANCIËN

I — STAND VAN DE STAATSSCHULD

(millioenen franken)

25

TIJDVAK (einde maand)	Geconsolideerde schuld				Halflange schuld (3)			Kortlopende schuld (4)			Parti- culiere tegoeden op post- rekening (5)	Geza- menlijke schuld (1) (6)
	binnenlandse			buiten- landse (1) (2)	binnen- landse	buiten- landse (2)	totale	binnen- landse	buiten- landse (2)	totale		
	directe	indirecte	totale									
1940 Maart	26.184	8.910	35.094	4.936	1.259	—	1.259	0.234	713	6.947	3.384	51.620
1951 April	103.228	8.879	112.107	13.936	39.550	2.538	42.088	57.396	1.642	59.038	18.720	245.889
Mei	102.947	8.873	111.820	13.913	38.962	2.402	41.364	59.046	1.373	60.419	18.417	245.933
Juni	102.675	8.861	111.536	13.813	38.989	2.296	41.285	59.253	1.273	60.526	18.625	245.785
Juli	102.400	8.858	111.258	13.753	38.863	2.185	41.048	58.115	756	58.871	18.843	243.773
Augustus	102.100	8.857	110.957	13.709	39.206	2.081	41.287	61.210	757	61.967	19.050	246.970
September	101.785	8.850	110.635	13.701	40.188	1.727	41.915	61.360	759	62.119	18.710	247.080
October	101.282	8.840	110.122	13.723	41.268	1.620	42.888	63.982	760	64.742	19.186	250.661
November	107.276	8.832	116.108	13.725	36.691	1.507	38.198	63.345	758	64.103	19.315	251.449
December	106.551	8.826	115.377	13.696	35.983	1.400	37.383	67.570	757	68.327	19.443	254.226
1952 Januari	105.282	8.803	114.085	13.751	37.972	1.292	39.264	68.732	757	69.489	19.407	255.996
Februari	104.794	8.796	113.590	13.822	36.438	1.184	37.622	72.808	1.158	73.966	19.657	258.657
Maart	104.482	8.789	113.271	13.923	37.037	826	37.863	73.775	2.413	76.188	19.375	260.620
April	104.205	8.780	112.985	13.983	36.523	719	37.242	75.796	2.986	78.782	18.985	261.977
Mei	104.062	8.773	112.835	13.986	36.133	3.131	39.264	75.976	2.421	78.397	19.518	264.000
Juni	108.957	8.761	117.718	13.983	33.819	3.024	36.843	73.784	2.015	75.799	19.642	263.985

(1) Excl. de uit de oorlog 1914-1918 voortvloeiende intergouvernementele schulden.

(2) Het bedrag der buitenlandse schulden is berekend naar de wisselkoers op de aangegeven datum. Op 31 Maart 1940 zijn de 5 1/2 pCt. leningen 1932 en 1934 berekend op de basis van 195,675 Belgische frank voor 100 Franse frank nominaal kapitaal.

(3) Schatkistcertificaten met meer dan één jaar looptijd.

(4) Certificaten met ten hoogste één jaar looptijd.

(5) Behalve op 31 Maart 1940 zijn die tegoeden ten belope van fr 6.494 miljoen door schatkistcertificaten vertegenwoordigd.

(6) Excl. de Dotatie der Oud-Strijders.

II — STAND VAN HET BEZIT AAN OVERHEIDSFONDSEN VAN DE NATIONALE BANK VAN BELGIË

(millioenen franken)

TIJDVAK (einde maand)	Met ten hoogste 120 dagen looptijd	Met ten hoogste een jaar looptijd	Met ten hoogste vijf jaar looptijd	Met meer dan vijf jaar looptijd		Totaal
	Schatkist- certificaten (1)			Geconsolideerde vordering op de Staat (2)	Nationale overheidsfondsen (3)	
1948 December	4.840	—	—	35.000	865	40.705
1949 Maart	3.529	—	—	34.991	915	39.435
Juni	2.640	—	—	34.991	916	38.547
September	5.499	—	—	34.991	915	41.405
December	6.288	—	—	34.991	915	42.194
1950 Maart	5.852	—	—	34.939	1.013	41.804
Juni	5.016	—	—	34.939	1.062	41.017
September	2.881	—	—	34.939	1.079	38.899
December	4.136	—	—	34.939	1.077	40.152
1951 Maart	555	—	—	34.860	1.093	36.508
Juni	1.222	—	—	34.860	1.172	37.254
September	3.741	—	—	34.860	1.188	39.789
December	6.529	—	—	34.860	1.221	42.610
1952 Maart	7.178	—	—	34.763	1.269	43.210
Juni	8.865	—	—	34.763	1.436	45.063

(1) Overeenkomst van 14 September 1948 afgesloten krachtens art. 13 van de organieke wet der Nationale Bank van België.

(2) Art. 3, § b), van de wet van 28 Juli 1948 betreffende de sanering van de balans der Nationale Bank van België.

(3) Art. 14 van de organieke wet der Nationale Bank van België.

III — OPBRENGST VAN DE BELASTINGEN

a) Ontvangsten zonder onderscheid van begrotingsjaar

(die der gemeentelijke en provinciale opcentiemen niet inbegrepen)

26

Bron: Belgisch Staatsblad.

(millioenen franken)

TIJDVAK	Directe belastingen (1)	Douanen en accijnzen	Registratierechten	Totale ontvangsten van het tijdvak (1)	Gecumuleerde ontvangsten van Januari tot en met de aangeduide maand (1)
1950	26.454	11.793	19.851	58.098	—
1951	34.544 (2)	12.453	23.462	70.459 (2)	—
1951 April	3.621 (2)	1.089	2.105	6.815 (2)	27.113 (2)
Mei	2.925 (2)	1.069	1.984	5.978 (2)	33.091 (2)
Juni	2.919 (2)	1.031	1.913	5.863 (2)	37.631 (2)
Juli	4.814 (2)	1.006	1.851	7.671 (2)	45.202 (2)
Augustus	1.925 (2)	1.008	1.767	4.700 (2)	49.902 (2)
September	2.056 (2)	954	1.923	4.933 (2)	54.835 (2)
October	1.964 (2)	1.096	2.041	5.101 (2)	59.936 (2)
November	1.935 (2)	1.064	2.135	5.134 (2)	65.070 (2)
December	2.360 (2)	999	2.030	5.389 (2)	70.459 (2)
1952 Januari	4.635 (2)	1.131	2.093	7.859 (2)	7.859 (2)
Februari	2.663 (2)	959	2.166	5.788 (2)	13.647 (2)
Maart	2.514 (2)	1.083	2.011	5.608 (2)	19.255 (2)
April	2.488 (2)	1.205	2.107	5.800 (2)	25.055 (2)
Mei	3.035 (2)	1.168	2.037	6.240 (2)	31.295 (2)
Juni	2.805 (2)	998	2.202	6.005 (2)	37.300 (2)

b) Totale ontvangsten van de begrotingsjaren 1951 en 1952 vóó 30 Juni 1952 geïnd

(die der gemeentelijke en provinciale opcentiemen niet inbegrepen)

Bron: Belgisch Staatsblad.

(millioenen franken)

	BEGROTINGSJAAR 1951		BEGROTINGSJAAR 1952		JUNI 1952
	Opbrengsten	Budgetaire ramingen	Opbrengsten	Budgetaire ramingen	Ontvangsten voor rekening van het begrotingsjaar 1952
I. Directe belastingen	34.571 (2)	26.515	11.689 (2)	10.020	2.805 (3)
II. Douanen en accijnzen	12.484	11.567	6.433	6.144	998
waarvan douanen	4.353	3.700	2.181	2.135	341
accijnzen	7.285	7.781	3.881	3.955	610
bijzondere verbruikstaxes	713	7.781	330	3.955	40
III. Registratie	23.355	20.116	12.607	11.191	2.202
waarvan registratie	2.040	2.000	1.112	999	171
erfenissen	1.028	900	473	430	96
zegel en gelijkgest. taxes	20.088	17.000	10.896	9.588	1.918
TOTAAL	70.410 (2)	58.198	30.729 (2)	27.355	6.005 (3)
Verskil t.o.v. de budgetaire ramingen	+ 12.212		+ 2.444		

(1) Van Januari tot Mei 1951, zijn de ontvangsten uit de directe belastingen bruto-cijfers: zij bevatten de ordonnantiën van belastingverlaging op ingekohierde doch niet betaalde bijdragen, die het Bestuur der Directe Belastingen sinds 1 Januari 1951 als ontvangst en uitgave boekt.

Met ingang van Juni 1951: netto-ontvangsten. De cumulatieve ontvangsten met ingang van Juni 1951 aangegeven zijn netto-cijfers wat betreft de ontvangsten voor het boekjaar 1951.

(2) Met inbegrip van de opbrengst der vooruitbetalingen aan te rekenen op de bedrijfsbelasting voor de dienstjaren 1951 en 1952.

(3) Met inbegrip van de opbrengst der vooruitbetalingen aan te rekenen op de bedrijfsbelasting.

NOTA. — De termijn van invordering der directe belastingen is langer dan het kalenderjaar. Voor deze belastingen zijn de cijfers dus maar definitief na het afsluiten van het begrotingsjaar. Het op 1 Januari 1951 aangevangen dienstjaar 1951 werd op 31 Maart 1952 afgesloten

I — RENDEMENT DER BELGISCHE EN CONGOLESE VENNOOTSCHAPPEN OP AANDELEN

Betaalbaar gestelde dividenden en obligatiecoupons in Februari 1952

30

Bron : Nationaal Instituut voor de Statistiek.

BEDRIJFSKLASSE	AANTAL VENNOOTSCHAPPEN			Gestort kapitaal	Reserves	NETTO-UITSLAGEN		Betaalbaar gesteld bruto dividend	Obligatieschuld (1)	Bruto-obligatiecoupons (2)
	ge-telde	met winst	met verlies			Winst	Verlies			

(duizenden franken)

A — Vennootschappen met hoofdbedrijf in België

Bankwezen	—	—	—	—	—	—	—	—	43.027	976
Verzekeringen	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—
Financiële en immobiliaire verrichtingen	22	20	2	63.159	25.993	2.235	467	259	1.002.618	48.191
Kleinhandel	8	7	1	14.525	14.487	37.977	43	30.500	81.260	4.199
Groothandel en buitenlandse handel	42	28	14	61.018	34.725	19.622	953	6.067	2.000	123
Metaalverwerkende nijverheid	12	11	1	36.765	266.781	191.408	2.042	8.706	65.681	2.843
IJzer- en staalvoortbrengende nijverheid	—	—	—	—	—	—	—	—	331.687	17.101
Non-ferro metaalnijverheid	—	—	—	—	—	—	—	—	1.309	61
Textielnijverheid	19	13	6	165.761	302.270	24.355	856	10.600	70.893	3.946
Voedingsnijverheid	8	7	1	72.463	69.350	14.359	959	7.357	13.800	809
Houtnijverheid	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Scheikundige nijverheid	7	6	1	78.050	107.515	17.616	74	6.970	9.934	530
Glasnijverheid	1	1	—	520	940	102	—	—	5.400	319
Electriciteit	1	1	—	40.000	67.117	9.770	—	5.972	494.818	26.262
Gas	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Water	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ledernijverheid	2	—	2	1.900	3.341	—	169	—	1.500	84
Papierenijverheid en grafische bedrijven	5	5	—	12.345	18.577	3.686	—	808	2.112	115
Verkeer	6	5	1	1.865	— 470	291	40	— 29	2.312	92
Toerisme	9	6	3	9.925	9.794	3.092	152	1.674	—	—
Tussenhandel	6	5	1	3.100	1.645	1.165	36	—	—	—
Oude en afvalgoederen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Bouwbedrijf	3	2	1	1.050	668	39	2	—	360	18
Kolennijverheid	—	—	—	—	—	—	—	—	7.133	321
Kleinijverheid	1	1	—	2.800	2.362	121	—	—	2.500	159
Cement- en aanverwante nijverheden	1	1	—	600	1.166	248	—	—	15.000	859
Groeven	3	3	—	1.740	3.567	139	—	—	—	—
Kalknijverheid	1	1	—	940	714	645	—	—	—	—
Keramische nijverheid	1	—	1	1.500	1.896	—	93	—	—	—
Tabaksnijverheid	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
D'amantnijverheid	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Uitgeverij, boekhandel, pers	1	1	—	700	33.477	1.156	—	1.044	500	20
Film, schouwburgen	2	—	2	1.270	603	—	9	—	—	—
Ambachtswezen	3	2	1	6.983	8.807	1.156	15	569	—	—
Landbouw, tuinbouw, visserij, veeteelt	1	1	—	300	27	48	—	—	—	—
Diversen (niet genoemd)	9	6	3	7.645	— 345	1.531	617	—	—	—
TOTAAL...	174	133	41	586.924	972.373	330.761	6.527	80.555	2.153.846	107.028

B — Vennootschappen met hoofdbedrijf in Congo

Banken, financiële vennootschappen	2	2	—	30.000	1.154	5.301	—	2.800	5.000	230
Handelsvennootschappen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nijverheidsvennootschappen	1	1	—	55.000	—	106	—	—	—	—
Landbouwvennootschappen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Openbare diensten	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Mijnen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Bouwnijverheid	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Vervoerwezen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Diverse vennootschappen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
TOTAAL...	3	3	—	85.000	1.154	5.407	—	2.800	5.000	230

C — Vennootschappen met hoofdbedrijf in het buitenland

Electriciteit	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Spoorwegen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Tramwegen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Plantages, koloniale vennootschappen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Diverse vennootschappen	2	2	—	9.645	10.559	1.107	—	203	—	—
TOTAAL...	2	2	—	9.645	10.559	1.107	—	203	—	—
Algemeen totaal...	179	138	41	681.569	984.086	337.275	6.527	83.558	2.158.846	107.258

(1) De getelde leningen slaan op andere vennootschappen dan die opgegeven in de vorige kolommen.

(2) Daarenboven werden er gedurende de maand Februari 1952 betaalbaar gesteld :

(duizenden franken)

Coupons van Staatsleningen	290.354
Coupons van leningen van de Kolonie	693
Coupons van leningen van Provinciën en Gemeenten	21.056
Coupons van verscheidene leningen	179.969

492.072

Coupons van buitenlandse Staatsleningen

I — RENDEMENT DER BELGISCHE EN CONGOLESE VENNOOTSCHAPPEN OP AANDELEN

Bron: Nationaal Instituut voor de Statistiek. Retrospectief overzicht

30

TIJDVAK	AANTAL VENNOOTSCHAPPEN			Gestort kapitaal	Reserves	NETTO-RESULTAAT		Betaalbaar gesteld bruto-dividend	Obligatie-schuld (1)	Bruto-obligatie-coupons
	getelde	met winst	met verlies			winst	verlies			
1950 (2).....	10.949	7.509	3.440	97.400.406	84.895.220	13.768.637	1.383.190	8.422.531	(3)22.611.242	977.418
1951 (2).....	11.608	8.892	2.716	106.891.246	84.142.338	19.990.165	993.767	10.773.801	(3)25.718.014	1.215.569
1950 December	321	207	114	3.307.061	2.490.965	476.512	59.398	310.175	1.891.096	85.458
1951 Januari	115	82	33	2.086.303	709.073	189.618	7.624	113.965	2.809.357	128.109
Februari	197	156	41	567.948	901.078	412.857	11.365	149.094	1.922.426	87.201
Maart	1.783	1.377	406	8.552.906	9.479.099	1.684.868	76.118	1.000.855	1.652.030	75.559
April	3.128	2.365	763	24.794.028	16.637.629	3.292.705	286.132	1.852.082	1.969.516	88.393
Mei	2.669	2.041	628	22.437.242	17.882.239	3.713.642	174.920	1.972.553	1.575.893	72.340
Juni	1.257	956	301	13.443.407	10.318.645	2.955.258	108.064	1.348.468	1.794.593	79.428
Juli	574	454	120	11.459.791	7.234.385	3.590.660	93.055	1.932.145	2.172.441	98.066
Augustus	220	162	58	1.268.473	1.122.399	256.293	9.764	143.441	1.623.853	70.504
September	397	314	83	2.154.743	1.863.410	404.932	22.703	139.740	1.778.313	79.841
October	650	497	153	8.368.473	5.854.026	1.215.079	77.886	786.579	1.955.897	90.150
November	327	255	72	7.386.756	8.005.700	1.189.026	18.383	764.616	1.448.262	64.765
December	317	253	64	4.656.471	4.452.040	1.133.890	109.275	595.744	1.910.572	86.282
1952 Januari	109	82	27	1.904.346	612.413	202.342	3.262	109.335	2.933.677	142.218
Februari	179	138	41	681.569	984.086	337.275	6.527	83.558	2.158.846	107.258

(1) Voor de maandelijkse resultaten, slaan de in aanmerking genomen leningen op andere vennootschappen dan die waarop de vorige kolommen betrekking hebben. — (2) Op 31 December. — (3) Na aftrek van de dubbelstellingen.

II — ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTEKAS

a) Inlagen op particuliere spaarboekjes (Netto-spaarbedrag) (duizenden franken)

31

TIJDVAK	Inlagen	Uitbetalingen	Saldi	Tegoed der inleggers op het eind van het tijdvak	Aantal spaarboekjes einde jaar
1950.....	8.740.313	7.512.399	1.236.914	32.765.216 (1)	7.039.991 (2)
1951.....	9.270.781	8.134.194	1.136.587	34.841.680 (1)	
1951 Mei	668.400	658.999	9.401	32.864.717	
Juni	714.452	709.067	5.385	32.870.102	
Juli	831.503	632.330	199.173	33.069.275	
Augustus	784.255	607.297	176.958	33.246.233	
September	724.138	581.695	142.493	33.388.726	
October	835.452	658.347	177.105	33.565.831	
November	722.294	589.316	132.978	33.698.809	
December	974.793 (3)	771.799	202.994	34.841.680 (1)	
1952 Januari	1.175.860	566.436	608.640	35.450.320	
Februari	897.175	593.330	303.845	35.754.165	
Maart	1.170.350	704.768	465.582	36.219.747	
April	949.988	775.873	174.115	36.393.862	
Mei	989.573	743.322	246.251	36.640.113	
Juni	1.121.845	704.140	417.705	37.057.818	
Juli	1.373.447	708.748	664.699	37.722.517	

(1) Incl. de gekapitaliseerde rente van het dienstjaar en de dotatie van de krijgsgevangenen. — (2) Incl. de spaarboekjes van de krijgsgevangenen. — (3) Incl. de rente vervallen op de obligaties van de Muntsaneringslening bedragende 66 miljoen frank per 31 December 1951.

b) Stortingen ingeschreven op de rekeningen der aangeslotenen bij de Lijfrentekas (*) (duizenden franken)

TIJDVAK	Handarbeiders			Bedienden (Wetten van 10 Maart 1925 en 18 Juni 1930)	Totalen
	Wet van 16 Maart 1865	Wet van 15 December 1937			
		Verplichte stortingen	Vrije stortingen		
1949.....	27.625	392.028	70.042	246.870	736.565
1950.....	32.496	389.803	86.337	247.739	756.375
1950 September	3.712	33.353	7.372	20.967	65.404
October	2.639	33.115	7.155	21.665	64.574
November	3.005	30.844	7.066	20.326	61.241
December	3.124	32.771	7.968	21.948	65.811
1951 Januari	4.295	35.850	12.177	20.808	73.130
Februari	3.035	33.504	12.171	20.821	69.531
Maart	2.645	36.835	14.156	21.626	75.262
April	3.637	34.172	12.992	21.357	72.158
Mei	2.469	35.800	13.234	21.187	72.690
Juni	3.250	31.894	11.851	23.951	70.946
Juli	1.675	34.373	12.442	24.178	72.668
Augustus	4.062	34.929	12.561	24.031	75.583
September	3.503	34.776	12.903	25.350	76.532
October	2.318	34.784	12.405	25.636	75.143
November	2.828	33.123	12.343	24.470	72.764

(*) De stortingen ingeschreven op de rekeningen der « Mijnerkers » (wetten samengesteld door koninklijk besluit van 25 Augustus 1937 en 25 Februari 1947) aangesloten bij het Nationaal Pensioenfonds voor Mijnerkers bedroegen respectievelijk fr 194,4 miljoen in 1948, fr 207,7 miljoen in 1949, fr 189,7 miljoen (voorlopige cijfers) in 1950 en fr 212,0 miljoen (voorlopige cijfers) in 1951. (Bron: Nationaal Pensioenfonds voor Mijnerkers.)

III — DRIEMAANDELIJKS LOONINDEXCIJFER (Basistijdvak 1936 tot 1938 = 100)
 Voor de voorwaarden van gebruik en de wijze van berekening: zie Meinummer 1949, blz. 234.

TIJDVAK	ALGEMEEN INDEXCIJFER	INDEXCIJFER PER BEDRIJFSKLASSE																							
		Cokesovens	Groeven, cementfabrieken, marmerbewerking	Metaalbedrijven					Aardewerkfabrieken, steenbakkerijen	Glasbedrijven	Chemische bedrijven	Voedingsbedrijven	Textielbedrijven			Bouwnijverheid en openbare werken	Hout en meubelen	Huiden en leder	Tabak	Papier		Vervoer			Gas en electriciteit
				IJzer- en staalnijverheid	Niet-ijzerhoudende metalen	Gietrijen, machinerebouw en metaalverwerking	Samen	Vlas, katoen, hennep en jute					Wol, tapijten, breigoed	Samen	Fabrieken (1)					Drukkerij en verwerking	Kunst- en precisiebedrijven	Havenwerkers, sleepers	Spoorwegen (2)	Samen (2)	
a) Indexcijfer van het gemiddeld uurloon																									
1940 Maart	113	117	110	123	115	114	118	107	114	114	110	112	113	112	113	109	118	110	119	106	106	112	104	106	114
1949 December	407	392	389	404	387	419	409	378	377	391	395	418	412	415	394	398	383	566	326	388	408	374	395	391	442
1950 Maart	407	404	390	403	387	417	408	379	383	392	392	416	417	417	395	394	380	348	330	398	408	375	397	392	448
Juni	416	412	397	409	393	424	414	388	389	394	397	426	431	428	418	411	403	374	330	397	421	369	394	389	456
September	421	415	398	414	415	425	420	392	396	402	401	438	438	438	419	419	401	365	343	397	431	382	400	396	453
December (3)	439	463	418	443	449	443	444	416	438	431	429	457	461	459	421	435	426	384	363	417	438	412	401	403	478
1951 Maart	444	466	424	454	460	446	449	401	441	455	420	462	466	464	432	426	428	378	369	416	441	418	408	410	474
Juni	466	466	446	481	468	469	473	427	456	472	448	491	487	489	439	455	456	405	387	440	460	450	418	424	500
September	472	477	459	487	478	471	478	427	459	476	450	495	492	493	472	468	461	401	337	455	467	432	415	418	510
December (4)	486	508	469	495	501	479	488	441	488	495	476	519	505	512	480	484	470	424	405	469	460	465	423	431	516
1952 Maart (4)	490	508	472	505	499	493	498	452	477	498	474	511	499	505	482	483	473	430	405	475	463	443	446	445	526
Juni	v 490	513	476	v 505	501	v 491	v 498	440	490	498	v 465	v 516	499	v 508	489	491	v 472	429	v 405	458	479	v 428	448	v 444	540
b) Indexcijfer der lonen van geschoolde of gespecialiseerde werklieden																									
1940 Maart	115	113	112	126	117	114	119	107	111	115	110	111	111	111	114	109	120	112	118	107	126	113	—	—	115
1949 December	395	371	374	385	374	385	400	389	375	391	374	435	427	431	389	348	392	340	328	407	397	315	—	—	458
1950 Maart	397	371	376	374	384	398	387	375	368	394	383	433	424	428	392	351	387	338	330	418	399	330	—	—	464
Juni	403	371	377	377	390	402	391	380	368	394	388	433	438	435	409	373	412	339	330	416	407	330	—	—	467
September	409	371	376	380	421	402	396	387	372	400	394	452	448	450	411	379	409	339	348	416	406	335	—	—	467
December (3)	427	396	395	401	449	418	415	404	424	419	416	471	465	468	412	396	437	351	365	434	416	364	—	—	485
1951 Maart	433	398	397	411	440	423	421	397	428	428	410	473	472	473	425	390	439	357	373	427	416	379	—	—	487
Juni	455	424	422	441	457	447	446	416	434	453	439	492	499	496	433	415	467	410	391	468	433	394	—	—	516
September	459	424	428	441	464	448	448	417	434	453	442	483	507	495	460	437	469	410	391	486	430	394	—	—	516
December (4)	472	456	435	449	501	467	459	419	470	463	457	505	519	512	467	455	477	413	408	499	432	410	—	—	526
1952 Maart (4)	475	459	439	461	495	467	468	428	470	471	457	501	510	506	472	446	478	423	408	505	438	410	—	—	536
Juni	v 474	456	439	v 463	482	v 467	v 467	420	463	471	v 451	v 501	508	v 504	480	450	v 476	419	v 408	490	453	410	—	—	544
c) Indexcijfer der lonen van niet geschoolde noch gespecialiseerde werklieden																									
1940 Maart	113	112	112	125	117	109	116	106	113	116	111	112	112	112	113	106	116	113	118	106	119	108	—	—	116
1949 December	391	372	386	392	414	391	394	392	348	366	358	427	411	417	381	380	343	353	291	379	401	339	—	—	420
1950 Maart	392	372	388	394	415	394	397	392	362	366	364	418	413	415	383	376	342	352	297	384	398	351	—	—	428
Juni	402	372	387	397	413	399	400	404	367	370	366	427	432	429	410	401	362	351	297	384	413	351	—	—	430
September	408	372	393	399	434	399	403	411	374	375	371	437	446	441	410	398	362	352	311	384	422	375	—	—	429
December (3)	427	399	412	425	464	421	428	436	422	400	394	459	479	469	411	410	383	386	333	406	439	408	—	—	450
1951 Maart	429	398	416	431	465	419	429	447	433	410	391	459	475	467	419	413	396	380	336	393	444	394	—	—	442
Juni	450	419	438	458	483	442	453	469	424	423	417	484	502	493	422	435	413	419	352	425	463	413	—	—	464
September	456	419	446	458	491	443	455	469	425	427	417	488	511	500	450	467	420	418	352	439	453	413	—	—	465
December (4)	468	455	458	464	506	455	465	480	454	435	433	504	527	515	457	475	432	423	370	457	446	—	—	476	
1952 Maart (4)	474	457	462	475	517	470	478	483	441	443	438	499	525	512	463	467	432	433	370	461	460	436	—	—	486
Juni	v 474	454	461	v 480	514	v 466	v 477	476	440	442	v 430	v 494	521	v 508	470	492	v 428	430	v 370	442	482	449	—	—	493

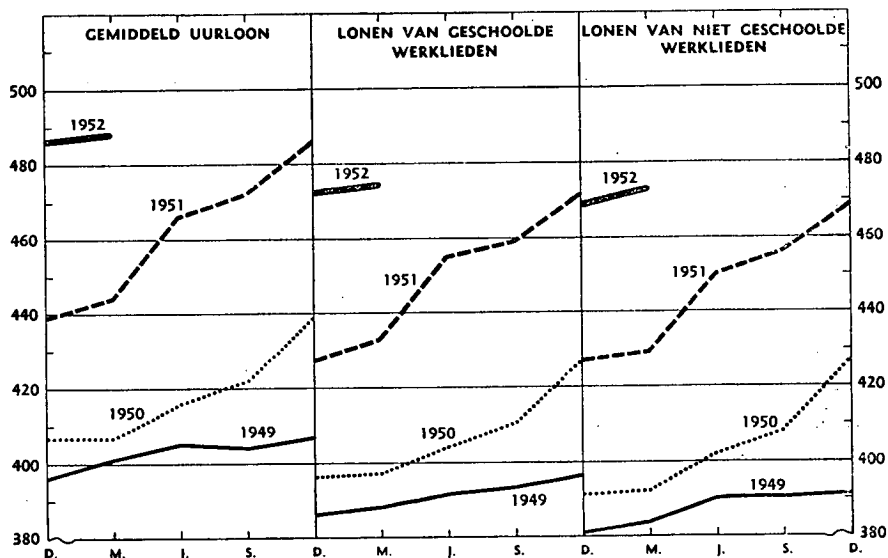
(1) Deze indexcijfers houden geen rekening met de premïen en vergoedingen gevoegd bij de lonen, behalve in December 1950, December 1951 en Maart 1952.

(2) Wij beschikken niet over gegevens voor de berekening van de indexcijfers der lonen van de geschoolde en ongeschoolde arbeiders van de spoorwegen. Alleen het gemiddeld loon is ons bekend.

(3) In die indexcijfers werd rekening gehouden met het deel van de compensatiepremie, voorzien in het *Belgisch Staatsblad* van 13 Januari 1951, dat op de maand December betrekking heeft.

(4) Incl. de tijdelijke vergoeding voorzien in het *Belgisch Staatsblad* van 10 November 1951.

TIJDVAK	1949	1950	1951	1952
Gemiddelde uurlonen.				
Maart.....	400	407	444	490
Juni.....	405	416	466	v490
September..	404	421	472	
December....	407	439	488	
Lonen geschoolde arbeiders.				
Maart.....	388	397	433	475
Juni.....	391	403	455	v474
September..	393	409	459	
December....	395	427	472	
Lonen ongeschoolde arbeiders.				
Maart.....	384	392	429	474
Juni.....	390	402	450	v474
September..	390	408	456	
December....	391	427	468	

LOOP DER ZAKEN

I — BEDRIJVIGHEID DER VERREKENINGSKAMERS

a) Debetverrichtingen

TIJDVAK	VERREKENINGSKAMERS						
	Aantal kamers einde tijdvak	HOOFDBANK		BIJBAK EN AGENTSCHAPPEN		TOTAAL	
		Aantal verrekende stukken (duizenden)	Verrekende kapitalen (miljoenen franken)	Aantal verrekende stukken (duizenden)	Verrekende kapitalen (miljoenen franken)	Aantal verrekende stukken (duizenden)	Verrekende kapitalen (miljoenen franken)
1950 Maandgemiddelde	38 (1)	148	195.102	158	45.361	306	240.463
1951 Maandgemiddelde	38 (1)	159	228.003	171	56.908	330	284.911
1951 Juni	38	166	228.672	175	53.951	341	282.623
Juli	38	160	198.864	161	54.556	321	253.420
Augustus	38	152	233.175	161	56.572	313	289.747
September	38	150	233.259	158	58.377	308	291.636
October	38	164	256.190	179	64.015	343	320.205
November.....	38	160	278.039	172	61.639	332	339.678
December	38	162	229.662	179	60.388	341	290.050
1952 Januari	38	170	266.047	178	58.166	348	324.213
Februari	38	162	244.521	169	56.626	331	301.147
Maart	38	171	295.733	182	63.618	353	359.351
April	38	164	237.003	177	60.905	341	297.908
Mei	38	164	226.844	173	55.773	337	282.617
Juni.....	38	166	247.469	175	59.198	341	306.667

(1) Op 31 December.

b) Detailgegevens over het verloop der verrekeningen te Brussel (debetverrichtingen)

TIJDVAK	Callgeld (1)		Effecten, overheidspapier en coupons		Overschrijvingen, chèques, wisselbrieven, promessen, kwijtschiften, enz.		Verrichtingen met het buitenland		Totaal	
	Aantal stukken	Kapitalen (miljoenen franken)	Aantal stukken	Kapitalen (miljoenen franken)	Aantal stukken	Kapitalen (miljoenen franken)	Aantal stukken	Kapitalen (miljoenen franken)	Aantal stukken	Kapitalen (miljoenen franken)
1950 Maandgemiddelde	3.231	122.070	1.685	7.613	139.970	61.386	2.638	4.033	147.524	195.102
1951 Maandgemiddelde	2.322	140.209	1.735	8.226	152.482	75.214	2.628	4.354	159.167	228.003
1951 Juni	2.418	142.860	1.873	7.380	158.795	74.697	2.536	3.735	165.622	228.672
Juli	2.391	114.161	1.891	6.512	152.958	74.708	2.366	3.483	159.606	198.864
Augustus	2.367	141.407	1.612	8.870	146.081	78.968	2.268	3.930	152.328	233.175
September	2.280	149.103	1.312	9.052	143.604	71.033	2.336	4.071	149.532	233.259
October	2.489	161.606	1.740	10.729	156.717	78.351	3.415	5.504	164.361	256.190
November.....	2.149	178.096	2.102	11.140	153.166	83.367	2.975	5.436	160.392	278.039
December	2.099	138.740	1.640	7.547	155.469	78.174	2.852	5.200	162.060	229.662
1952 Januari	2.156	170.189	1.921	9.867	163.014	80.614	3.215	5.377	170.306	266.047
Februari	4.575	153.551	1.684	6.817	152.378	79.202	3.018	4.951	161.655	244.521
Maart	2.150	193.934	1.808	11.379	163.964	85.957	3.146	4.463	171.068	295.733
April	2.029	141.197	1.854	9.005	157.322	82.443	2.942	4.358	164.147	237.003
Mei	2.132	128.877	1.988	7.728	156.834	86.402	2.854	3.837	163.808	226.844
Juni.....	2.024	153.070	2.339	9.494	158.618	81.138	2.777	3.767	165.758	247.469

(1) Incl. de terugbetaalde kapitalen die de vorige dag als callgeld werden uitgeleend.

II — POSTCHEQUE- EN GIROVERKEER
(millioenen franken)

TIJDVAK	Aantal rekeningen einde tijdvak	Totaal tegoed (*) (Daggemiddelde)	Tegoed van particulieren (*) (*)	CREDIT		DEBIT		Algemene beweging	Verrichtingen zonder gebruik van chartaal-geld pCt.	Omloop- nelheid (2)
				Stortingen	Giro's	Chèques en diversen	Giro's			
1950 Maandgemiddelde	(1)637.348	27.093	19.529	23.037	61.823	23.210	61.823	169.893	91	3,44
1951 Maandgemiddelde	(1)641.104	27.377	20.217	26.126	69.264	26.006	69.264	190.660	91	3,75
1951 Mei	636.846	27.152	19.918	26.379	70.273	26.974	70.273	193.899	92	4,05
Juni	636.678	26.421	20.088	25.622	66.773	24.207	66.773	183.375	91	3,61
Juli	636.715	28.873	20.376	26.579	68.897	27.513	68.897	191.886	91	3,78
Augustus	637.002	26.539	20.307	27.052	68.473	26.815	68.473	190.813	92	3,77
September	638.082	26.595	20.290	24.230	62.157	23.169	62.157	171.713	91	3,48
October	639.255	27.480	20.618	25.457	69.977	26.466	69.977	191.867	90	3,53
November	640.075	26.943	20.945	26.975	69.103	26.226	69.103	191.407	92	3,82
December	641.104	27.685	21.144	27.204	70.940	26.265	70.940	194.349	92	3,77
1952 Januari	642.405	28.197	21.298	28.047	78.402	30.234	78.402	215.085	91	3,70
Februari	643.305	25.611	20.595	27.213	70.281	26.840	70.281	194.615	92	3,79
Maart	644.676	25.661	20.692	26.842	70.385	26.418	70.385	194.030	93	3,63
April	644.987	26.402	20.885	26.672	70.535	27.744	70.535	195.486	91	3,72
Mei	645.370	26.240	20.888	30.857	77.952	30.090	77.952	216.850	92	4,12
Juni	645.628	26.185	20.982	25.994	66.001	25.746	66.001	183.742	91	3,65
Juli	646.091	27.740	21.211	31.260	77.454	32.013	77.454	218.181	92	3,79

(1) Op 31 December.

(2) Verhouding per type-maand van 25 dagen, van de debet-omzet tot het gemiddeld dagelijks tegoed.

(*) Deze tegoeden omvatten de vrije tegoeden, de effecten van de Muntsaneringslening, waarin de definitief geblokkeerde tegoeden werden omgezet en tot December 1951 de tijdelijk onbeschikbare tegoeden.

PRIJZEN

a) INDEXCIJFERS DER GROOTHANDELSPRIJZEN IN BELGIE

Basistijdvak 1936-1938 = 100

45

Bron: *Ministerie van Economische Zaken — Dienst van het Indexcijfer.*

TIJDVAK	Algemeen indexcijfer	Dierlijke producten	Plant-aardige producten	Vet-stoffen	Minerale producten					Scheikundige producten			Huiden en leder	
					Algemeen indexcijfer van de groep	Steen-kool	Bijpro-ducten uit steen-kool	Petro-leum-pro-ducten	Ertsen en ruwe metalen	Groove-pro-ducten	Algemeen indexcijfer van de groep	Schei-kundige produc-ten		Schei-kundige mest-stoffen
<i>Aantal producten</i>	135	13	14	2	19	4	4	3	5	3	11	8	3	5
1950 Maandgemidd..	387	368	456	381	372	529	350	230	353	443	287	295	267	414
1951 Maandgemidd..	471	416	487	485	446	542	437	259	533	454	355	388	279	496
1951 Mei	473	391	501	501	433	547	417	259	490	454	365	408	271	510
Juni	475	405	489	475	436	547	417	259	503	454	368	412	273	497
Juli	469	412	474	448	452	547	427	259	565	454	365	407	273	483
Augustus	467	426	467	460	455	547	439	259	567	454	370	408	286	451
September	464	421	453	455	457	547	439	259	575	454	372	410	286	457
October	473	414	476	466	478	547	508	259	609	455	375	413	290	441
November	473	424	476	464	483	547	513	270	619	455	375	413	291	404
December	477	443	493	467	484	547	515	270	615	455	379	416	295	396
1952 Januari	477	424	502	452	490	554	515	273	631	455	377	420	282	393
Februari	470	416	495	421	494	554	530	281	623	461	377	420	283	371
Maart	457	403	490	399	489	554	530	281	598	460	372	413	283	352
April	450	389	494	389	493	554	530	298	598	461	360	396	280	344
Mei	445	385	492	405	485	554	530	298	562	462	359	394	280	344
Juni	436	376	482	399	478	557	520	298	536	463	349	379	282	339
Juli	434	398	466	393	467	557	488	298	517	463	346	375	279	350

TIJDVAK	Rubber	Hout	Papier en karton	Textielproducten						Bouw-ma-terialen	Metalen en metaalproducten			
				Algemeen indexcijfer van de groep	Wol	Vlas	Katoen	Jute	Kunst-matige vezels		Algemeen indexcijfer van de groep	Metaal-nijver-heid	Metaal-fabrik.	Niet ijzerhou-dende
<i>Aantal producten</i>	1	6	4	21	5	5	6	2	3	13	26	9	13	4
1950 Maandgemidd..	345	551	416	428	482	363	516	552	267	410	346	340	321	459
1951 Maandgemidd..	557	690	706	545	599	516	652	694	305	427	456	487	394	633
1951 Mei	495	691	743	604	701	564	715	797	313	427	434	452	374	647
Juni	497	686	744	557	599	522	660	781	315	428	473	503	413	637
Juli	477	686	744	506	516	480	583	725	315	428	476	513	414	636
Augustus	483	692	744	485	480	486	545	670	313	427	478	518	414	642
September	528	708	722	468	442	482	544	587	313	426	482	525	416	647
October	530	714	700	483	494	475	559	592	313	428	491	536	418	677
November	488	721	688	484	470	480	590	566	312	431	491	536	420	673
December	479	721	686	480	451	462	585	684	303	437	492	535	422	665
1952 Januari	477	721	697	484	437	445	636	728	291	441	492	538	422	656
Februari	394	714	677	458	417	427	601	606	291	442	492	540	422	655
Maart	392	710	567	426	386	379	581	522	287	442	489	540	423	627
April	382	695	567	405	355	368	557	487	275	444	486	539	421	620
Mei	286	657	549	404	385	361	544	449	269	444	479	530	421	585
Juni	318	620	474	398	404	350	535	395	269	443	472	510	421	577
Juli	306	605	426	400	417	363	351	358	269	443	474	514	420	583

b) INDEXCIJFERS DER GROOTHANDELSPRIJZEN IN BELGIE EN IN HET BUITENLAND

Basistijdvak : gemiddelde 1948 = 100

TIJDVAK	België (Ministerie van Economische Zaken)	Vereinigde Staten (Department of Labor, Bureau Labor Statistics)	Frankrijk (Statistique générale de la France) (1)	Nederland (Centraal Bureau voor de Statistiek)	Vereinigde Koninkrijk (Board of Trade)	Zweden (Handelsdienst)	Zwitserland (Office fédéral de l'Industrie, des Arts et Métiers et du Travail)
1950 Maandgemidd.	100	98	108	117	120	108	94
1951 Maandgemidd.	121	109	138	143	146	140	105
1951 April	123	111	140	145	145	139	106
Mei	122	111	141	146	146	141	107
Juni	122	110	138	145	146	143	105
Juli	121	109	135	142	146	143	103
Augustus	120	108	134	142	148	142	103
September	119	108	138	142	148	142	103
October	122	108	146	143	150	143	105
November	122	108	151	144	150	148	104
December	123	108	152	145	151	149	105
1952 Januari	123	107	153	145	153	150	105
Februari	121	107	152	145	150	150	104
Maart	118	107	149	143	152	151	103
April	116	106	147	142	150	150	102
Mei	114	106	145	140	149	150	102
Juni	112	v 106	v 143		v 149		102

c) INDEXCIJFERS DER KLEINHANDELSPRIJZEN IN BELGIE

Basistijdvak 1936-1938 = 100

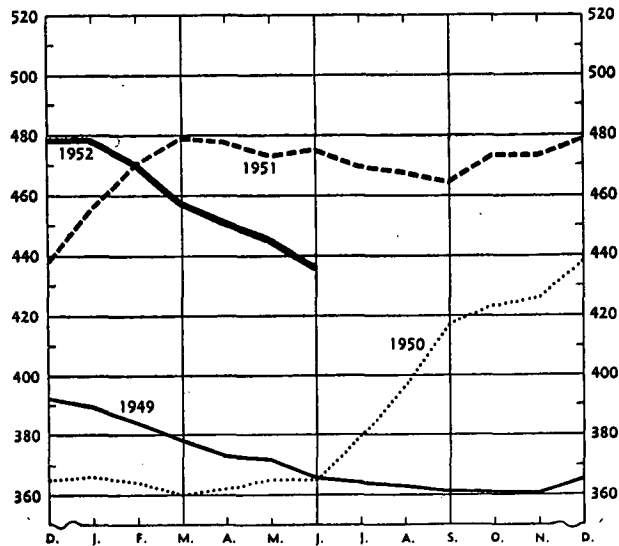
TIJDVAK	Algemeen indexcijfer	Voedingswaren	Producten excl. voedingswaren
Aantal producten	56	34	22
1950 Maandgemiddelde	377	354	414
1951 Maandgemiddelde	413	378	467
1951 Mei	415	374	479
Juni	416	375	480
Juli	416	377	476
Augustus	415	378	475
September	417	382	472
October	419	387	469
November	421	390	468
December	422	392	467
1952 Januari	424	395	467
Februari	424	397	466
Maart	421	392	463
April	416	388	459
Mei	412	387	450
Juni	413	390	448
Juli	412	388	447

(1) Frankrijk : nieuw indexcijfer van de groothandelsprijzen (319 artikelen), basis 1949 = 100. Het vroeger indexcijfer (135 artikelen), teruggebracht tot basis 1948 = 100, bedroeg in 1949 ongeveer 112.

ALGEMEEN INDEXCIJFER DER GROOTHANDELSPRIJZEN IN BELGIE

Basistijdvak 1936-1938 = 100

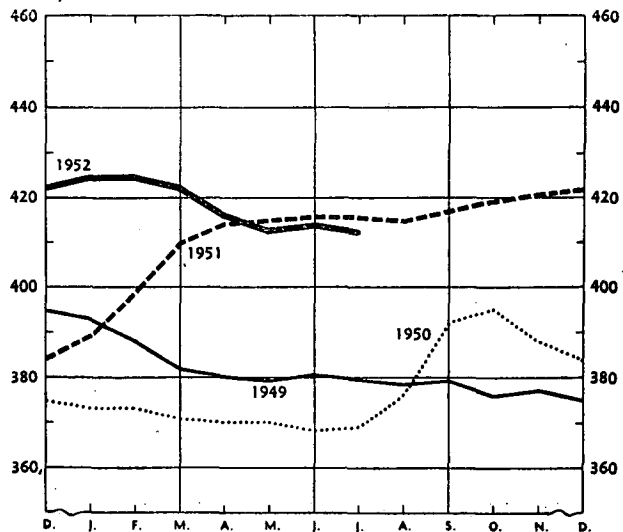
TIJDVAK	1949	1950	1951	1952
Januari	390	366	456	477
Februari	384	364	471	470
Maart	378	360	479	457
April	373	362	478	450
Mei	372	365	473	445
Juni	366	365	475	436
Juli	364	379	469	434
Augustus	363	396	407	
September	361	417	464	
October	361	423	473	
November	361	426	473	
December	365	438	477	

ALGEMEEN INDEXCIJFER DER KLEINHANDELSPRIJZEN IN BELGIE

Basistijdvak 1936-1938 = 100

TIJDVAK	1949	1950	1951	1952
Januari	393	373	389	424
Februari	388	373	399	424
Maart	382	371	410	421
April	380	370	414	416
Mei	379	370	415	412
Juni	381	368	416	413
Juli	379	369	416	412
Augustus	378	376	415	
September	379	392	417	
October	376	395	419	
November	377	388	421	
December	375	384	422	

PRODUCTIE

I — STEENKOLENMIJNEN EN METAALBEDRIJVEN

Bron: Ministerie van Economische Zaken en Middenstand (Algemene Directie der Mijnen).

TIJDVAK	STEENKOLENMIJNEN								Gemidd. aantal extractie-dagen	Voorraad einde maand (duiz. tonnen)
	GEMIDDELD AANTAL AANWEZIGE ARBEIDERS		NETTO-HOEVEELHEID OPOEDOLVEN STEENKOOI PER BEKKEN (duiz. t.)					TOTAAL		
	onder-grondse	onder- en boven-grondse	Bergen	Centrum	Charleroi	Luik	Kempen			
1936-1938 Maandgemiddelde.....	87.252	125.866	408	353	640	451	541	(1) 2.425	24,0	1.502
1950 Maandgemiddelde.....	92.154	133.320	387	276	563	372	877	2.275	23,8	(2) 1.031
1951 Maandgemiddelde.....	94.417	132.962	405	299	597	399	772	2.472	24,4	(2) 225
1951 April.....	95.622	134.919	425	320	615	413	795	2.569	24,7	260
Mei.....	96.214	135.291	416	313	604	406	755	2.494	23,8	233
Juni.....	93.277	132.134	437	322	601	424	789	2.598	25,5	234
Juli.....	91.139	129.332	352	236	477	336	710	2.111	21,3	212
Augustus.....	92.175	129.759	383	308	601	370	745	2.407	24,6	224
September.....	93.967	131.853	387	305	585	403	730	2.410	24,2	212
October.....	96.065	134.102	446	338	608	447	829	2.728	26,7	222
November.....	100.389	138.891	431	327	642	417	820	2.637	24,8	236
December.....	100.268	138.763	392	294	594	419	761	2.460	23,2	225
1952 Januari.....	100.017	137.850	436	331	650	435	817	2.669	25,4	223
Februari.....	99.550	137.088	400	313	634	421	839	2.607	24,6	235
Maart.....	100.364	138.361	445	331	657	437	870	2.740	25,8	446
April.....	99.032	137.280	413	314	617	417	797	2.558	24,6	712
Mei.....	99.160	137.227	419	331	629	416	828	2.622	24,8	1.136
Juni.....			358	273	550	389	753	2.323		

(1) Inbegrepen 32.000 ton voorkomende van het bekken van Namen. De koolmijnen, die deel uitmaakten van dit bekken, werden in 1942 verdeeld tussen de bekkens van Luik en Charleroi. — (2) Op 31 December.

TIJDVAK	COKES		BRIKETTEN		Hoogovens in werking (einde tijdvak)	VOORTBRENGING DER METAALNIJVERHEID (duizenden tonnen)		
	Productie (duizenden tonnen)	Gemiddeld aantal arbeiders	Productie (duizenden tonnen)	Gemiddeld aantal arbeiders		Gietijzer	Ruw staal	Afgewerkt ijzer en staal
1936-1938 Maandgemiddelde.....	451	3.831	113	855	(1) 37	261	253	202
1950 Maandgemiddelde.....	382	4.157	85	528	(2) 45	308	310	246
1951 Maandgemiddelde.....	509	4.613	150	718	(2) 49	404	417	324
1951 Maart.....	511	4.521	175	717	49	411	423	330
April.....	504	4.568	167	711	49	407	422	334
Mei.....	521	4.561	142	744	49	404	410	316
Juni.....	494	4.575	132	680	49	408	433	341
Juli.....	509	4.617	109	673	49	389	390	278
Augustus.....	536	4.631	130	698	49	413	429	328
September.....	515	4.674	148	699	49	408	404	321
October.....	541	4.741	173	727	49	429	460	365
November.....	524	4.749	171	768	49	413	426	326
December.....	541	4.759	158	764	49	421	423	324
1952 Januari.....	550	4.819	179	753	49	439	450	352
Februari.....	515	4.834	168	780	50	408	427	334
Maart.....	552	4.827	131	726	50	440	460	352
April.....	528	4.843	114	642	48	412	431	324
Mei.....	545	4.849	107	665	v 48	v 402	v 415	v 315

(1) Op 31 December 1938. — (2) Op 31 December.

II — TEXTIELNIJVERHEID

Bron: Ministerie van Economische Zaken en Middenstand (Nationaal Instituut voor de Statistiek).

TIJDVAK	SPINNERIJ (tonnen)						PRODUCTIE VAN RUWE WEFSELS VAN GETOUW GEVALLEN (VOOR EIGEN REKENING, VOOR OPENBARE LOONDIJNSTEN EN VOOR ORDERS)(t.)					
	vlas-garen	jute-garen	hennep-garen	katoengaren		wollen garen		vlas	jute	katoen	wol	rayonne
				fijn-spinnerij	kaard-spinnerij	kamwol	kaardwol					
1950 Maandgemiddelde.....	791	4.331	201	7.174	1.029	1.759	1.590	642	3.239	6.122	2.200	516
1951 Maandgemiddelde.....	1.020	5.603	253	8.187	675	1.463	1.309	652	3.824	6.586	2.092	527
1951 Maart.....	994	5.799	275	9.438	1.293	1.943	1.789	871	3.884	8.050	2.670	746
April.....	1.014	5.612	322	8.359	730	1.715	1.820	806	3.669	7.022	2.703	705
Mei.....	917	5.229	293	8.527	627	1.627	1.580	744	3.481	7.202	2.479	627
Juni.....	1.092	6.235	275	8.326	569	1.406	1.551	767	4.130	8.809	2.259	587
Juli.....	826	5.222	229	5.962	433	771	980	623	3.661	5.173	1.714	393
Augustus.....	1.005	5.542	177	8.140	402	1.054	1.077	514	3.612	5.609	1.866	476
September.....	1.093	5.662	187	8.109	499	1.096	955	549	4.057	5.407	1.682	400
October.....	1.185	6.103	257	8.474	409	1.268	1.047	513	4.091	6.195	1.765	383
November.....	1.009	6.049	171	8.925	421	1.365	930	556	4.087	6.340	1.585	386
December.....	1.091	5.333	216	8.039	391	1.180	697	564	3.920	5.630	1.300	305
1952 Januari.....	1.125	6.077	188	9.014	391	1.069	729	585	4.044	6.011	1.391	393
Februari.....	1.104	5.904	208	6.299	400	1.110	752	594	4.263	5.664	1.413	399
Maart.....	994	5.799	227	6.011	411	1.122	901	553	4.256	5.312	1.484	384
April.....	825	4.906	198	6.135	431	1.074	885	543	3.943	4.726	1.537	332
Mei.....	759	4.476	166	5.921	353	1.058	975	530	3.622	4.505	1.450	334

(1) Incl. de jutetapijten. — (2) Incl. wollen dekens en tapijten.

III — DIVERSE PRODUCTIES

Bron : *Ministerte van Economische Zaken en Middenstand (Nationaal Instituut voor de Statistiek).*

56

TIJDVAK	CEMENT	KALK (tonnen)	KALK- STEEN (1)	SYNTHETISCHE AMMONIAK EN DERIVATEN		SAMENGE- STELDE MEST- STOFFEN (tonnen)	PAPIER		BAKSTEEN	
				(tonnen primaire stikstof)	(tonnen stikstof in de afgewerkte mest- stoffen)		Papier	Karton	Gewone baksteen	i/d. dag- komende steen
1938 Maandgemiddelde	250.000	(1) 117.382	(1) 155.538	13.113	12.235	4.860	15.462		152.641	14.341
1950 Maandgemiddelde	296.436	105.219	139.799	15.972	14.902	6.209	23.458	1.641	194.587	13.838
1951 Maandgemiddelde	366.286	140.289	195.831				23.255	3.904		
1951 April	377.316	127.082	187.971	14.555	12.920	6.042	22.740	4.778	122.461	14.565
Mei	384.899	85.706	187.308	16.667	15.218	3.313	22.809	3.870	216.406	12.141
Juni	393.648	128.809	236.090	16.307	15.342	222	23.742	4.743	256.532	13.827
Juli	380.805	132.897	216.473	16.697	15.855	1.137	18.993	4.123	269.675	13.781
Augustus	395.901	146.294	235.962	16.951	15.802	3.471	21.887	3.895	254.713	13.766
September	398.837	176.394	203.445	13.787	15.232	6.179	23.810	3.700	252.966	13.889
October	418.216	159.471	251.163	16.206	15.218	8.629	24.963	3.660	253.053	13.562
November	366.032	146.019	199.908	17.216	16.085	6.512	22.771	3.667	188.590	12.212
December	325.902	143.490	170.039	18.004	16.627	8.005	20.169	3.302	160.705	12.266
1952 Januari	275.475	129.884	143.616	17.879	16.290	10.703	22.109	4.161	137.027	9.997
Februari	200.452	142.396	123.721	17.342	16.432	9.788	19.224	3.121	114.369	7.926
Maart	340.871	150.327	163.997	17.739	16.233	16.560	18.848	3.075	102.307	10.909
April	369.774	136.908	176.083	17.353	16.168	6.586	17.796	2.644	114.767	9.883
Mei	403.094	129.403	159.975	17.311	17.078	1.518	15.152	2.804	181.606	13.092
Juni	v 403.759	v 122.467	v 159.975	17.758	17.068	1.586	16.297	2.613	v 213.131	v 12.092

(1) Maandgemiddelde 1937-1938-1939.

Bron : *Bestuur der Douanen en Accijnzen.*

TIJDVAK	SUIKER				BIER- BROUWE- RIJEN	DISTIL- LEER- DERIJEN	LUCIFERS	VISSERIJ				
	Voortbrenging		Voorraad (ruwe en geraffi- neerde suiker) einde maand	In consumptie gebracht				Aange- geven grondstoffen (1) (hoeveelheid meel en suiker) (tonnen)	Voort- gebrachte alcohol (hectoliters)	Productie (miljoenen stukken)	Verkoop van vis (2) in de vismijnen te Oostende, Blanken- berge, Zeebrugge en Nieuwpoort	
	Ruwe suiker	Geraffi- neerde suiker									Hoeveelh. (tonnen)	Waarde (duiz. fr.)
1936-1938 Maandgemiddelde	17.493	17.183	120.910	20.667	16.412	35.046	4.421	2.260	7.189			
1950 Maandgemiddelde	34.458	14.372	138.634	21.748	11.629	24.213	4.851	3.243	28.489			
1951 Maandgemiddelde	21.084	15.716	123.901	20.015	11.963	23.569	5.277	3.256	32.520			
1951 Mei	—	16.359	119.634	16.330	13.691	18.483	5.873	3.822	27.041			
Juni	—	14.315	118.446	17.688	14.690	22.175	6.499	3.100	23.718			
Juli	—	12.300	99.834	18.731	12.923	18.884	4.392	2.727	26.813			
Augustus	—	12.719	69.183	21.693	13.362	17.527	4.028	2.635	28.083			
September	—	12.484	25.486	37.631	11.890	21.717	4.109	2.525	26.075			
October	97.041	20.475	80.934	17.080	10.464	35.638	5.949	3.582	37.159			
November	139.403	24.293	183.778	18.104	11.423	27.192	4.903	2.935	33.458			
December	11.510	16.302	191.362	15.253	10.367	17.545	4.035	3.200	39.757			
1952 Januari	—	18.400	177.444	17.297	10.890	23.839	4.535	2.892	38.825			
Februari	—	19.920	162.273	15.188	10.516	26.271	4.519	3.857	34.494			
Maart	—	19.189	157.157	16.218	12.850	15.742	4.504	5.038	44.737			
April	—	16.390	146.632	16.163	13.128	11.702	5.001	4.624	37.325			
Mei	—	13.383	138.305	18.331	15.722	22.158	4.061	4.103	24.887			
Juni	—	10.092	119.956	24.211	13.713	16.536	3.875	3.566	27.721			
Juli	—	12.622	98.087	26.715	14.500							

(1) Inbegrepen Groothertogdom Luxemburg.

(2) Excl haring, sprot en garnalen. In 1936-1938, enkel verkoop op de mijn te Oostende.

IV — ELECTRISCHE ENERGIE (*)

(duizenden kWh)

58

Bron: Ministerie van Economische Zaken en Middenstand — Bestuur van Energie.

TIJDVAK	Voortbrenging (1)				Invoer	Uitvoer	Totale stroomhoeveelheid opgenomen door het net [7] = [4]+[5]-[6]
	Centralen van de voortbrengers-verdelers		Centralen van de industriële zelfvoortbrengers	Totaal voor België			
	Gemeentebedrijven [1]	Particuliere maatschappijen [2]					
1936-1938 Maandgemiddelde	20.361	189.899	227.802	438.062	5.472	2.168	441.366
1950 Maandgemiddelde	31.204	387.592	287.939	706.735	12.092	4.653	714.174
1951 Maandgemiddelde	32.564	428.949	329.941	791.454	17.966	8.749	800.671
1951 Maart	35.875	453.328	326.737	815.940	20.728	5.441	831.227
April	32.532	419.314	315.104	766.950	16.847	2.504	781.293
Mei	29.423	402.867	310.924	743.214	29.974	4.354	768.834
Juni	28.903	399.319	311.326	739.548	30.801	7.707	762.642
Juli	24.094	377.596	300.945	702.635	17.327	5.284	714.678
Augustus	28.142	399.484	326.997	754.623	25.626	4.101	776.149
September	29.676	418.707	333.603	781.986	8.781	7.779	782.988
October	35.242	455.269	375.098	865.609	8.590	7.869	866.350
November	34.965	447.232	379.942	862.139	10.237	16.933	855.443
December	37.483	472.022	361.697	871.202	9.435	17.834	862.803
1952 Januari	38.473	469.744	394.498	902.715	14.991	25.294	892.412
Februari	33.707	410.774	380.598	825.079	4.960	16.607	813.432
Maart	32.605	401.897	387.939	822.441	10.029	16.205	816.265
April	30.232	363.303	353.163	746.698	28.530	7.610	767.618
Mei	26.845	348.104	361.980	736.929	21.266	1.736	756.459

(*) Aantal centralen in werking in het begin van het jaar 1949 : 258; begin 1950 : 247; begin 1951 : 238.

(1) Bruto-voortbrenging aan de klemmen der generatoren verminderd met het verbruik der hulpkringen in de centralen hebbende een totaal opgesteld vermogen van meer dan 100 kW.

V — GAS

(Productie, Invoer en Uitvoer) (1)

(duizenden kubieke meters)

59

Bron: Ministerie van Economische Zaken en Middenstand — Bestuur van Brandstof en Energie.

TIJDVAK	Productie der gasfabrieken		Productie der cokesfabrieken			Productie van de steenkolenmijnen	Totaal in België geproduceerd gas [7]=[1]+[2]+[3]+[4]+[5]+[6]	Invoer	Uitvoer	Saldo: invoer min uitvoer [10]=[8]-[9]	Totaal in België beschikbaar gas [11]=[7]+[10]
	Regio-bedrijven en verenigingen van gemeenten	Particuliere vennootschappen	Regio-bedrijven	Private vennootschappen							
				Productie bestemd voor de openbare voorziening	Productie bestemd voor de nijverheid						
1950 Maandgemiddelde	182	2.373	5.651	51.577	60.692	—	120.475	119	1.770	- 1.651	118.824
1951 Maandgemiddelde	62	1.174	5.552	57.667	75.413	3.759	143.627	38	2.202	- 2.164	141.463
1951 April	44	1.064	5.643	56.997	74.616	2.992	141.356	32	2.715	- 2.683	138.673
Mei	52	1.166	5.543	58.113	76.011	3.032	143.917	35	2.225	- 2.190	141.727
Juni	55	1.254	5.211	56.865	74.516	3.666	141.567	37	2.082	- 2.045	139.522
Juli	60	1.322	4.865	55.810	72.271	3.844	138.172	41	1.633	- 1.592	136.580
Augustus	59	1.294	5.028	56.953	77.055	4.634	145.073	45	1.642	- 1.597	143.476
September	56	1.259	5.235	56.894	73.970	4.642	142.056	46	2.005	- 1.959	140.097
October	46	1.111	5.829	60.112	81.285	4.336	152.719	43	2.281	- 2.238	150.481
November	37	984	5.497	55.656	78.850	4.330	145.354	37	2.349	- 2.312	143.042
December	37	1.055	6.020	60.066	80.432	5.311	152.921	44	2.219	- 2.175	150.746
1952 Januari	36	1.056	6.342	62.957	81.870	5.693	157.954	31	2.475	- 2.444	155.510
Februari	36	955	6.019	58.853	74.949	5.868	146.680	31	2.435	- 2.404	144.276
Maart	42	985	6.056	60.912	83.323	6.992	158.310	35	2.240	- 2.205	156.105
April	44	1.043	5.331	56.203	82.704	7.294	152.619	34	1.846	- 1.812	150.807
Mei	56	1.162	5.451	59.289	83.480	5.924	155.362	37	1.784	- 1.747	153.615
Juni	58	1.136	5.030	56.142	76.432	6.255	145.053	37	1.752	- 1.715	143.338

(1) Deze statistiek betreft de gasproductie verkregen door droge distillatie van de steenkolen in de gas- en cokesfabrieken, gas waarbij gebeurlijk watergas, luchtgas, restgas uit de scheikundige binding, gas uit de hoogovens en metaan worden gevoegd. Zij omvat eveneens de productie van metaan dat rechtstreeks uit de steenkolenmijnen komt, alsook het vloeibaar gemaakte petroleumgas dat in pijpleidingen wordt vervoerd; al die gassen dienen voor de openbare gasverdeling.

Onderhavige statistiek omvat niet de hoeveelheden watergas, luchtgas, restgas, gas uit de hoogovens, metaangas of vloeibaar gemaakt gas, die buiten de producerende fabriek worden vermengd met gas voortkomend uit de droge distillatie van steenkolen met uitzondering van het gas dat rechtstreeks aan de openbare distributie wordt geleverd. Zij omvat niet het gas dat door de cokesfabrieken wordt geproduceerd of ontvangen, noch het kolengas of het andere gas, die voor de dekking van de eigen behoeften, voor het stoken der ovens, enz. worden gebruikt.

N. B. — a) De gasproductie vermeld in de kolommen (1) (2) (3) (4) (6) is voor de openbare voorziening bestemd.

b) De gasproductie vermeld in de kolom (5) is bestemd voor de rechtstreekse leveringen aan andere afdelingen van de vennootschappen waartoe de betrokken cokesfabrieken behoren of aan andere juridisch onafhankelijke nijverheidsvennootschappen.

c) Het gasvolume voortgebracht door de cokesfabrieken en steenkolenmijnen wordt herleid tot 4.250 kcal, 0° C., 760 mm Hg.

d) De cokesfabrieken welke gas zowel voor de openbare verdeling als voor het directe industriële verbruik voortbrengen zijn begrepen in het aantal cokesfabrieken overeenstemmend met kolom 5. Het totaal aantal cokesfabrieken (particuliere maatschappijen die in 1951 gas produceerden) bedraagt 18

II — TABAKSVERBRUIK

(Productie en invoer)

66 Bron: Administratie der Douanen en Accijnzen.

TIJDVAK	Sigaren	Sigarillo's	Sigaretten	Rook-, snuff- en pruimtabak
	(duizenden stuks)			
1936-38 Maandgemiddelde	16.187	49.414	430.048	1.097
1950 Maandgemiddelde	6.927	21.776	699.935	919
1951 Maandgemiddelde	6.385	25.887	711.922	822
1951 April	10.573	45.602	838.294	1.179
Mei	5.806	32.572	576.610	786
Juni	5.610	24.267	523.280	783
Juli	4.886	18.831	722.835	818
Augustus	6.030	25.343	692.163	893
September	6.641	27.389	700.483	781
October	8.811	32.605	725.172	893
November	8.674	32.622	668.325	799
December	7.628	32.714	818.012	814
1952 Januari	6.630	26.940	885.358	912
Februari	4.358	23.057	492.305	779
Maart	5.512	24.846	498.486	822
April	5.720	28.667	695.563	944
Mei	4.447	27.903	668.759	884
Juni	12.523	43.034	777.881	939

67

III — SLACHTINGEN IN DE 12 VOORNAAMSTE SLACHTHUIZEN VAN HET LAND

TIJDVAK	Grootvee (Ossen, stieren, koeien, vaarzen)	Paarden	Kalveren	Varkens, biggen	Schapen, lammeren, geiten
1936-38 Maandgemiddelde	16.561	698	12.242	26.679	6.462
1950 Maandgemiddelde	17.613	3.430	11.978	40.719	6.244
1951 Maandgemiddelde	18.338	3.674	11.297	32.607	6.186
1951 April	17.778	3.598	14.080	32.628	2.463
Mei	18.491	3.442	14.713	36.086	2.417
Juni	15.655	2.812	11.510	30.536	1.586
Juli	15.551	2.691	9.866	28.512	1.371
Augustus	20.073	3.753	12.431	34.298	2.247
September	17.993	3.201	9.654	28.839	4.737
October	22.733	3.814	10.937	39.654	14.816
November	19.387	3.289	8.797	31.062	12.889
December	19.495	3.236	7.673	31.664	12.276
1952 Januari	21.670	3.660	8.817	36.245	9.954
Februari	16.851	3.313	8.576	27.677	5.682
Maart	17.156	3.263	10.390	30.479	2.865
April	19.988	2.749	12.345	34.054	2.886
Mei	17.561	2.455	10.528	33.051	1.781
Juni	16.959	2.272	9.612	33.322	1.915

VERVOER

I — BEDRIJVIGHEID VAN DE NATIONALE MAATSCHAPPIJ VAN BELGISCHE SPOORWEGEN

a) Bedrijfsontvangsten en -uitgaven

(millioenen franken)

70

TIJDVAK	Ontvangsten						Uitgaven	Overschot der totale ontvangsten op de uitgaven	Bedrijfs- coëfficiënt
	Reizigers en bagage	Goederen	Diversen	Totaal	Tussenkost van de Staat (2)	Algemeen totaal			
1938 Maandgemiddelde (1)	73,8	146,6	5,2	225,6	—	225,6	298,9	— 13,3	105,9
1950 Maandgemiddelde	245,1	459,4	32,5	737,0	120,8	857,8	847,6	10,2	98,8
1951 Maandgemiddelde	249,8	571,4	33,5	854,7	120,8	975,5	958,2	17,3	98,2
1951 Februari	202,1	505,8	30,3	738,2	121,0	859,2	924,6	— 65,4	107,6
Maart	239,3	568,5	31,2	839,0	121,0	960,0	973,4	— 13,4	101,3
April	231,9	534,2	29,8	795,9	121,0	916,9	933,0	— 16,1	101,7
Mei	246,6	585,0	30,0	861,6	121,0	982,6	938,3	44,3	95,5
Juni	238,2	590,6	44,3	873,1	120,0	993,1	908,0	— 4,9	100,5
Juli	326,0	520,8	30,0	876,8	121,0	997,8	949,5	48,3	95,2
Augustus	303,2	559,9	32,4	895,5	121,0	1.016,5	959,3	57,2	94,4
September	271,2	557,5	30,1	858,8	121,0	979,8	953,8	26,0	97,3
October	248,1	646,5	34,9	929,5	121,0	1.050,5	996,9	53,6	94,9
November	221,4	656,6	31,4	909,4	121,0	1.030,4	955,8	74,6	95,6
December	236,1	598,4	36,7	871,2	120,0	991,2	954,5	36,7	96,3
1952 Januari	249,5	592,1	40,4	882,0	62,5	944,5	988,0	— 44,4	104,7
Februari	220,5	559,4	33,0	812,9	62,5	875,4	946,6	— 71,2	108,1
Maart	243,9	599,8	31,2	874,9	62,5	937,4	984,9	— 47,5	105,1
April	258,0	563,9	35,7	857,6	62,5	920,1	951,8	— 31,7	103,4

(1) Nord-Belge inbegrepen.

(2) Toelagen van de Staat als vergoeding voor de ontoereikende tarieven en de verhoging van de prijs der brandstoffen.

(vervolg)

TIJDVAK	b) Aantal wagens aan de nijverheid geleverd (1)				c) Transportstatistiek (2) 1° Algemeen spoorverkeer						
	A	B	C	A + C	REIZIGERS		ZWARE GOEDEREN				
					Aantal (duizenden)	Reizigers- km. (miljoen.)	Vervoerde tonnen (duizenden)	Ton-km. (miljoenen)			Totaal
Belgisch binnel. vervoer	Internat. vervoer	Doorvoer									
1938 Maandgemidd. (3)	388.982	114.745	90.665	479.647	16.004	511	6.169	186	154	88	428
1950 Maandgemiddelde	296.111	94.630	49.696	345.807	18.079	587	5.055	199	166	90	455
1951 Maandgemiddelde	335.279	106.728	60.912	396.191	18.722	604	6.008	237	207	108	552
1951 Maart	348.816	116.465	62.461	411.277	19.227	608	6.198	244	206	126	576
April	335.978	111.869	58.862	394.840	18.529	568	5.774	236	170	100	506
Mei	327.282	107.306	62.316	389.598	19.850	639	5.868	235	190	113	538
Juni	345.236	110.951	63.307	408.543	17.482	591	5.970	248	198	89	535
Juli	304.493	90.312	56.223	360.716	17.575	661	5.594	216	208	118	542
Augustus	336.495	101.595	55.493	391.998	17.665	659	6.032	235	214	125	574
September	337.255	98.703	59.994	397.249	18.238	596	6.083	245	223	110	578
October	386.097	113.352	66.559	452.656	19.506	610	6.981	275	232	111	618
November	360.898	111.969	63.498	424.396	19.506	595	6.674	257	228	102	587
December	312.529	104.702	64.123	376.652	18.787	583	5.615	215	206	93	514
1952 Januari	309.731	115.422	57.484	367.215	20.928	635	6.030	230	231	110	571
Februari	292.236	110.164	55.827	348.063	18.635	567	5.477	197	222	99	518
Maart	317.362	106.525	59.949	377.311	v 18.851	v 590	6.038	220	240	102	562
April	304.098	97.469	56.738	360.836	v 18.975	v 615	5.630	203	220	94	517
Mei	296.837	90.324	56.283	353.120	v 19.279	v 624	5.476	202	210	95	506

- A. — Aantal wagens aan de nijverheid afgeleverd en belast bij het vertrek aan de Belgische stations (incl. deze voor het vervoer van kolen, cokes en briketten).
 B. — Aantal wagens meer speciaal voor het vervoer van kolen, cokes en briketten afgeleverd.
 C. — Aantal geladen wagens komend van vreemde netten en bestemd, hetzij voor stations van het net van de Maatschappij, hetzij voor stations van andere netten.

- (1) Spoorwagens van de Nationale Maatschappij en van particulieren.
 (2) Militair vervoer niet inbegrepen.
 (3) Nord-Belge inbegrepen.

c) Transportstatistiek (1)

2° Vervoer der voornaamste zware goederen

A — Gezamenlijk verkeer

TIJDVAK	Ton-kilom. (miljoenen)	(duizenden tonnen)										
		Totaal	Landbouw. en voedselproducten	Brandstoffen	Ertsen	Metaalwaren	Bouwmaterialen, glas en spiegelglas	Producten der groefbedrijven zand, kiezel en sardie	Textiel, leerlooier., kleding	Chemische en artsenijkundige producten	Nijverheidsvetten en -oliën, petroleum, teer	Diversen
1938 Maandgemiddelde (2)	428	6.169	405	2.540	472	516	559	934	64	225	77	377
1950 Maandgemiddelde	455	5.055	300	1.897	418	643	412	662	38	249	80	356
1951 Maandgemiddelde	552	6.008	253	2.181	644	793	493	764	40	272	92	471
1951 Maart	576	6.198	187	2.378	589	863	491	711	36	332	92	519
April	506	5.774	162	2.279	483	785	465	740	24	265	87	484
Mei	538	5.868	191	2.206	567	818	494	795	22	241	89	447
Juni	535	5.970	122	2.231	631	757	534	875	22	254	90	454
Juli	542	5.594	115	1.883	685	779	514	809	21	256	86	445
Augustus	574	6.032	115	2.094	684	839	549	844	53	283	94	477
September	578	6.083	119	2.007	767	801	524	917	117	251	93	487
October	618	6.961	609	2.313	744	827	597	927	46	291	101	526
November	587	6.674	767	2.301	664	770	528	771	29	270	96	478
December	514	5.615	229	2.120	693	699	439	637	29	248	88	433
1952 Januari	571	6.030	190	2.339	662	913	460	546	32	304	110	475
Februari	518	5.477	145	2.256	652	800	365	428	28	272	113	418
Maart	562	6.038	167	2.224	719	828	490	673	27	333	88	489
April	517	5.630	129	2.041	676	755	504	727	23	206	91	478
Mei	506	5.476	87	1.889	693	718	531	837	21	212	69	419

- (1) Militair vervoer niet inbegrepen
 (2) Nord-Belge inbegrepen.

I — BEDRIJVIGHEID VAN DE NATIONALE MAATSCHAPPIJ VAN BELGISCHE SPOORWEGEN (einde)
 B — Belgisch binnenlands verkeer

70

TIJDVAK	Totaal	Land- bouw- en voe- dingspro- ducten	Brand- stoffen	Ertsen	Metaal- waren	Bouw- mate- riale, spiegel- glas	Produc- ten der groeven, zand, kiesel en aarde	Textiel, leer- looier, kleding	Chemische en artsenij- kundige producten	Nijver- heids- vetten en -oliën, petro- leum, teer	Diversen	Nationale Maatsch. van Bourt- spoorweg.	Vervoerde ton- kilo- m. (dwi- zenden)
1938 Maandgemidd. (1) ..	3.250	231	1.523	10	130	312	673	12	85	26	248	5.858	
1950 Maandgemiddelde ..	3.266	186	1.605	12	188	285	550	9	122	28	280	3.523	
1951 Maandgemiddelde ..	3.772	127	1.861	19	236	329	625	13	133	35	394	3.273	
1951 Mei	3.735	41	1.900	20	233	349	652	4	118	36	382	2.924	
Juni	3.909	32	1.935	20	266	364	728	4	126	40	394	2.997	
Juli	3.354	44	1.573	20	195	336	664	3	118	33	368	2.805	
Augustus	3.709	30	1.753	17	229	365	694	32	142	34	407	3.050	
September	3.766	53	1.708	20	229	355	757	69	126	39	410	2.961	
October	4.465	474	1.932	21	255	390	742	10	153	39	444	5.463	
November	4.231	550	1.909	17	249	329	611	4	132	33	397	6.388	
December	3.472	73	1.800	21	231	283	517	3	128	37	379	2.711	
1952 Januari	3.625	47	2.024	17	244	275	440	4	140	40	394	2.228	
Februari	3.244	37	1.886	15	236	198	351	4	128	37	352	1.657	
Maart	3.659	37	1.851	13	236	332	551	4	166	37	412	2.338	
April	3.376	34	1.607	16	226	350	583	3	115	34	408	2.265	
Mei	3.350	29	1.507	15	227	380	693	3	106	31	359	2.540	

(1) Nord-Belge inbegrepen, wat de N.M.B.S. betreft.

III — HAVENVERKEER

a) Haven van Antwerpen

71

Bronnen: Havendienst der stad Antwerpen en Nationaal Instituut voor de Statistiek.

TIJDVAK	ZEEVAART						BINNENVAART					
	AANGEKOMEN			VERTROKKEN			AANGEKOMEN			VERTROKKEN		
	Aantal schepen	Belgische netto tonnen- maat (duizenden register- tonnen)	Goederen (duizenden metrieke tonnen) (1)	Aantal schepen		Goederen (duizen- den metrieke tonnen) (1)	Aantal schepen	Laad- vermogen (duizen- den m3)	Goederen (duizen- den metrieke tonnen) (2)	Aantal schepen	Laad- vermogen (duizen- den m3)	Goederen (duizen- den metrieke tonnen) (2)
1936-1938 Maandgemidd. ...	988	2.008	1.072	837	151	1.072	3.917	1.317	568	3.762	1.268	
1950 Maandgemiddelde ..	807	1.884	870	669	135	900	2.978	1.228	568	2.937	1.207	593
1951 Maandgemiddelde ..	952	2.209	1.261	798	155	1.169	3.611	1.535	695	3.677	1.554	877
1951 Juli	1.004	2.212	1.144	832	170	1.228	3.489	1.506	697	3.495	1.444	805
Augustus	950	2.213	1.187	767	181	1.228	3.423	1.446	667	3.511	1.484	849
September	902	2.026	1.303	732	172	1.122	3.456	1.521	674	3.455	1.467	815
October	1.001	2.341	1.347	844	158	1.238	4.023	1.646	697	4.179	1.691	939
November	950	2.406	1.434	756	183	1.009	3.991	1.632	678	4.089	1.693	1.027
December	945	2.420	1.515	768	173	997	3.957	1.659	640	3.820	1.578	994
1952 Januari	947	2.228	1.326	805	147	1.032	3.489	1.459	561	3.507	1.497	939
Februari	987	2.326	1.578	815	162	1.218	3.759	1.605	635	3.606	1.554	981
Maart	1.018	2.329	1.264	843	170	1.172	3.494	1.457	614	3.547	1.448	872
April	1.015	2.338	1.345	843	183	1.012	3.642	1.608	672	3.530	1.469	800
Mei	963	2.339	1.222	806	177	1.084	3.375	1.400	607	3.363	1.386	748
Juni	947	2.382	1.222	713	185		3.473	1.429	565	3.442	1.432	867
Juli	965	2.235		792	179							

(1) Internationaal verkeer. — (2) Internationaal en binnenlands verkeer.

b) Haven van Gent

Bronnen: Havendienst van Gent en Nationaal Instituut voor de Statistiek.

TIJDVAK	ZEEVAART						BINNENVAART	
	AANGEKOMEN			VERTROKKEN			GOEDEREN (1) (duizenden metrieke tonnen)	
	Aantal schepen	Tonnemaat (duizenden registertonnen)	Goederen (duizenden metrieke tonnen) (1)	Aantal schepen	Tonnemaat (duizenden registertonnen)	Goederen (duizenden metrieke tonnen) (1)	Gelost	Geladen
1936-38 Maandgemiddelde ..	169	177	208	170	178	92	174	152
1950 Maandgemiddelde ..	122	117	108	121	116	74	117	43
1951 Maandgemiddelde ..	153	125	129	155	125	83	147	71
1951 Juli	146	113	66	146	109	65	137	64
Augustus	166	137	104	167	144	83	204	73
September	134	115	123	131	113	80	146	94
October	149	122	151	153	124	88	188	74
November	159	126	106	159	129	71	164	58
December	183	167	139	185	157	85	133	74
1952 Januari	153	121	112	148	117	94	123	60
Februari	190	129	164	192	140	86	112	51
Maart	145	118	112	147	112	84	137	39
April	178	150	147	172	149	74	146	54
Mei	137	116	136	143	120	90	156	57
Juni	153	130		151	131			
Juli	183	145		184	143			

(1) Internationaal verkeer.

IV — ALGEMENE BEWEGING DER BINNENSCHIEPVAART

Bron: Nationaal Instituut voor de Statistiek.

72

TIJDVAK	GELADEN SCHEPEN														
	Aantal					Duizenden metrieke tonnen					Millioenen ton-km.				
	Binnen-verkeer	Invoer	Uitvoer	Door-voer	Gehele verkeer	Binnen-verkeer	Invoer	Uitvoer	Door-voer	Gehele verkeer	Binnen-verkeer	Invoer	Uitvoer	Door-voer	Gehele verkeer
1950 Maandgemiddelde	6.020	2.435	1.814	317	10.586	1.437	905	609	72	3.023	150,9	50,3	30,6	9,0	249,8
1951 Maandgemiddelde	6.077	2.814	2.119	325	11.335	1.570	1.067	757	77	3.471	170,2	63,0	46,4	9,9	289,5
1951 Maart	6.477	2.853	2.138	323	11.791	1.649	1.098	796	80	3.623	179,8	64,2	46,1	9,9	300,0
April	6.335	2.854	2.259	360	11.808	1.627	1.119	835	87	3.668	180,7	63,5	48,9	11,1	304,2
Mei	6.146	2.789	2.283	314	11.532	1.532	1.092	768	69	3.461	174,3	62,3	51,2	9,2	297,0
Juni	6.404	2.814	2.257	304	11.779	1.645	1.105	766	66	3.582	180,5	66,5	48,9	7,9	303,8
Juli	5.650	2.850	2.306	281	11.427	1.473	1.069	791	61	3.394	163,1	65,2	51,7	8,4	288,4
Augustus	5.702	3.308	2.392	308	11.710	1.459	1.157	849	74	3.539	159,4	72,0	52,3	10,0	293,7
September	5.997	3.222	2.195	356	11.770	1.519	1.153	756	83	3.511	166,5	70,6	49,1	11,3	297,5
October	7.199	3.193	2.266	351	13.009	1.961	1.161	781	82	3.985	200,1	71,8	52,8	10,9	335,6
November	6.249	2.930	2.079	359	11.617	1.577	1.072	743	88	3.480	169,1	65,5	44,0	11,6	290,2
December	6.041	2.613	2.136	353	11.148	1.632	1.023	762	90	3.507	173,1	68,1	46,0	11,8	289,0
1952 Januari	4.625	2.051	1.627	311	8.614	1.242	782	631	74	2.729	133,9	42,1	39,4	8,8	224,2
Februari	5.345	2.543	1.826	313	10.027	1.409	964	695	77	3.145	160,2	53,8	41,9	10,3	266,2
Maart	5.698	2.987	2.062	355	11.102	1.487	1.092	716	87	3.382	166,7	64,6	49,0	11,0	291,3

BIJZONDERE HANDEL VAN DE BELGISCH-LUXEMBURGSE
ECONOMISCHE UNIE MET HET BUITENLAND

SAMENVATTING NAAR DE VIJF GROEPEN DER ALGEMENE NOMENCLATUUR
AANGENOMEN DOOR DE OVEREENKOMST VAN BRUSSEL VAN 31 DECEMBER 1913

75

TIJDVAK	GEWICHT (duizenden tonnen)					WAARDE (millioenen franken)					GEMIDDELDDE PRIJS PER TON (franken)	UITVOER- (+) OF INVOERSALDO (-) VAN DE HANDELSBALANS (millioenen franken)	VERHOUDING VAN UITVOER TOT INVOER IN PCT.	
	Levende dieren	Voe-dings-middelen en dranken	Ruwe of enkel ver-werkte stoffen	Fabri-katen	Totaal	Levende dieren	Voe-dings-middelen en dranken	Ruwe of enkel ver-werkte stoffen	Fabri-katen	Onbew. goud en zilver, gouden en zilve-ren munt				Totaal
INVOER														
1936-38 Maandgem.	1,0	331,5	2.473,8	62,1	2.868,4	3,1	407,8	1.112,4	459,6	35,7	2.018,6	704		
1950 Maandgemidd.	1,5	256,1	2.125,1	95,8	2.478,5	22,4	1.613,2	3.833,2	2.595,3	61,2	8.125,3	3.278		
1951 Maandgemidd.	1,7	287,8	2.785,6	110,8	3.185,9	27,9	1.917,1	5.336,4	3.236,5	82,3	10.600,2	3.327		
1951 Januari	2,4	250,9	2.301,6	101,6	2.656,5	28,4	1.719,5	5.834,6	3.008,8	62,3	10.653,6	4.010		
Februari	2,3	319,2	2.571,7	102,4	2.995,6	31,6	1.889,5	5.169,2	3.103,1	65,0	10.258,4	3.424		
Maart	2,1	365,1	2.787,6	119,8	3.274,6	31,0	2.490,8	5.805,7	3.804,4	89,5	12.221,4	3.732		
April	2,5	308,4	2.691,4	120,1	3.122,4	40,8	2.153,6	5.578,9	3.521,9	65,0	11.360,2	3.638		
Mei	2,2	296,2	2.696,9	118,6	3.113,9	39,5	1.964,4	5.417,8	3.562,5	79,0	11.063,2	3.543		
Juni	1,6	276,6	2.857,1	114,3	3.249,7	28,5	1.626,5	4.972,6	3.304,3	116,3	10.048,2	3.092		
Juli	0,5	220,6	2.592,6	109,7	2.923,4	9,9	1.453,5	4.838,7	3.001,2	68,1	9.371,4	3.206		
Augustus	1,0	253,6	2.835,1	101,4	3.191,1	20,1	1.584,1	5.053,4	2.894,6	86,7	9.638,9	3.021		
September	1,2	216,8	2.872,4	108,3	3.198,7	19,0	1.570,2	4.157,7	2.891,7	70,3	8.708,9	2.723		
October	1,0	312,5	3.049,7	117,8	3.481,0	18,2	2.308,8	5.178,1	3.332,2	99,3	10.936,6	3.142		
November	1,6	284,5	3.010,3	98,3	3.394,7	27,7	1.963,1	5.492,8	2.935,0	87,5	10.506,1	3.095		
December	1,9	330,2	3.048,7	102,1	3.482,9	32,3	2.173,2	6.162,1	3.230,3	97,4	11.695,3	3.358		
UITVOER														
1936-38 Maandgem.	0,5	54,4	1.447,0	410,5	1.912,4	5,6	99,4	831,0	902,1	21,1	1.859,2	972	- 159,4	92,1
1950 Maandgemidd.	0,1	47,4	928,1	387,8	1.363,4	4,4	406,7	2.374,4	4.072,5	22,9	6.880,9	5.047	- 1.244,4	84,7
1951 Maandgemidd.	0,9	54,4	1.092,8	540,3	1.688,4	28,0	608,4	3.317,4	7.063,0	30,5	11.047,3	6.543	+ 447,1	104,2
1951 Januari	0,1	51,5	950,1	488,5	1.490,2	2,7	553,0	2.979,3	5.463,9	19,0	9.017,9	6.051	- 1.635,7	84,6
Februari	—	80,3	914,6	487,6	1.482,5	2,6	724,1	3.714,8	5.457,6	7,5	9.906,6	6.682	- 351,8	96,6
Maart	0,1	77,5	1.019,2	575,0	1.671,9	4,6	703,8	4.079,9	6.944,7	37,6	11.770,6	7.040	- 450,8	96,3
April	—	83,0	1.095,7	550,3	1.729,0	1,6	623,1	3.550,7	6.847,4	49,0	11.071,8	6.404	- 288,4	97,5
Mei	0,1	46,1	1.028,4	547,8	1.620,4	3,9	445,9	3.064,5	6.972,9	34,8	10.522,0	6.493	- 541,2	95,1
Juni	1,3	39,8	1.169,0	605,6	1.815,7	36,1	537,9	3.449,7	7.844,3	19,1	11.887,1	6.547	+ 1.838,9	118,3
Juli	2,5	28,0	1.102,9	490,6	1.624,0	71,7	506,7	3.023,0	6.800,7	20,1	10.422,2	6.418	+ 1.050,8	111,2
Augustus	2,6	43,3	1.187,7	550,7	1.784,3	79,6	625,4	3.163,5	7.275,7	24,9	11.169,1	6.260	+ 1.530,2	115,9
September	2,5	41,9	1.126,7	528,0	1.702,1	80,3	611,1	3.101,2	7.494,1	31,9	11.318,6	6.650	+ 2.609,7	130,0
October	1,0	54,9	1.246,5	592,9	1.895,3	33,0	665,7	3.379,5	8.365,7	32,7	12.476,6	6.583	+ 1.540,0	114,1
November	0,3	58,6	1.065,5	515,5	1.639,9	12,0	718,0	2.844,1	7.379,4	41,3	10.994,8	6.705	+ 488,7	104,7
December	0,1	45,1	1.170,8	510,1	1.726,1	7,4	553,7	3.279,5	7.242,2	47,6	11.130,4	6.448	- 564,9	95,2

II — NOMENCLATUUR DER AFDELINGEN VAN DE BIJZONDERE HANDEL

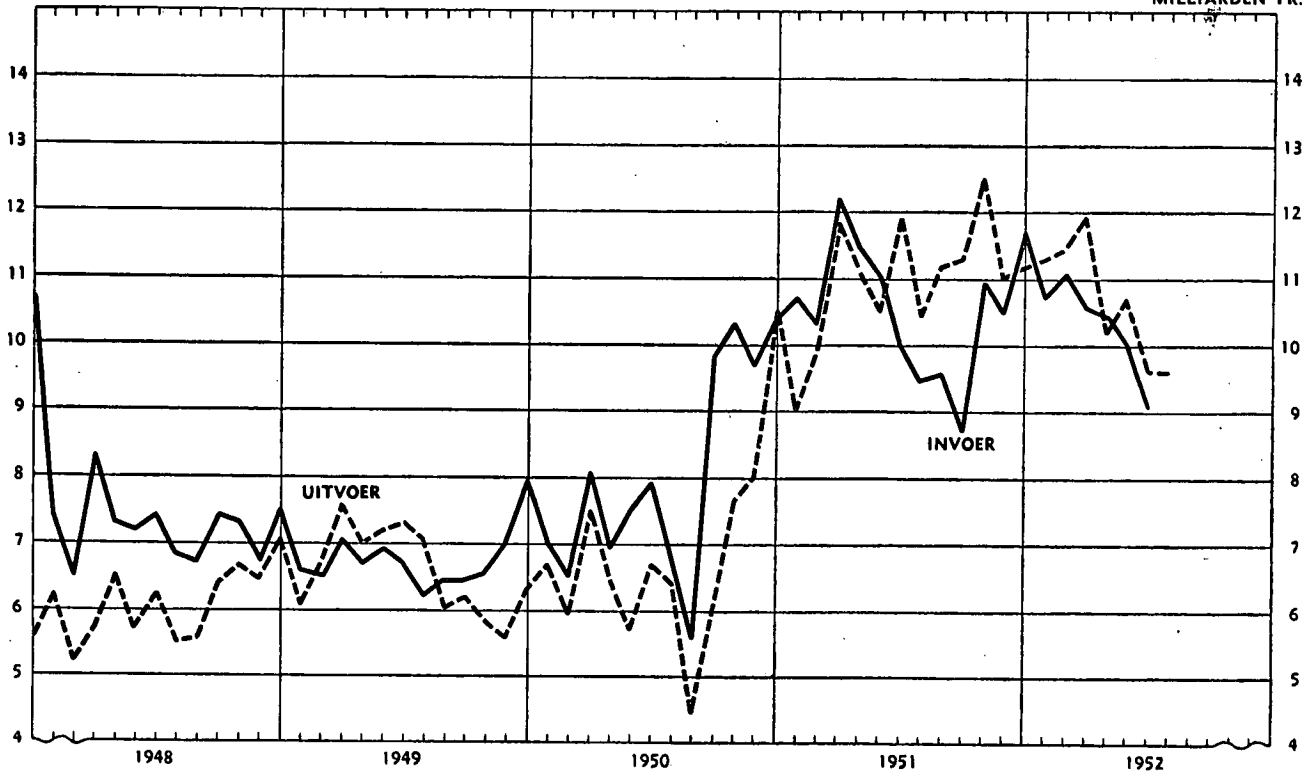
75

VOLGENS DE TYPE-CLASSIFICATIE VAN DE INTERNATIONALE HANDEL (T.C.I.H.)

Tijdvak	0 - Voedings-waren	1 - Dranken en tabak	2 - Niet eetbare grondstoffen, behalve brandstoffen	3 - Minerale brandstoffen, smeer-middelen en dergelijke producten	4 - Oliën en vetten van dierlijke of plantaardige oorsprong	5 - Scheikundige producten	6 - Fabrieken hoofdzakelijk gerangschikt volgens de grondstof	7 - Machines en vervoer-materiaal	8 - Diverse fabrieken	9 - Niet elders genoemde goederen	Totaal	Gemiddelde prijs per ton (franken)	Uitvoer-(+) of invoer(-) van de handelsbalans (miljoenen franken)	Verhouding van uitvoer tot invoer in pCt.
Waarde (miljoenen franken)														
<i>Invoer.</i>														
1952 Januari	1.673	167	3.286	1.037	170	490	1.960	1.433	355	81	10.652	3.442		
Februari	2.231	136	2.939	1.205	153	506	2.131	1.335	374	60	11.070	3.271		
Maart	2.020	148	2.643	1.025	141	473	2.013	1.505	468	122	10.558	3.273		
April	1.838	165	2.522	1.044	181	498	2.105	1.597	433	100	10.483	3.112		
Mei	1.498	158	2.281	971	73	447	2.293	1.738	422	82	9.983	3.024		
Juni											8.959	2.937		
Juli											9.169	2.923		
<i>Uitvoer.</i>														
1952 Januari	394	17	798	491	232	885	7.092	1.079	286	19	11.203	6.975	+ 641	106,0
Februari	402	20	766	599	268	1.015	6.919	1.051	295	21	11.356	6.884	+ 286	102,6
Maart	458	20	708	495	204	871	6.956	1.776	347	12	11.847	7.031	+ 1.289	112,2
April	383	16	526	614	175	820	6.248	1.109	319	14	10.224	6.046	- 259	97,5
Mei	290	20	559	676	151	708	6.835	1.168	277	26	10.710	5.833	+ 747	107,5
Juni	293	14	665	656	113	740	5.793	1.094	258	11	9.638	5.457	+ 679	107,58
Juli											9.557	5.533	+ 388	104,23
Gewicht (duizenden tonnen)														
<i>Invoer.</i>														
1952 Januari	226	8,2	1.720	907	11,2	91	103	23,7	3,3	1,4	3.095	—	—	—
Februari	311	7,2	1.768	1.062	10,4	95	98	28,4	3,0	1,5	3.384	—	—	—
Maart	257	8,1	1.837	895	10,4	85	101	26,3	3,8	1,9	3.226	—	—	—
April	219	8,8	2.004	879	12,4	106	104	31,1	3,5	1,5	3.369	—	—	—
Mei	231	8,4	1.995	820	5,7	96	105	30,3	3,6	1,0	3.295	—	—	—
Juni											3.050	—	—	—
Juli											3.137	—	—	—
<i>Uitvoer.</i>														
1952 Januari	40	0,5	251	373	11,7	267	651	20,2	4,2	0,1	1.619	—	—	—
Februari	42	0,8	189	449	13,9	329	646	25,4	3,8	0,1	1.699	—	—	—
Maart	50	0,7	250	368	10,6	279	685	37,5	4,1	0,1	1.685	—	—	—
April	39	0,6	284	441	9,5	245	639	28,0	3,3	0,1	1.691	—	—	—
Mei	29	0,8	338	516	9,3	217	695	27,7	2,7	0,1	1.836	—	—	—
Juni	27	0,9	316	524	7,6	232	629	26,1	2,8	0,1	1.766	—	—	—
Juli											1.727	—	—	—

MILLIARDEN FR.

MILLIARDEN FR.

WERKLOOSHEID

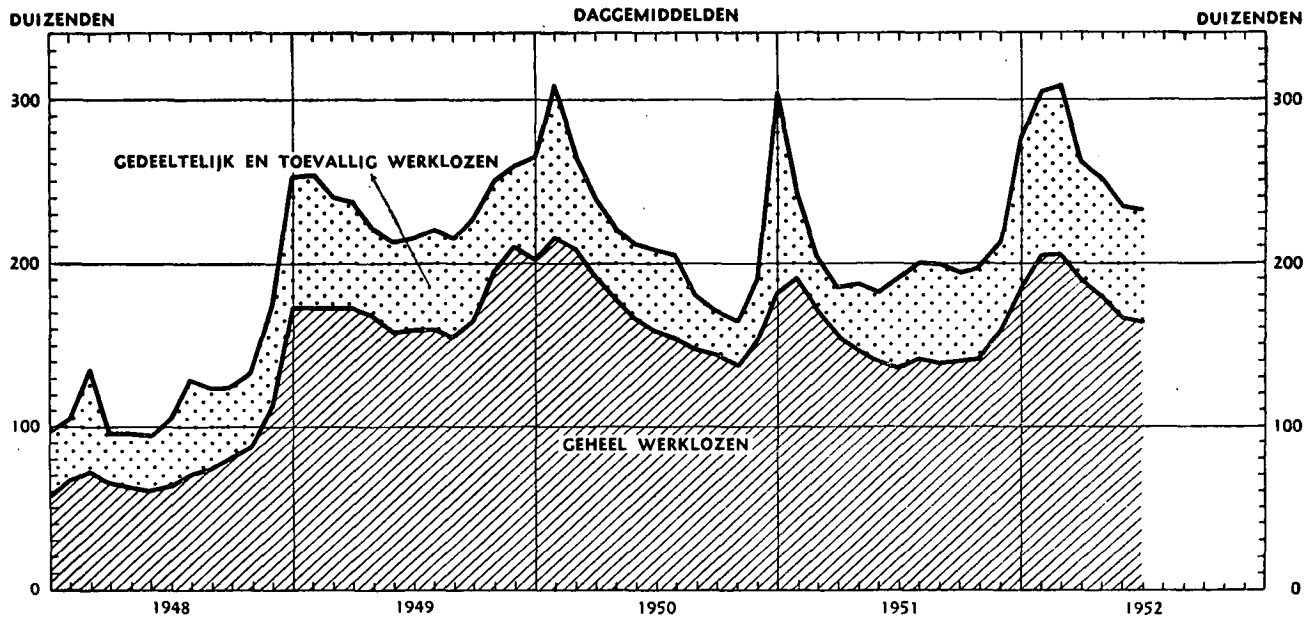
I — GEHELE EN GEDEELTELIJKE WERKLOOSHEID

Bron: Steunfonds voor Werklozen.

81

TIJDVAK	AANTAL GECONTROLEERDE WERKLOZEN						DUIZENDEN VERLOREN WERKDAGEN		
	INGESCHREVEN WERKLOZEN TIJDENS DE MAAND			DAGGEMIDDELDEN			geheel werklozen	gedeeltelijk en toevallig werklozen	Totaal
	geheel werklozen	gedeeltelijk en toevallig werklozen	Totaal	geheel werklozen	gedeeltelijk en toevallig werklozen	Totaal			
1951 Juli	185.333	183.043	368.376	141.242	58.947	200.189	4.095	1.702	5.797
Augustus	177.054	183.355	360.409	138.914	60.276	199.190	3.200	1.381	4.581
September	188.289	167.757	356.046	139.800	53.728	193.528	4.199	1.606	5.805
October	175.012	172.520	347.532	140.795	56.340	197.135	3.246	1.293	4.539
November	194.620	156.200	350.820	156.794	56.451	213.245	3.773	1.352	5.125
December	231.181	298.130	529.311	185.265	92.840	278.105	5.202	2.612	7.814
1952 Januari	242.402	261.388	503.790	203.494	101.085	304.579	4.892	2.439	7.331
Februari	240.822	264.172	504.994	204.324	103.017	307.341	4.919	2.466	7.385
Maart	238.439	228.378	466.817	188.619	72.775	261.394	5.662	2.186	7.848
April	215.758	200.139	415.897	180.287	73.081	253.368	3.973	1.608	5.581
Mei	204.042	186.668	390.710	166.020	68.231	234.251	3.824	1.569	5.393
Juni	207.346	201.164	408.510	163.865	68.266	232.131	4.688	1.950	6.638
Juli				158.380	58.623	217.003			

AANTAL GECONTROLEERDE WERKLOZEN

II — INDELING DER GECONTROLEERDE WERKLOZEN PER PROVINCIE

Bron: Steunfonds voor Werklozen.

STATISTISCHE MAAND	Week		Aantal werkdagen	Het Rijk	Antwerpen	Brabant	West-Vlaanderen	Oost-Vlaanderen	Henegouwen	Luik	Limburg	Luxemburg	Namen
	van	tot											
Daggemiddelde der maand													
1951 Juli	—	—	29	200.189	47.474	37.446	33.779	48.132	15.880	10.057	4.751	367	2.303
Augustus	—	—	23	199.190	45.070	36.281	34.551	48.765	16.019	11.153	4.722	333	2.296
September	—	—	30	193.528	47.348	34.141	34.674	44.990	14.525	10.807	4.341	380	2.322
October	—	—	23	197.135	49.133	33.191	37.559	44.883	14.222	11.294	4.080	424	2.349
November	—	—	24	213.245	52.931	36.708	40.418	47.714	15.140	12.138	4.804	797	2.595
December	—	—	28	278.105	62.100	46.400	53.631	64.085	23.091	15.685	7.586	1.780	3.747
1952 Januari	—	—	24	304.579	65.823	51.145	56.077	67.166	26.075	18.422	9.766	4.247	5.853
Februari	—	—	24	307.341	65.918	51.758	54.080	69.182	26.190	19.869	9.819	4.545	5.980
Maart	—	—	30	261.394	62.438	42.906	48.121	62.417	19.939	14.773	6.449	977	3.374
April	—	—	22	253.368	59.103	40.328	46.744	62.723	20.720	14.922	5.553	316	2.959
Mei	—	—	23	234.251	54.013	37.319	42.460	59.288	18.713	14.163	5.120	252	2.923
Juni	—	—	29	232.131	53.306	37.532	42.513	57.409	19.984	13.387	4.998	238	2.764
Juli	—	—	23	217.003									
Daggemiddelde der week													
1952 Juni	1	7	5	233.040	53.947	37.400	42.963	57.775	19.527	13.458	4.919	229	2.822
	8	14	6	230.631	53.583	37.530	41.569	57.531	18.966	13.632	4.904	244	2.672
	15	21	6	230.996	53.353	37.291	42.045	57.968	19.302	13.092	4.914	247	2.784
	22	28	6	231.044	52.777	37.810	43.567	55.347	20.584	12.978	4.970	227	2.784
	29	5	6	235.097	52.977	37.605	42.499	58.486	21.463	13.787	5.270	241	2.769
Juli	6	12	6	224.533	52.529	37.544	40.188	53.737	19.635	13.009	5.037	232	2.622
	13	19	6	214.754	50.880	36.571	36.646	55.075	17.971	9.899	4.767	260	2.685
	20	26	5	182.723	48.311	29.944	32.215	42.595	13.921	8.160	4.751	245	2.581
	27	2	6	213.596	50.933	36.145	36.752	51.877	18.023	11.544	5.138	314	2.870

BANK- EN GELDSTATISTIEKEN

I — BELGIE EN BELGISCH-CONGO ALGEMENE STATEN DER BANKEN (1) (millioenen franken)

85

POSTEN	31 Maart 1952	30 April 1952	31 Mei 1952	30 Juni 1952
ACTIVA				
A. Spaargelden (artikel 15, koninklijk besluit 42)	—	—	—	—
B. Beschikbare en vlottende middelen :				
Kas, Nationale Bank, Postrekening	3.244	2.249	2.315	2.310
Daggeld	2.110	1.819	1.419	1.707
Bankiers	3.233	3.521	3.311	3.179
Moedermaatschappij, filialen en dochtermaatschappijen	631	594	635	622
Andere te innen waarden op korte termijn	3.002	3.294	3.520	3.736
Wissels	43.191	43.168	42.059	42.771
a) Handelswissels (2)	10.248	9.920	9.426	9.543
b) Overheidsfondsen herdisconteerbaar bij de Nationale Bank van België	9.279	9.187	9.371	10.003
c) Overheidsfondsen mobiliseerbaar bij de Nationale Bank van België tot beloop van 95 pCt.	23.664	24.061	23.262	23.225
Prolongaties en voorschotten op effecten	707	675	653	731
Debiteuren wegens verstrekte acceptaties	8.103	7.835	7.752	7.615
Diverse debiteuren	14.412	14.521	15.187	15.024
Effecten	8.936	9.427	9.486	9.696
a) Belegde wettelijke reserve	230	231	232	232
b) Belgische overheidsfondsen	6.992	7.083	7.144	7.165
c) Buitenlandse overheidsfondsen	49	55	58	60
d) Bankaandelen	839	840	841	841
e) Andere fondsen	826	1.218	1.211	1.398
Diversen	2.698	3.256	4.124	4.809
Niet gestort kapitaal	4	4	4	4
<i>Totaal beschikbare en vlottende middelen...</i>	90.271	90.363	90.465	92.204
C. Vastgelegde middelen :				
Oprichtings- en eerste inrichtingskosten	2	2	2	2
Gebouwen	694	698	697	703
Participaties in dochtermaatschappijen voor immobiëlen	270	270	276	276
Vorderingen op dochtermaatschappijen voor immobiëlen	220	222	222	227
Materieel en meubilair	88	90	94	93
<i>Totaal vastgelegde middelen...</i>	1.274	1.282	1.291	1.301
Algemeen totaal der activa...	91.545	91.645	91.756	93.505

PASSIVA

A. Spaargelden (artikel 15, koninklijk besluit 42)	—	—	—	—
B. Opvraagbaar :				
Bevoorrechte of gewaarborgde schuldeisers	313	349	350	548
Daggeld	5	4	—	—
Bankiers	7.915	7.070	7.015	6.833
Moedermaatschappij, filialen en dochtermaatschappijen	1.203	1.179	1.113	1.246
Geaccepteerde wissels	8.112	7.840	7.760	7.615
Andere te betalen waarden op korte termijn	1.226	996	1.213	1.449
Crediteuren wegens wissels ter incasso	1.487	1.993	2.141	2.157
Deposito's en crediteuren	59.981	59.889	58.736	59.871
a) Dadelijk opvraagbaar aan en op ten hoogste 30 dagen	54.019	53.890	53.153	54.106
b) Op meer dan 30 dagen	5.962	5.999	5.583	5.765
Obligaties en kasbons	871	679	722	750
Nog te storten bedragen op fondsen en participaties	575	895	871	708
Diversen	4.411	5.156	6.236	6.635
<i>Totaal opvraagbaar...</i>	86.099	86.050	86.157	87.812
C. Niet opvraagbaar :				
Kapitaal	3.274	3.392	3.392	3.395
Niet beschikbare reserve wegens uitgiftepremie	174	174	174	174
Wettelijke reserve (artikel 13, K. B. 185)	233	235	235	235
Beschikbare reserve	1.707	1.722	1.725	1.811
Reservfonds	58	72	73	78
<i>Totaal niet opvraagbaar...</i>	5.446	5.595	5.599	5.693
Algemeen totaal der passiva...	91.545	91.645	91.756	93.505

(1) De globale staat bevat, wat de banken betreft welke haar bedrijvigheid gedeeltelijk in het buitenland of in de Kolonië uitoefenen, slechts de bestanddelen der activa en passiva van de Belgische zetels.

De saldi van de rekeningen geopend door deze laatste op naam van de in het buitenland of in de Kolonië gevestigde zetels zijn opgenomen onder de rubriek « Moedermaatschappij, filialen en dochtermaatschappijen ».

(2) Om een betere gedachte te geven van de schommelingen van de handelswissels, werd beslist de portefeuille der Nationale Bank van België en parastatale instellingen aan wissels door de banken geherdisconteerd voortaan bekend te maken.

Het bedrag van deze wissels, dat niet bevat is in de handelswissels, beliep op 31 Maart 1952, 30 April 1952, 31 Mei 1952 en 30 Juni 1952 respectievelijk 7.467, 6.796, 7.170 en 6.875 millioenen franken.

WEEKSTATEN VAN DE NATIONALE BANK VAN BELGIE

(millioenen franken)

ACTIVA

	19-6-1952	26-6-1952	3-7-1952	10-7-1952	17-7-1952	24-7-1952	31-7-1952	7-8-1952	12-8-1952
Goudvoorraad.....	33.293	33.468	33.469	33.469	36.759	36.759	36.759	36.759	36.759
Tegood op het buitenland :									
a) in buitenlandse deviezen	1.792	807	1.247	1.002	2.417	2.078	1.902	1.814	1.709
b) in Belgische franken	0,4	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,6	0,6
Vorderingen op het buitenland in het kader van betalingsaccorden :									
a) E.B.U. { met bijzondere provisie	11.130	11.130	11.130	11.130	4.630	4.630	4.630	4.630	4.630
zonder bijzondere provisie	10.066	10.066	10.066	10.066	10.066	10.066	10.066	10.066	10.066
b) landen, leden van de E. B. U.	2.180	2.415	2.671	2.952	1.344	1.716	1.929	2.036	2.071
c) andere landen	683	695	679	676	680	665	675	681	666
Debiteuren wegens termijnverkoop van deviezen en goud	1.555	1.318	1.644	1.643	1.694	1.494	1.494	1.494	1.395
Handelspapier op België	5.140	5.220	6.647	6.473	7.054	6.946	7.052	6.094	5.330
Voorschotten op overheidsfondsen	277	250	411	279	314	195	469	232	216
Overheidseffecten (art. 20 der statuten. Overeenkomst van 14 September 1948) :									
a) Schatkistcertificaten	8.880	9.035	7.915	7.535	3.490	3.980	5.230	6.435	7.070
b) papier uitgegeven door instellingen waarvan de verbintenissen door de Staat gewaarborgd zijn	264	672	1.979	2.298	2.200	1.805	2.279	2.175	1.780
c) andere overheidseffecten	—	—	20	40	71	86	66	57	54
d) Luxemburgse schatkistcertificaten	300	300	300	300	300	115	115	115	115
Deel- en pasmunt	257	239	188	184	181	193	188	173	193
Tegood bij de Dienst { Rekening A	2	2	2	1	2	2	12	1	2
Rekening B	690	637	627	628	628	607	601	612	614
Geconsolideerde vordering op de Staat (art. 3, § b van de wet van 28 Juli 1948) ..	34.763	34.763	34.763	34.763	34.763	34.763	34.763	34.763	34.763
Overheidsfondsen (art. 18 en 21 der statuten)	1.415	1.429	1.443	1.458	1.464	1.468	1.472	1.475	1.475
Gebouwen, materieel en meubelen	740	740	740	740	740	740	740	740	740
Waarden van de Pensioenkas van het Personeel	670	670	667	667	667	667	667	668	668
Diversen	404	688	565	637	595	605	598	630	620
	114.501	114.544	117.173	116.941	110.059	109.580	111.707	111.651	110.937

PASSIVA

	19-6-1952	26-6-1952	3-7-1952	10-7-1952	17-7-1952	24-7-1952	31-7-1952	7-8-1952	12-8-1952
Bankbiljetten in omloop	94.849	94.671	96.731	96.265	96.000	95.602	97.175	97.188	96.443
Rekeningen-courant :									
Schatkist { Gewone rekening	4	3	6	4	7	3	5	2	5
Rekeningen Accoord voor Economische Samenwerking	1.269	1.250	1.312	1.328	1.432	1.433	1.449	1.395	1.455
Banken in het buitenland : gewone rekeningen	409	441	398	391	408	478	493	369	462
Diverse rekeningen-courant	1.322	1.537	1.417	1.375	1.417	1.154	1.614	1.450	1.313
Verplichtingen tegenover het buitenland in het kader van betalingsaccorden :									
Landen, leden van de E. B. U.	537	760	1.123	1.248	555	708	827	923	1.181
Andere landen { a)	168	184	166	173	151	156	166	159	167
b)	690	637	627	628	628	607	601	612	614
Totaal der verbintenissen op zicht	99.248	99.483	101.780	101.412	100.598	100.141	102.330	102.098	101.640
Bijzondere provisie voor voorschotten E.B.U.:									
a) Bijzondere rekeningen (besl. 15-9-51)	4.352	4.434	4.675	4.687	4.877	5.053	4.984	5.173	5.012
b) Openbare schatkist	6.778	6.696	6.455	6.443	—	—	—	—	—
Te leveren deviezen en goud	1.611	1.407	1.727	1.835	1.776	1.576	1.576	1.548	1.450
Pensioenkas van het personeel	670	670	667	667	667	667	667	668	667
Diversen	366	378	393	421	665	667	674	688	692
Kapitaal	400	400	400	400	400	400	400	400	400
Reserves en afschrijvingsrekeningen	1.076	1.076	1.076	1.076	1.076	1.076	1.076	1.076	1.076
	114.501	114.544	117.173	116.941	110.059	109.580	111.707	111.651	110.937

MAANDSTATEN VAN DE BANK VAN BELGISCH CONGO

(millioenen franken)

85

ACTIVA

	31-1-1952	29-2-1952	31-3-1952	30-4-1952	31-5-1952	30-6-1952
Goudvoorraad	1.656	1.672	1.706	1.712	1.743	3.012
Bijzondere rekening van de Kolonie (1) ...	105	105	105	105	105	105
Diverse kasmiddelen	40	35	37	33	33	32
Tegoed in postrekening	21	56	71	156	170	11
Banktegoed { in België	480	382	253	154	387	1.057
{ in 't buitenland	1.990	1.940	2.571	2.194	2.410	1.472
Effecten	500	500	500	500	500	440
Overheidspapier op de Kolonie, België en het buitenland	15.040	15.240	15.440	15.340	14.693	13.845
Wissels en ander handelspapier	1.776	1.658	1.691	1.774	1.839	1.941
Debiteuren	790	858	887	909	954	1.171
Gebouwen en materieel	43	45	48	48	53	58
Te ontvangen buitenlandse deviezen voor wisselcontracten op termijn	2	2	2	3	2	2
Debiteuren voor wisselcontracten op termijn	705	624	632	632	598	702
Diversen	24	25	22	23	23	24
	23.172	23.142	23.965	23.583	23.490	23.872

PASSIVA

	31-1-1952	29-2-1952	31-3-1952	30-4-1952	31-5-1952	30-6-1952
Kapitaal	20	20	20	20	20	20
Reservefonds	52	52	52	52	52	52
Biljetten en munten in omloop	3.797	3.775	3.743	3.646	3.735	3.855
Crediteuren op zicht	15.305	15.525	16.242	16.104	15.781	15.686
Crediteuren op termijn	2.069	2.052	2.110	2.301	2.069	2.093
Crediteuren voor wisselcontracten op termijn	2	2	2	3	2	2
Te leveren buitenlandse deviezen voor wisselcontracten op termijn	705	625	632	631	596	702
Onafgedane transfers en diversen	1.222	1.091	1.164	826	1.233	1.462
	23.172	23.142	23.965	23.583	23.490	23.872

(1) Art. 19 van de overeenkomst van 21 Juni 1935 voor de uitgifte van bankbiljetten en tekenmuntten

II — BUITENLANDSE EMISSIEBANKEN

Banque de France
(miljoenen franken)

DATUM	Goud-voorraad	Dadelijk opeisbare tegoeden in 't buitenland en tegoeden bij de Europese Betalingsunie	Disconto-portefeuille (1)	In Frankrijk aangekocht verhandelbaar papier (decreet van 17-6-1938)	Voorschotten		Schuld van de Staat tegenover de Bank		Bankbiljetten in omloop	Creditsaldi in rekening courant Totaal
					op effecten	met 30 dagen looptijd op overheidsfondsen	gezamenlijke schuld (2)	waarvan voorlopige voorschotten (3)		
1950 Jaargemiddelde ...	102.905	(4)	370.247	132.945	5.456	13.918	775.962	589.175	1.389.244	143.247
1951 Jaargemiddelde ...	188.948	141.068	487.944	191.151	6.510	19.278	797.088	584.792	1.676.806	169.552
1951 10 Mei	191.447	173.914	396.708	198.381	7.261	27.509	802.563	579.900	1.622.308	184.711
7 Juni	191.447	169.772	356.962	203.013	6.505	24.112	812.348	579.400	1.638.367	175.577
5 Juli	191.447	163.218	388.313	255.400	7.674	22.269	807.001	581.300	1.704.578	165.799
9 Augustus	191.447	155.607	441.561	259.659	6.255	23.095	812.260	575.500	1.739.831	161.666
6 September	191.447	142.160	465.286	255.264	7.328	21.712	810.314	591.000	1.708.637	141.704
4 October	191.447	131.168	524.799	266.098	7.625	24.387	810.154	591.900	1.821.228	156.911
8 November	191.447	76.095	736.195	170.281	6.927	16.259	785.923	587.900	1.812.922	177.156
6 December	191.447	28.231	706.897	215.066	6.702	17.926	761.788	585.300	1.775.489	147.986
1952 10 Januari	191.447	25.642	786.292	224.470	7.676	20.667	747.204	594.000	1.802.546	169.627
7 Februari	191.447	21.167	819.490	240.102	7.556	22.509	732.408	592.800	1.866.528	183.353
6 Maart	191.447	15.173	877.884	243.374	7.073	19.944	708.798	601.000	1.895.636	175.022
10 April	191.447	12.528	871.867	285.045	7.793	23.551	703.001	591.300	1.929.690	170.230
8 Mei	191.447	13.919	855.958	276.763	7.428	21.091	707.406	596.200	1.915.834	157.511
5 Juni	191.447	15.774	873.799	249.760	8.315	20.420	692.950	599.300	1.916.157	144.831
10 Juli	191.447	17.377	883.723	258.355	7.356	24.125	689.207	600.400	1.959.650	124.837

Discontorente { huidige : 4 pCt. sedert 8 November 1951.
vorige : 3 pCt. sedert 11 October 1951.

(1) Deze rubriek omvat de gediscoteerde binnenlandse wissels, de door het « Office des Céréales » gegarandeerde wissels en het gediscoteerd papier op het buitenland. Sedert 5 Januari 1950 bevat deze rubriek ook de « wissels voor mobilisatie van halflange crediten ».

(2) De gezamenlijke schuld omvat: 1° het tegoed van de Bank in haar postchèque-rekeningen; de renteloze voorschotten aan de Staat; de voorlopige voorschotten door de Bank aan de Staat; de verhandelbare schatkistbons afgeleverd als tegenwaarde voor de goudoverdrachten aan het « Fonds de Stabilisation des Changes »; de voorschotten aan genoemd Fonds verstrekt krachtens de overeenkomst van 27 Juni 1949; de verbintenissen van de Staat met betrekking tot het gouddeposito van de Nationale Bank van België; de verhandelbare bons van de « Caisse autonome d'Amortissement » (overeenkomst van 23 Juni 1928 en 7 December 1931); de verhandelbare schatkistbons (deelneming van de Staat aan het Internationaal Munifonds en inschrijving op het kapitaal van de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling); 2° met ingang van 6 Maart 1952: eveneens aangekochte schatkistbons; 3° met ingang van 10 April 1952: eveneens goudleningen aan het Stabilisatiefonds voor de Wisselkoersen.

(3) De voorlopige voorschotten omvatten namelijk: de « Voorlopige buitengewone voorschotten aan de Staat van 25 Augustus 1940 tot 20 Juli 1944 » die fr 426.000 miljoen bedragen.

(4) Gemiddelde van 5 Januari tot 12 October 1950 (Dadelijk beschikbare tegoeden in het buitenland): 105.398 miljoen frank; gemiddelde van 19 October tot 28 December 1950 (Tegoeden op zicht in het buitenland en tegoeden bij de Europese Betalingsunie): 147.083 miljoen frank.

Bank of England
(miljoenen £)

DATUM	Metaalvoorraad		Beleggingen van het « Banking Department »				Bankbiljetten in omloop (Issue Department)	Toe- gelaten biljetten-omloop (1)	Deposito's (Banking Department)					Verhouding van de metaalvoorraad van het Bank. Department tot het saldo van zijn deposito's pCt.
	Gouden munten en baren (Issue Department)	Munten (Banking Department)	Door de Staat gewaarborgde fondsen	Disconto en voorschotten	Andere waarden	Totaal			Openbare organen		Banken	Andere deposito's	Totaal	
									Gewone rekening	Bijzondere rekening van de Schatkist (2)				
1950 Jaargemiddelde .	0,36	4,77	519,8	22,4	26,6	568,8	1.287,4	1.328,4	14,7	195,6	292,2	94,3	596,8	7,7
1951 Jaargemiddelde .	0,36	0,84	341,4	14,8	26,8	383,0	1.342,4	1.382,7	16,0	4,2	297,6	88,5	406,3	10,2
1951 6 Juni	0,36	0,55	377,5	7,5	22,9	407,9	1.337,1	1.350,0	12,9	4,4	300,0	86,3	403,6	3,4
4 Juli	0,36	0,69	349,5	17,5	22,5	389,5	1.358,4	1.400,0	15,9	9,7	300,4	88,0	414,0	10,3
8 Augustus	0,36	0,54	348,9	4,1	30,4	383,4	1.393,9	1.425,0	15,9	0,3	287,1	93,7	397,0	8,1
5 September	0,36	0,28	318,6	23,0	24,3	365,9	1.353,5	1.400,0	17,3	3,2	279,0	95,1	394,6	11,9
10 October	0,36	0,70	342,1	40,0	24,2	406,3	1.352,1	1.400,0	18,8	0,1	300,2	94,2	413,3	11,8
7 November	0,36	1,24	330,9	13,1	42,4	386,4	1.357,6	1.400,0	16,6	0,2	300,4	95,4	412,6	10,7
5 December	0,36	1,63	360,6	15,7	23,8	400,1	1.383,7	1.400,0	14,1	1,1	296,2	89,0	400,4	4,6
1952 9 Januari	0,36	1,70	339,0	14,2	23,4	376,6	1.395,8	1.450,0	18,2	0,4	304,3	91,9	414,8	13,6
6 Februari	0,36	1,57	327,2	4,4	42,7	374,3	1.357,6	1.400,0	13,9	14,0	286,6	85,7	400,2	11,1
5 Maart	0,36	1,56	334,5	9,5	25,8	369,8	1.375,1	1.400,0	19,6	0,6	274,2	89,7	378,1	7,1
9 April	0,36	1,54	310,7	19,1	21,2	351,0	1.413,7	1.450,0	14,2	0,5	277,1	79,7	371,5	10,3
7 Mei	0,36	1,47	273,4	14,1	38,0	325,5	1.409,4	1.450,0	10,1	0,5	266,4	73,0	350,0	12,1
4 Juni	0,36	1,50	296,2	12,6	18,9	327,7	1.420,1	1.450,0	12,4	0,5	258,5	70,0	341,4	9,3
9 Juli	0,36	1,47	316,1	28,7	17,8	362,6	1.465,4	1.500,0	14,2	13,6	283,2	69,8	380,8	9,6
6 Augustus	0,36	1,53	285,8	17,6	30,5	333,9	1.508,4	1.550,0	15,8	18,2	258,5	66,6	359,1	12,1

Discontorente { huidige : 4 pCt. sedert 12 Maart 1952.
vorige : 2 1/2 pCt. sedert 8 November 1951.

(1) Excl. de biljetten uitgegeven als tegenwaarde van het goud.

(2) Rekening Europese Samenwerking.

Nederlandsche Bank

86

(millioenen gulden)

DATUM	Gouden munt en gouden muntmateriaal	Binnenlandse wissels, promessen, enz.	Vorderingen en geldwaardige papieren luidende in buitenlandse geldsoorten (1)	Buitenlandse betaalmiddelen	Voorschot in rekening-courant op onderpand, (incl. beleningen op effecten, goederen, celen)	Schatkisppapier, door de Bank overgenomen van de Staat der Nederlanden ingevolge overeenkomst van 26 Februari 1947	Boekvordering op de Staat der Nederlanden ingevolge overeenkomst van 26 Februari 1947	Vorderingen in guldens, voortvloeiende uit betalingsaccorden (2)	Bankbiljetten in omloop		Rekening-courant saldo's					Saldo's luidende in buitenlandse geldsoorten (6)	
									Oude uitgiften	Nieuwe uitgiften	's Rijks Schatkist	Bijzondere rekening	Saldo's van banken in Nederland	Saldo's voortvloeiende uit betalingsaccorden (3)	Andere saldo's (4)		Andere saldo's van niet-ingezetenen (5)
1950 Jaargemiddelde	867	2,6	1.066	1,4	114	1.404	1.500	383	63	2.879	392	941	40	477	421	—	55
1951 Jaargemiddelde	1.178	106,6	848	4,1	164	1.507	1.500	267	50	2.786	63	1.550	41	322	163	110	544
1951 4 Juni	1.177	31,2	781	1,4	185	1.500	1.500	211	50	2.750	4	1.470	30	402	174	110	603
9 Juli	1.177	262,1	777	2,9	197	1.500	1.500	265	49	2.749	1	1.548	46	425	219	111	693
6 Augustus	1.177	311,8	764	3,8	206	1.500	1.500	296	48	2.772	28	1.626	25	404	181	114	705
10 September	1.177	282,6	812	4,3	214	1.500	1.500	265	47	2.771	32	1.685	26	289	127	114	767
8 October	1.177	200,2	867	6,0	234	1.500	1.500	297	47	2.802	35	1.722	33	256	129	114	724
5 November	1.182	150,0	908	8,5	222	1.500	1.500	293	46	2.844	44	1.745	35	231	117	114	634
10 December	1.182	93,2	1.000	8,1	202	1.500	1.500	281	46	2.843	98	1.762	40	260	125	114	452
1952 7 Januari	1.195	125,1	913	4,8	133	1.500	1.500	237	46	2.925	162	1.692	25	164	138	111	298
4 Februari	1.195	0,1	882	6,3	114	1.500	1.500	276	45	2.887	232	1.730	54	111	127	113	126
10 Maart	1.200	6,0	1.110	2,5	97	1.350	1.500	301	44	2.885	306	1.778	48	97	113	111	38
7 April	1.288	0,2	1.087	4,5	37	800	1.300	283	44	2.912	349	1.054	75	83	100	106	37
5 Mei	1.297	—	1.126	6,3	39	800	1.300	302	44	2.922	400	1.027	105	108	100	107	36
9 Juni	1.303	—	1.222	3,4	41	800	1.300	345	43	2.882	617	1.027	47	126	122	105	33
7 Juli	1.303	—	1.413	4,3	34	800	1.300	372	43	2.917	705	1.027	117	105	161	105	30
4 Augustus	1.325	—	1.563	5,3	35	587	1.300	363	42	2.954	753	1.062	68	75	141	87	30

Discontorente { huidige: 3 pCt. vanaf 1 Augustus 1952.
vorige: 3 1/2 pCt. vanaf 22 Januari 1952.

(1) Vóór 2 Januari 1951 was deze rekening onderverdeeld in « Papier op het buitenland » en « Correspondenten in het buitenland ».

(2) Vóór 2 Januari 1951 luidde deze rekening « Vorderingen in guldens op vreemde circulatiebanken en soortgelijke instellingen ». Deze wijziging betekent dat deze rubriek voortaan enkel de vorderingen bevat die voortvloeien uit betalingsaccorden met het buitenland en waarvan de saldo's uitgedrukt zijn in guldens. De vorderingen die niet meer onder deze rubriek voorkomen zijn overgebracht onder de rubriek « Diverse rekeningen ».

(3) Vóór 2 Januari 1951 luidde deze rekening « Vrije saldo's van vreemde circulatiebanken en soortgelijke instellingen ».

(4) Vóór 2 Januari 1951 luidde deze rekening « Andere vrije saldo's ». Ingevolge de verdwijning van de rekening « Geblokkeerde saldo's » luidt deze rekening voortaan « Andere saldo's ».

(5) Deze rekening omvat de tegoeden in guldens van niet-residenten, niet voortvloeiende uit betalingsaccorden.

(6) Vóór 2 Januari 1951 luidde deze rekening « Crediteuren in vreemde geldsoort ».

Banque Nationale Suisse

(millioenen Zwitserse franken)

DATUM	Goudvoorraad	Beschikbare tegoeden in het buitenland kunnende dienen tot dekking	Binnenlandse wissels	Voorschotten op voorpand	Binnenlandse correspondenten	Bankbiljetten in omloop	Andere dadelijk opvraagbare verbintenissen	Dekkingspercentage
1950 Jaargemiddelde	6.176	297,4	88,7	23,3	11,3	4.249	2.119	101,67
1951 Jaargemiddelde	6.003	225,4	151,9	30,9	13,8	4.432	1.858	99,03
1951 7 Juni	6.028	216,1	141,1	30,7	10,7	4.327	1.993	99,29
7 Juli	5.999	200,0	110,0	32,2	10,8	4.406	1.811	99,73
7 Augustus	6.014	182,8	108,3	32,7	10,3	4.396	1.813	99,79
7 September	5.975	212,3	132,4	32,7	8,7	4.451	1.772	99,44
6 October	5.976	185,3	178,1	32,9	7,5	4.507	1.734	98,72
7 November	5.983	188,0	185,0	32,0	11,8	4.524	1.737	98,55
7 December	6.012	207,5	193,4	39,3	10,3	4.654	1.872	98,31
1952 7 Januari	6.003	227,2	245,4	39,5	7,6	4.740	1.645	97,56
7 Februari	5.935	234,5	205,3	22,1	7,7	4.495	1.770	98,48
7 Maart	5.893	270,3	209,1	20,5	9,2	4.503	1.761	98,41
7 April	5.913	250,4	200,6	26,4	7,2	4.514	1.764	98,33
7 Mei	5.835	301,5	204,5	33,4	12,7	4.514	1.739	98,15
7 Juni	5.821	286,2	200,2	33,9	9,9	4.503	1.710	98,29
7 Juli	5.815	287,8	201,5	43,5	9,4	4.555	1.666	98,11
7 Augustus	5.814	327,6	205,6	30,1	10,7	4.565	1.685	98,26

Discontorente huidige: 1 1/2 pCt. sedert 28 November 1936
vorige: 2 pCt. sedert 9 September 1936

Federal Reserve Banks
(*millioenen \$*)

DATUM	Reserves goudcertificaten			Andere reserves	Nationale overheidsfondsen	Bankbiljetten in omloop (Federal Reserve Notes)	Deposito's (aangesloten banken, Schatkist, enz.)	Verhouding reserves/dadelijk opeisbare verplichtingen
	Goudcertificaten	Fonds tot wederinkoop van biljetten (F. R. N.)	Totaal					
1950 Jaargemiddelde	22.143	533	22.676	247	18.411	23.001	18.315	54,9
1951 Jaargemiddelde	20.147	642	20.789	322	22.738	23.672	20.816	46,7
1951 6 Juni	19.883	626	20.509	291	22.653	23.335	20.439	46,9
11 Juli	19.845	666	20.511	304	23.093	23.730	20.724	46,1
8 Augustus	19.851	669	20.520	329	23.118	23.774	20.547	46,3
5 September	19.936	675	20.611	299	23.079	24.096	20.255	46,5
10 October	20.149	670	20.819	292	24.072	24.254	21.276	45,7
7 November	20.381	670	21.051	307	23.507	24.370	20.961	46,4
5 December	20.480	685	21.165	297	23.239	24.731	21.207	46,2
1952 9 Januari	20.835	719	21.554	373	23.452	24.785	21.210	46,9
6 Februari	21.074	708	21.782	423	22.614	24.388	20.927	48,1
5 Maart	21.386	706	22.092	396	22.514	24.408	21.353	48,3
9 April	21.416	699	22.115	357	22.494	24.385	20.796	48,9
7 Mei	21.412	690	22.102	349	22.329	24.364	21.546	48,1
4 Juni	21.426	676	22.102	309	22.378	24.628	21.257	48,2
9 Juli	21.474	659	22.133	317	22.860	24.948	21.357	47,9
6 Augustus	21.457	696	22.153	338	22.977	24.880	21.511	47,8

Discontorente { huidige: 1,75 pCt. sedert 21 Augustus 1950.
vorige: 1,50 pCt. sedert 13 Augustus 1948.

Sveriges Riksbank
(*millioenen Kr.*)

TIJDVAK (jaargemiddelde of einde maand)	Goudvoorraad (1)	Meerwaarde van het goud	Zweedse Staatsfondsen en obligaties	Wissels betaalbaar in Zweden, beleningen en voorschotten in rekening-courant	Vreemde Staatsfondsen, wissels betaalbaar in het buitenland en opvraagbaar tegenover vreemde banken en bankiers	Diverse activa (2)	Rekening-courantsaldi				Diverse passiva (3)	Totaal emissierecht (4)	Verhouding in pCt. (5)		
							Bankbiljetten in omloop	Staatsinstellingen	Handelbanken	Andere depositanten			Totaal	van de metaalvoorraad tot de biljettencirculatie	van de metaalvoorraad tot het emissierecht
1950 Jaargemiddelde	189	228	2.890	163	970	300	3.200	436	203	73	712	809	3.500	12,42	11,36
1951 Jaargemiddelde	276	372	3.419	226	1.001	200	3.568	612	432	57	1.102	865	3.825	17,00	17,20
1951 Mei	285	383	3.778	241	761	167	3.407	688	351	72	1.110	1.099	3.500	19,61	19,18
Juni	284	383	3.718	249	886	153	3.530	605	476	54	1.135	1.007	3.500	18,88	19,12
Juli	284	382	3.626	242	981	129	3.482	636	437	90	1.164	898	4.100	16,24	19,04
Augustus	283	382	3.454	267	822	211	3.577	459	550	72	1.081	857	4.100	18,59	16,22
September	283	381	3.351	247	955	227	3.636	822	288	55	1.165	739	4.100	18,26	16,20
October	295	397	3.054	238	1.281	217	3.755	529	625	48	1.202	622	4.100	18,43	16,88
November	300	404	3.128	244	1.422	282	3.823	858	508	61	1.428	622	4.100	18,41	17,17
December	334	451	2.821	247	1.594	304	4.090	528	522	60	1.110	649	4.400	19,19	17,84
1952 Januari	395	532	2.661	248	1.553	204	3.889	785	425	25	1.235	558	4.400	23,83	21,06
Februari	465	627	2.559	237	1.365	266	3.895	769	319	30	1.118	559	4.400	28,03	24,81
Maart	472	636	2.439	279	1.304	238	3.919	866	55	29	950	599	4.400	28,29	25,20
April	472	636	2.690	256	1.228	235	4.021	866	74	35	976	618	4.400	27,56	25,18
Mei	463	623	2.729	276	1.321	186	3.962	1.018	60	36	1.114	621	4.400	27,41	24,68
Juni	469	632	2.688	258	1.322	202	4.097	685	218	16	919	653	4.400	26,88	25,03
Juli	454	612	2.741	269	1.305	144	4.051	782	134	14	930	641	4.800	26,30	22,20

Discontorente { huidige: 3 pCt. sedert 1 December 1950.
vorige: 2 1/2 pCt. sedert 9 Februari 1945.

- (1) De metaaldekking bestaat uit het gehele goudbezit in Zweden of in het buitenland berustend.
 (2) Vanaf October 1951, niet inbegrepen de nieuwe rekeningen: « Deelneming van Zweden in het Internationaal Monetair Fonds »: 517 millioenen Kr. en « Aandelen van de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling, door Zweden ingeschreven, afbetaald gedeelte »: 103 millioenen Kr.
 (3) Vanaf October 1951, niet inbegrepen de nieuwe rekeningen « Internationaal Monetair Fonds »: 429 millioenen Kr. en « Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling »: 93 millioenen Kr.
 (4) Het emissiecijfer werd vastgesteld bij de wet van 3 Juni 1949 en 2 Juni 1950 op 3.500 millioenen Kr., bij de wet van 8 Juni 1951 op 4.100 millioenen Kr., bij de wet van 14 December 1951 op 4.400 millioenen Kr. en bij de wet van 6 Juni 1952 op 4.800 millioenen Kr.
 (5) Voor het berekenen der verhoudingen wordt de metaaldekking geraamd op basis van de goudprijs van de dag.

Discontovoet der voornaamste circulatiebanken (per 31 Juli 1952)

	Sedert	pCt.		Sedert	pCt.
België	13 September 1951	3,25 (1)	Nederland	22 Januari 1952	3,50 (3)
Bulgarije	27 Juli 1948	3,50	Noorwegen	9 Januari 1946	2,50
Denemarken	2 November 1950	5,—	Oostenrijk	3 Juli 1952	6,—
Duitsland	29 Mei 1952	5,— (2)	Polen	1 Augustus 1947	6,—
Finland	16 December 1951	5,75	Portugal	12 Januari 1944	2,50
Frankrijk	8 November 1951	4,—	Roemenië	25 Maart 1948	5,—
Griekenland	12 Juli 1948	12,—	Spanje	22 Maart 1949	4,—
Groot-Brittannië	12 Maart 1952	4,—	Tsjechooslowakije	28 October 1945	2,50
Hongarije	1 November 1947	5,—	Turkije	26 Februari 1951	3,—
Ierland	25 Maart 1952	3,50	Verenigde Staten (Federal Reserve Bank of New-York)	21 Augustus 1950	1,75
Italië	6 April 1950	4,—	Zweden	1 December 1950	3,—
Joegoslavië	20 Augustus 1948	1,— tot 3,—	Zwitserland	26 November 1936	1,50

- (1) Discontovoet der bij een bank gedomicilleerde accepten en warrants. Voor de andere discontovoeten, zie tabel 2.
 (2) Vanaf 21 Augustus 1952: 4 1/2 pCt.
 (3) Vanaf 1 Augustus 1952: 3 pCt.

III — BANK VOOR INTERNATIONALE BETALINGEN, TE BAZEL
Staten in duizenden Zwitserse goudfranken
 [eenheden van 0,29032258... g. fijn goud (art. 5 der statuten)].

	31 Mei 1952			30 Juni 1952			31 Juli 1952			31 Mei 1952			30 Juni 1952			31 Juli 1952		
			%			%			%			%			%			%
ACTIVA									PASSIVA									
I. Gouden baren en -munten...	471.683		40,8	471.640		43,3	507.473		44,7	I. Kapitaal :								
II. Kasmiddelen :										Geautoriseerd en geëmiteerd kapitaal 200.000 aandelen van 2.500 Zwitserse goudfranken ieder...	500.000			500.000			500.000	
In de Bank en in rekening-courant bij andere Banken	100.082		8,7	34.417		3,2	56.670		5,0	Aandelen waarvan 25 pCt. gestort	125.000	10,8	125.000	11,5	125.000	11,0	125.000	11,0
III. Rentegevende call-gelden...	7.987		1,6	16.666		1,5	10.318		0,9	II. Reserves :								
IV. Herdiscontopapier :										1. Wettelijke Reserve	6.813		6.948		6.948		6.948	
1. Handelswissels en bankaccepten	23.398		2,0	24.503		2,3	29.918		2,6	2. Algemeen Reservefonds	13.343		13.343		13.343		13.343	
2. Schatkistpapier	165.410		14,3	128.787		11,8	203.852		18,0		20.156	1,7	20.291	1,9	20.291	1,8	20.291	1,8
V. Diverse wissels die op aanvraag kunnen mobiel gemaakt worden	30.633		2,6	33.359		3,1	27.378		2,4	III. Kortlopende en dadelijk opvraagbare deposito's (goud) :								
VI. Termijngelden en voorschotten :										1. Circulatiebanken voor eigen rekening :								
1. Op ten hoogste 3 maanden ..	15.070		1,3	24.517		2,3	22.821		2,0	a) Van 3 tot 6 maanden.....	—	—	—	—	—	—	—	—
2. Van 3 tot 6 maanden	1.764		0,2	1.777		0,2	5.339		0,5	b) Op ten hoogste 3 maanden	6.891	0,6	6.892	0,6	6.894	0,6	6.894	0,6
3. Van 6 tot 9 maanden	8.870		0,8	8.918		0,8	5.383		0,5	c) Dadelijk opvraagbaar	314.155	27,2	325.884	30,0	325.636	28,7	325.636	28,7
4. Van 9 tot 12 maanden	—		—	11.386		1,0	11.409		1,0	2. Andere depositanten :								
5. Op meer dan één jaar	—		—	—		—	—		—	Dadelijk opvraagbaar	13.585	1,2	8.419	0,8	6.607	0,6	6.607	0,6
VII. Effecten en diverse beleggingen	25.704			46.598			44.952			IV. Kortlopende en dadelijk opvraagbare deposito's : (diverse geldsoorten)								
1. Schatkistpapier :										1. Circulatiebanken voor eigen rekening :								
a) Op ten hoogste 3 maanden	144.356		12,5	163.998		15,1	82.232		7,3	a) Van 9 tot 12 maanden....	—	—	18.324	1,7	18.343	1,6	18.343	1,6
b) Van 3 tot 6 maanden.....	—		—	—		—	—		—	b) Van 6 tot 9 maanden....	—	—	—	—	—	—	—	—
c) Van 6 tot 9 maanden.....	—		—	—		—	—		—	c) Van 3 tot 6 maanden....	3.659	0,3	3.562	0,3	3.577	0,3	3.577	0,3
d) Op meer dan één jaar...	9.138		0,8	—		—	—		—	d) Op ten hoogste 3 maanden.	364.105	31,5	325.044	29,9	337.695	29,8	337.695	29,8
2. Ander papier en diverse beleggingen :										e) Dadelijk opvraagbaar....	103.607	9,0	75.227	6,9	110.290	9,7	110.290	9,7
a) Op ten hoogste 3 maanden	44.609		3,9	35.505		3,3	38.274		3,4	2. Circulatiebanken voor rekening van andere depositanten :								
b) Van 3 tot 6 maanden....	587		0,0	6.841		0,6	16.335		1,4	a) Op ten hoogste 3 maanden	47.592	4,1	13.252	1,2	9.185	0,8	9.185	0,8
c) Van 6 tot 9 maanden....	16.008		1,4	20.625		1,9	18.971		1,7	b) Dadelijk opvraagbaar	241	0,0	241	0,0	241	0,0	241	0,0
d) Van 9 tot 12 maanden....	25.948		2,2	22.248		2,0	15.433		1,4	3. Andere depositanten :								
e) Met meer dan één jaar looptijd	10.344		0,9	13.165		1,2	12.760		1,1	a) Van 6 tot 9 maanden....	—	—	7.096	0,7	7.126	0,6	7.126	0,6
VIII. Diverse activa	1.664		0,1	1.332		0,1	1.372		0,1	b) Van 3 tot 6 maanden....	10.575	0,9	3.546	0,3	3.560	0,3	3.560	0,3
IX. Eigen middelen aangewend in uitvoering der overeenkomsten van Den Haag van 1930 voor beleggingen in Duitsland (zie hieronder)	68.291		5,9	68.291		6,3	68.291		6,0	c) Op ten hoogste 3 maanden	8.691	0,8	8.741	0,8	8.773	0,8	8.773	0,8
Totaal activa...	1.155.830	100,0		1.087.975	100,0		1.134.229	100,0		d) Dadelijk opvraagbaar	12.436	1,1	20.561	1,9	26.775	2,4	26.775	2,4
										V. Diversen	550.906		475.594		525.565		525.565	
										VI. Dividend betaalbaar 1 Juli 1952	9.163	0,8	10.029	0,9	10.917	1,0	10.917	1,0
										VII. Verlies- en Winstrekening :	—	—	2.547	0,2	—	—	—	—
										Overdracht	5.625	0,5	2.970	0,3	2.970	0,3	2.970	0,3
										VIII. Fonds voor eventuele lasten...	110.349	9,5	110.349	10,1	110.349	9,7	110.349	9,7
										Totaal passiva...	1.155.830	100,0	1.087.975	100,0	1.134.229	100,0	1.134.229	100,0

In Duitsland belegde gelden :				Uitvoering van de accoorden van Den Haag van 1930 :			
1. Vorderingen op de Reichsbank en de Golddiskontbank; wissels van de Golddiskontbank en van het bestuur der Spoorwegen; bons van het bestuur van het Postwezen (vervallen)	221.019			221.019			221.019
2. Schatkistwissels en -bons van de Duitse Regering (vervallen)...	76.181			76.181			76.181
Totaal...	297.200			297.200			297.200
Deposito's op lange termijn :							
1. Deposito's van de Regeringen schuldeisers op rekening van de Annuïteitstrust (zie noot 2)...	152.606			152.606			152.606
2. Deposito van de Duitse Regering	76.303			76.303			76.303
Eigen middelen aangewend in uitvoering der overeenkomsten (zie Post IX hierboven).....	68.291			68.291			68.291
Totaal...	297.200			297.200			297.200

Noot 1 : Zijn in deze staat niet begrepen : het « earmarked » goud en de waarden die voor rekening der circulatiebanken en andere depositanten worden bewaard, de gelden aangehouden als Agent van de E.O.E.S. (Europese Betalingsunie) en die voor de dienst der internationale leningen, waarvan de Bank de lasthebber-trustee of financiële agent is.

Noot 2 : Op het totaal der deposito's van de Regeringen, die een vordering bezitten in de Rekening van de Annuïteitstrust, gelijkwaardig aan 152.606.250 Zwitserse goudfranken, ontving de Bank van de Regeringen wier deposito's gelijk zijn aan de tegenwaarde van 149.920.380 Zwitserse goudfranken, bevestiging dat zij haar niet uit hoofde van deze deposito's de transfer mogen vragen van hogere bedragen dan die waarvan zij zelf de terugbetaling en de overmaking door Duitsland in de door de Bank erkende munten zal kunnen verkrijgen.

IV — EUROPESE BETALINGSUNIE
Samenvattende tabel van de stand bij het begin der verrichtingen en bij het einde van elke verrekeningsperiode
in duizenden rekeneenheden — iedere eenheid is gelijk aan 0,88867088 gram fijn goud

	Bij het begin der verrichtingen 1 Juli 1950	Na de verrichtingen voor elke verrekeningsperiode								
		Van Juli tot Sept. 1950	December 1950	Maart 1951	Juni 1951	September 1951	December 1951	Maart 1952	Mei 1952	Juni (4) 1952
ACTIVA.										
I. Beschikbare middelen.										
a) Bedrag verschuldigd door de regering der Verenigde Staten van Amerika (dollars)...	350.000	307.353	307.353	307.353	286.059	235.230	111.916	123.311	123.311	123.311
b) Goud in staven	—	—	—	—	—	17.105	100.291	216.214	216.470	149.547
c) Saldo in rekening-courant (dollars).....	—	30.958	47.852	58.112	65.908	9.646	4.575	—	22.189	78.379
d) Schatkistpapier van de Verenigde Staten van Amerika tegen de kostende prijs	—	—	48.936	4.105	—	—	—	—	5.184	—
	350.000	338.311	404.141	369.670	351.967	261.981	216.782	338.525	367.164	351.237
II. Nog uitstaande aanvangsdebetsaldi toegekend voor het boekjaar eindigende 30 Juni 1951.										
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie.....	44.050	44.050	22.243	—	—	—	—	—	—	—
Zweden	21.200	15.825	21.200	21.200	21.200	—	—	—	—	—
Verenigd-Koninkrijk	150.000	70.254	—	—	—	—	—	—	—	—
	216.250	129.929	43.443	21.200	21.200	—	—	—	—	—
III. Bijzonder aan Duitsland verstrekt credit krachtens artikel 13 van de overeenkomst van 19 September 1950 (1).....										
	—	—	24.455	80.119	—	—	—	—	—	—
IV. Door Denemarken verschuldigde goudstorting die werd verdaagd krachtens het besluit van de Raad c (52) 193 van 30 Juni 1952.....										
	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1.878
V. Aan verdragsluitende partijen verstrekte leningen krachtens artikel 11 van de overeenkomst van 19 September 1950.										
Denemarken.....	—	15.570	38.413	39.149	61.094	61.699	38.523	10.389	20.877	27.012
Duitsland	—	142.436	192.000	192.000	182.552	104.775	—	—	—	—
Frankrijk	—	—	—	—	—	—	167.978	362.856(3)	361.960(3)	270.637
IJsland	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1.769
Italië	—	—	30.861	41.000	—	—	—	—	—	—
Nederland	—	11.492	75.466	118.800	175.599	157.073	23.070	—	—	—
Noorwegen	—	—	—	13.847	20.009	8.446	9.669	8.090	1.493	—
Verenigd-Koninkrijk	—	—	—	—	—	141.941	539.236	622.048	636.000	636.000
Zweden	—	—	—	30.251	44.304	—	—	—	—	—
Turkije	—	—	—	12.182	28.184	30.000	30.000	30.000	30.000	30.000
	—	169.498	336.740	447.229	511.742	603.934	808.476	1.033.383	1.050.330	965.418
VI. Leningen verstrekt aan de lidstaten als aanvangscreditsaldi, toegekend bij wijze van lening (2).										
Noorwegen	—	—	1.077	10.000	10.000	10.000	10.000	10.000	10.000	10.000
Turkije	—	—	—	—	25.000	25.000	25.000	25.000	25.000	25.000
	—	—	1.077	10.000	35.000	35.000	35.000	35.000	35.000	35.000
VII. Diversen										
	565.250	637.738	810.023	928.118	920.317	801.321	1.060.258	1.406.908	1.452.484	1.353.533
PASSIVA.										
I. Werkkapitaal										
	286.250	286.250	286.250	286.250	271.575	271.575	271.575	271.575	271.575	271.575
II. Nog uitstaande aanvangscreditsaldi toegekend als schenkingen voor het boekjaar eindigende 30 Juni 1951.										
Oostenrijk	80.000	72.049	42.561	—	—	—	—	—	—	—
Griekenland	115.000	73.509	44.218	22.380	—	—	—	—	—	—
IJsland	4.000	2.127	691	97	—	—	—	—	—	—
Nederland	30.000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Noorwegen	50.000	39.390	—	—	—	—	—	—	—	—
	279.000	187.076	87.470	22.477	—	—	—	—	—	—
III. Van verdragsluitende partijen verkregen leningen krachtens artikel 11 van de overeenkomst van 19 September 1950.										
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie.....	—	—	—	61.243	147.391	201.313	201.313	201.313	201.313	201.313
Duitsland	—	—	—	—	—	—	43.298	117.566	167.298	205.540
Frankrijk	—	144.810	158.180	187.443	149.633	87.825	—	—	—	—
Griekenland	—	—	—	—	—	188	—	—	—	—
IJsland	—	—	—	—	—	—	20	42	—	—
Italië	—	2.351	—	—	12.087	91.506	123.000	123.000	123.000	123.000
Noorwegen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	550
Nederland	—	—	—	—	—	—	—	124.035	144.209	153.081
Portugal	—	15.839	25.401	38.744	36.541	42.000	42.000	42.000	42.000	42.000
Zweden	—	—	—	20.494	11.122	2.788	111.679	149.091	148.454	141.693
Zwitserland	—	—	—	—	—	63.399	95.962	112.996	107.780	110.295
Turkije	—	1.413	5.250	305.427	291.968	—	—	—	—	—
Verenigd-Koninkrijk	—	—	247.472	—	—	—	—	—	—	—
	—	164.413	436.303	619.351	648.742	489.019	617.272	870.043	934.054	977.472
IV. Van verdragsluitende partijen verkregen lening krachtens artikel 13(b) van de overeenkomst van 19 September 1950.										
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie.....	—	—	—	—	—	40.072	139.994	222.599	222.599	45.299
Italië	—	—	—	—	—	—	16.332	23.202	11.446	1.006
Portugal	—	—	—	—	—	655	14.861	19.265	12.587	8.097
	—	—	—	—	—	40.727	171.187	265.066	246.632	53.602
V. Bijzonder credit toegestaan door de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie krachtens artikel 13 (b) van het accordo van 19 September 1950.....										
	—	—	—	—	—	—	—	—	—	60.000
VI. Diversen										
	—	—	—	40	—	—	224	224	223	984
	565.250	637.738	810.023	928.118	920.317	801.321	1.060.258	1.406.908	1.452.484	1.353.533

N. B. — De rente der verstrekte of ontvangen leningen komen in bovenstaande staten niet voor. — (1) Luidens de beslissingen van de Raad van de E.O.E.S. van 13 December 1950 is een bijzonder credit tot een maximum-bedrag van 120 miljoen rekeneenheden aan Duitsland verstrekt voor de verrekeningsperiodes begrepen tussen 1 November 1950 en 30 September 1951. Voor de verrekeningsperiodes liggend tussen 1 Mei en 30 September 1951, werd het plafond van 120 miljoen maandelijks met 20 miljoen rekeneenheden verminderd. — (2) De regering van de Verenigde Staten van Amerika heeft aan Noorwegen een aanvangscreditsaldo van 10 miljoen rekeneenheden en aan Turkije een aanvangscreditsaldo van 25 miljoen rekeneenheden toegekend, als lening vanwege de Unie, krachtens artikel 10 van het accordo van 19 September 1950. — (3) Dit bedrag omvat 100 miljoen rekeneenheden, overeenkomstig het besluit van de Raad van de E.O.E.S. van 14 Maart 1952. — (4) Na uitvoering der aanpassingen overeenkomstig de besluiten van de Raad der E.O.E.S. van 30 Juni 1952.

AFREKENING VAN DE POSITIE DER DEELNEMENDE LANDEN MET DE UNIE (*)

88.2

1 Juli 1950 tot 30 Juni 1952 (1)

(miljoenen rekeneenheden)

DEELNEMEND LAND EN AANGESLOTEN MONETAIR GEBIED (2)	BRUTO-STAND. Totaal		CUMULATIEVE NETTO-STAND (3) Overschot (+) of tekort (-)	Netto- aanwending der « bestaande middelen » door(-)of op(+) de andere leden	Speciale middelen Aangewend bedrag	Aanwending der aanvangs- credit -(+) of debetsaldi (-) Aangewend bedrag	BESCHIKBAAR QUOTUM	AANWENDING DER QUOTA. AANGEWEND BEDRAG (h + i = g)		
	der bilaterale overschotten (+) en der bilaterale tekorten (-)							TOTAAL (Cumulatief verrekeningstekort (-) of overschot (+) g (= b + c + d + e)	WAARVAN	
	a	b							Lening ontvangen (-) of verleend (+) door het deel- nemend land h	Goud gestort door (-) of aan (+) het deel- nemend land i
Duitsland	+ 1.102,4	- 799,6	+ 302,8	+ 11,9	-	-	500	+ 311,1	+ 205,5	+ 105,5
Oostenrijk	+ 70,8	- 213,3	- 142,5	-	+ 45,0	+ 80,0	70 (4)	- 17,5	-	17,5 (5)
België-Luxemburg	+ 1.155,3	- 360,0	+ 795,3	+ 15,8	-	- 29,4	360 (6)	+ 788,7	+ 423,9 (7)	+ 364,8 (7)
Denemarken	+ 294,5	- 317,0	- 22,4	- 5,0	-	-	195	- 28,9	-	28,9
Frankrijk	+ 600,6	- 1.033,5	- 432,9	+ 12,9	-	-	520	- 420,7	- 292,1	- 128,5
Griekenland	+ 19,8	- 243,3	- 223,5	+ 1,1	+ 107,4	+ 115,0	45 (4)	nul	-	-
IJsland	+ 2,3	- 15,0	- 12,7	-	+ 6,9	+ 4,0	15	- 1,8	- 1,8	-
Italië	+ 523,6	- 359,1	+ 164,4	+ 42,5	-	-	205	+ 208,8	+ 124,9 (8)	+ 83,9 (8)
Noorwegen	+ 253,7	- 312,9	- 59,2	+ 0,4	-	+ 60,0 (9)	200	+ 0,6	+ 0,6	-
Nederland	+ 845,7	- 638,4	+ 207,3	-	-	+ 30,0	355	+ 235,2	+ 153,1	+ 82,1
Portugal	+ 172,1	- 85,6	+ 86,5	-	-	-	70	+ 88,0	+ 51,0 (10)	+ 37,0 (10)
Verenigd Koninkrijk	+ 1.297,5	- 2.194,4	- 896,9	- 93,1	-	- 150,0	1.060	- 1.144,1	- 636,0	- 508,1 (14)
Zweden	+ 577,3	- 352,5	+ 224,7	+ 15,4	-	- 9,8 (11)	260	+ 231,4	+ 141,7	+ 89,7
Zwitserland	+ 415,6	- 246,8	+ 168,8	-	-	-	250	+ 170,6	+ 110,3	+ 60,3
Turkije	+ 133,8	- 293,5	- 159,6	- 1,9	+ 47,5	+ 25,0 (12)	50	- 90,4	- 30,0	- 60,4 (13)
Totaal...	+ 7.464,9	- 1.949,9	+ 1.949,9	+ 100,0	+ 206,8	+ 314,0 - 189,2		+ 2.034,3 - 1.703,4	+ 1.211,0 - 988,9	+ 823,3 - 714,5

- 171 -

(1) Met inbegrip van Zwitserland sedert 1 November 1950.

(2) Ierland en Triëst zijn resp. in de monetaire gebieden van het Verenigd-Koninkrijk en van Italië opgenomen; in het Verenigd-Koninkrijk zijn naast de overzeese gebiedsdelen, de niet-deelnemende landen van het sterlinggebied begrepen.

(3) De gestorte rente op de verstrekte of ontvangen leningen dient in de netto-positie (kolom b) begrepen, doch duidelijkheidshalve werd zij alleen in de verrekeningsstand opgenomen (kolom g).

(4) De quota van Oostenrijk en Griekenland zijn, ingeval die landen een cumulatief tekort hebben, op nul gebracht voor de periode door de tabel gedekt.

(5) Betaald overeenkomstig artikel 13 (a).

(6) Ingevolge de toekenning van het aanvankelijke debetsaldo aan België voor 1950-1951, mag dit land zijn quotum slechts tot een beloop van 331 miljoen rekeneenheden aanwenden om zijn overschotten in de loop van die periode te dekken.

(7) Waarvan 458,1 miljoen rekeneenheden, buiten quotum vereffend, overeenkomstig de beslissingen van de Raad op 18 October 1951, 7 Januari en 31 Maart 1952.

(8) Waarvan 3,8 miljoen rekeneenheden, buiten quotum vereffend, overeenkomstig de beslissing van de Raad op 21 November 1951

(9) Waarvan 10 miljoen rekeneenheden, in de vorm van lening, terug te betalen aan de Unie.

(10) Waarvan 18 miljoen rekeneenheden, buiten quotum vereffend, overeenkomstig de beslissing van de Raad op 5 Mei 1951.

(11) Overeenstemmend met de omzetting van het verminderde aanvangsdebetsaldo in een netto-tekort overeenkomstig de beslissing van de Raad dd. 4 Februari 1952.

(12) In de vorm van lening terug te betalen aan de Unie.

(13) Waarvan 40,4 miljoen rekeneenheden, buiten quotum vereffend, overeenkomstig artikel 13 (a).

(14) Waarvan 84,1 miljoen rekeneenheden, buiten quotum vereffend, overeenkomstig artikel 13 (a).

(*) Voor de verklaring der hoofden van de kolommen, zie de noot gepubliceerd in het Novembernummer 1951, blz. 221.

AFREKENING VAN DE POSITIE DER DEELNEMENDE LANDEN MET DE UNIE (*)

88.2

1 Juli 1950 tot de opening van de rekeningen op 1 Juli 1952 (1)
 Rekening gehouden met de beslissingen van de Raad op 30 Juni 1952
 (miljoenen rekeneenheden)

DEELNEMEND LAND EN AANGESLOTEN MONETAIR GEBIED (2)	BRUTO-STAND Totaal		CUMULATIEVE NETTO-STAND (3) Overschot (+) of tekort (-)	Netto- aanwending der « bestaande middelen » door (-) of op (+) de andere leden	SPECIALE MIDDELEN Aangewend bedrag	Aanwending der aanvangs- credit- (+) of debetsaldi (-) Aangewend bedrag	BESCHIKBAAR QUOTUM	AANWENDING DER QUOTA AANGEWEND BEDRAG (h + i = g)							
	der bilaterale overschotten (+) en der bilaterale tekorten (-)	a						b	c	d	e	i	TOTAAL	WAARVAN	
													(Cumulatief verrekenings- tekort (-) of overschot (+) = (b + c + d + e))	g	h
Duitsland	+ 1.102,4	- 799,6	+ 302,8	+ 11,9	-	-	500	+ 311,1	+ 205,5	+ 105,5					
Oostenrijk	+ 70,8	- 213,3	- 142,5	-	+ 45,0	+ 80,0	70 (4)	- 17,5	-	- 17,5 (5)					
België-Luxemburg	+ 1.155,3	- 410,0	+ 745,3	+ 15,8	-	- 29,4	360 (6)	+ 415,8	+ 243,9 (7)	+ 171,9 (7)					
Denemarken	+ 294,5	- 317,0	- 22,4	- 5,0	-	-	195	+ 28,9	-	- 28,9					
Frankrijk	+ 625,6	- 1.033,5	- 407,9	+ 12,9	-	-	520	- 395,7	- 270,6	- 125,0					
Griekenland	+ 19,8	- 243,3	- 223,5	+ 1,1	+ 107,4	+ 115,0	45 (4)	nil	-	-					
IJsland	+ 2,3	- 15,0	- 12,7	-	+ 6,9	+ 4,0	15	- 1,8	- 1,8	- 0,1					
Italië	+ 523,6	- 359,1	+ 164,4	+ 42,5	-	-	205	+ 208,8	+ 124,9 (8)	+ 83,9 (8)					
Noorwegen	+ 253,7	- 312,9	- 59,2	+ 0,4	-	+ 60,0 (9)	200	+ 0,6	+ 0,6	-					
Nederland	+ 845,7	- 638,4	+ 207,3	-	-	+ 30,0	355	+ 235,2	+ 153,1	+ 82,1					
Portugal	+ 172,1	- 85,6	+ 86,5	-	-	-	70	+ 85,0	+ 51,0 (10)	+ 34,0 (10)					
Verenigd-Koninkrijk	+ 1.322,5	- 2.194,4	- 871,9	- 93,1	-	- 150,0	1.060	- 1.119,1	- 636,0	- 483,1 (14)					
Zweden	+ 577,3	- 352,5	+ 224,7	+ 15,4	-	- 9,8 (11)	260	+ 231,4	+ 141,7	+ 89,7					
Zwitserland	+ 415,6	- 246,8	+ 168,8	-	-	-	250	+ 170,6	+ 110,3	+ 60,3					
Turkije	+ 133,8	- 293,5	- 159,6	- 1,9	+ 47,5	+ 25,0 (12)	50	- 90,4	- 30,0	- 60,4 (13)					
Totaal ...	+ 7.514,9	- 1.899,9	+ 100,0	+ 206,8	+ 314,0	- 189,2		+ 1.658,4	+ 1.031,0	+ 627,4					
								- 1.653,4	- 967,3	- 686,1					

(1) Met inbegrip van Zwitserland sedert 1 November 1950.

(2) Ierland en Triëst zijn resp. in de monetaire gebieden van het Verenigd-Koninkrijk en van Italië opgenomen; in het Verenigd-Koninkrijk zijn naast de overzeese gebiedsdelen, de niet-deelnemende landen van het sterlinggebied begrepen.

(3) De gestorte rente op de verstrekte of ontvangen leningen dient in de netto-positie (kolom b) begrepen, doch duidelijkheidshalve werd zij alleen in de verrekeningspositie opgenomen (kolom g).

(4) De quota van Oostenrijk en Griekenland zijn, ingeval die landen een cumulatief tekort hebben, op nul gebracht respectievelijk tot 30 September 1952 en 30 Juni 1953.

(5) Betaald overeenkomstig artikel 13 (a).

(6) Ingevolge de toekenning van het aanvankelijke debetsaldo aan België voor 1950-1951, mag dit land zijn quotum slechts tot een beloop van 331 miljoen rekeneenheden aanwenden om zijn overschotten in de loop van die periode te dekken.

(7) Waarvan 85,2 miljoen rekeneenheden, buiten quotum vereffend, overeenkomstig de beslissing van de Raad op 30 Juni 1952.

(8) Waarvan 3,8 miljoen rekeneenheden, buiten quotum vereffend, overeenkomstig de beslissing van de Raad op 30 Juni 1952.

(9) Waarvan 10 miljoen rekeneenheden, in de vorm van lening, terug te betalen aan de Unie.

(10) Waarvan 15 miljoen rekeneenheden, buiten quotum vereffend, overeenkomstig de beslissing van de Raad op 30 Juni 1952.

(11) Overeenstemmend met de omzetting van het verminderde aanvangsdebetsaldo in een netto-tekort overeenkomstig de beslissing van de Raad dd. 4 Februari 1952.

(12) In de vorm van lening terug te betalen aan de Unie.

(13) Waarvan 40,4 miljoen rekeneenheden, buiten quotum vereffend, overeenkomstig artikel 13 (a).

(14) Waarvan 59,1 miljoen rekeneenheden, buiten quotum vereffend, overeenkomstig artikel 13 (a).

(*) Voor de verklaring der hoofden van de kolommen, zie de noot gepubliceerd in het Novembernummer 1951, blz. 221.

V — GELDDOORRAAD IN BELGISCHE FRANKEN (1)
(millioenen franken)

173

TIJDVAK (einde maand)	TER BESCHIKING VAN DE BELGISCHE ECONOMIE																	
	CHARTAALGELD			GIRAALGELD						Dedelijk opneembare rekening- tegoeden in Belgische franken van het buitenland								
	Bijjetten en munten van de Schatkist	Bijjetten van de Nationale Bank van België	Voorraad chartaalgeld(*)	Rekening-courantsaldi van de Nationale Bank van België (*)	Tegood op Postrekening (*)	Dedelijk en op ten hoogste een maand opneembare deposito's bij de banken en postale instell. (*)	Voorraad giraalgeld	Geldvoorraad ter beschik- king van de Belgische economie	pCk. van het chartaalgeld in de totale geldvoorraad									
											(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7) = (4) + (5)	(8) = (3) + (7)
1950 Juni.....											4.517	87.304	90.696	689	18.615	43.709	63.013	153.709
1951 April.....	4.999	86.669	90.428	491	18.992	44.935	64.418	154.846	58,4	15.363								
Mei.....	5.104	86.781	90.534	573	18.501	45.407	64.431	155.015	58,4	15.740								
Juni.....	5.219	88.167	92.184	500	18.813	45.395	64.708	156.892	58,8	15.547								
Juli.....	5.382	90.448	94.576	500	18.914	44.617	64.031	158.607	59,6	15.360								
Augustus.....	5.454	91.263	95.484	538	18.982	45.385	64.905	160.389	59,5	15.269								
September.....	5.516	91.648	96.006	554	19.062	46.998	66.614	162.620	59,0	15.233								
October.....	5.311	92.512	96.512	501	19.278	47.929	67.708	164.220	58,8	17.692								
November.....	5.359	92.204	96.301	516	19.462	47.607	67.585	163.886	58,8	16.489								
December.....	5.433	94.967	99.089	674	20.079	47.938	68.691	167.780	59,1	17.197								
1952 Januari.....	5.453	94.197	98.269	546	19.484	46.744	66.774	165.043	59,5	17.548								
Februari.....	5.462	94.713	98.913	562	19.883	45.968	66.413	165.326	59,8	17.785								
Maart.....	5.478	94.778	98.980	502	19.897	49.718	70.117	169.097	58,5	15.662								
April.....	5.523	95.772	100.009	451	19.468	49.123	69.042	169.051	59,2	15.257								
Mei.....	5.547	96.236	100.530	692	20.010	49.055	69.757	170.287	59,0	14.595								
Juni.....	5.605	96.311	100.580	524	20.246	49.326	70.096	170.676	58,9	14.552								

(*) Na aftrekking van de kasmiddelen van het bankwezen.

(1) C.f. Tijdschrift voor Documentatie en Voortlichting, Decemhernummer 1949, vol. II, nr 6: « Berekening van de geldvoorraad in de Belgische economie », blz. 337 en volgende.

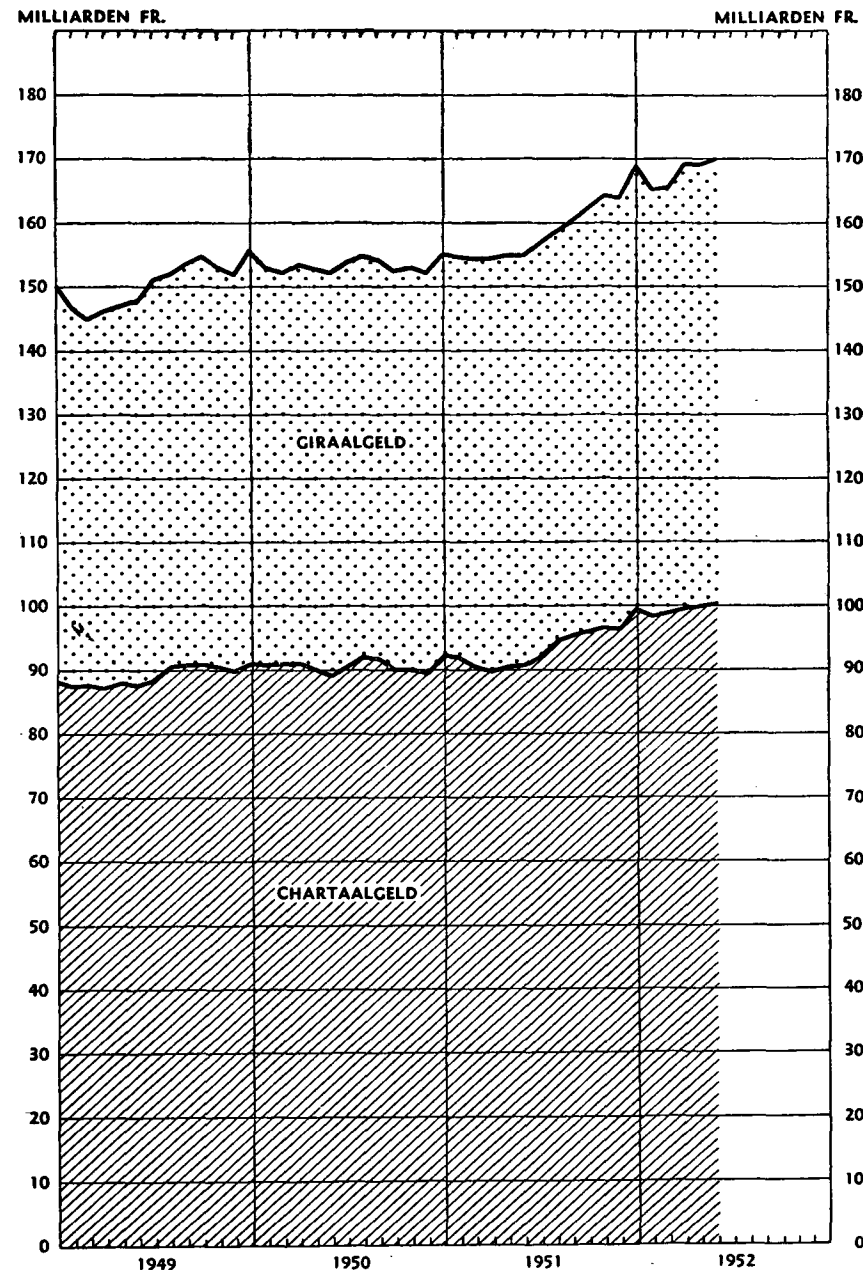
VI — SNELHEID VAN DE GIRALE GELDSOMLOOP IN BELGIE

Maand	Postrekeningen (1)	Dedelijk opvraagbare deposito's bij de banken
1951 April.....	3,81	1,87
Mei.....	4,05	1,90
Juni.....	3,61	1,88
Juli.....	3,78	1,86
Augustus.....	3,77	1,79
September.....	3,48	1,67
October.....	3,53	1,83
November.....	3,82	1,85
December.....	3,77	1,94
1952 Januari.....	3,70	1,94
Februari.....	3,79	1,89
Maart.....	3,63	1,81
April.....	3,72	1,74
Mei.....	4,12	1,75
Juni.....	3,65	1,73

(1) Zie tabel nr 36.

N. B. — De coëfficiënten van omloopsnelheid der postrekeningen en der dedelijk opvraagbare deposito's bij de banken kunnen niet met elkaar vergeleken worden daar zij niet op dezelfde grondslagen berekend worden. De coëfficiënten betreffende de bankrekeningen zijn nauwkeuriger.

GELDDOORRAAD IN BELGISCHE FRANKEN

INHOUDSTAFEL

(De gegevens vergezeld van het letterteken « v » zijn als voorlopig te beschouwen)

DOORLOPENDE MAANDSTATISTIEKEN

	Tab.		Tab.
GELDMARKT		PRODUCTIE	
I — Rentetarief voor disconto en beleningen.....	2	I — Steenkolen- en metaalproductie	55
II — Rentetarief voor bankdeposito's en tegoed bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas.....	4	II — Textielnijverheid.....	56
VALUTAMARKT EN MARKT DER EDELE METALEN		III — Diverse producties	56
I — Notering der edele metalen	9	IV — Electriciteit	58
II — Officiële wisselkoersen	10	V — Gas	59
KAPITAALMARKT		VERBRUIK	
I — Noteringen van enkele overheidsfondsen.....	14	I — Verbruiksindexcijfers	65
II — Maandindexcijfers der aandelennoteringen ter Beurze van Brussel en Antwerpen.....	15	II — Tabakverbruik	66
III — Omzetten ter Beurze van Brussel.....	15	III — Slachtingen in de 12 voornaamste slachthuizen van het land	67
IV — Noteringen en rendement der voornaamste typen vast renderende effecten	16	VERVOER	
V — Kapitaalemissies in België en Belgisch-Congo Retrospectief overzicht Jaar 1951 : Indeling der emissies Groepering naar de grootte van het kapitaal Emissies van de Congolese vennootschappen in Maart 1952 Indeling der emissies Groepering naar de grootte van het kapitaal Emissies van de Belgische vennootschappen in April 1952 Indeling der emissies Groepering naar de grootte van het kapitaal	17	I — Bedrijvigheid van de Nationale Maatschappij van Belgische Spoorwegen.....	70
VI — Leningen uitgegeven door de Overheid.....	18	a) bedrijfsontvangsten en -uitgaven	
VII — Bankoperaties van het Gemeentekrediet.....	19	b) wagens aan de nijverheid geleverd	
VIII — Hypotheekinschrijvingen.....	20	c) verkeer : 1° algemeen spoorverkeer 2° zware goederen : A) gezamenlijk verkeer B) binnenlands verkeer	
RIJKSFINANCIËN		II — Bedrijvigheid van de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen	70
I — Stand van de Staatsschuld	25	III — Havenverkeer	71
II — Stand van het bezit aan overheidsfondsen van de Nationale Bank van België.....	25	a) Antwerpen	
III — Opbrengst van de belastingen	26	b) Gent	
INKOMEN EN SPAREN		IV — Algemene beweging der binnenscheepvaart.....	72
I — Rendement der Belgische en Congolese vennoot- schappen op aandelen	30	BUITENLANDSE HANDEL	
Betaalbaar gestelde dividenden en obligatie- coupons : 1° In het jaar 1951 2° In Februari 1952 Retrospectief overzicht		I — Samenvatting aangenomen door de overeenkomst van Brussel	75
II — Algemene Spaar- en Lijfrentekas.....	31	II — Nomenclatuur der afdelingen volgens de type- classificatie van de internationale handel (T.C.I.H.)	75
a) Inlagen op particuliere spaarboekjes		WERKLOOSHEID	
b) Detailgegevens over het verrekeningen der aangeslotenen bij de Lijfrentekas		I — Gehele en gedeeltelijke werkloosheid.....	81
III — Kwartaalindexcijfers der lonen	32	II — Indeling der gecontroleerde werklozen per provincie.....	81
LOOP DER ZAKEN		III — Indeling der ingeschreven geheel werklozen naar beroepsgroep	81
I — Verrekenkamers	35	BANK- EN GELDSTATISTIEKEN	
a) Debetverrichtingen		I — België en Belgisch-Congo : Algemene staten der banken.....	85
b) Detailgegevens over het verloop der verre- keningen te Brussel		Nationale Bank van België : Weekstaten	85
II — Postchèque- en giroverkeer	36	Bank van Belgisch-Congo : Maandstaten	85
PRIJZEN		II — Buitenlandse emissiebanken : Staten	86
a) Indexcijfers der groothandelsprijzen in België...	45	Banque de France	
b) Indexcijfers der groothandelsprijzen in België en in het buitenland.....	45	Bank of England	
c) Indexcijfers der kleinhandelsprijzen in België...	46	Nederlandsche Bank	
		Banque Nationale Suisse	
		Federal Reserve Banks	
		Sveriges Riksbank	
		Discontovoet van de voornaamste circulatie- banken	
		III — Bank voor Internationale Betalingen, te Bazel	87
		IV — Europese Betalingsunie : Samenvattende tabel van de stand.....	88.1
		Afrekening van de positie der deelnemende landen	88.2
		V — Geldvoorraad in Belgische franken.....	89
		VI — Snelheid van de girale geldsomloop in België...	89

Abonnementsprijs per jaargang { fr 250 voor België.
fr 300 voor het buitenland.

De betaling moet vooraf geschieden door overmaking op postgironummer 500 der Nationale Bank van België, of op de in haar boeken geopende rekening-courant onder de rubriek « Tijdschrift voor Documentatie en Voorlichting ».

De abonneuten worden verzocht op te geven welke uitgave zij wensen te ontvangen : de Nederlandse of de Franse.

— Voorh. Drukkerijgest. —
TH. DEWARICHET
J., M., G. en L. Dewarichet,
— broeders en zusters, —
maatsch. onder één firma
16, Wilde - Woudstraat, 16
B R U S S E L

27726